

①

5
370
5

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพด้านความต้องการของนักเรียนชั้น ม.ศ.5
สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร

๑๐ ส.ค. 2523

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 พระโขนง กรุงเทพฯ 11 โทร 3921676 3916068

ปริญญานิพนธ์
ของ
วิรุฬห์ ทองอำภา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
มีนาคม 2522
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

79012 h 54004

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพและความต้องการของนักเรียนชั้น ม.ศ.5
สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
วิรุฬห์ ทองอำภา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้า
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
มีนาคม 2522

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพด้านความต้องการของนักเรียนชั้น ม.ศ. 5 เปรียบเทียบบุคลิกภาพ 15 ด้าน และเปรียบเทียบอันดับบุคลิกภาพระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้น ม.ศ. 5 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบทดสอบบุคลิกภาพซึ่งดัดแปลงมาจากแบบทดสอบบุคลิกภาพ EPPS ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์ โปรแกรม Stepwise Multiple Regression

ผลของการศึกษาค้นคว้าดังนี้

นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีลักษณะบุคลิกภาพด้านความต้องการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในด้านความต้องการความสัมฤทธิ์ผล ความต้องการถูกไม่ตรึงกับผู้อื่น ความต้องการขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น ความต้องการความอดทน และความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ

นักเรียนชายและนักเรียนหญิงจัดอันดับบุคลิกภาพด้านความต้องการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเฉพาะความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ ความต้องการความอดทน และความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น

ในการค้นคว้าพยากรณ์พฤติกรรมการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการสรุปได้ผลดังนี้

1. เพศและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อธิบายความแปรปรวนของบุคลิกภาพด้านความต้องการความสัมฤทธิ์ผลไครอยละ 2.3 และ 3.8 ตามลำดับ
2. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู อธิบายความแปรปรวนของบุคลิกภาพด้านความต้องการยกย่องผู้อื่นไครอยละ 1.5 และ 4 ตามลำดับ
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และการอบรมเลี้ยงดู อธิบายความแปรปรวนของบุคลิกภาพด้านความต้องการความเป็นระเบียบไครอยละ 1.2 และ 3.6 ตามลำดับ
4. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู อธิบายความแปรปรวนของบุคลิกภาพด้านความต้องการแสดงออกไครอยละ 1.2 และ 2.2 ตามลำดับ

5. อาชีพค้าขาย และอาชีพรับราชการ อธิบายความแปรปรวนของบุคลิกภาพด้านความต้องการ เป็นอิสระได้ร้อยละ 2.3 และ 4.4 ตามลำดับ
6. เพศ ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ และอาชีพเกษตรกรรม อธิบายความแปรปรวนของบุคลิกภาพด้านความต้องการถูกไมตรีกับผู้อื่นได้ร้อยละ 1.7 3.3 และ 4.2 ตามลำดับ
7. การอบรมเลี้ยงดู ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ และเพศ อธิบายความแปรปรวนของบุคลิกภาพด้านความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่นได้ร้อยละ 1.0 2.1 และ 3.2 ตามลำดับ
8. เพศ อธิบายความแปรปรวนของบุคลิกภาพด้านความต้องการของความช่วยเหลือได้ร้อยละ 5.5
9. ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพศ และการอบรมเลี้ยงดู อธิบายความแปรปรวนของบุคลิกภาพด้านความต้องการการมีอำนาจเหนือผู้อื่นได้ร้อยละ 2.2 4 6 และ 7 ตามลำดับ
10. อาชีพค้าขาย อาชีพรับราชการ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู อธิบายความแปรปรวนของบุคลิกภาพด้านความต้องการฉอมนคนได้ร้อยละ 1.6 3.1 4.5 5.6 และ 7.2 ตามลำดับ
11. เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพรับจ้าง อธิบายความแปรปรวนของบุคลิกภาพด้านความต้องการช่วยเหลือผู้อื่นได้ร้อยละ 1.5 3.5 และ 5.0 ตามลำดับ
12. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง อธิบายความแปรปรวนของบุคลิกภาพด้านความต้องการการเปลี่ยนแปลงได้ร้อยละ 2.9 5.2 6.6 7.8 และ 8.7 ตามลำดับ
13. เพศและปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน อธิบายความแปรปรวนของบุคลิกภาพด้านความต้องการคบเพื่อนต่างเพศได้ร้อยละ 27.2 และ 30 ตามลำดับ

จากการศึกษาจะเห็นได้ว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพด้านความต้องการของนักเรียนชั้น ม.ศ.5 มากที่สุดคือ เพศ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.

A STUDY OF FACTORS AFFECTING THE PERSONALITY NEEDS
OF M.S.5 GOVERNMENT SCHOOL STUDENTS IN BANGKOK

AN ABSTRACT

BY

WIROON THONGAMPA

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education Degree
at Srinakharinwirot University

March, 1979

The purposes of this study were to find the factors affecting the personality needs of M.S.5 students and to rank the fifteen personality needs rated by male and female students. The sample group of this study was consisted of 400 M.S.5 students in government schools in Bangkok.

A Thai version of Edwards Personal Preference Schedule (EPPS) test was used to measure fifteen personality needs and a set of questionnaire was constructed to collect the data needed. The data were computerized, using Stepwise Multiple Regression Program.

The results of study were as follows :

The differences in the needs for achievement, affiliation, succorance, endurance and heterosexuality between male and female students were found statistically significant at .10 level.

The rank order of the fifteen personality needs rated by the male and female students was found statistically different at .01 level. The ranking differences were found especially in the needs for endurance, heterosexual and dominance.

The following findings were the predictors of the personality needs :-

1. Sex and G.P.A. can predict the variance of achievement personality needs at 2.3 % and 3.8 % respectively.
2. Student - student interaction and student - teacher interaction can predict the variance of deference personality needs at 1.5 % and 4 % respectively.
3. G.P.A., student - student interaction, mode of child rearing can predict the variance of order personality needs at 1 %, 2.2 % and 3.6 % respectively.

4. Student - student interaction, student - teacher interaction can predict the variance of exhibition personality needs at 1.2 % and 2.2 % respectively.

5. Trade occupation and government service occupation can predict the variance of autonomy personality needs at 2.3 % and 4.4 % respectively.

6. Sex, low income and trade' occupation can predict the variance of affiliation personality needs at 1.7 %, 3.3 % and 4.2 % respectively.

7. Mode of rearing, low income and sex can predict the variance of interaction personality needs at 1 %, 2.1 % and 3.2 % respectively.

8. Sex can predict the variance of succorance personality needs at 5.5 % respectively.

9. Low income, G.P.A., sex and mode of child rearing can predict the variance of dominance personality needs at 2.2 %, 4 %, 6 % and 7 % respectively.

10. Trade occupation, government service occupation, G.P.A., student - student interaction and student - teacher interaction can predict the variance of abasement personality needs at 1.6 %, 3.1 %, 4.5 %, 5.6 % and 7.2 % respectively.

11. Sex, G.P.A. and labour occupation can predict the variance of nurturance personality needs at 1.5 %, 3.5 % and 5 % respectively.

12. Student - teacher interaction, sex, G.P.A., student - student interaction and middle income can predict the variance of change personality needs at 2.9 %, 5.2 %, 6.6 % and 8.7 % respectively.

13. Sex and student - student interaction can predict the variance of heterosexuality personality needs at 27.2 % and 30 % respectively.

The factors which affected the personality needs of M.S.5 students in Bangkok government schools most were sex, student - teacher interaction, student - student interaction and G.P.A.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตได้พิจารณาปัญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

.....ประธาน

.....กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ได้รับความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิรญา บัวศรี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมสร วังษายูนอย ที่ได้กรุณาให้ข้อคิดเห็นแนะนำ ตลอดจนการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์มลิษฐ์ สำเภาเงิน อาจารย์วิเชียร เกตุสิงห์ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับการคำนวณด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ และคำแนะนำต่าง ๆ ขอขอบคุณ คุณอารีรัตน์ ฉายศิริ คุณขวัญใจ กิษย์มาลย์ ที่มีส่วนช่วยเหลือในการทำปริญญานิพนธ์ครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณคณะกรรมการและนักเรียนโรงเรียนที่ให้ความสะดวกและความร่วมมือในการทดสอบเพื่อการศึกษาครั้งนี้ และขอขอบคุณเพื่อน ๆ ทุกคน ตลอดจนผู้ที่มีส่วนช่วยเหลือให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอน้อมรำลึกถึงพระคุณของบิดาและพี่ ๆ ของผู้วิจัยทุกท่านที่ได้เมตตาให้ความอุปการะทั้งในด้านกำลังใจและกำลังทรัพย์ สนับสนุนการศึกษาของผู้วิจัยตลอดมา พระคุณนี้หาที่เปรียบมิได้.

วิรุพห์ ทองอำภา

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
องค์ประกอบทางค่านครอบครัว	11
อาชีพของบิดา มารดาที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ	12
ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ	13
การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ	15
องค์ประกอบทางค่านตัวนักเรียน	19
เพศของนักเรียนที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ	20
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ	23
ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครูที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ	28
ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ	32
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	32
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	35
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	35
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	36
การดำเนินการรวบรวมข้อมูล	41
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	41

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	45
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	45
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	48
คะแนนเฉลี่ยของบุคลิกภาพด้านความต้องการ 15 ด้าน	
และการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย	49
การวิเคราะห์การจัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพด้านความต้องการ	
ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง	50
ผลการใช้แบบสอบถามวัดตัวแปรด้านต่าง ๆ	50
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของตัวพยากรณ์และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	
ระหว่างตัวเกณฑ์กับตัวพยากรณ์แต่ละตัว	57
สมการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการซึ่งพยากรณ์ในรูปของ	
คะแนนมาตรฐานและคะแนนดิบและค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ	58
ค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการ	98
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	144
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	144
กลุ่มตัวอย่าง	144
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	144
การวิเคราะห์ข้อมูล	✓ 145
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	146
การอภิปรายผล	163
ข้อเสนอแนะ	171
บรรณานุกรม	173
ภาคผนวก	184

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	รายชื่อโรงเรียนและจำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามท้องที่การศึกษา และโรงเรียน	35
2	ค่าสถิติพื้นฐานและนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยทางด้าน ความต้องการ 15 ด้าน ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง	49
3	ค่าคะแนนเฉลี่ยและการจัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพด้านความต้องการ ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง	51
4	เปรียบเทียบการจัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพด้านความต้องการตามลำดับ ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง	52
5	ค่าคะแนนเฉลี่ยอันดับบุคลิกภาพด้านความต้องการและผลการวิเคราะห์ ความแตกต่างของอันดับ ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง	53
6	คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรและบุคลิกภาพ	55
7	ค่าสหสัมพันธ์ภายในของตัวพยากรณ์และสปีดสัมพันธ์ระหว่างตัวเกณฑ์ กับตัวพยากรณ์แต่ละตัว ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน	57
8	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัวเกณฑ์ด้านที่ 1 คือบุคลิกภาพ ด้านความต้องการความสัมฤทธิ์ผลและคะแนนจากตัวพยากรณ์ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน	58
9	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (B, b) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ของตัวพยากรณ์ ($S.E.b$) และค่า F ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ ($S.E.est.$) และค่าคงที่ ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (a)	59

- 10 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัวเกณฑ์ด้านที่ 2 คือ บุคลิกภาพ ด้านความต้องการยกย่องผู้อื่นและคะแนนจากตัวพยากรณ์ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน 61
- 11 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β, b) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของตัวพยากรณ์ ($S.E.b$) ค่า F ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ ($S.E.est.$) และค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (a) 62
- 12 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัวเกณฑ์ด้านที่ 3 คือ บุคลิกภาพ ด้านความต้องการความเป็นระเบียบและคะแนนจากตัวพยากรณ์ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน 64
- 13 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β, b) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ ($S.E.b$) ค่า F ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ ($S.E.est.$) และค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (a) 65
- 14 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัวเกณฑ์ด้านที่ 4 คือ บุคลิกภาพ ด้านความต้องการแสดงออก และคะแนนจากตัวพยากรณ์ของกลุ่มตัวอย่าง 400 คน 67
- 15 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β, b) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ ($S.E.b$) ค่า F ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ ($S.E.est.$) และค่าคงที่ของการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (a) 68
- 16 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัวเกณฑ์ด้านที่ 5 คือ บุคลิกภาพ ด้านความต้องการ เป็นอิสระและคะแนนจากตัวพยากรณ์ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน 70

- 17 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β, b) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (S.E.b) ค่า F ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R)
ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ (S.E.est.) และค่าความคงที่
ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (a) 71
- 18 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัวเกณฑ์ด้านที่ 6 คือ บุคลิกภาพ
ด้านความต้องการถูกไม่กริกับผู้อื่น และคะแนนจากตัวพยากรณ์ของ
กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน 73
- 19 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β, b) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (S.E.b) ค่า F ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R)
ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ (S.E.est.) และค่าความคงที่
ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (a) 74
- 20 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัวเกณฑ์ด้านที่ 7 คือ บุคลิกภาพ
ด้านความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่น และคะแนนจากตัวพยากรณ์
ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน 76
- 21 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β, b) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (S.E.b) ค่า F ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R)
ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ (S.E.est.) และค่าคงที่
ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (a) 77
- 22 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัวเกณฑ์ด้านที่ 8 คือ บุคลิกภาพ
ด้านความต้องการขอความช่วยเหลือและคะแนนจากตัวพยากรณ์ของ
กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน 79
- 23 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β, b) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (S.E.b) ค่า F ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R)
ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ (S.E.est.) และค่าคงที่
ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (a) 80

- 24 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัวเกณฑ์ด้านที่ 9 คือ บุคลิกภาพ
ด้านความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่นและคะแนนจากตัวพยากรณ์ของ
กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน 82
- 25 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β, b) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (S.E.b) ค่า F ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R)
ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ (S.E.est.) และค่าคงที่ของ
สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (a) 83
- 26 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัวเกณฑ์ด้านที่ 10 คือ บุคลิกภาพ
ด้านความต้องการถ่อมตนและคะแนนจากตัวพยากรณ์ของกลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 400 คน 85
- 27 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β, b) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (S.E.b) ค่า F ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R)
ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ (S.E.est.) และค่าคงที่
ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (a) 86
- 28 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัวเกณฑ์ด้านที่ 11 คือ บุคลิกภาพ
ด้านความต้องการช่วยเหลือผู้อื่นและคะแนนจากตัวพยากรณ์ของ
กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน 88
- 29 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β, b) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (S.E.b) ค่า F ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R)
ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ (S.E.est.) และค่าคงที่
ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (a) 89
- 30 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัวเกณฑ์ด้านที่ 12 คือ บุคลิกภาพ
ด้านความต้องการการเปลี่ยนแปลงและคะแนนจากตัวพยากรณ์ของ
กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน 91

- 31 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (B, b) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ ($S.E.b$) ค่า F ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R)
ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ ($S.E.est.$) และค่าคงที่ของ
สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (a) 92
- 32 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัวเกณฑ์ด้านที่ 13 คือ บุคลิกภาพ
ด้านความต้องการความอดทนและคะแนนจากตัวพยากรณ์ของกลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 400 คน 94
- 33 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัวพยากรณ์ด้านที่ 14 คือ บุคลิกภาพ
ด้านความต้องการคบเพื่อนต่าง เพศและคะแนนจากตัวพยากรณ์ของกลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 400 คน 95
- 34 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (B, b) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ ($S.E.b$) ค่า F ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R)
ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ ($S.E.est.$) และค่าความคงที่
ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (a) 96
- 35 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัวเกณฑ์ด้านที่ 15 คือบุคลิกภาพ
ด้านความต้องการเชิงรุก (ก้าวร้าว) และคะแนนจากตัวพยากรณ์ของ
กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน 98
- 36 การค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการความสัมฤทธิ์ผล
ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน 99
- 37 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) รูปคะแนนมาตรฐาน (B)
ค่าคงที่ของการพยากรณ์ (a) ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าความคลาดเคลื่อน
มาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ ($S.E.b$) และค่า
ความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ ($S.E.est.$) 100

38	การวิเคราะห์ความแปรปรวนในการพยากรณ์แบบพหุคูณ	101
39	การค้นหาค่าพยากรณ์บุคคลิกภาพด้านความต้องการของผู้อื่นของ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน	102
40	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) รูปคะแนนมาตรฐาน (B) ค่าคงที่ของการพยากรณ์ (a) ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าความคลาดเคลื่อน มาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (S.E.b) และค่า ความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ (S.E.est.)	103
41	การวิเคราะห์ความแปรปรวนในการพยากรณ์แบบพหุคูณ	104
42	การค้นหาค่าพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์บุคคลิกภาพด้านความต้องการ ความเป็นระเบียบของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน	105
43	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) รูปคะแนนมาตรฐาน (B) ค่าคงที่ของการพยากรณ์ (a) ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าความคลาดเคลื่อน มาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (S.E.b) และค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ (S.E.est.)	106
44	การวิเคราะห์ความแปรปรวนในการพยากรณ์แบบพหุคูณ	107
45	การค้นหาค่าพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์บุคคลิกภาพด้านความต้องการแสดงออก ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน	108
46	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) รูปคะแนนมาตรฐาน (B) ค่าคงที่ของการพยากรณ์ (a) ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าความคลาดเคลื่อน มาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (S.E.b) และ ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ (S.E.est.)	109
47	การวิเคราะห์ความแปรปรวนในการพยากรณ์แบบพหุคูณ	110
48	การค้นหาค่าพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์บุคคลิกภาพด้านความต้องการ เป็นอิสระ ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน	111

- 49 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) รูปคะแนนมาตรฐาน (B)
ค่าคงที่ของการพยากรณ์ (a) ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าความคลาดเคลื่อน
มาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (S.E.b) และค่า
ความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ (S.E._{est.}) 112
- 50 การวิเคราะห์ความแปรปรวนในการพยากรณ์แบบพหุคูณ 113
- 51 การค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการบุญไมตรี
กับผู้อื่นของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน 114
- 52 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) รูปคะแนนมาตรฐาน (B)
ค่าคงที่ของการพยากรณ์ (a) ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าความคลาดเคลื่อน
มาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (S.E.b) และค่า
ความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ (S.E._{est.}) 115
- 53 การวิเคราะห์ความแปรปรวนในการพยากรณ์แบบพหุคูณ 116
- 54 การค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการเข้าใจตนเอง
และผู้อื่นของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน 117
- 55 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) รูปคะแนนมาตรฐาน (B)
ค่าคงที่ของการพยากรณ์ (a) ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าความคลาดเคลื่อน
มาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (S.E.b) และ
ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ (S.E._{est.}) 119
- 56 การวิเคราะห์ความแปรปรวนในการพยากรณ์แบบพหุคูณ 119

57	การค้นหาค่าพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์บุคคลิกภาพด้านความต้องการ ขอความช่วยเหลือของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน	121
58	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) รูปคะแนนมาตรฐาน (B) ค่าคงที่ของการพยากรณ์ (a) ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าความคลาดเคลื่อน มาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (S.E.b) และ ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ (S.E.est.)	122
59	การวิเคราะห์ความแปรปรวนในการพยากรณ์แบบพหุคูณ	123
60	การค้นหาค่าพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์บุคคลิกภาพด้านความต้องการมีอำนาจ เหนือผู้อื่นของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน	124
61	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) รูปคะแนนมาตรฐาน (B) ค่าคงที่ของการพยากรณ์ (a) ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าความคลาดเคลื่อน มาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (S.E.b) และค่า ความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ (S.E.est.)	126
62	การวิเคราะห์ความแปรปรวนในการพยากรณ์แบบพหุคูณ	126
63	การค้นหาค่าพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์บุคคลิกภาพด้านความต้องการถอมตน ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน	128
64	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) รูปคะแนนมาตรฐาน (B) ค่าคงที่ของการพยากรณ์ (a) ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าความคลาดเคลื่อน มาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (S.E.b) และค่า ความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ (S.E.est.)	130
65	การวิเคราะห์ความแปรปรวนในการพยากรณ์แบบพหุคูณ	130
66	การค้นหาค่าพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์บุคคลิกภาพด้านความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน	132

- 67 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) รูปคะแนนมาตรฐาน (B)
ค่าคงที่ของการพยากรณ์ (a) ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าความคลาดเคลื่อน
มาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (S.E.b) และ
ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ (S.E.est.) 134
- 68 การวิเคราะห์ความแปรปรวนในการพยากรณ์แบบพหุคูณ 134
- 69 การค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการ
การเปลี่ยนแปลงของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน 136
- 70 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) รูปคะแนนมาตรฐาน (B)
ค่าคงที่ของการพยากรณ์ (a) ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R)
ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
ในรูปคะแนนดิบ (S.E.b) และค่าความคลาดเคลื่อนของ
การพยากรณ์ (S.E.est.) 138
- 71 การวิเคราะห์ความแปรปรวนในการพยากรณ์แบบพหุคูณ 138
- 72 การค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการ
กับเพื่อนต่างเพศของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน 140
- 73 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) รูปคะแนนมาตรฐาน (B)
ค่าคงที่ของการพยากรณ์ (a) ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R)
ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
ในรูปคะแนนดิบ (S.E.b) และค่าความคลาดเคลื่อนของ
การพยากรณ์ (S.E.est.) 142
- 74 การวิเคราะห์ความแปรปรวนในการพยากรณ์แบบพหุคูณ 142

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในปัจจุบันประเทศไทยกำลังประสบปัญหาทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้เพิ่มมากขึ้นตามความเจริญของบ้านเมือง ในการพัฒนาประเทศนั้นเป็นที่ยอมรับกันว่า การพัฒนาทั้งสองด้านในด้านคุณภาพและปริมาณเป็นสิ่งสำคัญที่สุดจะต้องมีการปรับปรุง ส่งเสริมให้ประชากรมีความรู้ มีทักษะ มีความสามารถในการประกอบอาชีพได้อย่างดี ประชากรเป็นทรัพยากรอันสำคัญของชาติ เป็นพลังสำคัญในอันที่จะสร้างความเจริญก้าวหน้าให้แก่สังคมและเศรษฐกิจของประเทศ บุคคลซึ่งมีบุคลิกภาพอันเอื้อต่อการพัฒนานั้นเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศ ดังที่ เบนเนต (Benett. 2515 : 521) ได้กล่าวว่า การพัฒนาประเทศให้เป็นไปตามโครงการที่วางไว้ต้องเริ่มที่ตัวบุคคล เพราะบุคคลเป็นทั้งอุปกรณ์ขั้นมูลฐานและเป้าหมายของการพัฒนา เป็นเครื่องมือนำบุคคลให้บรรลุถึงความเป็นคนมากขึ้น การพัฒนาตัวบุคคลนั้นก็คือพยายามทำให้บุคคลมีสมรรถภาพ เพราะจะต้องเตรียมเป็นผู้รับผิดชอบในการเป็นพลเมืองที่

- จุดมุ่งหมายในการพัฒนาคนก็เพื่อที่จะเสริมสร้างปรุงแต่งคนให้มี "บุคลิกภาพที่ดี" เป็นสมาชิกที่มีประโยชน์ การพัฒนาคนก็คือการพัฒนาบุคลิกภาพนั่นเอง หากการมุ่งพัฒนาเศรษฐกิจโดยไม่พัฒนาคนคือบุคลิกภาพแล้ว น่าจะเป็นการทำให้สังคมเสียคุณภาพ (นวลเพ็ญ วิเชียรโชติ 2513 : 1)

บุคลิกภาพเป็นคุณลักษณะส่วนรวมของพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งมีความสำคัญต่อบุคคลทั้งในกิจการงาน ชีวิตส่วนตัวและสังคมทั่วไป สิ่งที่เป็นพื้นฐานบุคลิกภาพได้แก่ มีความกระตือรือร้นที่จะทำงานให้ได้ผลดี พยายามแก้ไขปัญหาคำถาม ๆ ด้วยตนเอง มีความรับผิดชอบและเตรียมพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เพื่อความอยู่รอดด้วยตัวเอง และเพื่อปรับตัวให้เข้ากับสังคม

เนื่องจากปัญหาทางด้านบุคลิกภาพเป็นปัญหาที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ ในสังคมปัจจุบัน การศึกษาบุคลิกภาพจึงเป็นเรื่องสำคัญที่ช่วยให้เกิดความเข้าใจ และสามารถ คาดคะเนพฤติกรรมของบุคคลทั้งในปัจจุบันและอนาคตได้ (Hall. 1957) โดยเฉพาะในสังคม ที่มีความแตกต่างและซับซ้อนในปัจจุบัน การศึกษาในเรื่อง "บุคลิกภาพ" ของบุคคลนั้นเป็นสิ่งที่ น่าสนใจในวงการศึกษาอย่างมาก เพราะบุคลิกภาพเป็นเรื่องสลับซับซ้อน และมีตัวกำหนดบุคลิกภาพมากมาย

การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในสังคมไทยในปัจจุบัน อันเนื่องมาจากการพัฒนาทาง วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและการเมือง ฯลฯ เป็นปัจจัยสำคัญที่ ส่งผลกระทบต่อบุคลิกภาพของบุคคล และผู้ที่ได้รับความกระทบกระเทือนมากที่สุดจากการเปลี่ยนแปลง นี้ก็คือเยาวชนนั่นเอง (จรรยา จินายน 2508 : 39) ฉะนั้นในการพัฒนาตัวสังคม พัฒนาสังคม ตลอดจนการปรับปรุงส่งเสริมบุคลิกภาพของบุคคลเพื่อให้ประเทศไปสู่เป้าหมายได้นั้นจะต้องมุ่งไปที่เยาวชน เป็นสำคัญ เพราะบุคลิกภาพในวัยเด็กย่อมมีผลต่อเนื่องไปสู่บุคลิกภาพในวัยผู้ใหญ่ตนเอง และสิ่งจำเป็น อย่างยิ่งก็คือการเสริมสร้างลักษณะนิสัยใจคอ ความคิด ความนิยม และความปรารถนาให้เกิดขึ้น กับเยาวชนเสียก่อน เพื่อจะได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่เป็นพลเมืองดี มีความสามารถเป็นกำลังของชาติ ในอนาคต

เนื่องจากโรงเรียนเป็นสถานที่ที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพของเด็ก การจัดการศึกษาควรฝึกให้เด็ก เป็นคนมีความคิดเห็นของตนเอง เป็นตัวของตัวเอง มีความคิดริเริ่ม กล้าแสดงความคิดเห็นตามหลัก เหตุผล การเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาเป็นระดับขั้นที่เหมาะสมในการแก้ไข ปรับปรุงและ เสริมสร้างบุคลิกภาพอันดีงามให้แก่เด็กเพราะอยู่ในวัยกระตือรือร้น มีความสนใจในสิ่งแปลกใหม่ มีการแสวงหาค่านิยมส่วนบุคคล (Personality Values) และค่านิยมทางสังคม (Social Values) และกำลังอยู่ในระยะที่มีการพัฒนาทั้งทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม จว.

ในระดับมัธยมศึกษา นักเรียนเป็นผู้อยู่ในวัยรุ่น อันเป็นวัยที่กำลังก้าวไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ เต็มตัว วัยนี้เป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงหลายด้าน สังคมในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว ทำให้เด็กเกิดปัญหาในการปรับตัวและพัฒนาบุคลิกภาพให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว (สุลินี อินสว่าง 2516 : 2) นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นผู้ที่กำลังอยู่ในวัยกำลังเตรียมตัวที่จะเป็นผู้ใหญ่

และเตรียมรับความเปลี่ยนแปลง เมื่อเข้าไปอยู่ในสถาบันระดับอุดมศึกษาต่อไป จึงนับได้ว่าวัยนี้เป็นช่วงแห่งความเปลี่ยนแปลง และเป็นช่วงสำคัญในการที่จะช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพที่เหมาะสมให้กับเด็ก

ดังนั้นผู้วิจัยใคร่ที่จะศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพของนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาบุคลิกภาพของ เด็กวัยรุ่นตอนปลาย อันจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาประชากรของชาติในอนาคต

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อที่จะทราบความแตกต่างของบุคลิกภาพตามแบบทดสอบ EPPS ระหว่างวัยรุ่นเพศชายและเพศหญิง
2. เพื่อทราบการจักอันกับบุคลิกภาพของ เพศชายและเพศหญิงว่าแตกต่างกันอย่างไรบ้าง
3. เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีในการทำนายบุคลิกภาพของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
4. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์บุคลิกภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในกรณีที่ว่าตัวพยากรณ์มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. การศึกษานี้จะเป็นประโยชน์แก่บุคคลผู้รับผิดชอบทางด้านการศึกษาซึ่งอาจนำผลที่ได้จากการวิจัยไปปรับปรุง แก้ไข และจัดหลักสูตร การเรียนการสอนให้ตอบสนองความต้องการของเด็กมากขึ้น
2. การศึกษารังนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการแนะแนวของโรงเรียน ในด้านที่จะเข้าใจลักษณะทางบุคลิกภาพด้านความต้องการของนักเรียนและจะทำให้ได้เครื่องมือพยากรณ์บุคลิกภาพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อการแนะแนว
3. เพื่อเป็นแนวทางแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้ทราบว่าบุคลิกภาพของนักเรียนเป็นอย่างไร จะได้นำข้อคิดจากผลการวิจัยไปปรับปรุงบุคลิกภาพของตน

4. เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย เพื่อหาคำตอบอื่น ๆ ที่อาจจะมีความสัมพันธ์กับ
บุคลิกภาพของนักเรียน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชาย-หญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
ปีการศึกษา 2521 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชาย-หญิง
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2521 ของโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน
ซึ่งเลือกโดยการสุ่มตัวอย่างแบบธรรมดา (Simple Random Sampling) จากเขตท้องที่การศึกษา

5 เขต เขตละ 2 โรงเรียน โรงเรียนละ 1 ห้อง

3. ตัวแปรที่จะศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ประเภท

3.1 องค์ประกอบทางค่านิยม แบ่งออกเป็นตัวแปรย่อย

3.1.1 อาชีพของบิดา มารดา

3.1.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดา มารดา

3.1.3 การอบรมเลี้ยงดู

3.2 องค์ประกอบทางค่านักเรียน แบ่งออกเป็นตัวแปรย่อย

3.2.1 เพศ

3.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.2.3 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู

3.2.4 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

4. ตัวเกณฑ์ ได้แก่บุคลิกภาพด้านความต้องการ 15 ด้านคือ

- 4.1 ความต้องการความล้มลุกคลุกคลาน
- 4.2 ความต้องการยกย่องผู้อื่น
- 4.3 ความต้องการความเป็นระเบียบ
- 4.4 ความต้องการแสดงออก
- 4.5 ความต้องการเป็นอิสระ
- 4.6 ความต้องการผูกไมตรีกับผู้อื่น
- 4.7 ความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่น
- 4.8 ความต้องการขอความช่วยเหลือ
- 4.9 ความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น
- 4.10 ความต้องการดอมตน
- 4.11 ความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น
- 4.12 ความต้องการการเปลี่ยนแปลง
- 4.13 ความต้องการความอดทน
- 4.14 ความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ
- 4.15 ความต้องการเชิงรุก (ก้าวร้าว)

คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2521

บุคลิกภาพด้านความต้องการ หมายถึง ลักษณะความต้องการทางจิตใจ ซึ่งเป็นลักษณะส่วนรวมที่เปลี่ยนแปลงได้ในตัวบุคคล ครอบคลุมกายและจิตของบุคคลแต่ละคน กำหนดให้บุคคลนั้น

มีการปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อมต่างจากคนอื่น ในวันนี้หมายถึงลักษณะส่วนรวมในตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แต่ละคน ซึ่งเปลี่ยนแปลงได้ แบ่งออกเป็น 15 ด้านดังนี้

1. ความต้องการความสัมฤทธิ์ผล หมายถึง ความต้องการชนะอุปสรรค ต้องการทำสิ่งที่ยากให้ได้รับผลสำเร็จและมีอำนาจ ต้องการเป็นผู้นำ ชอบกระทำการสิ่งต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว และเป็นอิสระ อยากให้คนอื่นเห็นคุณค่าของตน
2. ความต้องการยกย่องผู้อื่น หมายถึง ความต้องการยอมรับความอิทธิพลของผู้อื่น ชอบสนับสนุนผู้ที่เหนือกว่า นิยมชมชื่น และชอบสรรเสริญผู้อื่น
3. ความต้องการความเป็นระเบียบ หมายถึง ความต้องการจัดระเบียบสิ่งของให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยและสะอาด ชอบหาสิ่งต่าง ๆ ให้เรียบร้อยสมดุลง่าย เป็นระเบียบ และอยู่เป็นที่
4. ความต้องการแสดงออก หมายถึง ความต้องการแสดงตัวให้เป็นจุดเด่น สนุกสนาน ชอบแสดงออกให้ผู้อื่นเห็น
5. ความต้องการเป็นอิสระ หมายถึง ความต้องการหลีกเลี่ยงจากการถูกบังคับ ชอบต่อต้านการใช้อำนาจบังคับ ชอบกำหนดกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ชอบเป็นอิสระ ปฏิเสธในการรวมกลุ่ม ไม่รับผิดชอบ
6. ความต้องการผูกไมตรีกับผู้อื่น หมายถึง ความต้องการตอบแทนบุญคุณผู้อื่น ชอบการสังสรรค์กับเพื่อนฝูง ชอบให้ความร่วมมือกับบุคคลอื่นและทำให้ผู้อื่นรัก
7. ความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่น หมายถึง ความต้องการสนใจและคิดค้นสิ่งต่าง ๆ อยู่เสมอ ชอบตั้งคำถามกับตนเอง ชอบปรับจูนความเข้าใจกับผู้อื่น
8. ความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น หมายถึง ความต้องการให้ผู้อื่นแสดงความพอใจและปลอบใจตนเอง ต้องการอยู่ใกล้ ปกป้องหรือสนับสนุน
9. ความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น หมายถึง ความต้องการยับยั้งและห้ามปรามคนอื่น ชอบมีอิทธิพลเหนือคนอื่น

10. ความต้องการยอมรับ หมายถึง ความต้องการยอมรับว่าตนเองค่อย ยอมรับ
 สาราภาพ เมื่อถูกตำหนิหรือกระทำความผิด ยอมรับการถูกวิพากษ์วิจารณ์หรือทำโทษ ยอมแพ้ผู้อื่น

11. ความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น หมายถึง ความต้องการ เห็นใจและพึงพอใจที่จะ
 ช่วยเหลือบุคคลอื่นที่มีลักษณะอ่อนแอกว่า หรือช่วยเหลือบุคคลที่ตกอยู่ในอันตราย

12. ความต้องการการเปลี่ยนแปลง หมายถึง ความต้องการ เปลี่ยนแปลงที่อยู่อาศัย
 ข้าวของ เครื่องใช้ ชอบโยกย้ายและเปลี่ยนที่ ชอบจัดห้องให้มีรูปแบบแปลกใหม่อยู่เสมอ เมื่อหน้า
 ต่อการกระทำที่จำเจ ซ้ำซาก

13. ความต้องการความอกทน หมายถึง ความต้องการอดกลั้น เมื่อมีสิ่ง
 ไม่สมอารมณ์หรือไม่พึงพอใจ ความต้องการที่ทนต่อสิ่งที่ตนรู้สึกว่ายากลำบากโดยปราศจากความเครียด
 ไม่เบื่อหน่ายต่อการรอคอย เพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ตนต้องการ

14. ความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ หมายถึง ความต้องการมีเพื่อนต่าง เพศ
 ต้องการสร้างสัมพันธ์แบบความรัก

15. ความต้องการเชิงรุกหรือก้าวร้าว หมายถึง การชอบเอาชนะและทำตัวเป็นผู้นำ
 ของกลุ่ม ชอบแกล้งคนที่ทำให้เจ็บปวด ชอบหาร้ายผู้อื่นหรือทำให้ผู้อื่นเจ็บปวด

อาชีพ หมายถึง งานที่ผู้ปกครองทำเป็นหลักเพื่อหารายได้ โดยยึดถืออาชีพของหัวหน้าครอบครัว
 เป็นสำคัญ แบ่งออกเป็น 5 อาชีพคือ

1. อาชีพรับราชการ หมายถึง การทำงานรับราชการ ลูกจ้างรัฐบาล และรัฐวิสาหกิจ
2. อาชีพรับจ้าง หมายถึง การทำงานเป็นลูกจ้างเอกชน หรือในบริษัท และรับจ้างอื่น ๆ
3. วาณิชชาขาย หมายถึง การประกอบอาชีพการค้าเป็นของตนเอง
4. อาชีพเกษตรกรรม หมายถึง การประกอบอาชีพทางการเกษตรกรรม เช่น ทานา

หาสวน ทำไร่ ทำการประมง และเลี้ยงสัตว์

5. อาชีพอื่น ๆ หมายถึง การประกอบอาชีพอื่น ๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว
 รวมถึงการอยู่บ้านเฉย ๆ การเป็นข้าราชการส่วนานา และการถึงแก่กรรม

ฐานะทางเศรษฐกิจของนิคมารคา หมายถึง ระดับฐานะครอบครัวของนักเรียน โดยยึดถือเกณฑ์รายได้ประจำเดือนของนิคมารคา แบ่ง เป็น 3 ประเภทคือ

1. ฐานะทางเศรษฐกิจสูง หมายถึง ครอบครัวที่มีรายได้มากกว่า 5,000 บาทต่อเดือน
2. ฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง หมายถึง ครอบครัวที่มีรายได้ระหว่าง 1,000 - 5,000 บาทต่อเดือน

3. ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ หมายถึง ครอบครัวที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาทต่อเดือน การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง พฤติกรรมของนิคมารคา ที่แสดงออกต่อลูกในการเลี้ยงดู สอนและอบรม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ

1. การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตั้งแต่ 25 คะแนนขึ้นไป
2. การอบรมเลี้ยงดูแบบอิตาเลียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตั้งแต่ 24 คะแนนลงมา

เพศ หมายถึง เพศของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง แบ่ง เป็นเพศหญิง และเพศชาย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average) ซึ่งคำนวณได้โดยเอาผลคูณของหน่วยกิตกับระดับของคะแนนของทุกวิชารวมกัน แล้วหารด้วยผลบวกของหน่วยกิตทุกวิชา

1. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หมายถึง นักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ในภาคเรียนที่ 1 ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งอยู่ใน 50 % สูง ของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
2. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึง นักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ในภาคเรียนที่ 1 ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งอยู่ใน 50 % ต่ำ ของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู หมายถึง พฤติกรรมระหว่างนักเรียนกับครู ทั้งในด้านการเรียนการสอนและการปกครองชั้นเรียน อันได้มาจากการสำรวจความรู้สึกของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อครูของตน โดยใช้แบบสอบถามวัดความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครูที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ

1. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครูแบบประชาธิปไตย หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตั้งแต่ 25 คะแนนขึ้นไป

2. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครูแบบอัตตาธิปไตย หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตั้งแต่ 24 คะแนนลงมา

ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน หมายถึง พฤติกรรมระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ทั้งทางด้านความประพฤติ ความสนใจ การให้ความช่วยเหลือ อันได้มาจากการสำรวจความรู้สึกของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อเพื่อน โดยใช้แบบสอบถามวัดความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมี 2 ลักษณะคือ

1. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนอย่างอบอุ่น หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตั้งแต่ 25 คะแนนขึ้นไป

2. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนอย่างไม่อบอุ่น หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตั้งแต่ 24 คะแนนลงมา

สมการพยากรณ์ หมายถึง สมการที่ใช้ค่าของตัวพยากรณ์และความสัมพันธ์ระหว่างตัวเกณฑ์กับตัวพยากรณ์ที่เป็นพื้นฐานในการทำนายตัวเกณฑ์ โดยยึดความสัมพันธ์เชิงเส้นเป็นหลัก.

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องบุคลิกภาพนี้ กิลฟอร์ด (Guilford, 1969 : 7) ได้แบ่งลักษณะบุคลิกภาพของบุคคลตามลักษณะต่าง ๆ ได้ 7 ลักษณะ และได้ริบความหมายของแต่ละลักษณะไว้ดังนี้

1. ทักษะความสนใจ (Interests) เป็นความปรารถนาของบุคคลที่มีต่อกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การไต่เขาปีน การทำงานด้วยมือ เป็นต้น
2. ทักษะทัศนคติ (Attitudes) เป็นความรู้สึกรู้สึกของบุคคลที่มีต่อบุคคลหรือวัตถุสิ่งของ และความคิดเห็น เช่น ทัศนคติต่อภาษีรายได้ ทัศนคติต่อการคุมกำเนิด ทัศนคติต่อคนจีน เป็นต้น
3. ทักษะความต้องการ (Needs) เป็นความปรารถนาที่มีอยู่ชั่วชีวิตของมนุษย์ เช่น ความต้องการยกย่องนับถือ ต้องการความสะดวกสบาย และอื่น ๆ
4. ทักษะความถนัดตามธรรมชาติ (Aptitudes) เป็นเรื่องของความสามารถของบุคคลที่จะทำหรือปฏิบัติงานต่าง ๆ
5. ทักษะสภาพทางอารมณ์ (Temperament) โดยทั่วไปเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่แสดงออก เช่น ความเชื่อมั่นในตนเอง ไร้เรjingแจ่มใส
6. ทักษะสรีรวิทยา (Physiology) เป็นเรื่องของการทำงานของระบบอวัยวะต่าง ๆ เช่น การหายใจ การเผาผลาญอาหารในร่างกาย
7. ในด้านรูปร่างภายนอก (Morphology) เป็นเรื่องของโครงสร้างหรือรูปร่างของร่างกาย เช่น ความสูง น้ำหนัก สีผิวของร่างกาย เป็นต้น

ลักษณะทั้ง 7 ประการจะประสานกันเป็นหนึ่งเดียว (integrated whole) เป็นหน่วยเดียวกัน

นักจิตวิทยาอีกคนหนึ่งซึ่งจะทั้งพูดถึงความต้องการเด่นที่สุดคือ เมอร์เรย์ (Murray) เป็นผู้ศึกษาค้นคว้าเรื่องความต้องการของมนุษย์ได้ลึกซึ้งกว่านักจิตวิทยาคนอื่น ๆ เมอร์เรย์แบ่งลักษณะความต้องการที่จะสร้างบุคลิกภาพออกเป็น 20 ด้าน ได้แก่ ความต้องการความสัมฤทธิ์ผล

ความต้องการยกย่องผู้อื่น ความต้องการความเป็นระเบียบ ความต้องการแสดงออก ความต้องการเป็นอิสระ ความต้องการเป็นมิตร ความต้องการผูกไมตรีกับผู้อื่น ความต้องการความเข้าใจ ความต้องการถ่อมตน ความต้องการเชิงรุก ความต้องการเอาชนะ ความต้องการป้องกันตัว ความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ความต้องการหลีกเลี่ยงวัตรব্য ความต้องการหลีกเลี่ยงความอับอาย ความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น ความต้องการรู้าเรื่ง ความต้องการรักใส่ผู้อื่น ความต้องการมีประสาธสัมพันธ์ ความต้องการเพศสัมพันธ์ และความต้องการขอความช่วยเหลือ

นอกจากนี้ เอ็ดเวิร์ด (Edwards. 1959 : 5) ได้นำลักษณะความต้องการทางจิตใจบางส่วนของเมอร์เรย์ไปดัดแปลงแก้ไขและสร้างเครื่องมือวัดบุคลิกภาพของบุคคล โดยให้ชื่อว่า "Personality Needs" (บุคลิกภาพด้านความต้องการ) และตั้งชื่อแบบทดสอบหรือเครื่องมือนี้ว่า The Edwards Personal Preference Schedule (EPPS) ซึ่งใช้วัดบุคลิกภาพด้านความต้องการแบ่งเป็น 15 ประเภทคือ ความต้องการความสัมฤทธิ์ผล ความต้องการยกย่องผู้อื่น ความต้องการความเป็นระเบียบ ความต้องการแสดงออก ความต้องการเป็นอิสระ ความต้องการผูกไมตรีกับผู้อื่น ความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่น ความต้องการขอความช่วยเหลือ ความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ความต้องการถ่อมตน ความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น ความต้องการการเปลี่ยนแปลง ความต้องการความอกทน ความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ และความต้องการเชิงรุก ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือนี้เป็นส่วนหนึ่งในการศึกษา

เพื่อความกระจ่างในการศึกษาเรื่ององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ ผู้วิจัยขอเสนอผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ จำแนกออกเป็นองค์ประกอบดังนี้

องค์ประกอบทางครอบครัว

ครอบครัวมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพของนักเรียนมาก เมื่อเด็กอยู่ในบ้านจะต้องมีความสัมพันธ์กับบุคคลภายในบ้าน เด็กเรียนรู้วิธีปรับตัวกับพ่อแม่ ญาติพี่น้อง เขาจะสร้างทัศนคติ นิสัย อุดมคติ และยึดมั่นนิยมในสิ่งต่าง ๆ ฉะนั้นบ้านหรือครอบครัวจึงมีอิทธิพลต่อการสร้างบุคลิกภาพของนักเรียน

เป็นเบื้องต้น ส่วนประกอบต่าง ๆ ของครอบครัวที่มีผลต่อบุคลิกภาพที่สำคัญได้แก่

○ อาชีพของบิดามารดา

➢ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดา มารดา

✓ การอบรมเลี้ยงดู

อาชีพของบิดามารดาที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพของนักเรียน

การวิจัยที่เกี่ยวข้องของงานอาชีพที่มีผลต่อบุคลิกภาพของนักเรียนนั้น ยังไม่มีผู้ใดได้ทำการศึกษาโดยตรง แต่ก็มีผลงานวิจัยที่พอจะกล่าวได้ว่าอาชีพของบิดา มารดานั้น มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับบุคลิกภาพด้านความต้องการของนักเรียน

ในปี ค.ศ. 1957 แทนเซอร์ (Tanzer. 1957 : 890) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพและการเลือกอาชีพของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นชายของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาจำนวน 183 คน จากผลการศึกษาพบว่าระดับความสนใจและระดับอาชีพของบิดามีความสัมพันธ์กับระดับการเลือกอาชีพของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ อีคกี (Eaddy. 1969 : 2958 - 2959) และดอบบินส์ (Dobbins. 1969 : 2958) ที่ได้ศึกษากับนักเรียนเกษตรกรรมในรัฐหลุยส์เซียนา เพื่อจัดลำดับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนจากมากไปหาน้อยพบว่า บิดา มารดา มีอิทธิพลมากที่สุด

ต่อมา โลออน (Lyon. 1959 : 1269) ได้ศึกษาองค์ประกอบด้านประสบการณ์แรงจูงใจและบุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของนิสิตชั้นปีที่หนึ่ง มหาวิทยาลัยแอสตนพอร์ท ปี 1956 - 1957 ที่ตัดสินใจเลือกอาชีพไว้แล้ว จำนวน 82 คน กับพวกที่ยังตัดสินใจไม่ได้จำนวน 87 คน ปรากฏผลที่น่าสนใจคือ กลุ่มนิสิตที่เลือกอาชีพไว้แล้ว มีความคุ้นเคยกับอาชีพของบิดา และต้องการมีอาชีพตามบิดามารดา มากกว่ากลุ่มที่ยังตัดสินใจไม่ได้

และจากผลการศึกษาของทอมสัน (Thompson. 1966 : 850 - 851) ในปี ค.ศ. 1962 พบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมในอาชีพของนักเรียนกับอาชีพของบิดา นักเรียนที่มีบิดาประกอบอาชีพที่ใช้วิชาชีพชั้นสูงจะเลือกค่านิยมในอาชีพด้านความเป็นผู้นำมากกว่านักเรียนที่มีบิดาประกอบอาชีพใช้แรงงาน

และศิษย์ซึ่งจะเลือกคำนิยมในอาชีพด้านความมั่นคงปลอดภัยและด้านการมีรายได้มากกว่านักเรียนที่มารดาออกทำงานนอกบ้าน เลือกคำนิยมในอาชีพด้านความมั่นคงปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มารดา มีใ้คออกทำงานนอกบ้าน

นอกจากนี้ คอลลาโซ (Callazo. 1967 : 1534 - 1535) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการวางแผนอาชีพของเด็กหนุ่มสาวชาวเปอร์โตริกัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายจาก 10 โรงเรียน จำนวน 515 คน ผลปรากฏว่านักเรียนที่อยู่ในแหล่งอุตสาหกรรมในเมือง บิคา มาร์กา ประกอบอาชีพชั้นสูงหรือรับราชการ มักจะเลือกอาชีพชั้นสูง ส่วนนักเรียนที่อยู่ในชนบท บิคาเป็นชวานาหรือทำงานหนัก จะเลือกอาชีพระดับต่ำเป็นส่วนมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของแบลคเบอร์น (Blackburn, 1975 : 4152) ที่พบว่านักเรียนที่บิคา มาร์กาประกอบอาชีพระดับสูงจะคาดหวังเกี่ยวกับอาชีพชั้นสูงมากกว่านักเรียนที่บิคา มาร์กา ประกอบอาชีพระดับต่ำ นักเรียนที่บิคา มาร์กา ประกอบอาชีพระดับสูงจะมีความปรารถนาทางอาชีพสูงตามไปด้วย

ในปี พ.ศ. 2510 บุพพรณี สุขสมิติ (บุพพรณี สุขสมิติ 2510 : 68) ได้ทำการศึกษา คำนิยมทางอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดพระนคร ธนบุรี พบว่าคำนิยมในการเลือกอาชีพมีความสัมพันธ์กับอาชีพของบิดา มารดา

จากงานวิจัยดังกล่าวแล้วนี้ การเลือกอาชีพเป็นความต้องการส่วนหนึ่งในบุคลิกภาพ ด้านความต้องการ และที่ ฮอลแลนด์ (Holland. 1966 : 132) ได้กล่าวว่า การเลือกอาชีพก็เป็นการแสดงออกซึ่งบุคลิกภาพของบุคคลนั่นเอง ผู้วิจัยมีความสนใจจึงได้นำอาชีพของบิดา มารดา มาเป็น ตัวแปรหนึ่งที่ใช้ในการศึกษา

ฐานะทาง เศรษฐกิจของบิดามารดาที่มีผลต่อบุคลิกภาพของนักเรียน

ในปี 2515 ยูเนสโก (ยูจีน นิสันต์ 2515 : 2 อ้างอิงมาจาก Unesco. 1904: 293-294) ประชุมสัมมนาและได้สรุปสาเหตุที่ทำให้นักเรียนในเอเชียอาคเนย์มีผลการเรียนต่ำ และต้องออกจากโรงเรียนกลางคันว่า เป็นผลเนื่องจากสถานภาพเศรษฐกิจของครอบครัวไม่ดี บิดา มารดา มีรายได้ต่ำ

เด็กปรับตัวให้เข้ากับโรงเรียนได้ยากเพราะฐานะไม่ดี ทำให้กระทบกระเทือนต่อบุคลิกภาพของเด็ก และบุคลิกภาพด้านความต้องการผลสัมฤทธิ์ต้องประสบความล้มเหลว

ในการศึกษาเรื่องบุคลิกภาพ สุวิทย์ สียงโยคะ (สุวิทย์ สียงโยคะ 2514 : 63), ได้ใช้กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนฝึกหัดครูระดับประกาศนียบัตรการศึกษาชั้นปีที่ 2 และประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 ในวิทยาลัยครูภาคการศึกษา 6 สรุปผลการวิจัยดังนี้ นักเรียนประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาและนักเรียนวิชาประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับชั้นสูง ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของบิดา มารดา ของตนค่อนข้างสูงและค่อนข้างต่ำ นักเรียนที่มีความคิดเห็นว่าบิดา มารดา ของตนมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมค่อนข้างต่ำ มีบุคลิกภาพที่ต่ำกว่าในสถานภาพทางอารมณ์ จะมีความเศร้าซึม เหงาหงอย ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ขาดความอดทน ไม่มีความหวังในอนาคต ทางด้านการปรับตัวเข้ากับคนอื่นยาก ขี้อาย ในด้านความสัมพันธ์ทางสังคมเข้าสังคมยาก ไม่ชอบการสมาคม ไว้วางใจ ในด้านความวิตกกังวลมีความหงุดหงิด กังวลใจ ควบคุมอารมณ์ไม่ได้ เป็นคนเก็บตัว ขาดความเอาใจใส่ตน ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่ร่าเริงสนุกสนาน

สำหรับในต่างประเทศ เพรสคอตต์ (Prescott, 1961 : 14 - 51) ผู้อำนวยการสถาบันค้นคว้าเรื่องเด็กแห่งมหาวิทยาลัยแมริแลนด์ ได้ทำการวิจัยและพบว่า สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว ความสัมพันธ์กับเพื่อนวัยเดียวกัน ทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน รวมทั้งองค์ประกอบทางด้านการปรับตัว ต่างก็เป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพด้านความต้องการผลสัมฤทธิ์ด้วยกันทั้งสิ้น

ในปี ค.ศ. 1967 จอห์นสัน (Johnson, 1967: 27) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่ทำให้นักเรียนเรียนเก่งในโรงเรียนมัธยมแคนซัส ซิตี้ และโรงเรียนมิสซูรี โดยศึกษาความแตกต่างทางฐานะเศรษฐกิจจะมีผลต่อการเรียน บุคลิกภาพและทัศนคติของนักเรียนที่เรียนเก่งหรือไม่ ซึ่งเขาพบว่าพวกนี้มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง จะมีจุดเด่นที่เกี่ยวกับการใช้คำพูด มีค่านิยมสูงและพวกฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ มีจุดเด่นที่เข้ากับเพื่อนได้ดีกว่า แต่นักเรียนทั้ง 2 ประเภทไม่แตกต่างกันในนิสัยการทำงาน การควบคุมตนเองและการรับผิดชอบ

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ทำให้เห็นได้ว่าองค์ประกอบทางด้านฐานะทางเศรษฐกิจของ
บิดามารดา มีความสำคัญยิ่งต่อบุคลิกภาพของนักเรียนแม้จะยังมีผู้ศึกษาค้นคว้าไว้น้อยก็ตาม ซึ่งก็เป็น
อีกตัวแปรหนึ่งที่ผู้วิจัยเห็นว่าสำคัญ และมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพของนักเรียนด้วย

✓ การอบรมเลี้ยงดูที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพของนักเรียน

เรื่องบุคลิกภาพและองค์ประกอบทางด้านการอบรมเลี้ยงดูนั้นมีผู้ศึกษากันอย่างกว้างขวาง
สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการอบรมเลี้ยงดูภายในบ้าน มีส่วนต่อการสร้างเสริมบุคลิกภาพของเด็ก
และทำให้บุคลิกภาพของคนแตกต่างกันด้วย และที่สำคัญที่สุดคือลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่กับเด็ก

ในสังคมปัจจุบันนี้ เด็กในวัยแรกของชีวิตส่วนใหญ่อยู่กับย่าหรือยายมากที่สุด โดยเฉพาะในชนบท
ส่วนในเมืองนั้นส่วนใหญ่เป็นแบบครอบครัวเดี่ยว เด็กจะอยู่กับคนเฒ่ามาก (สุพิศรา สุภาพ 2516 : 108)
ซึ่งทำให้เด็กขาดความอบอุ่น และมีบุคลิกภาพเอาแต่ใจตัวเองมากขึ้น เด็กมักฝ่าฝืนระเบียบวินัยที่พ่อแม่
วางไว้ อาจนำไปสู่ปัญหาสังคมในอนาคตได้ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ดอลลาร์ด (Dollard,
1961 : 60) นักจิตวิทยา ที่ว่า ความก้าวร้าวที่เด็กแสดงออกนั้น น่าจะมีสาเหตุเนื่องมาจากความเข้มงวด
ในวิธีการใดวิธีการหนึ่งของพ่อแม่ที่จะให้ลูกปฏิบัติตามระเบียบวินัยที่วางไว้

ต่อมานักจิตวิทยาชื่อ โกลด์ฟาร์บ (Mussen, 1963 : 69 - 71 citing Goldfarb, 1960:193-175
ได้ศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการของเด็กกว่า 2 กลุ่ม ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกันในช่วง 3 ปีแรกของชีวิต
ของกลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุม อีกกลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง เด็กกลุ่มแรกเลี้ยงดูในบ้านและได้รับความรัก
ความเอาใจใส่เช่นเดียวกับเด็กทั่ว ๆ ไป ส่วนกลุ่มทดลอง เด็กถูกทอดทิ้งให้อยู่ในสถานเลี้ยงเด็ก
ซึ่งขาดความรักความอบอุ่นและเอาใจใส่จากแม่ เป็นระยะเวลา 3 ปี ต่อจากนั้นจึงนำเข้ามาเลี้ยงในบ้าน
เช่นเดียวกับเด็กในกลุ่มควบคุม ผลการศึกษาของโกลด์ฟาร์บ พบว่า เมื่อเด็กทั้ง 2 กลุ่มโตขึ้นจนมีระดับ
อายุ 12 ปี จะมีความแตกต่างกันทางพัฒนาการด้านบุคลิกภาพ เด็กที่ขาดความรัก ความอบอุ่นจะมี
บุคลิกภาพเป็นคนก้าวร้าว ขาดการควบคุมตนเอง ไม่มีความมั่นคงทางอารมณ์ ปรับตัวได้ไม่ดี ไม่เป็น
ตัวของตัวเอง ต้องการพึ่งพามัน้อยอยู่ตลอดเวลา

ในปีเดียวกัน ครอนบาค (Cronbach. 1963 : 234) กล่าวสรุปผลในการศึกษาต้นคิ้วว่า บิดา มารดาที่ใช้วิธีการแบบประชาธิปไตยจะส่งเสริมให้เด็กมีความอยากรู้อยากเห็นและชอบแข่งขันมากกว่า การเลี้ยงดูแบบอื่น ซึ่งผลการวิจัยนั้นสอดคล้องกับ มิลเลอร์ (Buss. 1961 : 390-397 citing Muller. 1959 : 214 - 294) ซึ่งได้ศึกษาพบว่ายิ่งแม่เข้มงวดกับลูกเพิ่มขึ้นเท่าใด ลูกยิ่งเกิด ความหงุดหงิดและคับข้องใจมากขึ้น และยังพบอีกว่าความคับข้องใจสัมพันธ์ทางบวกกับความก้าวร้าว

* ส่วน อีริกสัน (Erikson. 1965 : 149 - 151 citing Erikson. 1963 : 343 - 367) เป็นนักจิตวิทยาอีกคนหนึ่งที่น่าสนใจพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพมนุษย์ กล่าวว่า การพัฒนาการทางบุคลิกภาพเกิดจากการปรับตัวในลักษณะทางบวกตามวัยต่าง ๆ ของบุคคล ในวัยทารก บุคคลมีความต้องการสิ่งต่าง ๆ ตามธรรมชาติ หากได้รับการตอบสนองและดูแลเอาใจใส่อย่างดีจากบิดามารดา ย่อมทำให้บุคคลนั้นมีความมั่นใจและไว้วางใจบุคคลอื่น แต่หากบุคคลไม่ได้รับการตอบสนองตามความต้องการตามธรรมชาติ ไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่ จะก่อให้เกิดความไม่มั่นใจไม่ไว้วางใจบุคคลอื่น ในวัยเด็กตอนต้นหากได้รู้จักฝึกใช้ทักษะในการใช้มือและกล้ามเนื้อต่าง ๆ ได้คล่องแคล่วในสิ่งที่ตนอยากรู้อยากเห็น ย่อมจะช่วยให้บุคคลเกิดความคิดสร้างสรรค์ เป็นอิสระ เมื่อเพิ่มเข้าโรงเรียนหากนักเรียนได้ทำงานในสิ่งที่ตนต้องการย่อมก่อให้เกิดความรู้สึกถึงอำนาจในการควบคุมตัวเองต่อการทำสิ่งที่ตนปรารถนา ในวัยรุ่นซึ่งต้องการความเป็นตัวของตัวเอง รับผิดชอบเอง สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้บุคคลได้รู้จักว่าตนคือใคร รู้จักประมาณตน วางตนได้เหมาะสมกับฐานะ อันจะช่วยให้ในวัยต่อ ๆ ไปสามารถปรับตัวเองเข้ากับบุคคลอื่นได้ง่าย ในวัยชราจะมีความภาคภูมิใจในวัยก่อน ๆ ของตน ดังนั้นการพัฒนาการที่ดีมาตั้งแต่ต้น ย่อมทำให้บุคคลมีบุคลิกภาพดี แต่หากการพัฒนาล้มเหลวในวัยหนึ่งวัยใด ย่อมก่อให้เกิดการพัฒนาบุคลิกภาพในลักษณะทางลบ ซึ่งทำให้การพัฒนาทางบุคลิกภาพในวัยต่อ ๆ ไปเป็นไปได้ในลักษณะลบด้วย อันมีผลให้บุคคลนั้นมีบุคลิกภาพที่ไม่น่าพอใจ

✓ ในปี ค.ศ. 1960 แอนดรี (Andry. 1960 : 32) ได้ศึกษาเกี่ยวกับบรรยากาศในบ้านของเด็กที่กระทำผิดและไม่กระทำผิด โดยใช้วิธีสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ผลการวิจัยพบว่าเด็กที่กระทำผิด คือ รัน และ หลีกหนีความจริง ส่วนมากมีบิดามารดาเป็นคนเจ้าอารมณ์ และเข้มงวดในกฎเกณฑ์มากเกินไป ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฟลิอิกเกล (Herlock. 1964 : 650 citing Fliegel. 1959 : 163)

นอกจากนั้น บอลด์วิน (Baldwin. 1948 : 127 - 136) ได้ศึกษาเด็กอายุประมาณ 4 ขวบ จำนวน 67 คน พบว่าพ่อแม่ที่ปกครองเด็กแบบประชาธิปไตย กล่าวคือพ่อแม่มีกิจกรรมร่วมกับเด็ก ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการตัดสินใจ อธิบายเหตุผลของการตั้งกฎเกณฑ์ของครอบครัว สนองความอยากรู้อยากเห็นของเด็ก มักจะทำให้เด็กเป็นคนซุกซน ก้าวร้าว กล้าแสดงออก อยากรู้อยากเห็น เป็นผู้นำ ส่วนพ่อแม่ที่ปกครองเด็กแบบอิตาเลียนคือ ใช้อำนาจกับเด็กทำให้เด็กเป็นคนเงยเงย ไม่ก้าวร้าว มีความอยากรู้อยากเห็นน้อย มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์น้อย มีความเห็นแบบคล้อยตามผู้อื่นและชอบเพื่อน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เรดเก (Redke. 1964 : 390) และมัสเสน และคณะ (Mussen and others. 1969 : 375)

สำหรับประเทศไทยนั้น เสนอ อินทรสุขศรี (เสนอ อินทรสุขศรี 2511 : 47) ได้กล่าวถึงหลักการอบรมเลี้ยงดูไว้ตอนหนึ่งว่า การเคี่ยวเข็ญให้เด็กทำในสิ่งต่าง ๆ อยู่ตลอดเวลา จะทำให้เด็กเกิดอารมณ์กระวนกระวายตื่นเต้นอยู่เสมอ ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ส่วนการปล่อยให้เด็กทำสิ่งต่าง ๆ ได้ตามอำเภอใจ โดยไม่สนใจว่าจะสมควรหรือไม่ จะทำให้เด็กขาดเหตุผลที่ดีทางจิตใจ ไม่แน่ใจว่าตนทำถูกหรือผิด/ ในที่สุดเด็กพวกนี้จะมีอารมณ์เฉยใจหรือท้อถอย ส่วนการดูแลเอาใจใส่เด็กจนเกินไป จะทำให้เด็กขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่กล้าทำสิ่งใด คอยฟังผู้อื่นอยู่เสมอ คำกล่าวนี้สอดคล้องกับสุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม (ม.ป.ป. : 154) ซึ่งกล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดูบุตรของบิดา มารดา บางคนจะรักลูกมากเกินไป ไม่ยอมให้เด็กแสดงความคิดเห็น ความคิดของบิดา มารดา สองพวกนี้เป็นความคิดที่ผิด ทั้งนี้เพราะการใช้ระเบียบวินัยที่ตึงเกินไป หรือหย่อนเกินไปเป็นสิ่งไม่ดี ทางที่ดีควรเดินสายกลางคือรู้จักถึงในบางเวลาและหย่อนในบางเวลา ที่ควรหย่อน จึงจะทำให้เด็กสามารถบังคับตนเองได้

ต่อมาในปี พ.ศ. 2514 กรมการฝึกหัดครู (มัญวี บุญนาค 2514 : 22 อ้างอิงมาจากกรมการฝึกหัดครู 2510 : 43) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยไว้ดังนี้คือ บิดา มารดา รับผิดชอบร่วมกันในการเลี้ยงดูบุตรและภาระอื่นของครอบครัว การตัดสินใจใด ๆ ในครอบครัวเกิดขึ้นจากการตกลงเห็นชอบของสมาชิกทุกคน บุตรมีโอกาสดูแลความสามารถอย่างเต็มที่และรับผิดชอบในกิจการต่าง ๆ ของครอบครัว มีโอกาสหัดคิดริเริ่มและตัดสินใจจากเรื่องเล็กไปหาเรื่องใหญ่ และจะสร้างเป็นนิสัยต่อไปจะรู้สึกคิดริเริ่ม กล้าแสดงความคิดเห็น มีความเชื่อมั่นในตนเอง ฟังตนเองได้

✓ จากการศึกษากฎ และกฏ (สมาคมเศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทย 2518 : 318) อ้างอิงมาจาก Clurck and Clurck. 1965 : 34 - 37) กับเด็กเกเร 500 คน และเด็กไม่เกเร 500 คน พบว่าองค์ประกอบอย่างหนึ่งที่ส่งผลต่อการพัฒนาการทางบุคลิกภาพและพฤติกรรมต่าง ๆ ของเด็กนั้นก็คือวินัยของพ่อแม่ที่ใช้อบรมสั่งสอนบุตรของตน ครอบครัวใดที่มีบิดาตั้งกฎข้อบังคับอย่างเข้มงวดให้เด็กปฏิบัติตามโดยมิได้คำนึงถึงความต้องการหรือระดับความต้องการหรือระดับวุฒิภาวะของเด็ก เด็กจะเจริญเติบโตเป็นคนที่ไม่กล้าตัดสินใจด้วยตนเอง ไม่ชอบออกความคิดเห็น ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง เมื่อถึงคราวที่จะต้องแก้ปัญหาที่มักทำไม่ได้ ไม่มีความเข้าใจอย่างชัดเจนว่าพ่อแม่หวังจะให้เขาเป็นคนอย่างไร ประพฤติตัวอย่างไร ส่วนเด็กที่อยู่ในวินัยซึ่งพ่อแม่วางไว้ และบอกเหตุผลว่าทำไมจึงควรปฏิบัติเช่นนั้น เมื่อเติบโตขึ้นจะเป็นคนที่รู้จักใช้เหตุผล รับผิดชอบต่อสิ่งที่ปฏิบัติ มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น เมื่อต้องเป็นผู้นำก็จะตามอย่างไม่มั่งงาย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของชอแบน (Shoban. 1950 : 148) ที่พบว่า ถ้าพ่อแม่บังคับและเข้มงวดกับเด็กมากเกินไป จะทำให้เด็กขาดความเชื่อมั่นในตนเอง มีอารมณ์ไม่มั่นคง ไม่กล้าตัดสินใจหรือแสดงความคิดเห็น ไม่เป็นตัวของตัวเอง

✓ นอกจากนี้ วอลเบิร์ก (อรัทัย ชื่นมณูย์ 2518 : 44 อ้างอิงมาจาก Wolberg.) 1967 : 282 - 291) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ไม่กระหว่างพ่อแม่กับลูกและพบว่า เด็กที่ถูกพ่อแม่ละเลยทอดทิ้ง (Rejection) ไม่ได้ได้รับความรัก ไม่เป็นที่ต้องการ ไม่เป็นที่ยอมรับของพ่อแม่ มักจะกลายเป็นเด็กขาดกลัว ลังเล ไม่มีความรู้สึกมั่นคง อยากได้รับความสนใจจากคนอื่นตลอดเวลา มักอิจฉา ถ้าวรรว เพราะเห็นว่าทุกสิ่งรอบตัวเป็นอันตรายสำหรับตน และยังมีความรู้สึกเหงาหงอย โดดเดี่ยว เวลาเติบโตเป็นผู้ใหญ่มักมีปัญหาในการที่จะรักคนอื่น หรือมีปัญหาในการที่จะรับความรักจากคนอื่น และไม่เคยเรียนรู้ที่จะรักใคร่ ไว้วางใจใครไม่ได้ เรียนรู้ที่จะรับความรักจากคนใกล้ชิด และถ้าพ่อแม่หรือคนเลี้ยงละเลยทอดทิ้ง ไม่ให้ความรัก ไม่ให้ความสนใจอย่างมาก ๆ แล้ว เด็กจะสร้างลักษณะนิสัยและทัศนคติที่ต่อต้านกับคนอื่น ไม่ต้องการทำอะไรตามกฎเกณฑ์ ขอบเขตและตามข้อจำกัดที่วางไว้ มีความวุ่นวายทางอารมณ์อย่างสูง แล้วแสดงออกในลักษณะอาการตอบโต้ ความกดดันหรือต่อต้านการบีบคั้นบังคับรอบตัวที่ตนกำลังเผชิญอยู่ นอกจากนี้อาจจะมีลักษณะชักขึ้น ถ้อยคำที่แฉ่ง ๆ ปรวนอยู่ทั้ง เช่น โกหก ลักขโมย สำนอน หรือกระทำผิดต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ประพันธ์ สุทรวาส (ประพันธ์ สุทรวาส 2519 : 39)

ในปี พ.ศ. 2515 วินิจ เกตุขำ (วินิจ เกตุขำ 2515:75) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ กับความคิดสร้างสรรค์ ความเป็นผู้นำและความวิตกกังวลของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุโขทัย รวม 276 คน เป็นชาย 151 คน หญิง 125 คน ใช้แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่ประยูรช์ วัชรศิษฐ์ ทัดแปลงมาจากของบรอน เฟน เบรนเนอร์ ผลการศึกษาพบว่าในการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ทั้ง 3 แบบนั้น การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักและการลงโทษ จะส่งผลกระทบต่อบุคลิกภาพของเด็กมากพอ ๆ กัน ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบเรียกร้องเอาจากเด็กส่งผลกระทบต่อบุคลิกภาพกว่าสองแบบแรก

นอกจากนี้ วารินทร์ ม่วงสุวรรณ (วารินทร์ ม่วงสุวรรณ 2517:268) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูเด็กแบบให้ความรักและแบบควบคุม ความเชื่อเพื่อและวินัยทางสังคม กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษา ป.กศ.ปีที่ 1 จำนวน 450 คน เป็นชาย 220 คน เป็นหญิง 230 คน พบว่ากลุ่มที่ได้รับความรักมากจะมีความเชื่อเพื่อมากกว่ากลุ่มที่ได้รับความรักน้อย ทั้งความเชื่อเพื่อต่อพวกพ้องและความเชื่อเพื่อต่อผู้อื่น

จะเห็นได้ว่า จากการวิจัยเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่มีต่อลูก รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่และตัวเด็กเองนั้น เป็นปัจจัยสำคัญเบื้องต้นที่จะมีผลกระทบต่อบุคลิกภาพของเด็ก เพราะพ่อแม่เป็นบุคคลที่ใกล้ชิดกับเด็กและเป็นผู้ที่จะปลูกฝังบุคลิกภาพที่ดีหรือไม่ดีให้กับเด็ก ฉะนั้นจึงนับว่าการอบรมเลี้ยงดูก็เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อบุคลิกภาพของเด็ก

องค์ประกอบทางค่านักเรียน

องค์ประกอบทางค่านักเรียนนั้น สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ตัวแปรย่อย ๆ ได้แก่ เพศของนักเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครูและปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ซึ่งจะได้อธิบายตามลำดับดังนี้

เพศของนักเรียนกับบุคลิกภาพ

ในปี พ.ศ. 2510 ระจิต ตรีพิทุธิรัตน์ (ระจิต ตรีพิทุธิรัตน์ 2510:49) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน กับการเรียนรู้ที่มีผลต่ออาจารย์ผู้สอน ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวน 60 คน เป็นชาย 30 คน เป็นหญิง 30 คน อาจารย์ 12 คน เป็นชาย 4 คน เป็นหญิง 8 คน โดยใช้แบบทดสอบ EPPS วัดบุคลิกภาพด้านความต้องการของนิสิต 15 ประเภท ผลการวิจัยพบว่า นิสิตชายและนิสิตหญิงมีความต้องการทางด้านต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นิสิตชายมีความต้องการแสดงออก การคบเพื่อนต่างเพศมากกว่า นิสิตหญิง และนิสิตหญิงมีความต้องการมากกว่า นิสิตชายทางด้าน การผูกไมตรีกับผู้อื่น การขอความช่วยเหลือ ความอดทนและการช่วยเหลือผู้อื่น

ต่อมา ละออ พงษ์พานิช (ละออ พงษ์พานิช 2512 : 5) ได้ใช้แบบทดสอบ EPPS เพื่อศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพ 15 ด้าน ของบุคคลบางอาชีพ ได้แก่ ครู แพทย์ วิศวกร โดยใช้กลุ่มตัวอย่างคือ ครู 60 คน เป็นชาย 30 คน เป็นหญิง 30 คน แพทย์ 100 คน เป็นชาย 67 คน เป็นหญิง 33 คน วิศวกร 110 คน เป็นชายทั้งหมด ซึ่งประกอบอาชีพในพระนครธนบุรี ปรากฏว่าครูหญิงกับครูชายมีบุคลิกภาพด้านความต้องการแตกต่างกันและแพทย์หญิงกับแพทย์ชาย มีบุคลิกภาพด้านความต้องการแตกต่างกัน

นอกจากนี้ ประเวทย์ จันทรัตน์ (ประเวทย์ จันทรัตน์ 2516 : 70 - 71) ได้ศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านความต้องการ 15 ด้าน ของนักเรียนฝึกหัดครู และนักเรียนเกษตรกรรม ในจังหวัดอุดรธานี โดยใช้แบบทดสอบ EPPS กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษาชั้น ป.ศ.ปีที่ 2 ของวิทยาลัยครูอุดรธานี จำนวน 100 คน เป็นชาย 50 คน เป็นหญิง 50 คน นักเรียนโรงเรียนเกษตรกรรมอุดรธานี จำนวน 88 คน เป็นชาย 78 คน เป็นหญิง 10 คน ปรากฏผลดังนี้ นักเรียนฝึกหัดครูชายมีความต้องการมากกว่านักเรียนฝึกหัดครูหญิงทางด้านความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ แต่มีความต้องการน้อยกว่าทางด้าน การขอความช่วยเหลือและการช่วยเหลือผู้อื่น และนักเรียนเกษตรกรรมชายมีความต้องการมากกว่านักเรียนเกษตรกรรมหญิง ทางด้านความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น และความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ แต่มีความต้องการน้อยกว่าทางด้าน การอดทนและด้านความอดทน

ในปีเดียวกันนี้เอง อบอวล หกสุวรรณ (อบอวล หกสุวรรณ 2516) : 1961 ได้ศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพของบุคคลในอาชีพครูกับแพทย์ กลุ่มตัวอย่างคืออาจารย์ในวิทยาลัยวิชาการศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำนวน 56 คน เป็นชาย 25 คน เป็นหญิง 31 คน และแพทย์ประจำโรงพยาบาลต่าง ๆ ของทางราชการในกรุงเทพฯ จำนวน 66 คน เป็นนายแพทย์ 31 คน แพทย์หญิง 35 คน ใช้แบบสอบถามวัดบุคลิกภาพ 16 ด้าน "Sixteen Personality Factor Questionnaire" (16 P.F.) Form B ของ Raymond B. Cattell กับแบบสอบถามวัดความเกรงใจพบว่าครูหญิงมีความเกรงใจมากกว่าครูชาย และแพทย์หญิงมีความเกรงใจมากกว่านายแพทย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ในต่างประเทศ เอ็ดเวิร์ด (Edwards. 1959 : 10) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับบุคลิกภาพด้านความต้องการของนักศึกษาชาย หญิง ตลอดทั้งบุคคลทั่วไปที่อายุไม่เกิน 16 ปี ในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยหลายแห่งในสหรัฐอเมริกา จำนวนทั้งสิ้น 1509 คน เป็นชาย 760 คน เป็นหญิง 749 คน กับบุคคลทั่วไป 8963 คน เป็นชาย 4031 คน และหญิง 4932 คน ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม EPPS ผลปรากฏว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความต้องการต่างกัน คือ นักศึกษาชายมีความต้องการมากกว่านักศึกษาหญิงในด้านความต้องการความสัมฤทธิ์ผล การพึ่งตนเอง การมีอำนาจเหนือผู้อื่น การคบเพื่อนต่างเพศ การก้าวร้าวรุนแรงผู้อื่น แต่น้อยกว่านักศึกษาหญิงในด้านความต้องการยกย่องผู้อื่น ความต้องการมีมิตรสัมพันธ์ ความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่น การยอมรับผิดและการช่วยเหลือผู้อื่น ส่วนบุคคลทั่วไปนั้น ปรากฏว่าเพศชายมีความต้องการมากกว่าเพศหญิงในด้านความต้องการแสดงออก การพึ่งตนเอง การมีอำนาจเหนือผู้อื่น การคบเพื่อนต่างเพศและการก้าวร้าวและน้อยกว่าทางด้านความต้องการยกย่องผู้อื่น ความต้องการความเป็นระเบียบ การมีมิตรสัมพันธ์ การเข้าใจตนเองและผู้อื่น การขอความช่วยเหลือ การยอมรับผิด การช่วยเหลือผู้อื่น และการเปลี่ยนแปลง

จะเห็นว่าความต้องการของนักศึกษาชายมีส่วนใกล้เคียงกับความต้องการของบุคคลทั่วไปที่เป็นชาย ส่วนนักศึกษาหญิงก็มีความต้องการเหมือน ๆ กับความต้องการของบุคคลทั่วไปที่เป็นหญิง แสดงให้เห็นว่าการวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามสภาพที่เป็นจริงตามลักษณะเพศของบุคคล

และในปี ค.ศ. 1960 'เมอร์ริล (Merrill. 1960 : 38 - 40) ได้ศึกษา นักศึกษาชาย 78 คน ในวิทยาลัยการศึกษาของมหาวิทยาลัยยูทาห์ ในปี ค.ศ. 1955 - 1956 ผลจากการทดสอบ EPFS ในการ เปรียบเทียบกับกลุ่มบรรทัดฐาน พบว่า นักศึกษาวิชาการศึกษา มีความต้องการยกย่องผู้อื่น ความต้องการความเป็นระเบียบ ความต้องการผูกไมตรีกับผู้อื่น และ ความต้องการช่วยเหลือผู้อื่นสูงกว่ากลุ่มบรรทัดฐาน และมีความต้องการพึ่งตนเอง ความต้องการ ขอความช่วยเหลือผู้อื่น ความต้องการการเปลี่ยนแปลง และความต้องการคบเพื่อนต่างเพศต่ำกว่า กลุ่มบรรทัดฐาน

นักจิตวิทยาอีกผู้หนึ่งคือ รีมมิก (Roemmich. 1967 : 24 - 26) ได้เปรียบเทียบ ความต้องการของผู้ที่ทำงานเกี่ยวกับการแนะแนวชาย หญิง และบุคคลทั่วไป โดยใช้ผู้ทำงานเกี่ยวกับการแนะแนวที่ทำงานในสถาบันที่วิทยาลัย ซานติเอโก จำนวน 58 คน เป็นชาย 38 คน เป็นหญิง 20 คน คอบแบบทดสอบ EPFS แล้วนำไปเปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่างอีก 2 กลุ่ม ซึ่งเป็นบุคคลทั่วไป อายุเกิน 16 ปี ชายและหญิง ผลปรากฏว่าผู้ที่ทำงานเกี่ยวกับการแนะแนวเพศชาย มีความต้องการ มากกว่าบุคคลทั่วไปเพศเดียวกันในด้านความต้องการแสดงออก การเข้าใจตนเองและผู้อื่น การมีอำนาจเหนือผู้อื่น การคบเพื่อนต่างเพศและการต้องการความเปลี่ยนแปลง แต่ต่ำกว่าทางด้านความต้องการ ความเป็นระเบียบ การขอความช่วยเหลือ การถ่อมตน การช่วยเหลือผู้อื่น ความต้องการความอดทน และความต้องการเชิงรุกหรือก้าวร้าว ส่วนผู้ที่ทำงานแนะแนวเพศหญิงมีความต้องการมากกว่าผู้ที่ทำงาน เกี่ยวกับการแนะแนวเพศชายในด้านความต้องการการเปลี่ยนแปลง แต่ต่ำกว่าทางด้านความต้องการ สัมฤทธิ์ผล การมีอำนาจเหนือผู้อื่น

การศึกษาเกี่ยวกับบุคลิกภาพของ ฮามาเช็ค และโมริ (Hamacheck and Mori. 1964 : 162) ซึ่งใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาวิชาการศึกษาที่มหาวิทยาลัยมิชิแกนสเตต 246 คน ผลจากแบบทดสอบ EPFS พบว่านักศึกษาชายมีความต้องการ เข้าใจตนเองและผู้อื่น สูงกว่ากลุ่มบรรทัดฐาน

ส่วน มิลตัน (Milton) แห่งมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด ได้สำรวจเกี่ยวกับ "บทบาทเฉพาะในแต่ละเพศที่มีผลต่อทักษะในการแก้ปัญหา" พบว่าผู้ชายที่มีลักษณะชายแก้ปัญหาได้ดีกว่าผู้ชายที่มีลักษณะหญิง และผู้หญิงที่มีลักษณะชายจะแก้ปัญหาได้ดีกว่าผู้หญิงที่มีลักษณะและบทบาทเป็นหญิง เต็มตัว (Osborn, 1963 : 22)

นอกจากนี้ในปี ค.ศ. 1970 ยังได้มีผู้นำเอาแบบทดสอบ EPPS ไปใช้ในการศึกษาบุคลิกภาพ ด้านความต้องการทั้ง 15 ด้านอีก ได้แก่ อีเบอร์เลิน (Eberlein, 1970 : 112 - 114) โดยศึกษากับครูในโรงเรียนประถมศึกษารัฐมิชิแกน ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นครูหญิงล้วน จำนวน 293 คน ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบทดสอบ EPPS แล้วนำผลไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติของเอ็ดเวิร์ด ซึ่งเป็นเพศเดียวกัน ผลปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างมีความต้องการสูงกว่าเกณฑ์ปกติทางด้านความต้องการแสดงออก ความต้องการเป็นอิสระ การเข้าใจตนเองและผู้อื่น การมีอำนาจเหนือผู้อื่น การเปลี่ยนแปลง การคบเพื่อนต่างเพศ แต่ต่ำกว่าทางด้านความต้องการความเป็นระเบียบ การขอความช่วยเหลือ การยอมตน การให้ความช่วยเหลือผู้อื่น และความต้องการความอดทน

จากงานวิจัยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าเมืองคโปร์ประกอบด้วยประชากรที่มีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพ แต่งานวิจัยในบางองค์ประกอบนั้นจะมีน้อยเพราะยังมีผู้ศึกษาไม่มากนัก

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับบุคลิกภาพของนักเรียน

ใน ค.ศ. 1958 เก็ชฮาร์ท และฮอยท์ (Gebhart and Hoyt, 1958 : 125 - 128) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์ จำนวน 430 คน นักศึกษาคณะอักษรศาสตร์และวิทยาศาสตร์ จำนวน 310 คน ในวิทยาลัยแคนซัส ในปี ค.ศ. 1956 - 1957 โดยให้นักศึกษาตอบแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแล้วแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ตามลำดับคะแนน ผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่า .7 ถือว่าเป็นกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ ผู้ที่ได้คะแนนสูงกว่า 1.3 ถือว่าเป็นกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์สูง ผู้ที่ได้คะแนนระหว่าง .7 - 1.3 ถือว่าเป็นกลุ่มปานกลาง ในแต่ละกลุ่มยังแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ ประเภทที่สอบไล่ปลายภาคการศึกษารวดสูงกว่าระดับคะแนนผลสัมฤทธิ์ ถือว่าเป็นกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์สูง และประเภทที่คะแนนสอบไล่ปลายภาคการศึกษารวด

ต่ำกว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ ถือเป็นกลุ่มที่ผลสัมฤทธิ์ต่ำแล้วให้นักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มตอบแบบทดสอบ EPPS ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่า มีความต้องการมากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำทางด้านผลสัมฤทธิ์ ความเป็นระเบียบ ความเข้าใจตนเองและผู้อื่นและความต้องการเป็นอิสระ แต่น้อยกว่าทางด้านความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น การผูกไมตรีกับผู้อื่นและความต้องการการเปลี่ยนแปลง ส่วนนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ มีความต้องการมากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์สูงทางด้านความต้องการผลสัมฤทธิ์ การแสดงออกและมีอำนาจเหนือผู้อื่นแต่น้อยกว่าทางด้านความต้องการยกย่องผู้อื่น ความต้องการความเป็นระเบียบ การดอมตน และการช่วยเหลือผู้อื่น นอกจากนี้นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์ ยังมีความต้องการมากกว่านักศึกษาคณะอักษรศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ในด้านความต้องการความอดทน แต่มาน้อยกว่าในด้านความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น

ในปีเดียวกัน ครู๊ก (Krug. 1959 : 133 - 136) ได้ทำการศึกษาลักษณะกับเก็บฮาร์ทและฮอยท์ จากกลุ่มตัวอย่าง 411 คน จากนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ปีที่ 1 ของสถาบันเทคโนโลยีคาร์เนกี (Carnegie Institute of Technology) พบว่านักศึกษาที่สนใจวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์จะให้ความสำคัญต่อการศึกษามากกว่าทางด้านความต้องการการเป็นอิสระ ความเป็นระเบียบ แต่มาน้อยกว่าทางด้านผูกไมตรีกับผู้อื่น ความต้องการความอดทน และความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์สูงมีความต้องการมากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำทางด้านความต้องการความสัมฤทธิ์ผล นอกจากนี้นักศึกษาที่มีความถนัดในวิชาคณิตศาสตร์และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์สูง ปานกลาง และต่ำ มีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในด้านความต้องการยกย่องผู้อื่น ความต้องการความเป็นระเบียบ ความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ความต้องการดอมตนและความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ

ต่อมา กิล (Gill. 1962 : 144 - 149) พบว่าเด็กที่เรียนดีจะมีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมได้ดีกว่าเด็กที่มีผลการเรียนต่ำ และเด็กพวกนี้จะสามารถแก้ปัญหาเกี่ยวกับความกังวลใจต่าง ๆ ได้ดีกว่า

จากการศึกษาของ ดีเซน (Desenc. 1964 : 145 - 149) โดยเปรียบเทียบ การปรับตัวของเด็กที่เรียนดี ปานกลาง และเด็กที่มีผลการเรียนต่ำกว่านักเรียนชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัย เพลซิลวาเนีย 1061 คน ปรากฏว่าในบรรดาทั้ง 3 กลุ่มดังกล่าวแล้วนั้น เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีความสามารถในการปรับตัวได้ดีและรวดเร็วกว่าเด็กที่เรียนได้ปานกลางหรือต่ำอย่างเห็นได้ชัด

นอกจากนี้ โดนิเวน (Donivan. 1965 : 20 - 21) ได้ทำการศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์ ระหว่างการปรับตัวส่วนบุคคลกับการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับนิสิตชั้นปีที่ 1 ในวิทยาลัยธุรกิจ มหาวิทยาลัยเคนเวอร์ ในปีการศึกษา 1958 - 1959 การทำนายพิจารณาจากความสัมพันธ์ระหว่าง คะแนนจากแบบทดสอบความถนัดและคะแนนจากเทอมแรกและปีแรก ส่วนการปรับตัวนั้นพิจารณาจาก ผลสำเร็จที่ได้จาก Guildford-Zimmerman Temperament Survey จากการเปรียบเทียบ ทำให้เห็นว่า กลุ่มที่มีการปรับตัวดีได้คะแนนต่ำกว่ากลุ่มที่ปรับตัวไม่ดีย่อมมีนัยสำคัญทางสถิติ การศึกษานี้ แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าการปรับตัวมีความสัมพันธ์กับ ความสำเร็จ เช่นเดียวกันกับ แอสซุม และเลวี (Assum and Levy. 1947 : 307 - 310) ซึ่งศึกษาเรื่องการปรับตัว ผลการศึกษา ก็สอดคล้องกันกับโดนิเวน คือระหว่างนิสิตที่มีการปรับตัวดีและนิสิตที่มีการปรับตัวไม่ดีนั้น ปรากฏว่านิสิต ที่ปรับตัวไม่ดีเรียนน้อยกว่า

ในการศึกษาเรื่องบุคลิกภาพและความสัมพันธ์ในการเรียนนั้น มาติน และเมนเดลซอน (Mathin and Mendelsohn. 1965:37) ได้เลือกสุ่มตัวอย่างมาจากนักเรียนเกรด 5 จำนวน 68 คน และใช้แบบทดสอบวัดสมรรถภาพทางสติปัญญาของ โอทิส (Otis Quick Scoring Mental Ability Test) วัดความสามารถทางสติปัญญา ใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ สแตนฟอร์ด (Stanford Achievement Test) เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์และใช้แบบทดสอบบุคลิกภาพ (The California Test of Personality Form A.A.) วัดบุคลิกภาพในแง่ของความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับบุคคลและสังคม จากการศึกษา ครั้งนี้พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี จะมีความสามารถปรับตัวให้เข้ากับบุคคลอื่น ๆ ในสังคมด้วยดี และนักเรียนที่มีระดับสติปัญญา (I.Q.) สูง จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีและเป็นบุคคลที่สามารถปรับตัว ให้เข้ากับสังคมและบุคคลได้ดีด้วย

ในปีเดียวกันนี้เอง แฟลเกอร์ต และเรูลเซิล (Flakerty and Reulzel. 1965 : 121) ได้ทำการศึกษาเพื่อหาลักษณะบุคลิกภาพของนักเรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนสูงและนักเรียนที่ประสบผลการเรียนต่ำ โดยใช้แบบทดสอบ C.P.I. (The California Psychological Inventory) วัดบุคลิกภาพต่าง ๆ และใช้คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการเรียนในชั้นปีที่ 1 การศึกษาครั้งนี้แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง 37 คน และกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ จำนวน 37 คน จากการศึกษาครั้งนี้พบว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ได้คะแนนบุคลิกภาพด้านความมีอำนาจเหนือผู้อื่น การยอมรับตนเอง การรับผิดชอบ ผลสัมฤทธิ์เกิดจากการกระทำตามผู้อื่นและประสิทธิภาพทางสมองมากกว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ได้คะแนนบุคลิกภาพด้านความสามารถที่จะบรรลุถึงสถานภาพ (Capacity for Status) การเข้าสังคม ความอดทน ผลสัมฤทธิ์เกิดจากความเป็นตัวของตัวเอง (Achievement Via Independent) ความเป็นหญิง (Femininity) มากกว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จะได้คะแนนบุคลิกภาพด้านความยึดหยุ่นน้อยกว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ต่อมา วัตสัน (Watson. 1967:49) ได้ศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชาย 3 กลุ่ม โดยศึกษากลุ่มละ 100 คน คือกลุ่มปกติจากนักเรียนที่สามารถสอบเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย ในปี ค.ศ. 1959 กลุ่มที่สองและกลุ่มที่สามเป็นกลุ่มที่ประสบความสำเร็จล้มเหลวในการปรับตัว ซึ่งเป็นนักเรียนที่อยู่ในชั้นปีที่ 1 และสูงกว่าปีที่ 1 ตามลำดับ และในการคัดเลือกเด็กที่ประสบความสำเร็จล้มเหลวในการปรับตัวนั้น สถาบันแนะแนวของมหาวิทยาลัยเป็นผู้คัดเลือกให้ โดยให้นักเรียนในปี ค.ศ. 1957 - 1960 ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้แบบทดสอบ C.P.I. วัดบุคลิกภาพและ เกรดเฉลี่ยเป็นคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ พบว่าความสัมพันธ์ผลทางการเรียนของนักเรียนในกลุ่มที่สอง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับบุคลิกภาพแบบความสามารถที่จะบรรลุถึงสถานภาพ ความรู้สึกที่ตนเอง

มีความเป็นอยู่ดี ความอดทน ความสัมพันธ์อันเกิดจากการเป็นตัวของตัวเอง ผลสัมฤทธิ์ที่เกิดจากการทำตามผู้อื่นและประสิทธิภาพทางสมอง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มที่สาม มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับบุคลิกภาพแบบความมีอำนาจเหนือผู้อื่น การยอมรับตนเอง ความต้องการความอดทน ความสัมพันธ์อันเกิดจากความเป็นตัวของตัวเอง ประสิทธิภาพทางสมอง และความติดตามหลักจิตวิทยา

นอกจากนี้แล้วเอกเบอร์ต และบีจีโลว์ (Egbert and Begelow.1968:112) ได้ทำการศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบต่าง ๆ ที่วัดด้วยแบบทดสอบ C.P.I. กับนักเรียนที่ประสบความสำเร็จจากการศึกษาแบบอิสระ นักเรียนที่ประสบความสำเร็จจากการศึกษาแบบเดิม และนักเรียนที่มีความพอใจในการเรียนแบบอิสระและไม่พอใจในการเรียนแบบอิสระ ในการวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งกลุ่มนักเรียนจากมหาวิทยาลัย บริกแฮม ยัง ในปี ค.ศ. 1965 จำนวน 89 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มทดลองที่ประสบความสำเร็จในการเรียนแบบอิสระ จำนวน 45 คน และกลุ่มควบคุมที่ประสบความสำเร็จจากการเรียนแบบเดิม จำนวน 44 คน จากการวิจัยครั้งนี้พบว่ามีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทางด้านบุคลิกภาพของนักเรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนทั้งสองแบบ แต่ในกลุ่มนักเรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนแบบอิสระนั้นปรากฏว่านักเรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนจะมีคะแนนบุคลิกภาพด้านประสิทธิภาพทางสมอง (I_e) และความรับผิดชอบ (R_e) สูงกว่าเด็กที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน พวกที่พอใจในการเรียนแบบอิสระมีความรับผิดชอบ (R_e) มากกว่าพวกที่ไม่พอใจในการเรียนแบบอิสระ พวกที่ทั้งประสบความสำเร็จในการเรียนและพอใจในการเรียนแบบอิสระ มีความสามารถในการเข้าสังคม (S_y) และมีคะแนนในด้านสังคมประจักษ์ (S_o) ต่ำกว่าพวกที่ประสบความสำเร็จ แต่ไม่พอใจในการเรียนระบบนี้ พวกที่ประสบความสำเร็จในการเรียนแต่ไม่พึงพอใจในการเรียนแบบอิสระและมีความพึงพอใจในการเรียนแบบอิสระ จะมีคะแนนสูงในบุคลิกภาพด้านความรับผิดชอบ (R_e) และสร้างความสำเร็จ (G_u) กว่าพวกที่ประสบความสำเร็จ แต่ไม่พึงพอใจในการเรียนแบบอิสระ

จะเห็นได้ว่าการวิจัยดังกล่าวแสดงถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีผลต่อบุคลิกภาพของบุคคลอย่างชัดเจน ผู้วิจัยจึงได้นำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาเป็นตัวแปรหนึ่งในการศึกษา

ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครูที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ

ครูย่อมมีอิทธิพลต่อเด็กอย่างมาก ดังที่ นาททรัพย์ จันทร์หอม (นาททรัพย์ จันทร์หอม 2505:3) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าแล้วว่า "ถ้านักเรียนรู้สึกพอใจกับอารมณ์ในการกระทำหรือพฤติกรรมที่ครูแสดงต่อตนและต่อเพื่อน การกระทำของครูนั้นจะช่วยสร้างเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้กับนักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนสนใจต่อการเรียนตลอดจนปลูกฝังทัศนคติที่ดี" แสดงให้เห็นว่าคุณลักษณะและการกระทำของครูมีความสำคัญอย่างยิ่ง และถ้าหากคุณลักษณะ การกระทำของครูเป็นไปในทางที่ดี ในทางที่ส่งเสริมสัมพันธภาพอันดีระหว่างนักเรียนกับครูก็จะเป็นผลทำให้การเรียนการสอน การอบรม และการส่งเสริมบุคลิกลักษณะดำเนินไปด้วยดี มีประสิทธิภาพ

จากการวิจัยในต่างประเทศ ซิมมอนส์ (Symonds. 1947 : 253) ได้สรุปผลการค้นคว้าว่า พฤติกรรมของครูมีส่วนสัมพันธ์กับนักเรียนคือบุคลิกลักษณะของครู มีอิทธิพลต่อบุคลิกลักษณะ และการปรับตัวของนักเรียน

เกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครูนั้น เลวิน ลิปปิต และไวท์ (กอ สวัสดิ์พานิช 2519 : 35 อ้างอิงมาจาก Lewin Lippert and White. 1970 : 122 - 127) ได้ทำการศึกษาดังปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู โดยแบ่งปฏิสัมพันธ์ออกเป็น 3 แบบ และสรุปผลออกมาดังนี้

กลุ่มที่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครูเป็นแบบอัตตาธิปไตย โดยครูจะกำหนดเนื้อหา วิธีสอน และกิจกรรมทุกอย่างให้เด็ก ครูมอบหมายงานให้ทำโดยไม่แจ้งจุดมุ่งหมาย นักเรียนต้องปฏิบัติตาม ครูไม่รับฟังข้อโต้แย้งต่าง ๆ ปฏิสัมพันธ์แบบนี้ในการเรียนเด็กทำงานสำเร็จและมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนดี แต่ในค่านิยมบุคลิกภาพการปฏิสัมพันธ์แบบนี้ทำให้เด็กเป็นคนก้าวร้าว เนื่องจากรู้สึกว่าคุณเองถูกบังคับกดขี่ ถ้ามีโอกาสวิพากษ์วิจารณ์ก็จะแสดงออกอย่างรุนแรง โดยเฉพาะในขณะลับหลังครู เด็กจะขาดความรับผิดชอบ การริเริ่ม และความเป็นผู้นำ

กลุ่มที่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนเป็นแบบปล่อยปละละเลยแบบนี้มีลักษณะตรงข้ามกับอัตตาธิปไตยคือครูไม่เอาใจใส่ สอนตามเรื่องตามราว ปล่อยให้เด็กทำตามความพอใจ การเรียนการสอนแบบนี้ไม่ส่งเสริมบุคลิกภาพที่ดี เด็กจะเป็นคนทำงานไม่เป็น ไม่รู้จักรับผิดชอบ ไร้ใจไม่ได้ และไม่สามารถเป็นผู้นำที่ดีได้

กลุ่มที่มีปฏิสัมพันธ์แบบประชาธิปไตย ครูมักจะคำนึงถึงและให้เด็กมีส่วนร่วมในการเรียน และวางแผนจัดกิจกรรมต่าง ๆ ครูเป็นผู้คอยแนะนำช่วยเหลือให้การเรียนเป็นไปโดยถูกต้อง มีกิจกรรมที่เหมาะสมมีการออกความคิดเห็น การรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ความสัมพันธ์แบบนี้ จะทำให้เด็กรู้จักมีความร่วมมือและเคารพซึ่งกันและกัน มีลักษณะความเป็นผู้นำ การริเริ่มในทางสร้างสรรค์ ความรับผิดชอบ

นอกจากนี้ เกทเซลต์ และแจ๊คสัน (ละเอียก บุญเกิด 2513 : 11 - 12 อ้างอิงมาจาก Getzelt and Jackson. 1968 : 274) รายงานการค้นคว้าพบว่าความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างบุคลิกภาพกับประสิทธิภาพในการสอน เขาเน้นด้วยว่ามีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพของเด็กนักเรียนด้วย และการปฏิสัมพันธ์ที่ดีของครูกับนักเรียนนั้นเป็นลักษณะของครูที่ดีอย่างหนึ่ง

ในปี พ.ศ. 2516 สุลินี อินสว่าง (สุลินี อินสว่าง 2516 : 92) ได้ศึกษาเรื่องบุคลิกภาพของเด็กวัยอนุบาลว่า ลักษณะและงานตัวนั้นสามารถที่จะฝึกอบรม ปลุกฝังขึ้นในบุคลิกภาพของเด็กได้ โดยนักการศึกษามีส่วนช่วยจัดหลักสูตรให้เหมาะสมที่จะให้เด็กแสดงตัว ครูก็สามารถจัดประสบการณ์ให้เหมาะสมกับเด็ก เช่น ให้เด็กรู้จักเข้ากับกลุ่ม ให้มีการแสดงความคิดเห็น เช่น ให้มีรายงานการอภิปราย เด็กความรับผิดชอบความเป็นผู้นำ จะทำให้เด็กเรียนรู้ในการปรับตัวเข้ากับสังคม เป็นที่ยอมรับในสังคม และมีบุคลิกภาพที่ต้องการได้

ฝ่ายโครงการวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา (วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา 2518 : 77 - 78) สำนวณคุณลักษณะของครูที่สังคมต้องการในด้านการสอน โดยสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างทั้งครูผู้ปกครอง และนักเรียน พบว่าส่วนใหญ่ชอบครูที่สอนโดยใช้อุปกรณ์การสอน มีวิธีสอนดี มีการแนะนำช่วยเหลือเด็ก ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีผลต่อบุคลิกภาพของเด็กด้วย

ต่อมาในปี พ.ศ. 2519 บุษกร เพชรวิวรรณ์ (บุษกร เพชรวิวรรณ์ 2519 : 65) ได้ศึกษาทัศนคติที่นักเรียนมีต่อครู พบว่าลักษณะการสอนของครูที่มีการสอนดีก็คือ ครูที่มีความรู้ดี เตรียมการสอนดี ตั้งใจสอน ใช้อุปกรณ์การสอน สละสิทธิ์ อธิบายจนนักเรียนเกิดความเข้าใจ มีวิธีการสอนเด็กต่างกัน ตามความสามารถของเด็ก ช่วยให้เด็กมีโอกาสได้พัฒนาในทุก ๆ ด้าน

ในต่างประเทศ สไกลส์ และ คอรัซีย์ (Stiles and Dorsey. 1950 : 98 - 100) ได้ทำการศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนเป็น 2 แบบคือ

แบบอัตตาธิปไตย ครูจะเป็นผู้สั่ง เด็กต้องเชื่อฟังโดยไม่มีข้อโต้แย้ง ครูใช้กฎเกณฑ์ตามที่ตนพอใจ ไม่ได้คิดถึงความต้องการและธรรมชาติของเด็ก เด็กจะเรียนเพื่อคะแนนของเขาเอง ไม่ได้มีความสัมพันธ์กับเพื่อนหรือทำอะไรเพื่อชั้นเลย การเรียนการสอนแบบนี้จะทำให้เด็กมีบุคลิกภาพแบบตัวใครตัวมัน ไม่มีทักษะในการอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม

แบบประชาธิปไตย ครูเป็นผู้สร้างสถานการณ์ในการเรียนการสอน ให้เด็กร่วมในการวางแผน และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ครูยอมรับในเรื่องความแตกต่างของนักเรียน ในด้านความสนใจ ความสามารถ ทักษะ ความสัมพันธ์แบบนี้เด็กในกลุ่มจะมีความเป็นกันเอง มีลักษณะเป็นตัวของตัวเอง มีความเชื่อมั่น มีความคล่องตัวและร่วมมือกับทุกคน

และจากการศึกษาของ คาร์ค และ เอสตราบร็อค (Karch and Estrabrocks. 1956 : 183) ได้ทำการวิเคราะห์หาค่าชีพ ผลปรากฏว่าคุณสมบัติของครูที่ดีมีอยู่ 5 ประการคือ ทางด้านความสัมพันธ์กับนักเรียน ทางด้านการสอน ทางด้านศีลธรรมจรรยา ด้านคุณสมบัติเฉพาะตัวและลักษณะท่าทาง สำหรับในส่วนที่เกี่ยวกับนักเรียนนั้น ครูที่ดีต้องสนใจและพยายามที่จะเข้าใจปัญหาของนักเรียน ตอบปัญหาทุกปัญหาอย่าให้เรื่องส่วนตัวมาฉี้อธิพลงกับทัศนคติที่มีต่อนักเรียน พยายามขจัดเรื่องยุ่งยากและอุปสรรคต่าง ๆ พยายามควบคุมอารมณ์ตลอดเวลา จะต้องมีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีใจคอหนักแน่น เมื่อนักเรียนถามปัญหาหรือเมื่อตนเองไม่สามารถตอบปัญหาได้อย่าทำให้นักเรียนอับอาย ชมเชยนักเรียนเมื่อทำงานได้ผลก้าวหน้า จะต้องให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนด้วย จะต้องตัดสินใจหรือลงโทษนักเรียนด้วยความมีเหตุผล

ต่อมา ไรอันส์ (Ryans. 1960 : 82) ใช้วิธีการพฤติกรรมวิกฤติ (The Critical Incident Technique) จากการให้ครูเขียนเหตุการณ์วิกฤติในห้องเรียน รวบรวมพฤติกรรมต่าง ๆ ของครูที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนมีดังนี้คือ เตรียมการสอนอย่างดี มีการยืดหยุ่น การสอนถ้าไม่เป็นไปตามแผนการยอมรับความจำเป็น หรือความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคนแต่ละคน ให้อุปกรณ์กระตุ้นให้นักเรียนสนใจการเรียน ซึ่งแนวทางในการเรียนแจ่มแจ้ง มีการสาธิต การอธิบายให้นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ด้วยตนเอง

ในปี ค.ศ. 1967 แอนเดอร์สัน (Anderson. 1967 : 213) ได้ทำการวิจัย โดยแบ่งครูออกเป็น 2 กลุ่ม

ครูแบบเข้มงวดกวดขัน มีลักษณะดังนี้ สิ่งให้เด็กทำสิ่งต่าง ๆ คัดเลือกโดยไม่คำนึงถึงเหตุผล พยายามให้เด็กหันมาสนใจตัวครู พบว่าครูแบบนี้มีผลทำให้พฤติกรรมของนักเรียนเป็นแบบก้าวร้าว ชอบเป็นศัตรูซึ่งจะไปแสดงออกต่อครูและเพื่อน ๆ

ครูแบบยอมรับความคิดเห็น มีลักษณะดังนี้ คำนึงถึงความสนใจของนักเรียน ให้คำแนะนำช่วยเหลือ แก้ปัญหาต่าง ๆ ยอมรับพฤติกรรมของนักเรียน พบว่า ครูแบบยอมรับความคิดเห็น จะทำให้พฤติกรรมของนักเรียนเป็นแบบให้ความร่วมมือ รับผิดชอบตัวเอง มีความเป็นกันเอง

นอกจากนี้ แพลนเดอร์ (Yee. 1972 : 215 citing Flander. 1970 : 347) ได้ศึกษาว่าปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน จะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และประสบความสำเร็จหรือไม่ โดยแบ่งเด็กออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งให้มีการเรียน การสอน แบบเอาครูเป็นศูนย์กลางและเน้นให้ครูเป็นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในทางตรงกันข้ามจะพบว่า กลุ่มที่เป็นแบบที่ครูเป็นศูนย์กลาง และกลุ่มที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนในด้านบุคลิกภาพนั้น กลุ่มที่มีครูเป็นศูนย์กลางเด็กจะลอยหนี เฉยเมย เฉื่อยชา ต่อการแก้ปัญหา ก้าวร้าว และเป็นปฏิปักษ์ต่อนักเรียนอื่น

ในปีเดียวกัน เทเยอร์ (Thayer. 1971 : 305) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง เป็นครูและนักเรียนจาก 16 โรงเรียน ใน 16 เขต ของสหรัฐอเมริกา และได้พบว่าครูที่มีลักษณะความเป็นผู้นำในทางบวก เด็กก็จะเป็นผู้นำคล้อยตามไปในทางนั้นด้วย

จากการศึกษาวิจัยดังกล่าวทำให้ทราบว่าปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครูนั้นเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนการสอนและส่งผลกับบุคลิกภาพของนักเรียนด้วย ผู้วิจัยจึงได้นำเอาองค์ประกอบทางด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครูมาศึกษาด้วยอีกตัวแปรหนึ่ง

ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่มีต่อบุคลิกภาพ

นักการศึกษาไทย ก่อ สวัสดิพานิช (ก่ สวัสดิพานิช 2519 : 67 - 69) ได้กล่าวถึงสังคมของวัยรุ่นว่า วัยรุ่นมีการจัดกลุ่มอย่างไม่เป็นทางการขึ้นประเภทหนึ่งคือ กลุ่มเพื่อน เป็นกลุ่มเล็ก ๆ ไม่เป็นระเบียบพิธี แต่เป็นการรวมกลุ่มของคนที่มีรสนิยมตรงกัน หรือมีผลประโยชน์ร่วมกันบางอย่าง สมาชิกภาพในกลุ่มไม่เป็นที่แน่นอน บางคนเข้าร่วมกลุ่มในระยะหนึ่งแล้วแยกตัวเองออกไป บางทีก็กลับเข้ามารวมกลุ่มอีก สุดแต่ความประสงค์ของตนเอง และความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่มนั้น ๆ กลุ่มเพื่อนเกิดจากการอยู่ใกล้ เคียงกัน ความสนใจที่เหมือนกันหรือทำกิจกรรมบางอย่างร่วมกัน

นอกจากนี้กลุ่มเพื่อนยังมีกลุ่มเพื่อนสนิท กลุ่มนี้มีความสนิทสนมมากพอที่จะกล่าวความลับได้ภายในกลุ่ม เด็กวัยรุ่นอาจเลือกเพื่อนสนิทได้เพียงหนึ่งหรือสองคนเท่านั้น กลุ่มเพื่อนสนิทมีอิทธิพลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็กวัยรุ่นสูงและช่วยให้ปรับตนเอง ได้ดีพอที่จะครองตนอย่างราบรื่นในวัยรุ่น

นักจิตวิทยาชื่อ เฮิร์ลล็อก (Hurlock. 1968 : 441 - 442) ได้จัดประเภทเพื่อนของเด็กวัยรุ่นออกเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มเพื่อนสนิทที่สุด เป็นเพื่อนที่ติดกันอย่างสนิทสนม ไว้วางใจกันและไม่มีความลับต่อกัน กลุ่มเพื่อนสนิทที่มีความสนใจในสิ่งเดียวกัน เป็นเพื่อนที่อยู่รวมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ 3 - 4 คน บางกลุ่มจะประกอบด้วยเพื่อนสนิทที่สุด 2 กลุ่มขึ้นไป กลุ่มเพื่อนที่มีความสนใจคล้ายคลึงกัน เป็นเพื่อนที่มีอุดมคติทางสังคมเหมือนกัน เป็นกลุ่มใหญ่ที่สุดของกลุ่มเพื่อนวัยรุ่น ความสัมพันธ์ทางสังคมกว้างขวางกว่าสองกลุ่มแรก และไม่จำเป็นต้องอยู่ในชั้นเรียนเดียวกัน โดยทั่วไปเพื่อนกลุ่มนี้อาจจะประกอบด้วยเพื่อนที่มีความสนใจในสิ่งเดียวกับกลุ่มเล็ก ๆ หลายกลุ่ม และในกลุ่มเล็กนั้นอาจประกอบด้วยกลุ่มเพื่อนที่สนิทที่สุดด้วย

ในปี พ.ศ. 2508 บุญยี่ว เจริญยิ่ง (บุญยี่ว เจริญยิ่ง 2508 : 39 - 40) ได้ศึกษาหาความสัมพันธ์ทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษา 1 ของโรงเรียนประถมศึกษา 2 แห่ง พบว่าเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ทางสังคมเปรียบเทียบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปรากฏว่านักเรียนที่เรียนดีและปานกลาง จะได้รับเลือกจากเพื่อนเสมอ และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบทางบุคลิกภาพปรากฏว่า

เด็กที่ได้รับเลือกมักจะเป็นเด็กที่มีบุคลิกภาพดี ไม่พิการ มีความสามารถดี มีความสนใจในกิจกรรมต่าง ๆ สนใจและผูกไมตรีกับผู้อื่น ชอบที่จะช่วยเหลือผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ฌูมา อาซาร์รัฐ (ฌูมา อาซาร์รัฐ 2514 : 104 - 108) และยังพบว่าระบบพรรคพวกของวัยรุ่นไทยยังคงต้องการที่จะแสดงออกถึงความเป็นพรรคพวกเพื่อนฝูงกัน แม้ว่าบางครั้งจะต้องเสียผลประโยชน์ไปบ้าง แต่ก็มีอัตราส่วนที่ไม่แตกต่างกันนักกับการที่ตนเองจะต้องรักษานโยบายของตนด้วย

จากการศึกษาเรื่องปัญหาเสพติของ อรุณ เชาวนาศรีย (อรุณ เชาวนาศรีย 2514:60) พบว่าผู้ติดยาเสพติร้อยละ 40 เป็นพวกที่ถูกเพื่อนชักจูงและมีสาเหตุมาจากการคบเพื่อนไม่ดี

ต่อมา เลิศพร ภาวะสกุล (เลิศพร ภาวะสกุล 2516 : 1 - 21) ได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อนว่า อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนในสถานการศึกษาจะช่วยส่งเสริมค่านิยม รักความสะอาดสวยงาม ซึ่งปรากฏได้เด่นชัดในสถานการศึกษาของไทย กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลอย่างมากในเรื่องค่านิยม รักความสะอาดสวยงาม รักสนุก ไม่เคร่งเครียด และความต้องการที่จะแสดงออก

ในปี พ.ศ. 2520 เตือนจิตต์ จิตต์อารี (เตือนจิตต์ จิตต์อารี 2520 : 80) ได้ศึกษาการคบเพื่อนของนิสิตหญิง โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตหญิงปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 300 คน พบว่าอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนมีความสำคัญมาก นักเรียนอาจได้รับอิทธิพลทางความคิดจากเพื่อนและประพฤติตนตามเพื่อนหากได้รับค่านิยมที่ถูกต้อก็จะก่อให้เกิดสติปัญญา แต่ถ้าได้รับค่านิยมที่ผิดก็จะก่อให้เกิดอันตรายทั้งแก่ตนเองและส่วนรวม อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนอาจจะเป็นประโยชน์ที่เอื้ออำนวยต่อวิชาการ โดยการร่วมมือกันแสวงหาความรู้ซึ่งลักษณะสัมพันธ์ทางสติปัญญานี้ เป็นความสัมพันธ์ที่จำเป็นสำหรับกลุ่มเพื่อนและเป็นที่ต้องการในแวดวงวิชาการในโรงเรียน

ในต่างประเทศ เดวี และแฮร์ (Davie and Hare. 1956 : 13 - 20) ได้ศึกษาพบว่า ลักษณะวัฒนธรรมของกลุ่มเพื่อนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งในประสบการณ์ของนักศึกษาและลักษณะที่เหมือนกันของนักศึกษานำไปสู่ความสามัคคีของกลุ่ม

ปีต่อมา ซีกัล และซีเกล (Slogol and Siegel. 1957 : 360 - 364) ได้ศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มอิงความเป็นสมาชิกของกลุ่มและการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ พบว่า ทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเชื่อฟังผู้มีอำนาจและสถานภาพทางสังคม จะปรากฏการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด เมื่อเขาต้องถือเอาความเป็นสมาชิกของกลุ่มที่ไม่ชอบเป็นกลุ่มอิงของตน ซึ่งผลการวิจัยนี้อาจกล่าวได้ว่าเพื่อนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและแคนเทิล (Cantell. 1976 : 7229 - A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของมหาวิทยาลัยที่มีต่อค่านิยม ทัศนคติของนักศึกษา พบว่า การเปลี่ยนแปลงค่านิยมทัศนคติของนักศึกษานั้นได้รับอิทธิพลจากความสัมพันธ์ที่มีต่อครูปกครองและกลุ่มเพื่อน

จากการศึกษาของ แอสติน (Astin. 1971 : 141) พบว่า การเลือกสาขาวิชา และอาชีพของนักศึกษา มักจะคล้อยตามกลุ่มเพื่อนหรือกล่าวได้ว่านักศึกษาจะยึดถือการตัดสินใจการเลือกของตน หรือจะเปลี่ยนแปลงการเลือกของตนยอมแล้วเท่านั้นเมื่อมีเปอร์เซ็นต์ของเพื่อนที่เลือกสาขาอาชีพเดียวกันสูง ผลนี้มักจะเกิดกับวิชาชีพประเภทวิศวกรรม การสอนกฎหมายและธุรกิจ

ในปีเดียวกันนี้เอง เฮิร์ด (Hurd. 1971 : 3793 - A) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนในวิทยาลัย โดยใช้เครื่องมือทดสอบ Self - Actualization คือ PQI เพื่อทดสอบบุคลิกภาพและใช้แบบสอบถาม College Student Questionnaire, Part II เพื่อทดสอบทัศนคติ กระจายกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 206 คน จากมหาวิทยาลัย และจำนวน 147 คน จาก Junior College ผลการค้นคว้าพบว่า การพัฒนาความเป็นตัวของตัวเองและการมีทัศนคติที่ดีเกิดจากอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน

จากเอกสารและผลงานวิจัยสรุปได้ว่า สิ่งแวดล้อมอย่างหนึ่งที่มีอิทธิพลยิ่งต่อพฤติกรรมที่แสดงออกของนักเรียนคือกลุ่มเพื่อน ซึ่งอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนจะมีผลสำคัญที่ทำให้นักเรียนมีค่านิยม ทัศนคติ การปรับตัว ตลอดจนลักษณะที่คล้อยตามกัน นักเรียนอาจมีความสัมพันธ์ทางอารมณ์ รักสนุกและความสะบะกอสบาย การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือการจัดกิจกรรมร่วมกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของการคบเพื่อนและสัมพันธภาพที่มีต่อเพื่อนในด้านต่าง ๆ เช่น ความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ความต้องการผูกไมตรีกับผู้อื่น ความต้องการการเปลี่ยนแปลง ความต้องการแสดงออกและความต้องการเชิงรุกหรือก้าวร้าว เป็นต้น ฉะนั้นจะเห็นได้ว่าปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญอีกองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลโดยตรงกับบุคลิกภาพของนักเรียน.

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษากันคว่ำ

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ เป็นนักเรียนชายหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2521 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ เป็นนักเรียนชายหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2521 จำนวนทั้งหมด 10 โรงเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ห้องที่ทำการศึกษาคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มแบบธรรมดา รวมเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 10 โรงเรียน แล้วสุ่มห้องเรียนที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แบบสหศึกษา จากแต่ละโรงเรียนมาโรงเรียนละ 1 ห้องเรียน ได้จำนวนนักเรียนทั้งหมด 400 คน ดังรายละเอียดในตาราง 1

ตาราง 1 รายชื่อโรงเรียนและจำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามห้องที่การศึกษาและโรงเรียน

ห้องที่การศึกษา	โรงเรียน	จำนวนนักเรียน
1	วัดสังเวช	40
	เทเวศรวิทยาคม	40
2	สุรศักดิ์มนตรี	40
	มักสันพิทยา	40
3	วิชิราภุมงคล	40

ตาราง 1 (ต่อ)

ห้องที่การศึกษา	โรงเรียน	จำนวนนักเรียน
4	วชิรธรรมสาริต	40
	วัดอินทรม	40
	สิงห์ราชพิทยาคม	40
5	สุวรรณารามวิทยาคม	40
	วัดปากน้ำ	40

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย

1. แบบทดสอบ

1.1 ^๖ แบบทดสอบบุคลิกภาพ EPPS (The Edwards Personal Preference Schedule) จากทฤษฎีความต้องการของ Edwards และนักจิตวิทยาคนอื่น ๆ ซึ่ง ละออ พงษ์พานิช นักจิตวิทยาประจำโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้าฯ ได้แปลและดัดแปลงมาใช้ ผู้วิจัยได้ขออนุญาตนำแบบทดสอบมาใช้ โดยนำแบบทดสอบไปหาความเชื่อมั่นกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้น ม.ศ.5 ในโรงเรียน สันติราษฎร์วิทยาลัย กรุงเทพมหานคร ได้ค่าความเชื่อมั่น .893 ซึ่งนับว่าสูงพอสมควร

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยคำถามทั้งสิ้น 225 ข้อ เป็นข้อจริง 210 ข้อ อีก 15 ข้อ เป็นคำถามซ้ำ เพื่อวัดความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ คำถามแต่ละข้อ จะมีข้อย่อย ก. และข้อย่อย ข. ให้ผู้ตอบเลือกข้อ ก.

หรือข้อ ข. เพียงข้อเดียว ที่เห็นว่าตรงหรือใกล้เคียงกับลักษณะของตนเองมากที่สุด ขอย่อยแต่ละข้อ
แบบฝึกหัดภาพความต้องการ 15 ประเภทคือ

1. ความต้องการความสัมฤทธิ์ผล
2. ความต้องการยกย่องผู้อื่น
3. ความต้องการความเป็นระเบียบ
4. ความต้องการแสดงออก
5. ความต้องการเป็นอิสระ
6. ความต้องการผูกไมตรีกับผู้อื่น
7. ความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่น
8. ความต้องการขอความช่วยเหลือ
9. ความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น
10. ความต้องการการยอมรับ
11. ความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น
12. ความต้องการการเปลี่ยนแปลง
13. ความต้องการความอดทน
14. ความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ
15. ความต้องการเชิงรุก (ก้าวร้าว)

ตัวอย่างแบบสอบถาม

- (0) ก. ข้าพเจ้าขอช่วยเหลือเพื่อนเวลาเขาเดือดร้อน
 ข. เวลาข้าพเจ้าทำอะไรข้าพเจ้าชอบทำให้ดีที่สุด
- (00) ก. ข้าพเจ้าอยากทราบว่าบุคคลสำคัญ ๆ ได้คิดไว้อย่างไร เกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ
 ที่ข้าพเจ้าสนใจ
 ข. ข้าพเจ้าอยากประสบความสำเร็จในงานบางอย่างที่สำคัญ

เมื่ออ่านข้อความทั้ง 2 ประโยคแล้วก็พิจารณาว่าตนเองมีความรู้สึกชอบข้อใด ถ้าชอบที่จะปฏิบัติตามข้อ ก. มากกว่าข้อ ข. ก็ให้เขียนเครื่องหมาย X ทับตัว ก. หรือถ้าชอบปฏิบัติตามข้อ ข. ก็ให้เขียนเครื่องหมาย X ทับตัว ข. ดังตัวอย่างการตอบ

ข้อ (0)	ค.	หรือ	ก
	ข.		ข.
ข้อ (00)	ค.	หรือ	ก
	ข.		ข.

การตรวจนับคะแนนกระทำเป็นขั้น ๆ ดังนี้

ก. ตรวจสอบความคงที่ของการตอบ

พิจารณาคำตอบในข้อที่ถามด้วยข้อความที่เหมือนกันคือข้อ 1 เหมือนกับข้อ 157 ซึ่งจะแสดงเป็นคู่ ๆ รวมทั้งสิ้น 15 ข้อดังนี้

1	7	13	19	25	26	32	38	44	50	51	57	63	6
151	157	163	169	175	101	107	113	119	125	201	207	213	191

75
225

การพิจารณาคำความคงที่ให้ผู้ตอบที่ผู้ตอบตอบอย่างเดียวกัน เช่น ข้อ 1 ตอบ ก. ข้อ 151 ตอบ ก. ถือว่ามีความคงที่ หรือจะตอบ ข. ทั้งคู่ก็ได้ และข้ออื่น ๆ ก็พิจารณาอย่างเดียวกัน เมื่อรวมทั้ง 15 คู่แล้ว ผู้ตอบคนใดมีความคงที่ (Consistency) ต่ำกว่า 10 ข้อ ถือว่าใช้ไม่ได้ให้คัดออกไป .

ข. การนับคะแนน

ให้คะแนนที่ตอบแต่ละข้อ ข้อละ 1 คะแนน และไม่พิจารณาข้อที่ซ้ำคือ 1 7 13 19 25 101 107 113 119 125 201 207 213 219 225

การพิจารณาคะแนนบุคลิกภาพแต่ละด้านต้องรวมคะแนนทางด้านแนวนอน โดยนับเฉพาะ
 ที่ถูกต้อง ตอบ ก. เท่านั้น รวมกับการพิจารณาทางด้านแนวตั้งโดยนับเฉพาะที่ถูกต้องตอบ ข. เท่านั้น
 เป็นคะแนนบุคลิกภาพแต่ละด้านจนครบทั้ง 15 ด้าน จากกระดาษคำตอบ แทนแนวนอนที่ 1 (นับจาก
 ด้านบนไปแกว 6 11 16 ... 71) แนวตั้งที่ 1 (นับจากด้านซ้ายไปแกว 2 3 4 76 ...
 155) คะแนนรวมที่ได้จัดว่าเป็นคะแนนรวมของบุคลิกภาพประเภทที่ 1 คือ ความสัมพันธ์ แนวนอนที่ 2
 ไปแกว (2 7 12 ... 72) และแนวตั้งที่ 2 ไปแกว (6 8 9 ... 160) คะแนนรวม
 เป็นลักษณะบุคลิกภาพด้านยกของผู้อื่น เป็นต้น

1.2 แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ปฏิสัมพันธ์
 ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating
 Scale) 5 มาตราส่วน เริ่มตั้งแต่มากที่สุดจนถึงน้อยที่สุด จำนวน 30 ข้อ แบบสอบถามนี้มี 3 ตอน
 ตอนละ 10 ข้อ แบบสอบถามฉบับนี้ผู้วิจัยได้หาความเชื่อมั่นเท่ากับ .850

ลักษณะและวิธีการตอบแบบสอบถาม

ข้อความในแบบสอบถามเป็นการสร้างสถานการณ์ที่เป็นตัวแทนของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน
 ของเด็กที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้เด็กเกิดการเปรียบเทียบตัวเองกับเรื่องราวในสถานการณ์
 ที่สร้างขึ้น วิธีตอบให้เด็กกาเครื่องหมาย / ลงในช่องซึ่งมีอยู่ 5 ช่อง เด็กจะมีสิทธิ์เลือกช่องใดช่องหนึ่ง
 ที่เด็กคิดว่าสถานการณ์ในข้อนั้นตรงกับพฤติกรรมของพ่อแม่ที่จะปฏิบัติต่อเด็ก พฤติกรรมที่ครูปฏิบัติต่อเด็กหรือ
 พฤติกรรมที่เพื่อน ๆ มีต่อเด็กเอง มากน้อยเพียงใด ดังตัวอย่าง

ตัวอย่างแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่

- (0) เมื่อลูกทำผิดท่านจะตักเตือนแนะนำ และเมื่อทำถูก
 ท่านจะกล่าวชมเชย
 (00) ท่านให้ลูกมีโอกาสเลือกสีและแบบของเสื้อผ้าได้ตามใจชอบ

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		✓		
			✓	

ตัวอย่างแบบสอบถามปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู

- (๐) ครูให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชั้นเรียน
- (๐๐) ครูรับฟังเหตุผลของนักเรียนเมื่อย่างจะขัดแย้งกับความคิดเห็นของครู

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		✓		
			✓	

ตัวอย่างแบบสอบถามปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

- (๐) ท่านมีเพื่อนสนิทที่พอจะไว้วางใจได้ เมื่อเล่าเรื่องเกี่ยวกับความลับให้ฟัง
- (๐๐) เมื่อท่านไม่สบายใจหรือมีเรื่องเดือดร้อนมักจะมีเพื่อนช่วยปลอบใจและคอยช่วยเหลืออยู่เสมอ

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	✓			
		✓		

เกณฑ์การให้คะแนน

ถ้า /	ในช่องมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
ถ้า /	ในช่องมาก	ให้	4	คะแนน
ถ้า /	ในช่องปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ถ้า /	ในช่องน้อย	ให้	2	คะแนน
ถ้า /	ในช่องน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน

แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน ให้นักเรียนเป็นผู้ตอบ ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดา มารดา อาชีพของบิดา มารดา เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การดำเนินการรวบรวมข้อมูล

นำแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจของบิดา มารดา อาชีพของบิดา มารดา เพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รวมทั้งแบบทดสอบบุคลิกภาพ การอบรมเลี้ยงดู ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู และปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง

ก่อนลงมือทำแบบทดสอบ ผู้วิจัยได้แจ้งจุดประสงค์ของการทำแบบทดสอบ วิธีการหาและอ่านคำสั่งให้ฟัง ให้เวลาสำหรับตอบพร้อมทั้งอธิบายชี้แจงให้เด็กตอบในข้อความที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงที่จะเกิดขึ้นกับเด็ก ในตัวเลือกแต่ละตัว ถ้ามีการสงสัยเกิดขึ้นเปิดโอกาสให้เด็กซักถามจนเข้าใจทีละข้อ

นำแบบทดสอบและแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยคัดเอาเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ นำคะแนนทั้งหมดที่ได้มาเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

หาค่าสถิติพื้นฐานจากคะแนนที่รวมไว้ เพื่อเตรียมการวิเคราะห์ข้อมูลและเพื่อสร้างสมการพยากรณ์บุคลิกภาพโดยใช้คอมพิวเตอร์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐานคือคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ใช้สูตร Alpha Coefficient (α)

(Magnusson. 1966 : 116)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \cdot \frac{s_t^2 - \sum s_1^2}{s_t^2}$$

เมื่อ r_{tt}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
n	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถามทั้งฉบับ
s_t^2	แทน	ค่าความแปรปรวนทั้งฉบับ
s_i^2	แทน	ค่าความแปรปรวนรายข้อ
$\sum s_i^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนรายข้อ

3. ทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของบุคลิกภาพแต่ละด้าน คำนวณได้จากสูตร

(Mc Nemar. 1969 : 115)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t	=	ค่าที่ได้พิจารณาใน t - distribution
$\bar{X}_1, \bar{X}_2$	=	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
s_1^2, s_2^2	=	ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
n_1, n_2	=	จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

4. ทดสอบความแตกต่างระหว่างอันดับของบุคลิกภาพ ในด้านต่าง ๆ เพื่อรู้ว่ามี ความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ โดยวิธี H - test จากสูตร The Kruskal Wallis One - Way Analysis of Variance by Ranks (Siegel. 1956 : 185)

$$H = \frac{\frac{12}{N(N+1)} \sum_{j=1}^k \frac{T_j^2}{n_j} - 3(N+1)}{\frac{1 - \sum T}{N^3 - N}}$$

$$\text{เฉพาะ} \quad 1 - \frac{\sum T}{N^3 - N}$$

$$T = t^3 - t$$

t = จำนวนมุขรีการที่มีอันกับเท่ากันของกลุ่มคะแนนที่มีอันกับเท่ากัน

N = จำนวน Cases ทั้งหมดในทุก ๆ กลุ่มหรือเท่ากับ $\sum n_j$

5. ทดสอบความเป็นเส้นตรงของสมการถดถอย โดยใช้ Analysis of Variance ซึ่งสรุปเป็นตารางดังนี้ (Wert. 1954 : 242)

Source of Variance	df	SS	MS	F
Regression	n	$b_1 \sum X_1 Y + b_2 \sum X_2 Y + \dots$ $b_n \sum X_n Y + a \sum Y + (\sum X^2)/N$	$SS_{reg.} / df$ $MS_{reg.} / MS_{res.}$	
Residual	$N-n-1$	$SS_T - SS_{reg.}$	$SS_{res.} / df$	
Total	$N-1$	$\sum Y^2 - (\sum X)^2 / N$		

6. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยกลุ่มเดิม กับค่า สัมพันธ์พหุคูณ ที่ลดตัวแปรอิสระ โดยใช้สูตร (Wert. 1954 : 247) ดังนี้

$$F_{(n, N-m-1)} = \frac{[F_y^2(1, 2 \dots m) - R_y^2(1, 2 \dots m-n)]}{n [1 - R_y^2(1, 2 \dots m)]} (N - n - 1)$$

เมื่อ $R_y (1, 2 \dots m)$	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีตัวพยากรณ์ m ตัว
$R_y (1, 2 \dots m-n)$	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีตัวพยากรณ์ลดลง n ตัว
N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่ม
m	แทน	จำนวนตัวพยากรณ์เต็ม
n	แทน	จำนวนตัวพยากรณ์ที่ลดลง

7. คำนวณหาค่าต่าง ๆ เพื่อนำมาสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้คอมพิวเตอร์ โปรแกรม Stepwise Multiple Regression ของ SPSS (Statistical Package For The Social Sciences) ณ ศูนย์คอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้
ปรากฏผลดังจะได้นำเสนอต่อไปและเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของ
การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึง ได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
n	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบ
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
R	แทน	อันดับความต้องการของบุคลิภาพแต่ละท่าน
H	แทน	ค่าความแตกต่างของการจัดอันดับบุคลิภาพ
S.E.b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
ผลสัมฤทธิ์	แทน	บุคลิภาพด้านความต้องการความสัมฤทธิ์ผล
ยกย่องผู้อื่น	แทน	บุคลิภาพด้านความต้องการยกย่องผู้อื่น
เป็นระเบียบ	แทน	บุคลิภาพด้านความต้องการเป็นระเบียบ
แสดงออก	แทน	บุคลิภาพด้านความต้องการแสดงออก
อิสระ	แทน	บุคลิภาพด้านความต้องการเป็นอิสระ
ผูกไมตรี	แทน	บุคลิภาพด้านความต้องการผูกไมตรีกับผู้อื่น
เข้าใจตนเองและผู้อื่น	แทน	บุคลิภาพด้านความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่น
ขอความช่วยเหลือ	แทน	บุคลิภาพด้านความต้องการขอความช่วยเหลือ
มีอำนาจเหนือผู้อื่น	แทน	บุคลิภาพด้านความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น

ถอมทน	แทน	บุคลิกภาพด้านความต้องการการถอมทน
ช่วยเหลือผู้อื่น	แทน	บุคลิกภาพด้านความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น
เปลี่ยนแปลง	แทน	บุคลิกภาพด้านความต้องการการเปลี่ยนแปลง
ออกทน	แทน	บุคลิกภาพด้านความต้องการความออกทน
คบเพื่อนต่างเพศ	แทน	บุคลิกภาพด้านความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ
เชิงรุก	แทน	บุคลิกภาพด้านความต้องการเชิงรุก (ก้าวร้าว)
X_1	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
X_2	แทน	เพศ
X_3	แทน	อาชีพรับราชการ
X_4	แทน	อาชีพรับจ้าง
X_5	แทน	อาชีพค้าขาย
X_6	แทน	อาชีพเกษตรกรรม
X_7	แทน	อาชีพอื่น ๆ
X_8	แทน	ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำกว่า 1,000 บาท ต่อเดือน
X_9	แทน	ฐานะทางเศรษฐกิจระหว่าง 1,000 - 5,000 บาท ต่อเดือน
X_{10}	แทน	ฐานะทางเศรษฐกิจสูงกว่า 5,000 บาท ต่อเดือน
X_{11}	แทน	การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่
X_{12}	แทน	ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู
X_{13}	แทน	ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
Y_1	แทน	คะแนนบุคลิกภาพด้านความต้องการความสัมฤทธิ์ผล
Y_2	แทน	คะแนนบุคลิกภาพด้านความต้องการยกย่องผู้อื่น
Y_3	แทน	คะแนนบุคลิกภาพด้านความต้องการความเป็นระเบียบ
Y_4	แทน	คะแนนบุคลิกภาพด้านความต้องการแสดงออก
Y_5	แทน	คะแนนบุคลิกภาพด้านความต้องการเป็นอิสระ

Y_6	แทน	คะแนนบุคลิกภาพด้านความต้องการการผูกไมตรีกับผู้อื่น
Y_7	แทน	คะแนนบุคลิกภาพด้านความต้องการ เข้าใจตนเองและผู้อื่น
Y_8	แทน	คะแนนบุคลิกภาพด้านความต้องการขอความช่วยเหลือ
Y_9	แทน	คะแนนบุคลิกภาพด้านความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น
Y_{10}	แทน	คะแนนบุคลิกภาพด้านความต้องการการถ่อมตน
Y_{11}	แทน	คะแนนบุคลิกภาพด้านความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น
Y_{12}	แทน	คะแนนบุคลิกภาพด้านความต้องการการเปลี่ยนแปลง
Y_{13}	แทน	คะแนนบุคลิกภาพด้านความต้องการความอดทน
Y_{14}	แทน	คะแนนบุคลิกภาพด้านความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ
Y_{15}	แทน	คะแนนบุคลิกภาพด้านความต้องการเชิงรุก (ก้าวร้าว)
R	แทน	สหสัมพันธ์พหุคูณ
S.E. est.	แทน	ความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์
β	แทน	สัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
b	แทน	สัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
$\hat{Y}_1$	แทน	คะแนนบุคลิกภาพด้านความต้องการความสัมฤทธิ์ผลที่ได้จากการพยากรณ์
$\hat{Y}_2$	แทน	คะแนนบุคลิกภาพด้านความต้องการยกย่องผู้อื่นที่ได้จากการพยากรณ์
$\hat{Y}_3$	แทน	คะแนนบุคลิกภาพด้านความต้องการความเป็นระเบียบที่ได้จากการพยากรณ์
$\hat{Y}_4$	แทน	คะแนนบุคลิกภาพด้านความต้องการแสดงออกที่ได้จากการพยากรณ์
$\hat{Y}_5$	แทน	คะแนนบุคลิกภาพด้านความต้องการ เป็นอิสระที่ได้จากการพยากรณ์
$\hat{Y}_6$	แทน	คะแนนบุคลิกภาพด้านความต้องการผูกไมตรีกับผู้อื่นที่ได้จากการพยากรณ์
$\hat{Y}_7$	แทน	คะแนนบุคลิกภาพด้านความต้องการ เข้าใจตนเองและผู้อื่นที่ได้จากการพยากรณ์
$\hat{Y}_8$	แทน	คะแนนบุคลิกภาพด้านความต้องการขอความช่วยเหลือที่ได้จากการพยากรณ์
$\hat{Y}_9$	แทน	คะแนนบุคลิกภาพด้านความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่นที่ได้จากการพยากรณ์
$\hat{Y}_{10}$	แทน	คะแนนบุคลิกภาพด้านความต้องการการถ่อมตนที่ได้จากการพยากรณ์

$\hat{Y}_{11}$	แทน	คะแนนบุคลิกภาพด้านความต้องการช่วยเหลือผู้อื่นที่ได้จากการพยากรณ์
$\hat{Y}_{12}$	แทน	คะแนนบุคลิกภาพด้านความต้องการการเปลี่ยนแปลงที่ได้จากการพยากรณ์
$\hat{Y}_{13}$	แทน	คะแนนบุคลิกภาพด้านความต้องการความอดทนที่ได้จากการพยากรณ์
$\hat{Y}_{14}$	แทน	คะแนนบุคลิกภาพด้านความต้องการคบเพื่อนต่างเพศที่ได้จากการพยากรณ์
$\hat{Y}_{15}$	แทน	คะแนนบุคลิกภาพด้านความต้องการเชิงรุก (ก้าวร้าว) ที่ได้จากการพยากรณ์
Z_1 $Z_2 \dots Z_{13}$	แทน	X_1 $X_2 \dots X_{13}$ ตามลำดับ แต่อยู่ในรูปของคะแนนมาตรฐาน
$\hat{Z}_1$ $\hat{Z}_2 \dots \hat{Z}_{15}$	แทน	Y_1 $Y_2 \dots Y_{15}$ ตามลำดับ แต่อยู่ในรูปของคะแนนมาตรฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. คะแนนเฉลี่ยของบุคลิกภาพด้านความต้องการ 15 ด้าน และการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง
2. การวิเคราะห์การจัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพด้านความต้องการระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง
3. ผลการใช้แบบสอบถามวัดตัวแปรด้านต่าง ๆ
4. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของตัวพยากรณ์และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวเกณฑ์แต่ละตัวกับตัวพยากรณ์
5. สมการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการ ซึ่งพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐานและคะแนนดิบ และค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ
6. การค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการ

1. คะแนนเฉลี่ยของบุคลิกภาพ 15 ด้านและการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย

เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความต้องการทางบุคลิกภาพ 15 ด้าน ระหว่างนักเรียนชาย
และนักเรียนหญิง

ตาราง 2 ค่าสถิติพื้นฐานและนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยทางด้านบุคลิกภาพ
ด้านความต้องการ 15 ด้าน ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

บุคลิกภาพด้านความต้องการ	นักเรียนชาย (N = 184)		นักเรียนหญิง (N = 216)		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ความล้มเหลว	12.7554	3.6708	13.9583	3.3939	-3.4135 **
ยกย่อง	11.1141	3.2715	11.5370	3.2304	-1.3016
เป็นระเบียบ	13.8586	4.7484	14.4166	13.6709	- .5289
แสดงออก	11.1891	3.6789	11.4675	3.1782	- .8147
เป็นอิสระ	12.6486	3.7577	12.9259	3.8992	- .7231
ผูกไมตรี	11.7663	3.8189	12.8148	3.9758	-2.6864 **
เข้าใจตนเองและผู้อื่น	16.5815	8.8997	17.4305	3.5809	-1.2895
ขอความช่วยเหลือ	12.9837	4.9579	15.2175	4.8487	-4.5606 **
มีอำนาจเหนือผู้อื่น	13.8750	11.2142	13.0092	4.2743	1.0524
ถ่อมตน	17.3152	4.7088	17.8148	4.2833	-1.1142
ช่วยเหลือผู้อื่น	16.5652	10.2203	17.6296	4.3188	-1.3965
เปลี่ยนแปลง	13.8688	6.0496	14.8425	4.2440	-1.8896
อดทน	11.2677	7.6463	17.2083	4.1392	-9.8829 **

ตาราง 2 (ต่อ)

บุคลิกภาพด้านความต้องการ	นักเรียนชาย (N = 184)		นักเรียนหญิง (N = 216)		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
คบเพื่อนต่างเพศ	13.3478	6.8447	6.6157	4.9137	11.4491**
เชิงรุก (ก้าวร้าว)	13.3095	3.8117	12.5370	4.5010	1.8406

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

$$t_{.01} = 2.576 \quad df = 398$$

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่าบุคลิกภาพด้านความต้องการระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในด้านความต้องการความสัมพันธ์ ความต้องการถูกไม่ตรีกับผู้อื่น ความต้องการขอความช่วยเหลือ ความต้องการความอกทน ความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ ส่วนความต้องการทางด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หรือมีความต้องการที่ใกล้เคียงกัน จะเห็นได้ว่าบุคลิกภาพด้านความต้องการของนักเรียนทั้งชายและหญิงไม่ได้แตกต่างกันทุกด้าน แต่แตกต่างกันเพียง 5 ด้านเท่านั้น

2. การวิเคราะห์การจัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพด้านความต้องการระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

นำคะแนนเฉลี่ยของความต้องการมาจัดเป็นอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพด้านความต้องการทั้ง 15 ด้าน และทดสอบความแตกต่างของการจัดอันดับโดยวิธี H - test ปรากฏผลการวิเคราะห์ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและการจัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพด้านความต้องการ
ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

บุคลิกภาพด้านความต้องการ	นักเรียนชาย (N = 184)		นักเรียนหญิง (N = 216)	
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R
ผลสัมฤทธิ์	12.7554	10	13.9583	8
✓ ยกย่อง	11.1141	15	11.5370	13
เป็นระเบียบ	13.8586	6	14.4166	7
แสดงออก*	11.1891	14	11.4675	14
เป็นอิสระ	12.6486	11	12.9259	10
✓ ไม่รู้	11.7663	12	12.8148	11
✓ เข้าใจตนเองและผู้อื่น	16.5815	2	17.4305	3
ขอความช่วยเหลือ	12.9837	9	15.2175	5
มีอำนาจเหนือผู้อื่น	13.8750	4	13.0092	9
ดอมทน*	17.3152	1	17.8148	1
ช่วยเหลือผู้อื่น	16.5652	3	17.6296	2
เปลี่ยนแปลง	13.8688	5	14.8425	6
ออกทน	11.2677	13	17.2083	4
✓ คบเพื่อนต่างเพศ	13.3478	7	6.6157	15
เชิงรุก (ก้าวร้าว) *	13.3095	8	12.5370	12

* บุคลิกภาพด้านความต้องการที่มีอันดับเท่ากัน

จากตาราง 3 เมื่อพิจารณาถึงลักษณะการจัดอันดับบุคลิกภาพด้านความต้องการพบว่าได้ให้อันดับของบุคลิกภาพไว้ในอันดับที่เหมือนกันคือ อันดับ 1 ความต้องการการถ่อมตนและอันดับ 14 ความต้องการแสดงออก ส่วนการจัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพด้านความต้องการประเภทอื่น ๆ พบว่ามีลักษณะแตกต่างกันไม่มากนัก

เพื่อให้เห็นลักษณะการเปรียบเทียบของการจัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพของนักเรียน ทั้ง 2 กลุ่มดังกล่าวได้ชัดเจนยิ่งขึ้น จึงได้เสนอตาราง เปรียบเทียบการจัดอันดับไว้ ดังในตาราง 4 ต่อไปนี้

ตาราง 4 เปรียบเทียบการจัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพด้านความต้องการตามลำดับระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

อันดับ	นักเรียนชาย	นักเรียนหญิง
1 *	ถ่อมตน	ถ่อมตน
2	เข้าใจตนเองและผู้อื่น	ช่วยเหลือผู้อื่น
3	ช่วยเหลือผู้อื่น	เข้าใจตนเองและผู้อื่น
4	มีอำนาจเหนือผู้อื่น	อดทน
5	เปลี่ยนแปลง	ขอความช่วยเหลือ
6	เป็นระเบียบ	เปลี่ยนแปลง
7	คบเพื่อนต่างเพศ	เป็นระเบียบ
8	เชิงรุก	ผลสัมฤทธิ์
9	ขอความช่วยเหลือ	มีอำนาจเหนือผู้อื่น
10	ผลสัมฤทธิ์	เป็นอิสระ
11	เป็นอิสระ	ผูกไมตรี
12	ผูกไมตรี	เชิงรุก

ตาราง 4 (ต่อ)

อันดับ	นักเรียนชาย	นักเรียนหญิง
13	อดทน	ยกย่อง
14 *	แสดงออก	แสดงออก
15	ยกย่อง	คบเพื่อนต่างเพศ

* บุคลิกภาพด้านความต้องการที่มีอันดับเท่ากัน

จากตาราง 4 จะพบลักษณะการจัดอันดับความต้องการทางบุคลิกภาพของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ที่พบว่ามีลักษณะใกล้เคียงกันคือ อันดับเท่ากันมีความต้องการการถ่อมตน อันดับ 1 และความต้องการแสดงออก อันดับ 14 ส่วนอันดับอื่น ๆ แตกต่างกันไป เมื่อทดสอบหาความแตกต่างของการจัดอันดับปรากฏผลดังนี้

ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ยอันดับบุคลิกภาพด้านความต้องการและผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของอันดับ ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

บุคลิกภาพด้านความต้องการ	นักเรียนชาย		นักเรียนหญิง		H
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	
ผลสัมฤทธิ์	12.7554	10	13.9583	20	31.95 **
ยกย่อง	11.1141	2	11.5370	6	
เป็นระเบียบ	13.8586	17	14.4166	21	
แสดงออก	11.1891	3	11.4675	5	
เป็นอิสระ	12.6486	9	12.9259	12	

ตาราง 5 (ต่อ)

บุคลิกภาพด้านความต้องการ	นักเรียนชาย		นักเรียนหญิง		H
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	
ผูกไมตรี	11.7663	7	12.8148	11	
เข้าใจตนเองและผู้อื่น	16.5815	25	17.4305	28	
ขอความช่วยเหลือ	12.9837	13	15.2175	23	
มีอำนาจเหนือผู้อื่น	13.8750	19	13.0092	14	
ถ่อมตน	17.3152	27	17.8148	30	
ช่วยเหลือผู้อื่น	16.5652	24	17.6296	29	
เปลี่ยนแปลง	13.8688	18	14.8425	22	
อกทน	11.2677	4	17.2083	26	
คบเพื่อนต่างเพศ	13.3478	16	6.6157	1	
เชิงรุก	13.3095	15	12.5370	8	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอันดับของบุคลิกภาพด้านความต้องการระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ด้วยวิธี H - test แล้ว ปรากฏว่าได้ค่า $H = 31.95$ ซึ่งเป็นค่าที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ จากข้อมูลนี้ชี้ให้เห็นว่าการจัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพด้านความต้องการของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แม้จะมีการจัดอันดับมาจากมวลประชากรเดียวกัน

3. ผลการใช้แบบสอบถามวัดตัวแปรด้านต่าง ๆ

จากแบบสอบถาม รายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพศ อาชีพของบิดามารดา ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา การอบรมเลี้ยงดู ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู และปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ได้ค่าสถิติพื้นฐานคือคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรและบุคลิกลักษณะ

ตัวแปร	$\bar{X}$	S.D.
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	2.0742	0.5710
เพศ	0.5425	0.4988
อาชีพรับราชการ	0.2600	0.4392
อาชีพรับจ้าง	0.2825	0.4508
อาชีพค้าขาย	0.3550	0.4791
อาชีพเกษตรกร	0.0950	0.2936
อาชีพอื่น ๆ	0.0075	0.0864
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำกว่า 1,000 บาทต่อเดือน	0.1625	0.3694
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวระหว่าง 1,000 - 5,000 บาทต่อเดือน	1.4950	0.8700
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวมากกว่า 5,000 บาทต่อเดือน	0.2700	0.8596
การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่	34.8650	6.1780
ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู	35.1025	5.7161
ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน	35.9225	5.0844
บุคลิกลักษณะด้านความต้องการความสัมฤทธิ์ผล	13.3500	3.6062
บุคลิกลักษณะด้านความต้องการยกย่องผู้อื่น	11.3150	3.2267

ตาราง 6 (ต่อ)

ตัวแปร	$\bar{X}$	S.D.
บุคลิกภาพด้านความต้องการความเป็นระเบียบ	14.2075	4.2960
บุคลิกภาพด้านความต้องการแสงออก	11.3675	3.3385
บุคลิกภาพด้านความต้องการเป็นอิสระ	12.8125	3.7733
บุคลิกภาพด้านความต้องการผูกไมตรีกับผู้อื่น	12.4025	3.7317
บุคลิกภาพด้านความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่น	17.0600	3.8233
บุคลิกภาพด้านความต้องการขอความช่วยเหลือ	14.1600	4.8028
บุคลิกภาพด้านความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น	13.4500	4.4691
บุคลิกภาพด้านความต้องการถ่อมตน	17.6175	4.2810
บุคลิกภาพด้านความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น	17.1325	4.2896
บุคลิกภาพด้านต้องการการเปลี่ยนแปลง	14.3150	4.2089
บุคลิกภาพด้านความต้องการความอดทน	17.1625	4.5561
บุคลิกภาพด้านต้องการคบเพื่อนต่างเพศ	9.8800	6.7542
บุคลิกภาพด้านความต้องการเชิงรุก (ก้าวร้าว)	12.8925	4.1646

4. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของตัวพยากรณ์และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวเกณฑ์แต่ละตัวกับตัวพยากรณ์ ก็แสดงในตาราง 7

400 007 000

[illegible]

5. หาสมการพยากรณ์บุคลิกภาพแต่ละด้าน ซึ่งพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐานและคะแนนดิบและค่าสหสัมพันธ์หาคู

5.1 หาสมการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการความสัมพันธ์ ซึ่งพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐานและคะแนนดิบและค่าสหสัมพันธ์หาคู

เพื่อทดสอบความเป็นเส้นตรงของคะแนนจากตัวเกณฑ์และคะแนนจากตัวพยากรณ์ โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) หรือ F - test ซึ่งค่า F ดังแสดงในตาราง 8

ตาราง 8, การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัวเกณฑ์ด้านที่ 1 คือบุคลิกภาพด้านความต้องการความสัมพันธ์และคะแนนจากตัวพยากรณ์ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

Source of Variance	df	SS	MS	F
Regression	9	317.24186	35.24910	2.82180 **
Residual	390	4871.75814	12.49169	
Total	399	5189.00000	12.99	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

$F_{\alpha=0.01}$

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัวเกณฑ์และคะแนนจากตัวพยากรณ์พบว่าค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวเกณฑ์และตัวพยากรณ์มีความสัมพันธ์กันในเชิงเส้นตรง

เพื่อสร้างสมการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการความสัมพันธ์ โดยใช้ตัวแปรด้านต่าง ๆ เป็นตัวพยากรณ์ จึงได้เสนอค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐาน (beta weight)

และสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (score weight) รวมทั้งค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ
ก็แสดงในตาราง 9

ตาราง 9 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β, b) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของ
ตัวพยากรณ์ (S.E.b) และค่า F ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R)
ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ (S.E.est.) และค่าคงที่ของสมการ
พยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (a)

ตัวพยากรณ์	b	β	S.E.b	F
X_2	0.8472905	0.11720	0.36421	5.412
X_1	0.7814941	0.12375	0.32327	5.844
X_7	-3.438656	-0.08237	2.15229	2.553
X_5	0.8658780	0.11504	0.67445	1.648
X_{13}	-0.5452421	-0.07687	0.03629	2.258
X_{12}	0.2268221	0.03595	0.03268	0.482
X_3	0.4054557	0.04938	0.71246	0.324
X_{10}	0.9062886	0.02160	0.21780	0.173
X_4	0.1513376	0.01892	0.69210	0.048

$$R = .24726$$

$$S.E.est. = \pm 3.53436$$

$$a = 11.97756$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 9 พบว่า สัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (bata weight) และในรูปคะแนนดิบ (score weight) ส่งผลต่อตัวเกณฑ์ทั้งในทางบวกและทางลบ ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวเกณฑ์และตัวพยากรณ์มีค่าเท่ากับ .24726 และความคลาดเคลื่อน เนื่องจากการพยากรณ์เท่ากับ ± 3.53436 ซึ่งค่าสหสัมพันธ์พหุคูณดังกล่าวมีค่าสูงกว่าค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวเกณฑ์และตัวพยากรณ์แต่ละตัว แสดงว่าการใช้ตัวพยากรณ์หลาย ๆ ตัวพร้อมกัน จะมีเปอร์เซ็นต์ที่ส่งผลต่อตัวเกณฑ์ดีกว่าการใช้ตัวพยากรณ์เพียงตัวเดียว

สำหรับสมการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการความสัมพันธ์ ซึ่งพยากรณ์โดยใช้ตัวแปร ด้านต่าง ๆ เป็นตัวพยากรณ์ ได้สมการในรูปของคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$\hat{Z}_1 = .11720 Z_2 + .12375 Z_1 - .08237 Z_7 - .11504 Z_5 - .07687 Z_{13} \\ + .03595 Z_{12} + .04938 Z_3 + .02160 Z_5 + .01892 Z_4$$

$$\hat{X}_1 = 11.97756 + .8472905 X_2 + .7814941 X_1 - 3.437656 X_7 + .8658780 X_5 \\ - .5452421 X_{13} + .2268221 X_{12} + .4054557 X_3 + .9062886 X_5 \\ + .1513376 X_4$$

5.2 หาสมการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการยกย่องผู้อื่น ซึ่งพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐานและคะแนนดิบและค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ

เพื่อทดสอบความเป็นเส้นตรงของคะแนนจากตัวเกณฑ์และคะแนนจากตัวพยากรณ์ โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) หรือ F- test ซึ่งค่า F ดังแสดงในตาราง 10

ตาราง 10 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัวเกณฑ์ด้านที่ 2 คือบุคลิกภาพ
ด้านความต้องการยกย่องผู้อื่นและคะแนนจากตัวพยากรณ์ของกลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 400 คน

Source of Variance	df	SS	MS	F
Regression	10	237.26580	23.72658	2.35628 *
Residual	389	3917.04420	10.06952	
Total	399	4154.31000		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัวเกณฑ์และคะแนนจากตัวพยากรณ์ พบว่าค่า F
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าตัวเกณฑ์และตัวพยากรณ์ มีความสัมพันธ์กันในเชิงเส้นตรง
เพื่อสร้างสมการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการยกย่องผู้อื่น โดยใช้ตัวแปรด้านต่าง ๆ
เป็นตัวพยากรณ์ จึงได้เสนอค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐาน (beta weight)
และสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (score weight) รวมทั้งค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ
ก็แสดงในตาราง 11

ตาราง 11 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β, b) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของ
 สัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (S.E.b) ค่า F ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R)
 ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ (S.E.est.) และค่าคงที่ของ
 สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (a)

ตัวพยากรณ์	b	β		F
X_{13}	- 0.1005020	-0.15836	0.03349	9.008
X_{12}	0.8979999	0.15908	0.02973	9.125
X_7	-3.444255	-0.09221	1.86960	3.394
X_{10}	0.2530107	0.06740	0.19116	1.752
X_2	0.2285392	0.03533	0.32948	0.481
X_8	0.24378428	0.02790	0.44514	0.300
X_3	-0.2286375	-0.03112	0.40029	0.326
X_1	-0.1010713	-0.01789	0.29162	0.120
X_4	-0.9164353	-0.01280	0.38821	0.056
X_{11}	0.2779893	0.00532	0.02746	0.010

$$R = 0.23898$$

$$S.E._{est.}) = \pm 3.17325$$

$$a = 11.76507$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 11 พบว่า สัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (beta weight) และในรูปคะแนนดิบ (score weight) ส่งผลต่อตัวเกณฑ์ทั้งทางบวกและทางลบ

ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของ ตัว เกณฑ์และตัวพยากรณ์มีค่าเท่ากับ .23898 และความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการพยากรณ์เท่ากับ ± 3.17325 ซึ่งค่าสหสัมพันธ์พหุคูณดังกล่าวมีค่าสูงกว่าค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวเกณฑ์และตัวพยากรณ์แต่ละตัว แสดงว่าการใช้ตัวพยากรณ์หลาย ๆ ตัวพร้อมกันจะมีเปอร์เซ็นต์ที่ส่งผลต่อตัวเกณฑ์ดีกว่าการใช้ตัวพยากรณ์เพียงตัวเดียว

สำหรับสมการพยากรณ์บุคคลิกภาพด้านความต้องการยกย่องผู้อื่น ซึ่งพยากรณ์โดยใช้ตัวแปรด้านต่าง ๆ เป็นตัวพยากรณ์ ได้สมการในรูปของคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\hat{Z}_2 = -.15836 Z_{13} + .15908 Z_{12} - .09221 Z_7 + .06740 Z_{10} + .03533 Z_2 + .02790 Z_8 - .03112 Z_3 - .01789 Z_1 - .01280 Z_4 + .00532 Z_{11}$$

และสมการในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$\hat{Y}_2 = 11.76507 - .1005020 X_{13} + .8979999 X_{12} - 3.444255 X_7 + .2530107 X_{10} + .2285392 X_2 + .2437428 X_8 - .2286375 X_3 - .1010713 X_1 - .9164353 X_4 + .2779893 X_{11}$$

5.3 หาสมการพยากรณ์บุคคลิกภาพด้านความต้องการความเป็นระเบียบ ซึ่งพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐานและคะแนนดิบและค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ

เพื่อทดสอบความเป็นเส้นตรง ของคะแนนจากตัวเกณฑ์และคะแนนจากตัวพยากรณ์ โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) หรือ F - test ซึ่งค่า F ดังแสดงในตาราง 12

ตาราง 12 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัวเกณฑ์ด้านที่ 3 คือบุคลิกภาพ
ด้านความต้องการความเป็นระเบียบและคะแนนจากตัวพยากรณ์ของกลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 400 คน

Source of Variance	df	SS	MS	F
Regression	11	363.59424	33.05402	1.83209 *
Residual	388	7000.18326	18.04171	
Total	399	7363.77750		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัว เกณฑ์และคะแนนจากตัวพยากรณ์พบว่าค่า F
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าตัว เกณฑ์และตัวพยากรณ์มีความสัมพันธ์กันในเชิง เส้นตรง
เพื่อสร้างสมการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการความเป็นระเบียบ โดยใช้ตัวแปร
ด้านต่าง ๆ เป็นตัวพยากรณ์ จึงได้เสนอค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐาน
(beta weight) และสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (score weight) รวมทั้ง
ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ ดังแสดงในตาราง 13

ตาราง 13 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β, b) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (S.E.b) ค่า F ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ(R)
ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ (S.E.est.) และค่าคงที่ของสมการ
พยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ(a)

ตัวพยากรณ์		β		F
X_1	0.6874730	0.09138	0.39067	3.097
X_{13}	-0.1302876	-0.15420	0.04488	8.427
X_{11}	0.7542638	0.10847	0.03676	4.210
X_{12}	0.6134745	0.08163	0.04011	2.339
X_5	0.7072110	0.07887	0.81083	0.761
X_2	0.3634432	0.04220	0.44103	0.679
X_{10}	0.1859465	0.03721	0.26398	0.496
X_7	-1.155543	-0.02324	2.58882	0.199
X_3	0.3815266	0.03900	0.85657	0.198
X_4	0.1953786	0.02050	0.83237	0.055
X_8	0.7294000	0.00627	0.59605	0.015
R	=	.22221		
S.E.est.	=	± 4.24755		
a	=	12.02258		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 13 พบว่า สัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (beta weight) และในรูปคะแนนดิบ (score weight) ส่งผลต่อตัวเกณฑ์ทั้งในทางบวกและทางลบ ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวเกณฑ์และตัวพยากรณ์มีค่าเท่ากับ .22221 และความคลาดเคลื่อน เนื่องจากการพยากรณ์เท่ากับ ± 4.24755 ซึ่งค่าสหสัมพันธ์พหุคูณดังกล่าวมีค่าสูงกว่าค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวเกณฑ์และตัวพยากรณ์แต่ละตัว แสดงว่าการใช้ตัวพยากรณ์หลาย ๆ ตัวพร้อมกันจะมีเปอร์เซ็นต์ที่ส่งผลต่อตัวเกณฑ์ดีกว่าการใช้ตัวพยากรณ์เพียงตัวเดียว

สำหรับสมการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการความเป็นระเบียบซึ่งพยากรณ์โดยใช้ตัวแปรต่าง ๆ เป็นตัวพยากรณ์ ได้สมการในรูปของคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\hat{Z}_3 = .09138 Z_1 - .15420 Z_{13} + .10847 Z_{11} + .08163 Z_{12} + .07887 Z_5 \\ + .04220 Z_2 + .03721 Z_{10} - .02324 Z_7 + .03900 Z_3 + .02050 Z_4 \\ + .00627 Z_8$$

และสมการในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$\hat{Y}_3 = 12.02258 + .6874730 X_1 - .1302876 X_{13} + .7542638 X_{11} + .6134745 X_{12} \\ + .7072110 X_5 + .3634432 X_2 + .1859465 X_{10} - 1.155543 X_7 \\ + .3815266 X_3 + .1953786 X_4 + .7294000 X_8$$

5.4 หาสมการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการแสดงออก ซึ่งพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐานและคะแนนดิบและค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ

เพื่อทดสอบความเป็นเส้นตรงของคะแนนจากตัวเกณฑ์และคะแนนจากตัวพยากรณ์ โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) หรือ F - test ซึ่งค่า F ดังแสดงในตาราง 14

ตาราง 14 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัวเกณฑ์ด้านที่ 4 คือบุคลิกภาพ
ด้านความต้องการแสดงออก และคะแนนจากตัวพยากรณ์ของกลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 400 คน

Source of Variance	df	SS	MS	F
Regression	11	219.81886	19.98353	1.83424*
Residual	388	4227.15864	10.89474	
Total	399	4446.98750		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัวเกณฑ์และคะแนนจากตัวพยากรณ์พบว่า
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าตัวเกณฑ์และตัวพยากรณ์มีความสัมพันธ์กันในเชิงเส้นตรง
เพื่อสร้างสมการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการแสดงออก โดยใช้ตัวแปรด้านต่าง ๆ
เป็นตัวพยากรณ์ จึงได้เสนอค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐาน(beta weight)
และสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (score weight) รวมทั้งค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ
ทั้งแสดงในตาราง 15

ตาราง 15 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β, b) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (S.E.b) ค่า F ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่า
ความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ (S.E.est.) และค่าคงที่ของสมการพยากรณ์
ในรูปคะแนนดิบ (a)

ตัวพยากรณ์	b	β	S.E.b	F
X_{13}	0.7992652	0.12173	0.03488	5.252
X_{12}	-0.5463379	-0.09354	0.03117	3.072
X_1	0.4432035	0.07581	0.30359	2.131
X_3	2.104736	0.27688	1.95541	1.159
X_9	-0.2539716	-0.06618	0.30771	0.681
X_4	1.733324	0.23404	1.95640	0.785
X_5	1.317227	0.18904	1.94810	0.457
X_2	0.1901779	0.02842	0.34272	0.308
X_6	0.8120105	0.07141	2.01174	0.163
X_{11}	0.8340539	0.01543	0.02857	0.085
X_8	0.1046302	0.01158	0.72314	0.021

$$R = .22233$$

$$S.E.est. = \pm 3.30072$$

$$a = 7.881887$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 15 พบว่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (beta weight) และในรูปคะแนนดิบ (score weight) ส่งผลต่อตัวเกณฑ์ทั้งในทางบวกและทางลบ

ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวเกณฑ์และตัวพยากรณ์มีค่าเท่ากับ .22233 และความคลาดเคลื่อน เนื่องจากการพยากรณ์เท่ากับ ± 3.30072 ซึ่งค่าสหสัมพันธ์พหุคูณดังกล่าวมีค่าสูงกว่าค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวเกณฑ์และตัวพยากรณ์แต่ละตัว แสดงว่าการใช้ตัวพยากรณ์หลาย ๆ ตัวพร้อมกันจะมีเปอร์เซ็นต์ที่ส่งผลต่อตัวเกณฑ์ดีกว่าการใช้ตัวพยากรณ์เพียงตัวเดียว

สำหรับสมการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการแสดงออก ซึ่งพยากรณ์โดยใช้ตัวแปรต่างกันต่าง ๆ เป็นตัวพยากรณ์ ได้สมการในรูปของคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\begin{aligned}\hat{Z}_4 = & .12173 Z_{13} - .09354 Z_{12} + .07581 Z_1 + .27688 Z_3 - .06618 Z_9 \\ & + .23404 Z_4 + .18904 Z_5 + .02842 Z_2 + .07141 Z_6 + .01543 Z_{11} \\ & + .01158 Z_8\end{aligned}$$

และสมการในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$\begin{aligned}\hat{Y}_4 = & 7.881887 + .7992652 X_{13} - .5463379 X_{12} + .4432035 X_1 + 2.104736 X_3 \\ & - .2539716 X_9 + 1.733324 X_4 + 1.37227 X_5 + .1901779 X_2 + .8120105 X_6 \\ & + .8340539 X_{11} + .1046302 X_8\end{aligned}$$

5.5 หาสมการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการ เป็นอิสระ ซึ่งพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐานและคะแนนดิบและค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ

เพื่อทดสอบความเป็นเส้นตรงของคะแนนจากตัวเกณฑ์และคะแนนจากตัวพยากรณ์ โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) หรือ F - test ซึ่งค่า F ดังแสดงในตาราง 16

ตาราง 16 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัวเกณฑ์ค่าที่ 5 คือบุคลิกภาพ
ด้านความต้องการ เป็นอิสระและคะแนนจากตัวพยากรณ์ของกลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 400 คน

Source of Variance	df	SS	MS	F
Regression	8	335.95394	41.99424	3.07199**
Residual	391	5344.98356	13.67003	
Total	399	5680.93750		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัวเกณฑ์และคะแนนจากตัวพยากรณ์พบว่าค่า F
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวเกณฑ์และตัวพยากรณ์มีความสัมพันธ์กันในเชิงเส้นตรง
เพื่อสร้างสมการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการ เป็นอิสระ โดยใช้ตัวแปรค่าต่าง ๆ
เป็นตัวพยากรณ์ จึงได้เสนอค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐาน (beta weight)
และสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (score weight) รวมทั้งค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ
ดังแสดงในตาราง 17

ตาราง 17 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β, b) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (S.E.b) ค่า F ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R)
ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ (S.E._{est.}) และค่าความคงที่ของ
สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (a)

ตัวพยากรณ์	b	β	S.E.b	F
X ₅	1.879966	0.23871	0.68572	7.516
X ₃	1.458422	0.16975	0.72173	4.083
X ₁₁	-0.3979598	-0.06516	0.03103	1.645
X ₁	0.5002001	0.07570	0.33394	2.244
X ₁₂	-0.4059106	-0.06149	0.03388	1.435
X ₇	1.365217	0.03125	2.22502	0.376
X ₉	0.1102030	0.02541	0.21761	0.256
X ₄	0.1084777	0.01296	0.71004	0.023

$$R = .24318$$

$$S.E._{est.} = \pm 3.69730$$

$$a = 13.33509$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 17 พบว่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
(beta weight) และในรูปคะแนนดิบ (score weight) ส่งผลต่อตัวเกณฑ์ทั้งในทางบวกและทางลบ

ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวเกณฑ์และตัวพยากรณ์มีค่าเท่ากับ .24318 และความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการพยากรณ์เท่ากับ 3.69730 ซึ่งค่าสหสัมพันธ์พหุคูณดังกล่าวมีค่าสูงกว่าค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวเกณฑ์และตัวพยากรณ์แต่ละตัว แสดงว่าการใช้ตัวพยากรณ์หลาย ๆ ตัวพร้อมกันจะมีเปอร์เซ็นต์ที่ส่งผลต่อตัวเกณฑ์ดีกว่าการใช้ตัวพยากรณ์เพียงตัวเดียว

สำหรับสมการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการ เป็นอิสระ ซึ่งพยากรณ์โดยใช้ตัวแปรด้านต่าง ๆ เป็นตัวพยากรณ์ ได้สมการในรูปของคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\hat{Z}_5 = .23871 Z_5 + .16975 Z_3 - .06516 Z_{11} + .07570 Z_1 - .06149 Z_{12} \\ + .03125 Z_7 + .02541 Z_9 + .01296 Z_4$$

และสมการในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$\hat{Y}_5 = 13.33509 + 1.879966 X_5 + 1.458422 X_3 - .3979598 X_{11} + .5002001 X_1 \\ - .4059106 X_{12} + 1.365217 X_7 + .1102030 X_9 + .1084777 X_4$$

5.6 หาสมการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการถูกไม่ตรงกับผู้อื่น ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานและคะแนนดิบและค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ

เพื่อทดสอบความเป็นเส้นตรงของคะแนนจากตัวเกณฑ์และคะแนนจากตัวพยากรณ์ โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) หรือ F - test ซึ่งค่า F ดังแสดงในตาราง 18

ตาราง 18 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัวเกณฑ์ด้านที่ 6 คือบุคลิกภาพ
ด้านความต้องการถูกไมตรีกับผู้อื่นและคะแนนจากตัวพยากรณ์ของกลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 400 คน

Source of Variance	df	SS	MS	F
Regression	10	329.07833	32.90783	2.44899**
Residual	389	5227.11917	13.43732	
Total	399	5556.19750		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัวเกณฑ์และคะแนนจากตัวพยากรณ์พบว่าค่า F
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวเกณฑ์และตัวพยากรณ์มีความสัมพันธ์กันในเชิงเส้นตรง

เพื่อสร้างสมการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการถูกไมตรีกับผู้อื่นโดยใช้ตัวแปรด้านต่าง ๆ
เป็นตัวพยากรณ์ จึงได้เสนอค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐาน (beta weight)
และสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบ (score weight) รวมทั้งค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ
ทั้งแสดงในตาราง 19

ตาราง 19 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β, b) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (S.E.b) ค่า F ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R)
ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ (S.E.est.) และค่าความคงที่ของ
สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (a)

ตัวพยากรณ์	b	β	S.E.b	F
X_2	1.000831	0.13378	0.37906	6.971
X_8	-0.5311533	-0.05258	0.79808	0.443
X_6	1.340766	0.10548	0.68204	3.864
X_{13}	0.6475220	0.08823	0.03872	2.797
X_{11}	-0.5073851	-0.08400	0.03172	2.559
X_9	0.3537455	0.08247	0.33870	1.091
X_{12}	0.2687173	0.04116	0.03454	0.605
X_1	-0.2510782	-0.03842	0.33333	0.567
X_7	-1.001006	-0.02317	2.15712	0.215
X_5	-0.9409472	-0.01208	0.32224	0.056

$$R = .24337$$

$$S.E.'_{est.} = \pm 3.66570$$

$$a = 10.35102$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 19 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (beta weight) และในรูปคะแนนดิบ (score weight) ส่งผลต่อตัวเกณฑ์ทั้งในทางบวกและทางลบ ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวเกณฑ์และตัวพยากรณ์มีค่าเท่ากับ .24337 และความคลาดเคลื่อน เนื่องจากการพยากรณ์เท่ากับ ± 3.66570 ซึ่งค่าสหสัมพันธ์พหุคูณดังกล่าวมีค่าสูงกว่าค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวเกณฑ์และตัวพยากรณ์แต่ละตัว แสดงว่าการใช้ตัวพยากรณ์หลาย ๆ ตัวพร้อมกันจะมีเปอร์เซ็นต์ที่ส่งผลต่อตัวเกณฑ์ดีกว่าการใช้ตัวพยากรณ์เพียงตัวเดียว

สำหรับสมการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการถูกไม่ตรีกับผู้อื่น ซึ่งพยากรณ์โดยใช้ตัวแปรด้านต่าง ๆ เป็นตัวพยากรณ์ ได้สมการในรูปของคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\hat{Z}_6 = .37906 Z_2 + .79808 Z_8 + .68204 Z_6 + .03872 Z_{13} + .03172 Z_{11} + .33870 Z_9 + .03454 Z_{12} + .3333 Z_1 + 2.15712 Z_7 + .39924 Z_5$$

และสมการในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$\hat{Y}_6 = 10.35102 + 1.000831 X_2 - .53111533 X_8 + 1.340766 X_6 + .6475220 X_{13} - .5073851 X_{11} + .3537455 X_9 + .2687173 X_{12} - .2510782 X_1 - 1.001006 X_7 - .9409472 X_5$$

5.7 หาสมการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่น ซึ่งพยากรณ์ในรูปแบบของคะแนนมาตรฐานและคะแนนดิบและค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ

เพื่อทดสอบความเป็นเส้นตรงของคะแนนจากตัวเกณฑ์และคะแนนจากตัวพยากรณ์โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) หรือ F - test ซึ่งค่า F แสดงในตาราง 20

ตาราง 20 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัวเกณฑ์ด้านที่ 7 คือบุคลิกภาพด้านความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่น และคะแนนจากตัวพยากรณ์ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน

Source of Variance	df	SS	MS	F
Regression	10	362.94803	36.29480	2.58129**
Residual	389	5469.61197	14.06070	
Total	399	5832.56000		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัวเกณฑ์และคะแนนจากตัวพยากรณ์ พบว่าค่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวเกณฑ์และตัวพยากรณ์มีความสัมพันธ์กันในเชิงเส้นตรง

เพื่อสร้างสมการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่นโดยใช้ตัวแปรด้านต่าง ๆ เป็นตัวพยากรณ์ จึงได้เสนอค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปแบบของคะแนนมาตรฐาน (beta weight) และสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (score weight) รวมทั้งค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ ทั้งแสดงในตาราง 21

ตาราง 21 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (B, b) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของ
 สัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ ($S.E.b$) ค่า F ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R)
 ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ ($S.E.est.$) และค่าคงที่ของ
 สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (a)

ตัวพยากรณ์	b	β	$S.E.b$	F
X_{11}	0.6120610	0.09890	0.03245	3.557
X_8	-0.7642718	-0.07384	0.82112	0.866
X_2	0.9244260	0.12061	0.38787	5.680
X_6	1.570500	0.12059	0.75349	4.344
X_{13}	0.6765138	0.08996	0.03957	2.923
X_4	0.9100022	0.10729	0.51881	3.077
X_1	-0.5401784	-0.08068	0.34370	2.470
X_{12}	0.2056788	0.03075	0.03538	0.338
X_9	0.1845795	0.04200	0.34957	0.279
X_5	0.2562409	0.03211	0.48550	0.279

$$R = .24946$$

$$S.E.est. = \pm 3.74976$$

$$a = 11.74382$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 21 พบว่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (beta weight) และในรูปคะแนนดิบ (score weight) ส่งผลต่อตัวเกณฑ์ทั้งทางบวกและทางลบ ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวเกณฑ์และตัวพยากรณ์มีค่าเท่ากับ .24946 และความคลาดเคลื่อน เนื่องจากการพยากรณ์เท่ากับ ± 3.74976 ซึ่งค่าสหสัมพันธ์พหุคูณดังกล่าวมีค่าสูงกว่าค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวเกณฑ์และตัวพยากรณ์แต่ละตัว แสดงว่าการใช้ตัวพยากรณ์หลาย ๆ ตัวพร้อมกัน จะมีเปอร์เซ็นต์ที่ส่งผลต่อตัวเกณฑ์ดีกว่าการใช้ตัวพยากรณ์เพียงตัวเดียว

สำหรับสมการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่น ซึ่งพยากรณ์โดยใช้ตัวแปรด้านต่าง ๆ เป็นตัวพยากรณ์ ได้สมการในรูปของคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\hat{Z}_7 = .09890 Z_{11} - .07384 Z_8 + .12061 Z_2 + .12059 Z_6 + .08996 Z_{13} \\ + .10729 Z_4 - .08068 Z_1 + .03075 Z_{12} + .04200 Z_9 + .03211 Z_5$$

และสมการในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$\hat{Y}_7 = 11.74382 + .6120610 X_{11} - .7642718 X_8 + .9244260 X_2 + 1.570500 X_6 \\ + .6765138 X_{13} + .9100022 X_4 - .5401784 X_1 + .2056788 X_{12} \\ + .1845795 X_9 + .2562409 X_5$$

5.8 หาสมการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการขอความช่วยเหลือ ซึ่งพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐานและคะแนนดิบและค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ

เพื่อทดสอบความเป็นเส้นตรงของคะแนนจากตัวเกณฑ์และคะแนนจากตัวพยากรณ์โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) หรือ F - test ซึ่งค่า F ดังแสดงในตาราง 22

ตาราง 22 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัวเกณฑ์ด้านที่ 8 คือบุคลิกภาพด้าน
ความต้องการขอความช่วยเหลือและคะแนนจากตัวพยากรณ์ของกลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 400 คน

Source of Variance	df	SS	MS	F
Regression		652.73603	59.33964	2.69252**
Residual		8551.02397	22.03872	
Total				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัว เกณฑ์และคะแนนจากตัวพยากรณ์พบว่าค่า F
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าตัว เกณฑ์และตัวพยากรณ์มีความสัมพันธ์กันในเชิง เส้นตรง

เพื่อสร้างสมการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการขอความช่วยเหลือ โดยใช้ตัวแปรด้านต่าง ๆ
จากแบบสอบถามเป็นตัวพยากรณ์ จึงได้เสนอค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐาน
(beta weight) และสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบ (score weight) รวมทั้ง
ค่าสหสัมพันธ์หาค่ากัน ทั้งแสดงในตาราง 23

ตาราง 23 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β, b) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ ($S.E.b$) ค่า F ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R)
ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ ($S.E.est.$) และค่าคงที่ของสมการพยากรณ์
ในรูปคะแนนดิบ (a)

ตัวพยากรณ์	b	β	$S.E.b$	F
X_2	2.245824	0.23325	0.48744	21.228
X_7	4.427812	0.07964	2.78255	2.532
X_3	0.5053157	0.04621	0.65389	0.597
X_{11}	-0.4254238	-0.05472	0.04063	1.096
X_9	0.3220712	0.05834	0.43765	0.542
X_1	0.2273098	0.02703	0.43178	0.277
X_{13}	-0.3169920	-0.03356	0.04960	0.408
X_{12}	0.2322238	0.02764	0.04433	0.274
X_8	0.3724033	0.02864	1.02851	0.131
X_5	-0.1546863	-0.01543	0.6113	0.066
X_6	0.1103890	0.00675	0.91997	0.014

$$R = .26631$$

$$S.E.est. = \pm 4.69454$$

$$a = 13.61476$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 23 พบว่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (beta weight) และในรูปคะแนน (score weight) ส่งผลต่อตัวเกณฑ์ทั้งในทางบวกและทางลบ ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวเกณฑ์และตัวพยากรณ์มีค่าเท่ากับ .26631 และความคลาดเคลื่อน เนื่องจากการพยากรณ์เท่ากับ ± 4.69454 ซึ่งค่าสหสัมพันธ์พหุคูณดังกล่าวมีค่าสูงกว่าค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวเกณฑ์และตัวพยากรณ์แต่ละตัว แสดงว่าการใช้ตัวพยากรณ์หลาย ๆ ตัวพร้อมกันจะมีเปอร์เซ็นต์ที่ส่งผลต่อตัวเกณฑ์ดีกว่าการใช้ตัวพยากรณ์เพียงตัวเดียว

สำหรับสมการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการขอความช่วยเหลือซึ่งพยากรณ์โดยใช้ตัวแปรด้านต่าง ๆ เป็นตัวพยากรณ์ ได้สมการในรูปของคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\begin{aligned}\hat{Z}_8 = & 0.23325 Z_2 + .07964 Z_7 + .04621 Z_3 - .05472 Z_{11} + .05834 Z_9 \\ & + .02703 Z_1 - .03356 Z_{13} + .02764 Z_{12} + .02864 Z_8 - .01543 Z_5 \\ & + .00675 Z_6\end{aligned}$$

และสมการในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$\begin{aligned}\hat{Y}_8 = & 13.61476 + 2.245824 X_2 + 4.427812 X_7 + .5053157 X_3 - .4254238 X_{11} \\ & + .3220712 Z_9 + .2273098 X_1 - .3169920 X_{13} + .2322238 X_{12} \\ & + .3724033 X_8 - .1546863 X_5 + .1103890 X_6\end{aligned}$$

5.9 หาสมการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ซึ่งพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐานและคะแนนดิบและค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ

เพื่อทดสอบความเป็นเส้นตรงของคะแนนจากตัวเกณฑ์และคะแนนจากตัวพยากรณ์โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) หรือ F - test ซึ่งค่า F ดังแสดงในตาราง 24

ตาราง 24 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัวเกณฑ์ค่าที่ 9 คือบุคลิกภาพ
ด้านความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่นและคะแนนจากตัวพยากรณ์ของกลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 400 คน

Source of Variance	df	SS	MS	F
Regression	9	585.23562	65.02618	3.43459**
Residual	390	7383.76438	18.93273	
Total	399	7969.00000		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัวเกณฑ์และคะแนนจากตัวพยากรณ์พบว่าค่า F
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวเกณฑ์และตัวพยากรณ์มีความสัมพันธ์กันในเชิงเส้นตรง
เพื่อสร้างสมการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น โดยใช้ตัวแปร
ต่าง ๆ เป็นตัวพยากรณ์ จึงได้เสนอค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐาน
(beta weight) และสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (score weight) รวมทั้ง
ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ ดังแสดงในตาราง 25

ตาราง 25 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β, b) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของ
 สัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (S.E.b) ค่า F ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R)
 ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ (S.E.est.) และค่าคงที่ของสมการพยากรณ์
 ในรูปคะแนนดิบ (a)

ตัวพยากรณ์	b	β	S.E.b	F
X_8	1.964927	0.16240	0.93677	4.400
X_1	1.071948	0.13697	0.39483	7.371
X_2	-1.112938	-0.12422	0.44963	6.127
X_{11}	0.6163009	0.08520	0.03764	2.680
X_{13}	0.5636894	0.06413	0.04583	1.513
X_9	0.2422848	0.04717	0.39525	0.376
X_3	0.2307669	0.02268	0.57253	0.162
X_5	0.1287666	0.01380	0.51559	0.062
X_{12}	0.6797580	0.00869	0.04084	0.028

$$R = .27100$$

$$S.E.est. = \pm 4.35118$$

$$a = 6.630822$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 25 พบว่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
 (beta weight) ในรูปคะแนนดิบ (score weight) ส่งผลต่อตัวเกณฑ์ทั้งในทางบวกและทางลบ

ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวเกณฑ์และตัวพยากรณ์มีค่าเท่ากับ .27100 และความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการพยากรณ์เท่ากับ ± 4.35118 ซึ่งค่าสหสัมพันธ์พหุคูณดังกล่าวมีค่าสูงกว่าค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวเกณฑ์และตัวพยากรณ์แต่ละตัว แสดงว่าการใช้ตัวพยากรณ์หลาย ๆ ตัวพร้อมกันจะมีเปอร์เซ็นต์ที่ส่งผลกระทบต่อตัวเกณฑ์ดีกว่าการใช้ตัวพยากรณ์เพียงตัวเดียว

สำหรับสมการพยากรณ์บุคคลิกภาพด้านความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่นซึ่งพยากรณ์โดยใช้ตัวแปรต่าง ๆ เป็นตัวพยากรณ์ ได้สมการในรูปของคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\hat{Z}_9 = .16240 Z_8 + .13697 Z_1 - .12422 Z_2 + .08520 Z_{11} + .06413 Z_{13} \\ + .04717 Z_9 + .02268 Z_3 + .01380 Z_5 + .00869 Z_{12}$$

และสมการในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$\hat{Y}_9 = 6.630822 + 1.964927 X_8 + 1.071948 X_1 - 1.112938 X_2 + .6163009 X_{11} \\ + .5636894 X_{13} + .2822848 X_9 + .2307669 X_3 + .1287666 X_5 \\ + .6797580 X_{12}$$

5.10 หาสมการพยากรณ์บุคคลิกภาพด้านความต้องการลุ่มตน ซึ่งพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐานและคะแนนดิบและค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ

เพื่อทดสอบความเป็นเส้นตรงของคะแนนจากตัวเกณฑ์และคะแนนจากตัวพยากรณ์ โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) หรือ F - test ซึ่งค่า F ดังแสดงในตาราง 26

ตาราง 26 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัวเกณฑ์ด้านที่ 10 คือบุคลิกภาพ
ด้านความถนัดการถวมนคนและคะแนนจากตัวพยากรณ์ของกลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 400 คน

Source of Variance	df	SS	MS	F
Regression	11	663.72251	60.33841	3.52116**
Residual	388	6648.75499	17.13597	
Total	399	7312.47750		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัวเกณฑ์และคะแนนจากตัวพยากรณ์พบว่าค่า F
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวเกณฑ์และตัวพยากรณ์ มีความสัมพันธ์กันในเชิงเส้นตรง
เพื่อสร้างสมการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความถนัดการถวมนคน โดยใช้ตัวแปรต้นค่าต่าง ๆ
เป็นตัวพยากรณ์ จึงได้เสนอค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐาน (beta weight)
และสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (score weight) รวมทั้งค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ
ดังแสดงในตาราง 27

ตาราง 27 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β, b) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของ
 สัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (S.E.b) ค่า F ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R)
 ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ (S.E.est.) และค่าคงที่ของสมการพยากรณ์
 ในรูปคะแนนดิบ (a)

ตัวพยากรณ์	b	β	S.E.b	F
X_5	-1.614309	-0.18067	0.53006	9.275
X_3	-1.328877	-0.13644	0.57657	5.321
X_1	-0.9296743	-0.12401	0.38074	5.962
X_{13}	-0.8480656	-0.10072	0.04374	3.759
X_{12}	0.9522572	0.12715	0.03909	5.934
X_2	0.6170107	0.07189	0.42982	2.061
X_8	-0.8226024	-0.07098	0.58089	2.005
X_7	-2.773504	-0.05597	2.45360	1.278
X_{11}	-0.417819	-0.06020	0.03583	1.356
X_6	0.2458595	0.01686	0.81121	0.092
X_{10}	0.5522978	0.01109	0.25727	0.046

$$R = 0.30127$$

$$S.E.est. = \pm 4.13956$$

$$a = 21.40451$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 27 พบว่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (beta weight) และในรูปคะแนนดิบ (score weight) ส่งผลต่อตัวเกณฑ์ทั้งทางบวกและทางลบ ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวเกณฑ์และตัวพยากรณ์มีค่าเท่ากับ .30127 และความคลาดเคลื่อน เนื่องจากการพยากรณ์เท่ากับ ± 4.13956 ซึ่งค่าสหสัมพันธ์พหุคูณดังกล่าวมีค่าสูงกว่าค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง ตัวเกณฑ์และตัวพยากรณ์แต่ละตัวแสดงว่าการใช้ตัวพยากรณ์หลาย ๆ ตัวพร้อมกันจะมีเปอร์เซ็นต์ที่ส่งผล ต่อตัวเกณฑ์ดีกว่าการใช้ตัวพยากรณ์เพียงตัวเดียว

สำหรับสมการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการถอยคน ซึ่งพยากรณ์โดยใช้ตัวแปรด้านต่าง ๆ เป็นตัวพยากรณ์ ได้สมการในรูปของคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\begin{aligned}\hat{Z}_{10} = & -.18067 Z_5 - .13644 Z_3 - .12401 Z_1 - .10072 Z_{13} + .12715 Z_{12} \\ & + .07189 Z_2 - .07098 Z_8 - .05597 Z_7 - .06020 Z_{11} + .01686 Z_6 \\ & + .01109 Z_{10}\end{aligned}$$

และสมการในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$\begin{aligned}\hat{Y}_{10} = & 21.40451 - 1.614309 X_5 - 1.328877 X_3 - .9296743 X_1 - .10072 X_{13} \\ & + .9522572 X_{12} + .6170107 X_2 - .8226024 X_8 - 2.773504 X_7 \\ & - .4171819 X_{11} - .2458595 X_6 + .55522978 X_{10}\end{aligned}$$

5.11 หาสมการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น ซึ่งพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐานและคะแนนดิบและค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ

เพื่อทดสอบความเป็นเส้นตรงของคะแนนจากตัวเกณฑ์และคะแนนจากตัวพยากรณ์โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) หรือ F - test ซึ่งค่า F ดังแสดงในตาราง 28

ตาราง 28 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัวเกณฑ์ด้านที่ 11 คือบุคลิกภาพ
ด้านความต้องการช่วยเหลือผู้อื่นและคะแนนจากตัวพยากรณ์ของกลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 400 คน

Source of Variance	df	SS	MS	F
Regression	10	507.76860	50.77686	2.89020 **
Residual	389	6834.20890	17.56866	
Total	399	7341.97750		

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัวเกณฑ์และคะแนนจากตัวพยากรณ์พบว่าค่า F
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวเกณฑ์และตัวพยากรณ์มีความสัมพันธ์กันในเชิงเส้นตรง

เพื่อสร้างสมการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น โดยใช้ตัวแปรด้านต่าง ๆ
เป็นตัวพยากรณ์จึงได้เสนอค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐาน (beta weight)
และสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (score weight) รวมทั้งค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ
ทั้งแสดงในตาราง 29

ตาราง 29 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β, b) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของ
 สัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (S.E.b) ค่า F ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R)
 ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ (S.E.est.) และค่าคงที่ของสมการพยากรณ์
 ในรูปคะแนนดิบ (a)

ตัวพยากรณ์	b	β	S.E.b	F
X_2	1.331496	0.15483	0.43356	9.431
X_1	-1.272816	-0.16944	0.38390	10.992
X_4	0.7723891	0.08117	0.53459	2.087
X_{13}	0.6594506	0.07816	0.04424	2.222
X_3	-0.7877616	-0.08065	0.54473	2.091
X_8	-0.4401308	-0.03790	0.91751	0.230
X_{12}	0.4779896	0.06369	0.03957	1.459
X_{11}	-0.3662879	-0.05275	0.03627	1.020
X_6	-0.4724537	-0.03233	0.79874	0.350
X_9	0.6189891	0.01255	0.39064	0.025

$$R = .26298$$

$$S.E.est. = \pm 4.19150$$

$$a = 16.29104$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการพ 29 พบว่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (beta weight) และในรูปคะแนนดิบ (score weight) ส่งผลต่อตัวเกณฑ์ทั้งในทางบวกและทางลบ

ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวเกณฑ์และตัวพยากรณ์มีค่าเท่ากับ .26298 และความคลาดเคลื่อน เนื่องจากการพยากรณ์เท่ากับ ± 16.29104 ซึ่งค่าสหสัมพันธ์พหุคูณดังกล่าวมีค่าสูงกว่าค่าสหสัมพันธ์ ระหว่างตัวเกณฑ์และตัวพยากรณ์แต่ละตัว แสดงว่าการใช้ตัวพยากรณ์หลาย ๆ ตัวพร้อมกัน จะมีเปอร์เซ็นต์ ที่ส่งผลต่อตัวเกณฑ์ดีกว่าการใช้ตัวพยากรณ์เพียงตัวเดียว

สำหรับสมการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการช่วยเหลือผู้อื่นซึ่งพยากรณ์โดยใช้ตัวแปรด้านต่าง ๆ เป็นตัวพยากรณ์ ได้สมการในรูปของคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\hat{Z}_{11} = .15483 Z_2 - .16944 Z_1 + .08117 Z_4 + .07816 Z_{13} - .08065 Z_3 \\ - .03790 Z_8 + .06369 Z_{12} - .05275 Z_{11} - .03233 Z_6 + .01255 Z_9$$

และสมการในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$\hat{Y}_{11} = 16.29104 + 1.331496 X_2 - 1.272816 X_1 + .7723891 X_4 + .6594506 X_{13} \\ - .7877616 X_3 - .4401308 X_8 + .4779896 X_{12} - .3662879 X_{11} \\ - .4724537 X_6 + .6189891 X_9$$

5.12 หาสมการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการการเปลี่ยนแปลงซึ่งพยากรณ์ในรูปของ คะแนนมาตรฐานและคะแนนดิบและค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ

เพื่อทดสอบความเป็นเส้นตรงของคะแนนจากตัว เกณฑ์และคะแนนจากตัวพยากรณ์ โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) หรือ F - test ซึ่งค่า F ดังแสดงในตาราง 30

ตาราง 30 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัวเกณฑ์ค่าที่ 12 คือบุคลิกภาพ
ด้านความต้องการการเปลี่ยนแปลงและคะแนนจากตัวพยากรณ์ของกลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 400 คน

Source of Variance	df	SS	MS	F
Regression	11	659.58579	59.96234	3.63027**
Residual	388	6408.72421	16.51733	
Total	399	7068.31000		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัวเกณฑ์และคะแนนจากตัวพยากรณ์พบว่าค่า
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวเกณฑ์และตัวพยากรณ์มีความสัมพันธ์กันในเชิงเส้นตรง
เพื่อสร้างสมการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการการเปลี่ยนแปลง โดยใช้ตัวแปรค่าต่าง ๆ
เป็นตัวพยากรณ์ จึงได้เสนอค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐาน (beta weight)
และสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (score weight) รวมทั้งค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ
ดังแสดงในตาราง 31

ตาราง 31 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β, b) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของ
 สัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ ($S.E.b$) ค่า F ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R)
 ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ ($S.E.est.$) และค่าคงที่ของสมการพยากรณ์
 ในรูปคะแนนดิบ (a)

ตัวพยากรณ์	b	β	S.E.b	F
X_{12}	-0.1463310	-0.19873	0.03838	14.536
X_2	1.473123	0.17458	0.42199	12.186
X_1	-0.8955028	-0.12150	0.37380	5.739
X_{13}	0.9779765	0.11814	0.04294	5.187
X_9	0.5133241	0.10610	0.37888	1.836
X_4	-0.8319379	-0.08910	0.56609	2.160
X_6	-0.5127524	-0.03577	0.81959	0.391
X_5	-0.1983321	-0.02258	0.53051	0.140
X_8	0.2345846	0.02059	0.89040	0.069
X_7	0.4472297	0.00918	2.40769	0.035
X_{11}	-0.5348975	-0.00785	0.03517	0.023

$$R = .30548$$

$$S.E.est. = \pm 4.06415$$

$$a = 16.72849$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 31 พบว่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (beta weight) และในรูปคะแนนดิบ (score weight) ส่งผลต่อตัวเกณฑ์ทั้งในทางบวกและทางลบ ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัว เกณฑ์และตัวพยากรณ์มีค่าเท่ากับ .30548 และความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการพยากรณ์เท่ากับ ± 4.06415 ซึ่งค่าสหสัมพันธ์พหุคูณดังกล่าวมีค่าสูงกว่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัว เกณฑ์และตัวพยากรณ์แต่ละตัว แสดงว่าการใช้ตัวพยากรณ์หลาย ๆ ตัวพร้อมกันจะมีเปอร์เซ็นต์ที่ส่งผลต่อตัว เกณฑ์ดีกว่าการใช้ตัวพยากรณ์เพียงตัวเดียว

สำหรับสมการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการเปลี่ยนแปลงซึ่งพยากรณ์โดยใช้ตัวแปรด้านต่าง ๆ เป็นตัวพยากรณ์ ได้สมการในรูปของคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\begin{aligned}\hat{Z}_{12} = & -.19873 Z_{12} + .17458 Z_2 - .12150 Z_1 + .11814 Z_{13} + .10610 Z_9 \\ & -.08910 Z_4 - .03577 Z_6 - .02258 Z_5 + .02059 Z_8 + .00918 Z_7 \\ & -.00785 Z_{11}\end{aligned}$$

และสมการในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$\begin{aligned}\hat{Y}_{12} = & 16.72849 - .1463310 X_{12} + 1.473123 X_2 - .8955028 X_1 + .9779765 X_{13} \\ & + .5133241 X_9 - .8319379 X_4 - .5127524 X_6 - .1983321 X_5 \\ & + .2345846 X_8 + .4472297 X_7 - .5348975 X_{11}\end{aligned}$$

5.13 หาสมการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการความอดทน ซึ่งพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐานและคะแนนดิบและค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ

เพื่อทดสอบความเป็นเส้นตรงของคะแนนจากตัว เกณฑ์และคะแนนจากตัวพยากรณ์ โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) หรือ F - test ซึ่งค่า F ดังแสดงในตาราง 32

ตาราง 32 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัว เกณฑ์ด้านที่ 13 คือบุคลิกภาพ
ด้านความต้องการความอดทนและคะแนนจากตัวพยากรณ์ของกลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 400 คน

Source of Variance		MS	F
Regression	10	343.68401	1.68406
Residual	389	7938.75349	
Total	399	8282.43750	

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัว เกณฑ์และคะแนนจากตัวพยากรณ์พบว่าค่า
ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าตัว เกณฑ์และตัวพยากรณ์ไม่มีความสัมพันธ์กันในเชิง เส้นตรง

5.14 หาสมการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการคบเพื่อนต่าง เพศซึ่งพยากรณ์ในรูปของ
คะแนนมาตรฐานและคะแนนดิบและค่าสหสัมพันธ์หาคูณ

เพื่อทดสอบความเป็นเส้นตรงของคะแนนจากตัว เกณฑ์และคะแนนจากตัวพยากรณ์
โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) หรือ F - test ซึ่งค่า F
ทั้งแสดงในตาราง 33

ตาราง 33 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัวเกณฑ์ด้านที่ 14 คือบุคลิกภาพ
ด้านความต้องการคบเพื่อนต่าง เพศและคะแนนจากตัวพยากรณ์ของกลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 400 คน

Source of Variance	df	SS	MS	F
Regression	11	5629.53447	511.77586	15.79366**
Residual	388	12572.70553	32.40388	
Total	399	18202.24000		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัวเกณฑ์และคะแนนจากตัวพยากรณ์พบว่าค่า F
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวเกณฑ์และตัวพยากรณ์มีความสัมพันธ์กันในเชิงเส้นตรง

เพื่อสร้างสมการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการคบเพื่อนต่าง เพศ โดยใช้ตัวแปรด้านต่าง ๆ
เป็นตัวพยากรณ์ จึงได้เสนอค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐาน (beta weight)
และสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (score weight) รวมทั้งค่าสหสัมพันธ์พหุคูณดังแสดง
ในตาราง 34

ตาราง 34 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β, b) , ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (S.E.b) ค่า F ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R)
ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ (S.E.est.) และค่าความคงที่ของ
สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (a)

ตัวพยากรณ์	b	β	S.E.b	F
X_2	-6.759722	-0.49922	0.59106	130.797
X_{13}	-0.1904037	-0.16114	0.05376	12.545
X_7	6.529478	0.08351	3.37403	3.745
X_3	0.8918547	0.05799	0.79289	1.265
X_6	1.257995	0.05468	1.11552	1.272
X_{10}	-0.3466017	-0.04411	0.35378	0.960
X_8	0.3801987	0.02079	0.79881	0.227
X_{11}	0.1552045	0.01420	0.04927	0.099
X_5	0.2069733	0.01468	0.72891	0.081
X_1	-0.1444097	-0.01221	0.52357	0.076
X_{12}	0.9893126	0.00745	0.06015	0.027

$$R = .55613$$

$$S.E.est. = 5.69244$$

$$a = 19.19179$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 34 พบว่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (beta weight) และในรูปคะแนนดิบ (score weight) ส่งผลต่อตัวเกณฑ์ทั้งในทางบวกและทางลบ ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวเกณฑ์และตัวพยากรณ์มีค่าเท่ากับ .55613 และความคลาดเคลื่อน เนื่องจากการพยากรณ์เท่ากับ ± 5.69244 ซึ่งค่าสหสัมพันธ์พหุคูณดังกล่าวมีค่าสูงกว่าค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง ตัวเกณฑ์และตัวพยากรณ์แต่ละตัว แสดงว่าการใช้ตัวพยากรณ์หลาย ๆ ตัวพร้อมกันจะมีเปอร์เซ็นต์ที่ส่งผล ต่อตัวเกณฑ์ดีกว่าการใช้ตัวพยากรณ์เพียงตัวเดียว

สำหรับสมการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการคบเพื่อนต่าง เพศซึ่งพยากรณ์โดยใช้ตัวแปร ด้านต่าง ๆ เป็นตัวพยากรณ์ ได้สมการในรูปของคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\begin{aligned}\hat{Z}_{13} = & -.49922 Z_2 - .16114 Z_{13} + .08351 Z_7 + .05799 Z_3 + .05468 Z_6 \\ & -.04411 Z_{10} + .02079 Z_8 + .01420 Z_{11} + .01468 Z_5 - .01221 Z_1 \\ & + .00745 Z_{12}\end{aligned}$$

และสมการในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$\begin{aligned}\hat{Y}_{13} = & 19.19179 - 6.759722 X_2 - .1904037 X_{13} + 6.529478 X_7 \\ & + .8918547 X_3 + 1.257995 X_6 - .3466017 X_{10} + .3801987 X_8 \\ & + .1552045 X_{11} + .2069733 X_5 - .1444097 X_1 + .9893126 X_{12}\end{aligned}$$

5.15 หาสมการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการ เชิงรุก (ก้าวร้าว) ซึ่งพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐานและคะแนนดิบและค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ

เพื่อทดสอบความเป็นเส้นตรงของคะแนนจากตัวเกณฑ์และคะแนนจากตัวพยากรณ์โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) หรือ F - test ซึ่งค่า F ทั้งแสดงในตาราง 35

ตาราง 35 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัวเกณฑ์ด้านที่ 15 คือ บุคลิกภาพ
ด้านความต้องการเชิงรุก (ก้าวร้าว) และคะแนนจากตัวพยากรณ์ของกลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 400 คน

Source of Variance	df	SS	MS	F
Regression	11	300.93795	27.35800	1.60360
Residual	388	6619.43955	17.06041	
Total	399	6920.37750		

$$F = 1.83$$

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัว เกณฑ์และคะแนนจากตัวพยากรณ์พบว่าค่า F
ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าตัว เกณฑ์และตัวพยากรณ์ไม่มีความสัมพันธ์กันในเชิงเส้นตรง

6. ค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์บุคลิกภาพ

1.60 1.83

6.1 การค้นหาชุดของสมการที่เหมาะสมสำหรับพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการ
ความสัมฤทธิ์ผล จากชุดของตัวพยากรณ์ที่เป็นตัวแปรด้านต่าง ๆ โดยการวิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ
โดยวิธีการ เลือกตัวพยากรณ์ที่มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (beta weight) สูงสุดก่อน แล้วเลือก
ตัวพยากรณ์ที่มีสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์อันดับ 2 3 ... เข้ามาเพิ่มทีละตัวตามลำดับ แล้วทดสอบ
ความแตกต่างของค่าสหสัมพันธ์ที่เปลี่ยนไป โดยใช้ $F - test$ ซึ่งปรากฏผลดังตาราง 36

ตาราง 36 การค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการความสัมพันธ์
ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน

ตัวพยากรณ์ที่นำเข้า	R^2	F
X_2	.02394	9.7618 **
$X_2 X_1$	.03844	5.9863 *
$X_2 X_1 X_7$	.04784	3.7403
$X_2 X_1 X_7 X_5$	.05431	2.7024
$X_2 X_1 X_7 X_5 X_{13}$	.05904	1.9805
$X_2 X_1 X_7 X_5 X_{13} X_{12}$	.05996	.3846
$X_2 X_1 X_7 X_5 X_{13} X_{12} X_3$	.06068	.3004
$X_2 X_1 X_7 X_5 X_{13} X_{12} X_3 X_{10}$	.06102	.1415
$X_2 X_1 X_7 X_5 X_{13} X_{12} X_3 X_{10} X_4$	.06114	.0498

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 36 แสดงให้เห็นว่าเมื่อใช้ตัวพยากรณ์เพศ (X_2) สามารถพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการความสัมพันธ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีอำนาจในการทำนายร้อยละ 2.39 และเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) แล้ว พบว่าร้อยละของอำนาจการพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ 3.84 ซึ่งค่าที่เพิ่มขึ้นนี้ เมื่อตรวจสอบความแตกต่างกับอำนาจพยากรณ์เดิมพบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์อาชีพอื่น ๆ (X_7) แล้วอำนาจการพยากรณ์เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.78 ซึ่งเมื่อทดสอบความแตกต่างแล้วไม่พบว่ามีความนัยสำคัญ และแม้ว่าจะเพิ่มตัวพยากรณ์อาชีพค้าขาย (X_5) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{13}) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู (X_{12})

อาชีพรับราชการ (X_3) ฐานะทางเศรษฐกิจสูง (X_{10}) และอาชีพรับจ้าง (X_4) แล้ว
ก็ไม่พบว่าอำนาจการพยากรณ์เปลี่ยนไปจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ชี้ให้เห็นว่า ในการที่จะพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการความสัมพันธ์
ไม่จำเป็นต้องใช้ตัวพยากรณ์ทั้งหมดเป็นตัวพยากรณ์ แต่อาจใช้เพียง 2 ตัว ก็เพียงพอที่จะใช้พยากรณ์

เพื่อสร้างสมการบุคลิกภาพด้านความต้องการความสัมพันธ์โดยใช้ตัวแปรที่เป็นตัวพยากรณ์ที่ดี
เป็นตัวพยากรณ์ จึงได้เสนอค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (B, b) รวมทั้งค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ
จากนั้นจึงทดสอบความเป็นเส้นตรงของคะแนนจากตัวเกณฑ์ และคะแนนจากตัวพยากรณ์ โดยใช้วิธี
วิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) หรือ F - test ดังแสดงในตาราง 37
และ 38 ตามลำดับ

ตาราง 37 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) รูปคะแนนมาตรฐาน (B)
ค่าคงที่ของการพยากรณ์ (a) ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าความคลาดเคลื่อน
มาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ ($S.E.b$) และค่า
ความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ ($S.E.est.$)

ตัวพยากรณ์	b	B	$S.E.b$	F
X_2	.9886566	.13675	.35974	7.553
X_1	.7690044	.12177	.31424	5.989

$$R = .19607$$

$$S.E.est. = \pm 3.5414$$

$$a = 11.21857$$

ตาราง 38 การวิเคราะห์ความแปรปรวนในการพยากรณ์แบบพหุคูณ

Source of Variance	df	SS	MS	F
Regression	2	199.48583	99.74292	7.93623 **
Residual	397	4989.51417	12.56805	
Total	399	5189.00000		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 37 และ 38 พบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวพยากรณ์ที่ดีกับตัวเกณฑ์มีค่าเท่ากับ .19607 จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวพยากรณ์ที่ดีกับตัวเกณฑ์ โดยใช้ F - test พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวพยากรณ์ที่ดีกับตัวเกณฑ์มีความสัมพันธ์เป็นเส้นตรง จึงสามารถสร้างสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการบุคลิกภาพทำนายความต้องการความล้มเหลว ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_1 = .13675 Z_2 + .12177 Z_1$$

ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y}_1 = 11.21857 + .9886566 X_2 + .7690044 X_1$$

6.2 การค้นหาชุดของสมการที่เหมาะสมสำหรับพยากรณ์บุคลิกภาพทำนายความต้องการของผู้อื่น จากชุดของตัวพยากรณ์ที่เป็นตัวแปรต้นต่าง ๆ โดยการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ โดยวิธีการเลือกตัวพยากรณ์ที่มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (beta weight) สูงสุดก่อน แล้วเลือกตัวพยากรณ์ที่มีสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์อันดับ 2 3 ... เข้ามาที่ละตัวตามลำดับ แล้วทดสอบความแตกต่างของค่าสหสัมพันธ์ที่เปลี่ยนไป โดยใช้ F - test ซึ่งปรากฏผลดังตาราง 39

ตาราง 39 การค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการยกย่องผู้อื่น
ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน

ตัวพยากรณ์ที่นำเข้า	R^2	F
X_{13}	.01540	6.2250 *
$X_{13} X_{12}$	.04049	10.3865 **
$X_{13} X_{12} X_7$	.04895	3.5227
$X_{13} X_{12} X_7 X_{10}$	.05396	2.0919
$X_{13} X_{12} X_7 X_{10} X_2$	.05518	.5091
$X_{13} X_{12} X_7 X_{10} X_2 X_8$	.05602	.3500
$X_{13} X_{12} X_7 X_{10} X_2 X_8 X_3$	.05660	.2411
$X_{13} X_{12} X_7 X_{10} X_2 X_8 X_3 X_1$	.05695	.1451
$X_{13} X_{12} X_7 X_{10} X_2 X_8 X_3 X_1 X_4$	.05709	.0005
$X_{13} X_{12} X_7 X_{10} X_2 X_8 X_3 X_1 X_4 X_{11}$	.05711	.0082

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 39 แสดงให้เห็นว่าเมื่อใช้ตัวพยากรณ์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{13}) สามารถพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการยกย่องผู้อื่นได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีอำนาจในการทำนายร้อยละ 1.54 และเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู (X_{12}) แล้วพบว่า ร้อยละของอำนาจการพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น 4.04 ซึ่งค่าที่เพิ่มขึ้นนี้เมื่อตรวจสอบความแตกต่างกับอำนาจพยากรณ์เดิม พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์อาชีพอื่น ๆ (X_7) แล้ว อำนาจการพยากรณ์เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.89 ซึ่งเมื่อทดสอบความแตกต่างแล้ว

ไม่พบว่ามีความสำคัญทางสถิติ และแม้ว่าจะเพิ่มตัวพยากรณ์ฐานะทางเศรษฐกิจสูง (X_{10}) เพศ (X_2) ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ (X_8) อาชีพรับราชการ (X_3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) อาชีพรับจ้าง (X_4) และการอบรมเลี้ยงดู (X_{11}) แล้ว ก็ไม่พบว่าอำนาจการพยากรณ์เปลี่ยนแปลงจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ชี้ให้เห็นว่า ในการที่จะพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการยกย่องผู้อื่น ไม่จำเป็นต้องใช้ตัวพยากรณ์ทั้งหมดเป็นตัวพยากรณ์ แต่อาจใช้เพียง 2 ตัว ก็เพียงพอที่จะใช้พยากรณ์ เพื่อสร้างสมการบุคลิกภาพด้านความต้องการยกย่องผู้อื่น โดยใช้ตัวแปรที่เป็นตัวพยากรณ์ที่ดีเป็นตัวพยากรณ์ จึงได้เสนอค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (B, b) รวมทั้งค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ จากนั้นจึงทดสอบความเป็นเส้นตรงของคะแนนจากตัวเกณฑ์และคะแนนจากตัวพยากรณ์ โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) หรือ F - test ดังแสดงในตาราง 40 และ 41 ตามลำดับ

ตาราง 40 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) รูปคะแนนมาตรฐาน (β) ค่าคงที่ของการพยากรณ์ (a) ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ ($S.E.b$) และค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ ($S.E.est.$)

ตัวพยากรณ์	b	β	$S.E.b$	F
X_{13}	0.1049256	-0.16533	0.03224	10.592
X_{12}	0.9240738	0.16370	0.02868	10.383

$$R = .20122$$

$$S.E.est. = 3.16868$$

$$a = 11.84046$$

ตาราง 41 การวิเคราะห์ความแปรปรวนในการพยากรณ์แบบพหุคูณ

Source of Variance	df	SS	MS	F
Regression	2	168.21397	84.10698	8.37674 **
Residual	397	3986.09603	10.04054	
Total	399	4154.30000		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 40 และ 41 พบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวพยากรณ์ที่ดีกับตัวเกณฑ์มีค่าเท่ากับ .20122 จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวพยากรณ์ที่ดีกับตัวเกณฑ์ โดยใช้ F - test พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวพยากรณ์ที่ดีกับตัวเกณฑ์ มีความสัมพันธ์เป็นเส้นตรงจึงสามารถสร้างสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการบุคลิกภาพด้านความต้องการยกย่องผู้อื่น ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_2 = -.16533 Z_{13} + .016370 Z_{12}$$

ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y}_2 = 11.84046 - .1049256 X_{13} + .9240738 X_{12}$$

6.3 การค้นหาชุดของสมการที่เหมาะสมสำหรับพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการความเป็นระเบียบจากชุดของตัวพยากรณ์ที่เป็นตัวแปรต้นต่าง ๆ โดยการวิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ โดยวิธีการเลือกตัวพยากรณ์ที่มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (beta weight) สูงสุดก่อน แล้วเลือกตัวพยากรณ์ที่มีสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ อันถัด 2 3 ... เข้ามาเพิ่มทีละตัวตามลำดับ แล้วทดสอบความแตกต่างของค่าสหสัมพันธ์ที่เปลี่ยนไป โดยใช้ F - test ซึ่งปรากฏผลดังตาราง 42

ตาราง 42 การค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการความเป็นระเบียบของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน

ตัวพยากรณ์ที่นำเข้า	R^2	F
X_1	.01080	4.3462*
$X_1 X_{13}$	.02284	4.8924*
$X_1 X_{13} X_{11}$	.03596	5.19552*
$X_1 X_{13} X_{11} X_{12}$	.04198	2.4821
$X_1 X_{13} X_{11} X_{12} X_5$	.04507	1.2761
$X_1 X_{13} X_{11} X_{12} X_5 X_2$	.04714	.8545
$X_1 X_{13} X_{11} X_{12} X_5 X_2 X_{10}$	.04804	.3709
$X_1 X_{13} X_{11} X_{12} X_5 X_2 X_{10} X_7$	.04880	.0003
$X_1 X_{13} X_{11} X_{12} X_5 X_2 X_{10} X_7 X_3$	.04921	.2216
$X_1 X_{13} X_{11} X_{12} X_5 X_2 X_{10} X_7 X_3 X_4$	.04934	.0532
$X_1 X_{13} X_{11} X_{12} X_5 X_2 X_{10} X_7 X_3 X_4 X_8$	.04938	.0163

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 42 แสดงให้เห็นว่าเมื่อใช้ตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) สามารถพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการความเป็นระเบียบได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและมีอำนาจในการทำนายร้อยละ 1.08 และเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{13}) แล้ว พบว่าร้อยละของอำนาจการพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 2.28 ซึ่งค่าที่เพิ่มขึ้นเมื่อตรวจสอบความแตกต่างกับอำนาจพยากรณ์เดิม พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์การอบรมเลี้ยงดู (X_{11}) แล้วอำนาจการพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 3.59 ซึ่งค่าที่เพิ่มขึ้นเมื่อตรวจสอบความแตกต่างกับอำนาจพยากรณ์เดิมพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู (X_{12}) แล้ว อำนาจการพยากรณ์

เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.19 ซึ่งเมื่อทดสอบความแตกต่างแล้วไม่พบว่ามันมีนัยสำคัญทางสถิติและแม้ว่าจะเพิ่มตัวพยากรณ์ อาชีพค้าขาย (X_5) เพศ (X_2) ฐานะทางเศรษฐกิจสูง (X_{10}) อาชีพอื่น ๆ (X_7) อาชีพรับราชการ (X_3) อาชีพรับจ้าง (X_4) และฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ (X_8) แล้ว ก็ไม่พบว่าอำนาจการพยากรณ์เปลี่ยนไปจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ชี้ให้เห็นว่า ในการที่จะพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการความเป็นระเบียบ ไม่จำเป็นต้องใช้ตัวพยากรณ์ทั้งหมดเป็นตัวพยากรณ์ แต่อาจใช้เพียง 3 ตัว ก็เพียงพอที่จะใช้พยากรณ์

เพื่อสร้างสมการบุคลิกภาพด้านความต้องการความเป็นระเบียบ โดยใช้ตัวแปรที่เป็นตัวพยากรณ์ที่ดีเป็นตัวพยากรณ์ จึงได้เสนอค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β, b) รวมทั้งค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ จากนั้นจึงทดสอบความเป็นเส้นตรงของคะแนนจากตัวเกณฑ์ และคะแนนจากตัวพยากรณ์โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) หรือ F - test ดังแสดงในตาราง 43 และ 44 ตามลำดับ

ตาราง 43 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) รูปคะแนนมาตรฐาน (β) ค่าคงที่ของการพยากรณ์ (a) ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ ($S.E.b$) และค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ ($S.E.est.$)

ตัวพยากรณ์	b	β	$S.E.b$	F
X_1	0.7733479	0.10280	0.37452	4.264
X_{13}	-0.1189221	-0.14075	0.04331	7.538
X_{11}	0.8297110	0.11932	0.03574	5.388

$$R = .18963$$

$$S.E.est. = 4.23399$$

$$a = 13.98259$$

ตาราง 44 การวิเคราะห์ความแปรปรวนในการพยากรณ์แบบพหุคูณ

Source of Variance	df	SS	MS	F
Regression	3	264.79889	88.26630	4.92373**
Residual	396	7098.97861	17.92671	
Total	399	7363.77750		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 43 และ 44 พบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวพยากรณ์ที่ติดกับตัวเกณฑ์มีค่าเท่ากับ .18963 จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวพยากรณ์ที่ติดกับตัวเกณฑ์ โดยใช้ F - test พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวพยากรณ์ที่ติดกับตัวเกณฑ์มีความสัมพันธ์เป็นเส้นตรง จึงสามารถสร้างสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการบุคลิกภาพด้านความต้องการความเป็นระเบียบ ซึ่งพยากรณ์ในรูป

คะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_3 = 0.10280 Z_1 - .14075 Z_{13} + .11932 Z_{11}$$

ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y}_3 = 13.98259 + .7733479 X_1 - .1189221 X_{13} + .8297110 X_{11}$$

6.4 การค้นหาชุดของสมการที่เหมาะสมสำหรับพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการแสดงออก จากชุดของตัวพยากรณ์ที่เป็นตัวแปรต้นต่าง ๆ โดยการวิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ โดยวิธีการเลือกตัวพยากรณ์ที่มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (beta weight) สูงสุดก่อน แล้วเลือกตัวพยากรณ์ที่มีสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ อันดับ 2 3 ... เข้ามาเพิ่มทีละตัวตามลำดับ แล้วทดสอบความแตกต่างของค่าสหสัมพันธ์ที่เปลี่ยนไป โดยใช้ F - test ซึ่งปรากฏผลดังตาราง 45

ตาราง 45 การค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการแสดงออก
ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน

ตัวพยากรณ์ที่นำเข้า	R^2	F
X_{13}	.01261	5.0833 [*]
$X_{13} X_{12}$	.02201	3.8661 [*]
$X_{13} X_{12} X_1$	.03013	3.3156
$X_{13} X_{12} X_1 X_3$	.03725	2.9213
$X_{13} X_{12} X_1 X_3 X_9$	.04166	1.8131
$X_{13} X_{12} X_1 X_3 X_9 X_4$	.04557	1.6100
$X_{13} X_{12} X_1 X_3 X_9 X_4 X_5$	.04800	1.0005
$X_{13} X_{12} X_1 X_3 X_9 X_4 X_5 X_2$	.04878	.3206
$X_{13} X_{12} X_1 X_3 X_9 X_4 X_5 X_2 X_6$	.04915	.1517
$X_{13} X_{12} X_1 X_3 X_9 X_4 X_5 X_2 X_6 X_{11}$	.04938	.0941
$X_{13} X_{12} X_1 X_3 X_9 X_4 X_5 X_2 X_6 X_{11} X_8$	.04943	.0204

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 45 แสดงให้เห็นว่าเมื่อใช้ตัวพยากรณ์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{13}) สามารถพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการแสดงออกได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีอำนาจในการทำนายร้อยละ 1.26 และเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู (X_{12}) แล้วพบว่าร้อยละของอำนาจการพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น 2.20 ซึ่งค่าที่เพิ่มขึ้นนี้เมื่อตรวจสอบความแตกต่างกับอำนาจพยากรณ์เดิม พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) แล้ว อำนาจการพยากรณ์เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.01 ซึ่งเมื่อทดสอบความแตกต่างแล้ว ไม่พบว่า

มีนัยสำคัญทางสถิติและแม้ว่าจะเพิ่มตัวพยากรณ์อาชีพรับราชการ (X_3) ฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง (X_9) อาชีพรับจ้าง (X_4) อาชีพค้าขาย (X_5) เพศ (X_2) อาชีพเกษตรกรรม (X_6) การอบรมเลี้ยงดู (X_{11}) และฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ (X_8) ก็ไม่พบว่าความน่าเชื่อถือของการพยากรณ์เปลี่ยนไปจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ชี้ให้เห็นว่าในการที่จะพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการแสดงออกไม่จำเป็นต้องใช้ตัวพยากรณ์ทั้งหมดเป็นตัวพยากรณ์แต่อาจใช้เพียง 2 ตัว ก็เพียงพอที่จะใช้พยากรณ์

เพื่อสร้างสมการบุคลิกภาพด้านความต้องการแสดงออกโดยใช้ตัวแปรที่เป็นตัวพยากรณ์ที่ดีเป็นตัวพยากรณ์ จึงได้เสนอค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (B, b) รวมทั้งค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) หรือ F - test ดังแสดงในตาราง 46 และ 47 ตามลำดับ

ตาราง 46 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) รูปคะแนนมาตรฐาน (B) ค่าคงที่ของการพยากรณ์ (a) ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ ($S.E.b$) และค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ ($S.E.est.$)

ตัวพยากรณ์	b	B	$S.E.b$	F
X_3	0.9029960	0.13752		7.190
X_{12}	-0.5852196	-0.10020		3.817
	R	=	.14835	
	$S.E.est.$	=	± 3.30982	
	a	=	10.17798	

ตาราง 47 การวิเคราะห์ความแปรปรวนในการพยากรณ์แบบพหุคูณ

Source of Variance	df	SS	MS	F
Regression	2	97.86955	48.93478	4.46692 **
Residual	397	4349.10795	10.95493	
Total	399	4446.97750		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 46 และ 47 พบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวพยากรณ์ที่ติดกับตัวเกณฑ์มีค่าเท่ากับ .14835 จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวพยากรณ์ที่ติดกับตัวเกณฑ์ โดยใช้ F - test พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวพยากรณ์ที่ติดกับตัวเกณฑ์มีความสัมพันธ์เป็นเส้นตรง จึงสามารถสร้างสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการบุคลิกภาพด้านความต้องการแสดงออก ซึ่งพยากรณ์ในรูป

คะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_4 = .013752 Z_{13} - .10020 Z_{12}$$

ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y}_4 = 10.17798 + .9029960 X_{13} - .5852196 X_{12}$$

6.5 การค้นหาชุดของสมการที่เหมาะสมสำหรับพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการ เป็นอิสระจากชุดของตัวพยากรณ์ที่เป็นตัวแปรค่าต่าง ๆ โดยการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ โดยวิธีการเลือกตัวพยากรณ์ที่มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (beta weight) สูงสุดก่อน แล้วเลือกตัวพยากรณ์ที่มีสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ อันดับ 2 3 ... เข้ามาเพิ่มทีละตัวตามลำดับ แล้วทดสอบความแตกต่างของค่าสหสัมพันธ์ที่เปลี่ยนไป โดยใช้ F - test ซึ่งปรากฏผลดังตาราง 48

ตาราง 48 การค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการ เป็นอิสระของ
กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน

ตัวพยากรณ์ที่นำเข้า	R^2	F
X_5	.02310	9.4111**
$X_5 X_3$	.04441	8.8540**
$X_5 X_3 X_{11}$	.04950	2.1206
$X_5 X_3 X_{11} X_1$	.05418	1.9545
$X_5 X_3 X_{11} X_1 X_{12}$	.05756	1.4131
$X_5 X_3 X_{11} X_1 X_{12} X_7$	.05840	.3508
$X_5 X_3 X_{11} X_1 X_{12} X_7 X_9$	.05908	.2833
$X_5 X_3 X_{11} X_1 X_{12} X_7 X_9 X_4$	.05914	.0249

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 48 แสดงให้เห็นว่าเมื่อใช้ตัวพยากรณ์อาชีพค้าขาย (X_5) สามารถพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการ เป็นอิสระได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีอำนาจในการทำนายร้อยละ 2.31 และเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์อาชีพรับราชการ (X_3) แล้ว พบว่าร้อยละของอำนาจการพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น 4.44 ซึ่งค่าที่เพิ่มขึ้นนี้ เมื่อตรวจสอบความแตกต่างกับอำนาจพยากรณ์เดิม พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์การอบรมเลี้ยงดู (X_{11}) แล้วอำนาจการพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 4.95 ซึ่งค่าที่เพิ่มขึ้นนี้เมื่อทดสอบความแตกต่างแล้วไม่พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ และแม้ว่าจะเพิ่มตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู (X_{12}) อาชีพอื่น ๆ (X_9) ฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง (X_9) และอาชีพรับจ้าง (X_4) แล้ว ก็ไม่พบว่าอำนาจการพยากรณ์เปลี่ยนไปจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ชี้ให้เห็นว่า ในการที่จะพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการ เป็นอิสระ ไม่จำเป็นต้องใช้ตัวพยากรณ์ทั้งหมดเป็นตัวพยากรณ์แต่อาจใช้เพียง 2 ตัว ก็เพียงพอที่จะใช้พยากรณ์ เพื่อวางแผนการบุคลิกภาพด้านความต้องการ เป็นอิสระโดยใช้ตัวแปรที่เป็นตัวพยากรณ์ที่ดีเป็น ตัวพยากรณ์ จึงได้เสนอค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β, b) รวมทั้งค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ จากนั้น จึงทดสอบความเป็นเส้นตรงของคะแนนจากตัวเกณฑ์และคะแนนจากตัวพยากรณ์ โดยใช้วิธีวิเคราะห์ ความแปรปรวน (Analysis of Variance) หรือ F - test ดังแสดงในตาราง 49 และ 50 ตามลำดับ

ตาราง 49 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) รูปคะแนนมาตรฐาน (β) ค่าคงที่ของการพยากรณ์ (a) ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าความคลาดเคลื่อน มาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ ($S.E.b$) และค่า ความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ ($S.E.est.$)

ตัวพยากรณ์	β			
X_5	1.759832	0.22345	0.43022	16.732
X_3	1.396479	0.46934	0.46934	8.853
	R	=	.21073	
	$S.E.est.$	=	3.69787	
	a	=	11.82468	

ตาราง 50 การวิเคราะห์ความแปรปรวนในการพยากรณ์แบบพหุคูณ

Source of Variance	df	SS	MS	F
Regression	2	252.27189	126.13594	9.22436**
Residual	397	5428.66561	13.67422	
Total	399	5680.93750		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 49 และ 50 พบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวพยากรณ์ที่ดีกับตัวเกณฑ์มีค่าเท่ากับ .21073 จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวพยากรณ์ที่ดีกับตัวเกณฑ์โดยใช้ F - test พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวพยากรณ์ที่ดีกับตัวเกณฑ์ที่มีความสัมพันธ์เป็นเส้นตรง จึงสามารถสร้างสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการบุคลิกภาพด้านความต้องการ เป็นอิสระ ซึ่งพยากรณ์ในรูป

คะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_5 = .22345 Z_5 + .46934 Z_3$$

ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y}_5 = 11.82468 + 1.759832 X_5 + 1.396479 X_3$$

6.6 การค้นหาชุดของการที่เหมาะสมสำหรับพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการผูกไมตรีกับผู้อื่น จากชุดของตัวพยากรณ์ที่เป็นตัวแปรต้นต่าง ๆ โดยการวิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ โดยวิธีการเลือกตัวพยากรณ์ที่มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (beta weight) สูงสุดก่อน แล้วเลือกตัวพยากรณ์ที่มีสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ อันดับ 2 3 ... เข้ามาเพิ่มทีละตัวตามลำดับ แล้วทดสอบความแตกต่างของค่าสหสัมพันธ์ที่เปลี่ยนไป โดยใช้ F - test ซึ่งปรากฏผลดังตาราง 51

ตาราง 51 การค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการถูกไมตรีกับผู้อื่น
ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน

ตัวพยากรณ์ที่นำเข้า	R^2	F
X_2	.01729	7.0025 **
$X_2 X_8$	.03301	6.4544 *
$X_2 X_8 X_6$	.04249	3.9207 *
$X_2 X_8 X_6 X_{13}$	.04803	2.2988
$X_2 X_8 X_6 X_{13} X_{11}$	.05366	2.1919
$X_2 X_8 X_6 X_{13} X_{11} X_9$	.05620	1.0576
$X_2 X_8 X_6 X_{13} X_{11} X_9 X_{12}$	.05742	.5074
$X_2 X_8 X_6 X_{13} X_{11} X_9 X_{12} X_1$	.05861	.4943
$X_2 X_8 X_6 X_{13} X_{11} X_9 X_{12} X_1 X_7$	.05909	.1989
$X_2 X_8 X_6 X_{13} X_{11} X_9 X_{12} X_1 X_7 X_5$	.05923	.0578

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 51 แสดงให้เห็นว่าเมื่อใช้ตัวพยากรณ์เพศ (X_2) สามารถพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการถูกไมตรีกับผู้อื่นได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีอำนาจในการทำนายร้อยละ 1.72 และเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ (X_8) แล้ว อำนาจการพยากรณ์เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.3 ซึ่งเมื่อทดสอบความแตกต่างแล้วพบว่ามีความนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์อาชีพเกษตรกรรม (X_6) แล้ว อำนาจการพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 4.24 ซึ่งเมื่อทดสอบความแตกต่างแล้วมีความนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_3)

การอบรมเลี้ยงดู (X_{11}) ฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง (X_9) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู (X_{12}) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) อาชีพอื่น ๆ (X_7) อาชีพค้าขาย (X_5) แล้ว ก็ไม่พบว่าอำนาจการพยากรณ์เปลี่ยนไปจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ชี้ให้เห็นว่า ในการที่จะพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการถูกไมตรีกับผู้อื่นนั้น ไม่จำเป็นต้องใช้ตัวพยากรณ์ทั้งหมดเป็นตัวพยากรณ์ แต่อาจใช้เพียง 3 ตัว ก็เพียงพอที่จะใช้พยากรณ์

เพื่อสร้างสมการบุคลิกภาพด้านความต้องการถูกไมตรีกับผู้อื่น โดยใช้ตัวแปรที่เป็นตัวพยากรณ์ที่ดีเป็นตัวพยากรณ์ จึงได้เสนอค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β, b) รวมทั้งค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ จากนั้นจึงทดสอบความเป็นเส้นตรงของคะแนนจากตัวเกณฑ์และคะแนนจากตัวเกณฑ์ โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) หรือ F - test ดังแสดงในตาราง 52 และ 53 ตามลำดับ

ตาราง 52 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) รูปคะแนนมาตรฐาน (β)
ค่าคงที่ของการพยากรณ์ (a) ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าความคลาดเคลื่อน
มาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ ($S.E.b$) และ
ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ ($S.E._{est.}$)

ตัวพยากรณ์	b	β	$S.E.b$	F
X_2	1.011976	0.13527	0.36899	7.522
X_8	-1.217170	-0.12048	0.49852	5.961
X_6	1.240014	0.09756	0.62643	3.918

$$R = .20613$$

$$S.E._{est.} = 3.66533$$

$$a = 11.93349$$

ตาราง 53 การวิเคราะห์ความแปรปรวนในการพยากรณ์แบบพหุคูณ

Source of Variance	df	SS	MS	F
Regression	3	236.07858	78.69286	5.85746*
Residual	396	5320.11892	13.71893	
Total	399	5556.19750		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 52 และ 53 พบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวพยากรณ์ที่ดีกับตัวเกณฑ์มีค่าเท่ากับ .20613 จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวพยากรณ์ที่ดีกับตัวเกณฑ์โดยใช้ F - test พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าตัวพยากรณ์ที่ดีกับตัวเกณฑ์มีความสัมพันธ์เป็นเส้นตรงจึงสามารถสร้างสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการบุคลิกภาพด้านความต้องการถูกไมตรีกับผู้อื่น ซึ่งพยากรณ์ในรูป

คะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_6 = .13527 Z_2 - .12048 Z_8 + .09756 Z_6$$

ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y}_6 = 11.93349 + 1.011976 X_2 - 1.217170 X_8 + 1.240014 X_6$$

6.7 การค้นหาชุดของสมการที่เหมาะสมสำหรับพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการ เข้าใจตนเองและผู้อื่น จากชุดของตัวพยากรณ์ที่เป็นตัวแปรต่างกัน ๆ โดยการวิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์พหุคูณโดยวิธีการ เลือกตัวพยากรณ์ที่มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (beta weight) สูงสุดก่อน แล้วเลือกตัวพยากรณ์ที่มีสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์อันดับ 2 3 ... เข้ามาเพิ่มทีละตัวตามลำดับ แล้วทดสอบความแตกต่างของค่าสหสัมพันธ์ที่เปลี่ยนไป โดยใช้ $F - test$ ซึ่งปรากฏดัง

ตาราง 54

ตาราง 54 การค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการ เข้าใจตนเองและผู้อื่นของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน

ตัวพยากรณ์ที่นำเข้า	R^2	F
X_{11}	.01047	4.2112*
$X_{11} X_8$	.02103	4.2826*
$X_{11} X_8 X_2$	.03258	4.7279*
$X_{11} X_8 X_2 X_6$	.04063	3.3146
$X_{11} X_8 X_2 X_6 X_{13}$	.04922	3.5599
$X_{11} X_8 X_2 X_6 X_{13} X_4$	.05484	2.3369
$X_{11} X_8 X_2 X_6 X_{13} X_4 X_1$	.06011	2.1981
$X_{11} X_8 X_2 X_6 X_{13} X_4 X_1 X_{12}$	.06102	.3789
$X_{11} X_8 X_2 X_6 X_{13} X_4 X_1 X_{12} X_9$	.06156	.2244
$X_{11} X_8 X_2 X_6 X_{13} X_4 X_1 X_{12} X_9 X_5$	.06223	.2779

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 54 แสดงให้เห็นว่าเมื่อใช้ตัวพยากรณ์การอบรมเลี้ยงดู (X_{11}) สามารถพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่นได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและมีอำนาจในการทำนายร้อยละ 1.04 และเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ฐานะทางเศรษฐกิจค่า (X_8) แล้วพบว่าร้อยละของอำนาจการพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น 2.10 และเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์เพศ (X_2) พบว่าร้อยละของอำนาจการพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น 3.25 ซึ่งค่าที่เพิ่มขึ้นนี้ เมื่อตรวจสอบความแตกต่างกับอำนาจพยากรณ์เดิม พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์อาชีพเกษตรกรรม (X_6) แล้ว อำนาจการพยากรณ์เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.06 ซึ่งเมื่อทดสอบความแตกต่างแล้วไม่พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ และแม้ว่าจะเพิ่มตัวพยากรณ์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{13}) อาชีพรับจ้าง (X_4) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู (X_{12}) ฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง (X_9) และอาชีพค้าขายแล้ว ก็ไม่พบว่าอำนาจการพยากรณ์เปลี่ยนไปจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ชี้ให้เห็นว่า ในการที่จะพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่น ไม่จำเป็นต้องใช้ตัวพยากรณ์ทั้งหมดเป็นตัวพยากรณ์ แต่อาจใช้เพียง 5 ตัว ก็เพียงพอที่จะใช้พยากรณ์

เพื่อสร้างสมการบุคลิกภาพด้านความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่น โดยใช้ตัวแปรที่เป็นตัวพยากรณ์ที่ดีเป็นตัวพยากรณ์ จึงได้เสนอค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (B, b) รวมทั้งค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ จากนั้นจึงทดสอบความเป็นเส้นตรงของคะแนนจากตัวเกณฑ์และคะแนนจากตัวพยากรณ์โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) หรือ F - test ดังแสดงในตาราง 55 และ 56 ตามลำดับ

ตาราง 55 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) รูปคะแนนมาตรฐาน (β) ค่าคงที่ของการพยากรณ์ (a) ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (S.E.b) และ ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ (S.E.est.)

ตัวพยากรณ์	b	β	S.E.b	F
X_{11}	.7535674	0.12177	.03087	5.960
X_8	-1.152061	-0.11130	.51638	4.978
X_2	0.8274057	0.10795	.38056	4.727

$$R = .18050$$

$$S.E.est. = 3.77476$$

$$a = 14.17103$$

ตาราง 56 การวิเคราะห์ความแปรปรวนในการพยากรณ์แบบพหุคูณ

Source of Variance	df	SS	MS	F
Regression	3	190.03116	63.34372	4.44554**
Residual	396	5642.52884	14.24881	
Total	399	5832.56000		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 55 และ 56 พบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวพยากรณ์ที่ดีกับตัวเกณฑ์มีค่าเท่ากับ .18150 จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวพยากรณ์ที่ดีกับตัวเกณฑ์โดยใช้ F - test พบว่ามีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวพยากรณ์ที่ดีกับตัวเกณฑ์มีความสัมพันธ์เป็นเส้นตรงจึงสามารถสร้างสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการบุคลิกภาพด้านความต้องการ เข้าใจตนเองและผู้อื่นซึ่งพยากรณ์

ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_7 = .12177 Z_{11} - .11130 Z_8 + .10795 Z_2$$

ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y}_7 = 14.17103 + .7535674 X_{11} - 1.152061 X_8 + .8274057 X_2$$

6.8 การค้นหาชุดของสมการที่เหมาะสมสำหรับพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการขอความช่วยเหลือ จากชุดของตัวพยากรณ์ที่เป็นตัวแปรต้นต่าง ๆ โดยการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณโดยวิธีการเลือกตัวพยากรณ์ที่มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (beat weight) สูงสุดก่อน แล้วเลือกตัวพยากรณ์ที่มีสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์อันดับ 2 3 ... เข้ามาเพิ่มทีละตัวตามลำดับ แล้วทดสอบความแตกต่างของค่าสหสัมพันธ์ที่เปลี่ยนไป โดยใช้ F - test ซึ่งปรากฏผลดังตาราง 57

ตาราง 57 การค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการ
ขอความช่วยเหลือของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน

ตัวพยากรณ์ที่นำเข้า	R^2	F
X_2	.05505	23.1875 **
$X_2 X_7$	.06053	2.3159
$X_2 X_7 X_3$	.06378	1.3747
$X_2 X_7 X_3 X_{11}$	.06670	1.2358
$X_2 X_7 X_3 X_{11} X_9$	.06827	.6639
$X_2 X_7 X_3 X_{11} X_9 X_1$	.06906	.3104
$X_2 X_7 X_3 X_{11} X_9 X_1 X_{13}$	.06972	.2781
$X_2 X_7 X_3 X_{11} X_9 X_1 X_{13} X_{12}$	.07042	.2952
$X_2 X_7 X_3 X_{11} X_9 X_1 X_{13} X_{12} X_8$	.07064	.0923
$X_2 X_7 X_3 X_{11} X_9 X_1 X_{13} X_{12} X_8 X_5$	.07089	.0783
$X_2 X_7 X_3 X_{11} X_9 X_1 X_{13} X_{12} X_8 X_5 X_6$	.07092	.0125

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 57 แสดงให้เห็นว่าเมื่อใช้ตัวพยากรณ์เพศ (X_2) สามารถพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการขอความช่วยเหลือได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีอำนาจในการทำนายร้อยละ 5.50 แต่เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ตัวอื่น ๆ (X_7) แล้ว อำนาจการพยากรณ์เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.05 ซึ่งเมื่อทดสอบความแตกต่างแล้วไม่พบว่ามีความนัยสำคัญทางสถิติ และแม้ว่าจะเพิ่มตัวพยากรณ์ตัวที่พบบ่อย (เช่น X_3) การอบรมเลี้ยงดู (X_{11}) ฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง (X_9)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{13}) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู (X_{12}) ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ (X_8) อาชีพค้าขาย (X_5) และอาชีพเกษตรกรรม (X_6) แล้วก็ไม่พบว่าอำนาจการพยากรณ์เปลี่ยนไปจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ชี้ให้เห็นว่า ในการที่จะพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการขอความช่วยเหลือ ไม่จำเป็นต้องใช้ตัวพยากรณ์ทั้งหมดเป็นตัวพยากรณ์ทั้งหมดเป็นตัวพยากรณ์ แต่ใช้เพียงตัวเดียวก็เพียงพอที่จะใช้พยากรณ์

เพื่อสร้างสมการบุคลิกภาพด้านความต้องการขอความช่วยเหลือโดยใช้ตัวแปรที่เป็นตัวพยากรณ์ที่ดีเป็นตัวพยากรณ์ จึงได้เสนอค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β, b) รวมทั้งค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ จากนั้นจึงทดสอบความเป็นเส้นตรงของคะแนนจากตัวเกณฑ์ และคะแนนจากตัวพยากรณ์โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) หรือ F - test ดังแสดงในตาราง 58 และ 59 ตามลำดับ

ตาราง 58 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) รูปคะแนนมาตรฐาน (β) ค่าคงที่ของการพยากรณ์ (a) ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ ($S.E.b$) และค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ ($S.E.est.$)

ตัวพยากรณ์	b	β	$S.E.b$	F
X_2	2.259122	.23463	0.46916	23.187

$$R = .23463$$

$$S.E.est. = 4.67461$$

$$a = 12.93443$$

ตาราง 59 การวิเคราะห์ความแปรปรวนในการพยากรณ์แบบพหุคูณ

Source of Variance	df	SS	MS	F
Regression	1	506.67592	506.67592	23.18674 **
Residual	398	8697.08408	21.85197	
Total	399	9203.76000		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 58 และ 59 พบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวพยากรณ์ที่ดีกับตัวเกณฑ์มีค่าเท่ากับ .23463 จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวพยากรณ์ที่ดีกับตัวเกณฑ์ โดยใช้ F - test พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวพยากรณ์ที่ดีกับตัวเกณฑ์มีความสัมพันธ์เป็นเส้นตรง จึงสามารถสร้างสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการบุคลิกภาพคำนวณความต้องการขอความช่วยเหลือ ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_8 = .23463 Z_2$$

ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y}_8 = 12.93443 + 2.259122 X_2$$

6.9 การค้นหาชุดของสมการที่เหมาะสมสำหรับพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น จากชุดของตัวพยากรณ์ที่เป็นตัวแปรต้นต่าง ๆ โดยการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ โดยวิธีการเลือกตัวพยากรณ์ที่มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (beta weight) สูงสุดก่อน แล้วเลือกตัวพยากรณ์ที่มีสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์อันดับ 2 3 ... เข้ามาเพิ่มทีละตัวตามลำดับ แล้วทดสอบความแตกต่างของค่าสหสัมพันธ์ที่เปลี่ยนไป โดยใช้ $F - test$ ซึ่งปรากฏดังตาราง 60

ตาราง 60 การค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่นของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน

ตัวพยากรณ์ที่นำเข้า	R^2	F
X_8	.02158	8.7784 **
$X_8 X_1$	.03982	7.5422 **
$X_8 X_1 X_2$	.05735	7.3646 **
$X_8 X_1 X_2 X_{11}$	.06779	4.4237 *
$X_8 X_1 X_2 X_{11} X_{13}$	.07179	1.6979
$X_8 X_1 X_2 X_{11} X_{13} X_9$	.07300	.5129
$X_8 X_1 X_2 X_{11} X_{13} X_9 X_3$	.07324	.1015
$X_8 X_1 X_2 X_{11} X_{13} X_9 X_3 X_5$	.07337	.0548
$X_8 X_1 X_2 X_{11} X_{13} X_9 X_3 X_5 X_{12}$	.07344	.0294

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 60 แสดงให้เห็นว่าเมื่อใช้ตัวพยากรณ์ ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ (X_8) สามารถพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่นได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีอำนาจในการทำนายร้อยละ 2.15 และเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) แล้วพบว่าร้อยละของอำนาจการพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น 3.98 ซึ่งค่าที่เพิ่มขึ้นนี้ เมื่อตรวจสอบความแตกต่างกับอำนาจพยากรณ์เดิม พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์เพศ (X_2) แล้ว พบว่าร้อยละของอำนาจการพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น 5.73 ซึ่งค่าที่เพิ่มขึ้นนี้เมื่อตรวจสอบความแตกต่างกับอำนาจพยากรณ์เดิมพบว่ามีความนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์การอบรมเลี้ยงดู (X_{11}) แล้วพบว่าร้อยละของอำนาจการพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น 6.77 ซึ่งค่าที่เพิ่มขึ้นนี้เมื่อตรวจสอบความแตกต่างกับอำนาจการพยากรณ์เดิมพบว่ามีความนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{13}) แล้ว อำนาจการพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 7.17 ซึ่งเมื่อทดสอบความแตกต่างแล้วไม่พบว่ามีความนัยสำคัญทางสถิติ และแม้ว่าจะเพิ่มตัวพยากรณ์ฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง (X_9) อาชีพรับราชการ (X_3) อาชีพค้าขาย (X_5) และปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู (X_{12}) แล้วก็ไม่พบว่าอำนาจการพยากรณ์เปลี่ยนไปจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ชี้ให้เห็นว่าในการที่จะพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ไม่จำเป็นต้องใช้ตัวพยากรณ์ทั้งหมดเป็นตัวพยากรณ์ แต่อาจใช้เพียง 4 ตัว ก็เพียงพอที่จะใช้พยากรณ์

เพื่อสร้างสมการบุคลิกภาพด้านความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่นโดยใช้ตัวแปรที่เป็นตัวพยากรณ์ที่ดีเป็นตัวพยากรณ์ จึงได้เสนอค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β, b) รวมทั้งค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ จากนั้นจึงทดสอบความเป็นเส้นตรงของคะแนนจากตัวเกณฑ์และคะแนนจากตัวพยากรณ์ โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) หรือ F - test ดังแสดงในตาราง 61 และ 62 ตามลำดับ

ตาราง 61 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) รูปคะแนนมาตรฐาน (β) ค่าคงที่ของการพยากรณ์ (a) ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (S.E.b) และค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ (S.E._{est.})

ตัวพยากรณ์	b	B	S.E.b	F
X_8	1.606891	0.13281	0.59395	7.319
X_1	1.111332	0.14200	0.38805	8.202
X_2	-1.120228	-0.12503	0.44239	6.412
X_{11}	0.7515754	0.10390	0.03573	4.425

$$R = .26037$$

$$S.E._{est.} = 4.33670$$

$$a = 8.871085$$

ตาราง 62 การวิเคราะห์ความแปรปรวนในการพยากรณ์แบบพหุคูณ

Source of Variance	df	SS	MS	F
Regression	4	540.24960	135.06240	7.18151 **
Residual	395	7428.75040	18.80696	
Total	399	7969.00000		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 61 และ 62 พบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวพยากรณ์ที่ดีกับตัวเกณฑ์มีค่าเท่ากับ .26037 จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวพยากรณ์ที่ดีกับตัวเกณฑ์ โดยใช้ F - test พบว่ามีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวพยากรณ์ที่ดีกับตัวเกณฑ์มีความสัมพันธ์เป็นเส้นตรง จึงสามารถสร้างสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการบุคลิกภาพด้านความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ซึ่งพยากรณ์ในรูปแบบ

คะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_9 = .13281 Z_8 + .14200 Z_1 - .12503 Z_2 + .10390 Z_{11}$$

ในรูปแบบคะแนนดิบ

$$\hat{Y}_9 = 8.871085 + 1.606891 X_8 + 1.11332 X_1 - 1.120228 X_2 + .7515754 X_{11}$$

6.10 การค้นหาชุดของสมการที่เหมาะสมสำหรับพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการต่อตนเอง จากชุดของตัวพยากรณ์ที่เป็นตัวแปรต้นต่าง ๆ โดยการวิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ โดยวิธีการเลือกตัวพยากรณ์ที่มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (beta weight) สูงสุดก่อน แล้วเลือกตัวพยากรณ์ที่มีสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์อันดับ 2 3 ... เข้ามาเพิ่มทีละตัวตามลำดับ แล้วทดสอบความแตกต่างของค่าสหสัมพันธ์ที่เปลี่ยนไป โดยใช้ F - test ซึ่งปรากฏดังตาราง 63

ตาราง 63 การค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการลดมทน
ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน

ตัวพยากรณ์ที่นำเข้า	R ²	F
X ₅	.01668	6.7513 **
X ₅ X ₃	.03143	6.0462 *
X ₅ X ₃ X ₁	.04530	5.7531 *
X ₅ X ₃ X ₁ X ₁₃	.05561	4.3126 *
X ₅ X ₃ X ₁ X ₁₃ X ₁₂	.07171	6.8340 *
X ₅ X ₃ X ₁ X ₁₃ X ₁₂ X ₂	.07766	2.5353
X ₅ X ₃ X ₁ X ₁₃ X ₁₂ X ₂ X ₈	.08398	2.7046
X ₅ X ₃ X ₁ X ₁₃ X ₁₂ X ₂ X ₈ X ₇	.08718	1.2512
X ₅ X ₃ X ₁ X ₁₃ X ₁₂ X ₂ X ₈ X ₇ X ₁₁	.09036	1.3634
X ₅ X ₃ X ₁ X ₁₃ X ₁₂ X ₂ X ₈ X ₇ X ₁₁ X ₆	.09066	.1283

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 63 แสดงให้เห็นว่าเมื่อใช้ตัวพยากรณ์อาชีพค้าขาย (X₅) สามารถพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการลดมทนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีอำนาจในการทำนายร้อยละ 1.66 และเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์อาชีพรับราชการ (X₃) แล้วพบว่าร้อยละของอำนาจการพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น 3.14 ซึ่งค่าที่เพิ่มขึ้นนี้เมื่อตรวจสอบความแตกต่างกับอำนาจพยากรณ์เดิมพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติและเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X₁) แล้วพบว่าร้อยละของอำนาจการพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น 4.53 ซึ่งค่าที่เพิ่มขึ้นนี้เมื่อตรวจสอบความแตกต่างกับอำนาจพยากรณ์เดิม พบว่า

มีนัยสำคัญทางสถิติและเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (x_{13}) พบว่าร้อยละของอำนาจการพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น 5.56 ซึ่งค่าที่เพิ่มขึ้นนี้เมื่อตรวจสอบความแตกต่างกับอำนาจพยากรณ์เดิมพบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู (x_{12}) แล้ว พบว่าร้อยละของอำนาจการพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น 7.17 ซึ่งค่าที่เพิ่มขึ้นนี้ เมื่อตรวจสอบความแตกต่างกับอำนาจพยากรณ์เดิมพบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์เพศ (x_2) แล้วอำนาจการพยากรณ์เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.76 ซึ่งเมื่อทดสอบความแตกต่างแล้วไม่พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและแม้ว่าจะเพิ่มตัวพยากรณ์ฐานะทางเศรษฐกิจค่า (x_8) อาชีพอื่น ๆ (x_7) การอบรมเลี้ยงดู (x_{11}) และอาชีพเกษตรกรรม (x_6) แล้ว ก็ไม่พบว่าอำนาจการพยากรณ์เปลี่ยนไปจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ชี้ให้เห็นว่า ในการที่จะพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการถ่อมตน ไม่จำเป็นต้องใช้ตัวพยากรณ์ทั้งหมดเป็นตัวพยากรณ์แต่อาจใช้เพียง 5 ตัว ก็เพียงพอที่จะใช้พยากรณ์

เพื่อสร้างสมการบุคลิกภาพด้านความต้องการถ่อมตน โดยใช้ตัวแปรที่เป็นตัวพยากรณ์ที่ดีเป็นตัวพยากรณ์จึงได้เสนอค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (B, b) รวมทั้งค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ จากนั้นจึงทดสอบความเป็นเส้นตรงของคะแนนจากตัวเกณฑ์และคะแนนจากตัวพยากรณ์ โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) หรือ F - test ดังแสดงในตาราง 64 และ 65 ตามลำดับ

ตาราง 64 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) รูปคะแนนมาตรฐาน (β) ค่าคงที่ของการพยากรณ์ (a) ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (S.E.b) และค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ (S.E.est.)

ตัวพยากรณ์	b	β	S.E.b	F
X_5	-1.663078	-0.18612	.48445	11.785
X_3	-1.328306	-0.13627	.53200	6.234
X_1	-0.8988282	-0.11989	.36812	5.962
X_{13}	-0.1127827	-0.13395	.04234	7.096
X_{12}	0.9916601	0.13241	.03793	6.836

$$R = .26779$$

$$S.E.est. = 4.15074$$

$$a = 20.98809$$

ตาราง 65 การวิเคราะห์ความแปรปรวนในการพยากรณ์แบบพหุคูณ

Source of Variance	df	SS	MS	F
Regression	5	524.39689	104.87938	6.08751**
Residual	394	6788.08061	17.22863	
Total	399	7312.47750		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 64 และ 65 พบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวพยากรณ์ที่เกี่ยวกับตัวเกณฑ์มีค่าเท่ากับ .26779 จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวพยากรณ์ที่เกี่ยวกับตัวเกณฑ์โดยใช้ F - test พบว่ามีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวพยากรณ์ที่เกี่ยวกับตัวเกณฑ์มีความสัมพันธ์เป็นเส้นตรงจึงสามารถสร้างสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการบุคลิกภาพด้านความต้องการล่อมนอน ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_{10} = -.18612 Z_5 -.13627 Z_3 -.11989 Z_1 -.13395 Z_{13} +.13241 Z_{12}$$

ในรูปคะแนนดิบ

$$\begin{aligned}\hat{Y}_{10} = & 20.98809 - 1.663078 X_5 - 1.328306 X_3 -.8988282 X_1 \\ & - .1127827 X_{13} + .9916601 X_{12}\end{aligned}$$

6.11 การค้นหาชุดของสมการที่เหมาะสมสำหรับพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น จากชุดของตัวพยากรณ์ที่เป็นตัวแปรต่างกันต่าง ๆ โดยการวิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์พหุคูณโดยวิธีการเลือกตัวพยากรณ์ที่มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (beta weight) สูงสุดก่อน แล้วเลือกตัวพยากรณ์ที่มีสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์อันดับ 2 3 ... เข้ามาเพิ่มทีละตัวตามลำดับ แล้วทดสอบความแตกต่างของค่าสหสัมพันธ์ที่เปลี่ยนไปโดยใช้ F - test ซึ่งปรากฏผลดังตาราง 66

ตาราง 66 การค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น
ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน

ตัวพยากรณ์ที่นำเข้า	R^2	F
X_2	.01549	6.2620*
$X_2 X_1$	.03515	8.0897**
$X_2 X_1 X_4$	.05016	6.2581*
$X_2 X_1 X_4 X_{13}$	.05618	2.5194
$X_2 X_1 X_4 X_{13} X_3$	.06046	1.7949
$X_2 X_1 X_4 X_{13} X_3 X_8$	.06341	1.1593
$X_2 X_1 X_4 X_{13} X_3 X_8 X_{12}$	.06569	.9566
$X_2 X_1 X_4 X_{13} X_3 X_8 X_{12} X_{11}$	.06809	1.0069
$X_2 X_1 X_4 X_{13} X_3 X_8 X_{12} X_{11} X_6$	.06910	.4231
$X_2 X_1 X_4 X_{13} X_3 X_8 X_{12} X_{11} X_6 X_9$	.06916	.0250

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 66 แสดงให้เห็นว่าเมื่อใช้ตัวพยากรณ์เพศ (X_2) สามารถพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการช่วยเหลือผู้อื่นได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีอำนาจในการทำนายร้อยละ 1.54 และเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) แล้วพบว่าร้อยละของอำนาจการพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น 3.51 ซึ่งค่าที่เพิ่มขึ้นนี้เมื่อตรวจสอบความแตกต่างกับอำนาจพยากรณ์เดิมพบว่ามีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์อาชีพรับจ้าง (X_4) แล้วพบว่าร้อยละ

ของอำนาจการพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น 5.01 ซึ่งค่าที่เพิ่มขึ้นนี้เมื่อตรวจสอบความแตกต่างกับอำนาจพยากรณ์เดิมพบว่ามีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{13}) แล้ว อำนาจการพยากรณ์เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.61 ซึ่งเมื่อทดสอบความแตกต่างแล้วไม่พบว่ามีความสำคัญทางสถิติและแม้ว่าจะเพิ่มตัวพยากรณ์อาชีพบรรณการ (X_3) ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ (X_8) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู (X_{12}) การอบรมเลี้ยงดู (X_{11}) อาชีพเกษตรกรกรรม (X_6) และฐานะทางเศรษฐกิจปานกลางแล้วก็ไม่พบว่าอำนาจการพยากรณ์เปลี่ยนไปจากเดิมอย่างมีความสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ชี้ให้เห็นว่าในการที่จะพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น ไม่จำเป็นต้องใช้ตัวพยากรณ์ทั้งหมดเป็นตัวพยากรณ์แต่อาจใช้เพียง 3 ตัว ก็เพียงพอที่จะใช้พยากรณ์เพื่อสร้างสมการบุคลิกภาพด้านความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น โดยใช้ตัวแปรที่เป็นตัวพยากรณ์ที่ดีเป็นตัวพยากรณ์ จึงได้เสนอค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (B, b) รวมทั้งค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ จากนั้นจึงทดสอบความเป็นเส้นตรงของคะแนนจากตัวเกณฑ์และคะแนนจากตัวพยากรณ์ โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) หรือ F - test ดังแสดงในตาราง 67 และ 68 ตามลำดับ

ตาราง 67 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) รูปคะแนนมาตรฐาน (β) ค่าคงที่ของการพยากรณ์ (a) ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (S.E.b) และ ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ (S.E.est.)

ตัวพยากรณ์	b	β	S.E.b	F
X_2	1.364108	0.15862	0.42826	10.146
X_1	-1.222949	-0.16280	0.37729	10.506
X_4	1.186575	0.12469	0.47429	6.259

$$R = .22397$$

$$S.E.est. = 4.19647$$

$$a = 18.59393$$

ตาราง 68 การวิเคราะห์ความแปรปรวนในการพยากรณ์แบบพหุคูณ

Source of Variance	df	SS	MS	F
Regression	3	368.27755	122.75918	6.97085 **
Residual	396	6973.69995		
Total	399	7431.97750		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 67 และ 68 พบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวพยากรณ์ที่ดีกับตัวเกณฑ์มีค่าเท่ากับ .22397 - จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวพยากรณ์ที่ดีกับตัวเกณฑ์ โดยใช้ $F - test$ พบว่ามีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวพยากรณ์ที่ดีกับตัวเกณฑ์มีความสัมพันธ์เป็นเส้นตรง จึงสามารถสร้างสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการบุคลิกภาพด้านความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{z}_{11} = 1.364108 z_2 - 1.222949 z_1 + 1.186575 z_4$$

ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{y}_{11} = 18.59393 + 1.364108 x_2 - 1.222949 x_1 + 1.186575 x_4$$

6.12 การค้นหาชุดของสมการที่เหมาะสมสำหรับพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการเปลี่ยนแปลง จากชุดของตัวพยากรณ์ที่เป็นตัวแปรค่าต่าง ๆ โดยการวิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์พหุคูณโดยวิธีการเลือกตัวพยากรณ์ที่มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (beta weight) สูงสุดก่อน แล้วเลือกตัวพยากรณ์อันดับ 2 3 ... เข้ามาเพิ่มทีละตัวตามลำดับ แล้วทดสอบความแตกต่างของค่าสหสัมพันธ์ที่เปลี่ยนไป โดยใช้ $F - test$ ซึ่งปรากฏผลดังตาราง 69

ตาราง 69 การค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการการเปลี่ยนแปลง
ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน

ตัวพยากรณ์ที่นำเข้า	R^2	F
X_{12}	.02926	11.9969 **
$X_{12} X_2$	.05159	9.3973 **
$X_{12} X_2 X_1$	.06636	6.2649 *
$X_{12} X_2 X_1 X_{13}$	.07769	4.8523 *
$X_{12} X_2 X_1 X_{13} X_9$	.08666	3.8696 *
$X_{12} X_2 X_1 X_{13} X_9 X_4$	.09173	2.1939
$X_{12} X_2 X_1 X_{13} X_9 X_4 X_6$	.09262	.3845
$X_{12} X_2 X_1 X_{13} X_9 X_4 X_6 X_5$	.09303	.1767
$X_{12} X_2 X_1 X_{13} X_9 X_4 X_6 X_5 X_8$	.09318	.0645
$X_{12} X_2 X_1 X_{13} X_9 X_4 X_6 X_5 X_8 X_7$	.09326	.0343
$X_{12} X_2 X_1 X_{13} X_9 X_4 X_6 X_5 X_8 X_7 X_{11}$	.09332	.0256

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 69 แสดงให้เห็นว่าเมื่อใช้ตัวพยากรณ์ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง
นักเรียนกับครู (X_{12}) สามารถพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ และมีอำนาจในการทำนายร้อยละ 2.92 และเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์เพศ (X_2) แล้ว พบว่า
ร้อยละของอำนาจการพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น 5.15 ซึ่งค่าที่เพิ่มนี้เมื่อตรวจสอบความแตกต่างกับอำนาจ
พยากรณ์เดิม พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) แล้ว

อำนาจการพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 6.63 ซึ่งค่าที่เพิ่มขึ้นเมื่อตรวจสอบความแตกต่างกับอำนาจพยากรณ์เดิมพบว่ามีความสำคัญทางสถิติและเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{13}) แล้ว อำนาจการพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 7.76 ซึ่งค่าที่เพิ่มขึ้นเมื่อตรวจสอบความแตกต่างกับอำนาจพยากรณ์เดิมพบว่ามีความสำคัญทางสถิติและเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ฐานะทาง เศรษฐกิจปานกลาง (X_9) แล้ว อำนาจการพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 8.66 ซึ่งค่าที่เพิ่มขึ้นเมื่อตรวจสอบความแตกต่างกับอำนาจพยากรณ์เดิมพบว่ามีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์อาชีพรับจ้าง (X_4) แล้ว อำนาจการพยากรณ์เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.17 ซึ่งเมื่อทดสอบความแตกต่างแล้วไม่พบว่ามีความสำคัญทางสถิติและแม้ว่าจะเพิ่มตัวพยากรณ์อาชีพเกษตรกรรม (X_6) อาชีพค้าขาย (X_5) ฐานะทาง เศรษฐกิจต่ำ (X_8) อาชีพอื่น ๆ (X_7) และการอบรมเลี้ยงดู (X_{11}) แล้ว ก็ไม่พบว่าอำนาจการพยากรณ์เปลี่ยนไปจากเดิมอย่างมีความสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ทำให้เห็นว่าในการที่จะพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการการเปลี่ยนแปลง ไม่จำเป็นต้องใช้ตัวพยากรณ์ทั้งหมดเป็นตัวพยากรณ์ แต่อาจใช้เพียง 5 ตัว ก็เพียงพอที่จะใช้พยากรณ์เพื่อสร้างสมการบุคลิกภาพด้านความต้องการการเปลี่ยนแปลง โดยใช้ตัวแปรที่เป็นตัวพยากรณ์ที่ดีเป็นตัวพยากรณ์ จึงได้เสนอค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (β, b) รวมทั้งค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ จากนั้นจึงทดสอบความเป็นเส้นตรงของคะแนนจากตัวเกณฑ์ และคะแนนจากตัวพยากรณ์โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) หรือ F - test ดังแสดงในตาราง 70 และ 71 ตามลำดับ

ตาราง 70 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) รูปคะแนนมาตรฐาน (B) ค่าคงที่ของการพยากรณ์ (a) ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (S.E.b)¹ และ ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ (S.E.est.)

ตัวพยากรณ์	b	B	S.E.b	F
X_{12}	-0.1524566	-0.20705	0.03703	16.954
X_2	1.534764	0.18189	0.41435	13.720
X_1	-0.9790431	-0.13283	0.36161	7.330
X_{13}	.9877156	0.11932	0.04153	5.658
X_9	.4615642	0.09540	0.23467	3.869

$$R = .29438$$

$$S.E.est. = 4.04787$$

$$a = 16.62659$$

ตาราง 71 การวิเคราะห์ความแปรปรวนในการพยากรณ์แบบพหุคูณ

Source of Variance	df	SS	MS	F
Regression	5	612.52822	122.50564	7.47659 **
Residual	394	6455.78178	16.38523	
Total	399	7068.31000		

** ป็นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 70 และ 71 พบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวพยากรณ์ที่ติดกับตัวเกณฑ์มีค่าเท่ากับ .29438 จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวพยากรณ์ที่ติดกับตัวเกณฑ์โดยใช้ $F - test$ พบว่ามีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวพยากรณ์ที่ติดกับตัวเกณฑ์มีความสัมพันธ์เป็นเส้นตรงจึงสามารถสร้างสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \hat{Z}_{12} = & -0.20705 Z_{12} + 0.18189 Z_2 - 0.13283 Z_1 + 0.11932 Z_{13} \\ & + 0.09540 Z_9 \end{aligned}$$

ในรูปคะแนนดิบ

$$\begin{aligned} \hat{Y}_{12} = & 16.62659 - 0.1524566 X_{12} + 1.534764 X_2 - 0.9790431 X_1 \\ & + .9877156 X_{13} + .4615642 X_9 \end{aligned}$$

6.13 การค้นหาชุดของสมการที่เหมาะสมสำหรับพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ จากชุดของตัวพยากรณ์ที่เป็นตัวแปรด้านต่าง ๆ โดยการวิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ โดยวิธีการเลือกตัวพยากรณ์ที่มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (beta weight) สูงสุดก่อนแล้วเลือกตัวพยากรณ์ที่มีสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์อันดับ 2 3 ... เข้ามาเพิ่มทีละตัวตามลำดับ แล้วทดสอบความแตกต่างของค่าสหสัมพันธ์ที่เปลี่ยนไป โดยใช้ $F - test$ ซึ่งปรากฏดังตาราง 72

ตาราง 72 การค้นหาตัวพยากรณ์ที่ใช้ในการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการคบเพื่อน
ต่างเพศของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน

ตัวพยากรณ์ที่นำเข้า	R^2	R
X_2	.27190	148.6282**
$X_2 X_{13}$	.29582	13.4870**
$X_2 X_{13} X_7$	.30246	3.7698
$X_2 X_{13} X_7 X_3$	.30480	1.3295
$X_2 X_{13} X_7 X_3 X_6$	.30612	.7496
$X_2 X_{13} X_7 X_3 X_6 X_{10}$	.30817	1.1645
$X_2 X_{13} X_7 X_3 X_6 X_{10} X_8$	.30872	.3119
$X_2 X_{13} X_7 X_3 X_6 X_{10} X_8 X_{11}$	.30892	.1131
$X_2 X_{13} X_7 X_3 X_6 X_{10} X_8 X_{11} X_5$	.30910	.1016
$X_2 X_{13} X_7 X_3 X_6 X_{10} X_8 X_{11} X_5 X_1$	.30923	.0732
$X_2 X_{13} X_7 X_3 X_6 X_{10} X_8 X_{11} X_5 X_1 X_{12}$	.30928	.0280

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 72 แสดงให้เห็นว่าเมื่อใช้ตัวพยากรณ์เพศ (X_2) สามารถพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการคบเพื่อนต่างเพศได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีอำนาจในการทำนายร้อยละ 27.19 และเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{13}) แล้วพบว่าร้อยละของอำนาจการพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น 29.58 ซึ่งค่าที่เพิ่มขึ้นนี้เมื่อตรวจสอบความแตกต่างกับอำนาจพยากรณ์เดิม พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์อาชีพอื่น ๆ (X_7) แล้ว

อำนาจการพยากรณ์เพิ่มขึ้นร้อยละ 30.24 ซึ่งเมื่อทดสอบความแตกต่างแล้วไม่พบว่ามีความสำคัญทางสถิติ และแม้ว่าจะเพิ่มตัวพยากรณ์อาชีพรับราชการ (X_3) อาชีพเกษตรกรรม (X_6) ฐานะทางเศรษฐกิจสูง (X_{10}) ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ (X_8) การอบรมเลี้ยงดู (X_{11}) อาชีพค้าขาย (X_5) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) และปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู (X_{12}) แล้ว ก็ไม่พบว่าอำนาจการพยากรณ์เปลี่ยนไปจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ชี้ให้เห็นว่าในการที่จะพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ ไม่จำเป็นต้องใช้ตัวพยากรณ์ทั้งหมดเป็นตัวพยากรณ์ แต่อาจใช้เพียง 2 ตัว ก็เพียงพอที่จะใช้พยากรณ์ เพื่อสร้างสมการบุคลิกภาพด้านความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ โดยใช้ตัวแปรที่เป็นตัวพยากรณ์ที่ดีเป็นตัวพยากรณ์ จึงได้เสนอค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (B, b) รวมทั้งค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ จากนั้นจึงทดสอบความเป็นเส้นตรงของคะแนนจากตัวเกณฑ์และคะแนนจากตัวพยากรณ์ โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) หรือ $F - test$ ดังแสดงในตาราง 73 และ 74 ตามลำดับ

ตาราง 73 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) รูปคะแนนมาตรฐาน
ค่าคงที่ของการพยากรณ์ (β) ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าความคลาดเคลื่อน
มาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (S.E.b) และ
ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ (S.E.est.)

ตัวพยากรณ์	b	β	S.E.b	F
x_2	-6.855765	-0.50631	0.57300	143.156
x_{13}	-0.1836151	-0.15539	0.05000	13.484

$$R = .54389$$

$$S.E.est. = 5.68211$$

$$a = 20.04460$$

ตาราง 74 การวิเคราะห์ความแปรปรวนในการพยากรณ์แบบพหุคูณ

Source of Variance	df	SS	MS	F
Regression	2	5384.57036	2692.28518	83.38780 **
Residual	397	12817.66964	32.28632	
Total	399	18202.24000		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 73 และ 74 พบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวพยากรณ์
 ที่ติดกับตัวเกณฑ์มีค่าเท่ากับ .54389 จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวพยากรณ์ที่ติดกับตัวเกณฑ์
 โดยใช้ F- test พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวพยากรณ์ที่ติดกับตัวเกณฑ์
 มีความสัมพันธ์เป็นเส้นตรงจึงสามารถสร้างสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการบุคลิกภาพทำนายความต้องการคบเพื่อนต่าง เพศ ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_{13} = -0.50631 Z_2 - .15539 Z_{13}$$

ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y}_{13} = 20.04460 - 6.855765 X_2 - .1836151 X_{13}$$

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อที่จะทราบความแตกต่างของบุคลิกภาพตามแบบทดสอบ EPPS ระหว่างนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย
2. เพื่อทราบอันดับบุคลิกภาพของเพศหญิงและเพศชายว่าแตกต่างกันอย่างไรบ้าง
3. เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีในการทำนายบุคลิกภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
4. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์บุคลิกภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในกรณีที่พบว่าตัวพยากรณ์มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชายหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2521 สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มแบบ Simple Random Sampling

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ แบ่ง เป็น 2 ประเภทคือ

(1) แบบทดสอบ

1.1 แบบทดสอบบุคลิกภาพ EPPS (The Edwards Personal Preference Schedule) ซึ่งได้แปลและดัดแปลงโดย ละออ พงษ์พานิช นักจิตวิทยาประจำโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า

เป็นข้อทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำนวน 225 ข้อ แบบทดสอบฉบับนี้ผู้วิจัยได้หาความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร Alpha Coefficient (α) (Magnusson. 1966 : 116) ซึ่งมีความเชื่อมั่นเท่ากับ .893

1.2 แบบทดสอบการอบรมเลี้ยงดู ผู้วิจัยปรับปรุงมาจาก ชูศรี หลักเพชร (ชูศรี หลักเพชร 2517 : 24 - 28) และ สมพงษ์ คีรพัฒน์ (สมพงษ์ คีรพัฒน์ 2517 : 26 - 28) และแบบทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครูและแบบทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ผู้วิจัยปรับปรุงมาจาก จิพร โพธิ์สุวรรณ (จิพร โพธิ์สุวรรณ 2519 : 75 - 83) ซึ่งเป็นข้อทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำนวน 30 ข้อ คือการอบรมเลี้ยงดู 10 ข้อ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู 10 ข้อ และปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน 10 ข้อ แบบทดสอบฉบับนี้ ผู้วิจัยได้หาความเชื่อมั่นโดยวิธี Alpha Coefficient (α) (Magnusson. 1966 : 116) มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .850

(2.) แบบสอบถาม

2.1 แบบสอบถามเกี่ยวกับตัวนักเรียน โดยให้นักเรียนเป็นผู้ตอบได้แก่รายละเอียดเกี่ยวกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพศ อาชีพของบิดา มารดา ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดา มารดา

๔. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งวิเคราะห์ตามสมมุติฐานและความมุ่งหมายที่ตั้งเอาไว้ดังต่อไปนี้

1. คำนวณหาคะแนนเฉลี่ยของบุคลิกภาพด้านความต้องการ 15 ด้าน และวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง
2. วิเคราะห์การจำแนกอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพด้านความต้องการระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง
3. แจกแจงผลการใช้แบบสอบถามไว้กับตัวแปรด้านต่าง ๆ

4. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของตัวพยากรณ์และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวเกณฑ์แต่ละตัวกับตัวพยากรณ์
5. หาสมการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการ ซึ่งพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐาน และคะแนนดิบและค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ
6. ค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านความต้องการแยกได้ดังนี้คือ ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่านักเรียนชายมีความต้องการน้อยกว่านักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทางด้านความต้องการผลสัมฤทธิ์ทางด้านการถูกไมตรีกับผู้อื่น ทางด้านความต้องการขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น และทางด้านการความอดทน และมีความต้องการมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทางด้านความต้องการคบเพื่อนกว้างเพศ
2. การจัดอันดับความสำคัญของความต้องการทางบุคลิกภาพและการทดสอบความแตกต่างระหว่างอันดับของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง นักเรียนชายและนักเรียนหญิงให้อันดับบุคลิกภาพด้านความต้องการที่เท่ากันคือ ความต้องการการยอมรับเป็นอันดับ 1 และความต้องการแสดงออกเป็นอันดับ 14 ส่วนความต้องการทางด้านอื่น ๆ พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยที่แตกต่างกัน และการจัดอันดับก็แตกต่างกัน เมื่อทำการทดสอบหาค่าความแตกต่างของการจัดอันดับทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยวิธี H - test ผลปรากฏว่าการจัดอันดับมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม จัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพด้านความต้องการไว้ไม่เหมือนกัน
3. ผลการใช้แบบสอบถามวัดตัวแปรด้านต่าง ๆ ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 6
4. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของตัวพยากรณ์และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์กับตัวเกณฑ์มีทั้งในทางบวกและทางลบ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เหล่านี้มีทั้งค่าที่มีนัยสำคัญทางสถิติ และไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งหมายความว่าตัวพยากรณ์บางตัวไม่มีความสัมพันธ์

หรือมีความสัมพันธ์กับตัวเกณฑ์ต่ำมาก มิได้หมายความว่าตัวแปรเหล่านั้นไม่เป็นตัวแปรที่สำคัญทางการศึกษา แต่มีความหมายเพียงว่าความแปรปรวนของตัวแปรดังกล่าวนั้น ไม่สามารถอธิบายความแปรปรวนของบุคลิกภาพด้านความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้ หรืออธิบายได้ก็แต่เพียง เล็กน้อยเท่านั้น

5. บุคลิกภาพด้านความต้องการความสัมพันธ์กับตัวแปรด้านต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ เพศ (X_2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) อาชีพอื่น ๆ (X_7) อาชีพค้าขาย (X_5) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{13}) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู (X_{12}) อาชีพรับราชการ (X_3) ฐานะทางเศรษฐกิจสูง (X_{10}) อาชีพรับจ้าง (X_4) มีความสัมพันธ์กันเป็นเส้นตรงและใกล้เคียงการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\hat{Z}_1 = .11720 Z_2 + .12375 Z_1 - .08237 Z_7 + .11504 Z_5 - .07687 Z_{13} \\ + .03595 Z_{12} + .04938 Z_3 + .02160 Z_{10} + .01892 Z_4$$

และสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$\hat{Y}_1 = 11.97756 + .8472905 X_2 + .7814941 X_1 - 3.438656 X_7 \\ + .8658780 X_5 - .5452421 X_{13} + .2268221 X_{12} + .405457 X_3 \\ + .9062886 X_{10} + .1513376 X_4$$

6. ในการค้นหาตัวพยากรณ์ที่สำคัญสำหรับพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการความสัมพันธ์พบว่าเมื่อเพิ่มเพศ (X_2) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) ที่ละตัวตามลำดับแล้วพบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณที่ได้มีค่าต่างไปจากค่าสหสัมพันธ์พหุคูณเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ แต่เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์อาชีพอื่น ๆ (X_7) อาชีพค้าขาย (X_5) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{13})

ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู (X_{12}) อาชีพรับราชการ (X_3) ฐานะทางเศรษฐกิจสูง (X_{10}) และอาชีพรับจ้าง (X_4) ที่ละตัวตามลำดับแล้ว ไม่พบว่าค่าสหสัมพันธ์ทุกตัวมีค่าเปลี่ยนไปจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าตัวพยากรณ์เพศ (X_2) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) ส่งผลต่อการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการการความสัมพันธ์ได้ดีกว่าตัวพยากรณ์อื่น ๆ และได้สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\hat{Z}_1 = .13675 Z_2 + .12177 Z_1$$

และในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$\hat{Y}_1 = 11.21857 + .9886566 X_2 + .7690044 X_1$$

7. บุคลิกภาพด้านความต้องการของผู้อื่นกับตัวแปรด้านต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{13}) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู (X_{12}) อาชีพอื่น ๆ (X_7) ฐานะทางเศรษฐกิจสูง (X_{10}) เพศ (X_2) ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ (X_8) อาชีพรับราชการ (X_3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) อาชีพรับจ้าง (X_4) การอบรมเลี้ยงดู (X_{11}) มีความสัมพันธ์กันเป็นเส้นตรง และได้สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\begin{aligned} \hat{Z}_2 = & -.15836 Z_{13} + .15908 Z_{12} - .09221 Z_7 + .06740 Z_{10} + .03533 Z_2 \\ & + .02790 Z_8 - .03112 Z_3 - .01789 Z_1 - .01280 Z_4 + .00532 Z_{11} \end{aligned}$$

และสมการในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$\begin{aligned} \hat{Y}_2 = & 11.76507 - .1005020 X_{13} + .8979999 X_{12} - 3.444255 X_7 + .2530107 X_{10} \\ & + .2285392 X_2 + .2437428 X_8 - .2286375 X_3 - .1010713 X_1 \\ & - .9164353 X_4 + .2779893 X_{11} \end{aligned}$$

8. ในการค้นหาตัวพยากรณ์ที่สำคัญสำหรับพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการยกย่องผู้อื่น พบว่าเมื่อเพิ่มปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{13}) และปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู (X_{12}) ที่ละตัวตามลำดับแล้วพบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณที่ได้มีค่าต่างไปจากสหสัมพันธ์พหุคูณเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ แต่เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์อาชีพอื่น ๆ (X_7) ฐานะทางเศรษฐกิจสูง (X_{10}) เพศ (X_2) ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ (X_8) อาชีพรับราชการ (X_3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) อาชีพรับจ้าง (X_4) การอบรมเลี้ยงดู (X_{11}) ที่ละตัวตามลำดับแล้วไม่พบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณมีค่าเปลี่ยนไปจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าตัวพยากรณ์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{13}) และปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู (X_{12}) ส่งผลต่อการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการยกย่องผู้อื่นได้ดีกว่าตัวพยากรณ์อื่น ๆ และได้สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\hat{Z}_2 = .016370 Z_{12} - .16533 Z_{13}$$

และในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$\hat{Y}_2 = 11.84046 + .9240738 X_{12} - .1049256 X_{13}$$

9. บุคลิกภาพด้านความต้องการความเป็นระเบียบกับตัวแปรด้านต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{13}) การอบรมเลี้ยงดู (X_{11}) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู (X_{12}) อาชีพค้าขาย (X_5) เพศ (X_2) ฐานะทางเศรษฐกิจสูง (X_{10}) อาชีพอื่น ๆ (X_7) อาชีพรับราชการ (X_3) อาชีพค้าขาย (X_4) ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ (X_8) มีความสัมพันธ์กันเป็นเส้นตรงและได้สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\begin{aligned}\hat{Z}_3 = & .09138 Z_1 - .15420 Z_{13} + .10847 Z_{11} + .08163 Z_{12} + .07887 Z_5 \\ & + .04220 Z_2 + .037211 Z_{10} - .02324 Z_7 + .03900 Z_3 + .02050 Z_4 \\ & + .00627 Z_8\end{aligned}$$

และสมการในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$\begin{aligned}\hat{Y}_3 = & -12.02258 + .6874730 X_1 - .1302876X_{13} + .7542638X_{11} \\ & + .6134745X_{12} + .8082110 X_5 + .3634432X_2 + .1859465X_{10} \\ & -1.155543X_7 + .3815266X_3 + .1953786X_4 + .7294000 X_8\end{aligned}$$

10. ในการค้นหาตัวพยากรณ์ที่สำคัญสำหรับพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการความเป็นระเบียบ พบว่าเมื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{13}) การอบรมเลี้ยงดู (X_{11}) ทีละตัวตามลำดับแล้วพบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณที่ได้มีค่าต่ำไปจากสหสัมพันธ์พหุคูณเดิม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู (X_{12})

อาชีพค้าขาย (X_5) เพศ (X_2) ฐานะทางเศรษฐกิจสูง (X_{10}) อาชีพอื่น ๆ (X_7) อาชีพรับราชการ (X_3) อาชีพรับจ้าง (X_4) ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ (X_8) ทีละตัวตามลำดับแล้ว ไม่พบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณมีค่าเปลี่ยนไปจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{13}) การอบรมเลี้ยงดู (X_{11}) ส่งผลต่อการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการความเป็นระเบียบได้ดีกว่าตัวพยากรณ์อื่น ๆ และได้สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\hat{Z}_3 = .10280 Z_1 - .14075 Z_{13} + .11932 Z_{11}$$

และในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$\hat{Y}_3 = 13.98259 + .7733479 X_1 - .1189221 X_{13} + .8297110 X_{11}$$

11. บุคลิกภาพด้านความต้องการแสดงออกกับตัวแปรด้านต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{13}) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู (X_{12}) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) อาชีพรับราชการ (X_3) ฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง (X_9) อาชีพรับจ้าง (X_4) อาชีพค้าขาย (X_5)

เพศ (X_2) อาชีพเกษตรกรรม (X_6) การอบรมเลี้ยงดู (X_{11}) ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ (X_8) มีความสัมพันธ์กันเป็นเส้นตรงและได้สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\hat{Z}_4 = .12173 Z_{13} - .09354 Z_{12} + .07581 Z_1 + .27688 Z_3 - .066187 Z_9 \\ + .23404 Z_4 + .18904 Z_5 + .02842 Z_2 + .07141 Z_6 + .015432 Z_{11} \\ + .01158 Z_8$$

$$\hat{Y}_4 = 7.881887 + .7992652 X_{13} - .5463379 X_{12} + .4432035 X_1 \\ + 2.104736 X_3 - .2539716 X_9 + 1.733324 X_4 + 1.317227 X_5 \\ + .1901779 X_2 + .8120105 X_6 + .8340539 X_{11} + .1046302 X_8$$

12. ในการค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีสำหรับพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการแสดงออกพบว่า เมื่อเพิ่มปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{13}) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู (X_{12}) ที่ละตัวตามลำดับแล้วพบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณที่ได้มีค่าต่ำไปจากสหสัมพันธ์พหุคูณเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) อาชีพรับราชการ (X_3) ฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง (X_9) อาชีพรับจ้าง (X_4) อาชีพค้าขาย (X_5) เพศ (X_2) อาชีพเกษตรกรรม (X_6) การอบรมเลี้ยงดู (X_{11}) ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ (X_8) ที่ละตัวตามลำดับแล้ว ไม่พบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณมีค่าเปลี่ยนไปจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าตัวพยากรณ์ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{13}) และปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู (X_{12}) ส่งผลต่อการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการแสดงออกได้ดีกว่าตัวพยากรณ์อื่น ๆ และได้สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\hat{Z}_4 = .013752 Z_{13} - .10020 Z_{12}$$

และในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$\hat{Y}_4 = 10.17798 + .9029960 X_{13} - .5852196 X_{12}$$

13. บุคลิกภาพด้านความต้องการ เป็นอิสระกับตัวแปรด้านต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ อาชีพค้าขาย (X_5) อาชีพรับราชการ (X_3) การอบรมเลี้ยงดู (X_{11}) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู (X_{12}) อาชีพอื่น ๆ (X_7) ฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง (X_9) อาชีพรับจ้าง (X_4) มีความสัมพันธ์กันเป็นเส้นตรงและได้สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\hat{Z}_5 = .23871Z_5 + .16975Z_3 - .06516Z_{11} + .07570Z_1 - .06149Z_{12} + .03125Z_7 + .02541Z_9 + .01296Z_4$$

ในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$\hat{Y}_5 = 13.33509 + 1.879966X_5 + 1.458422X_3 - .3979598X_{11} + 5.002001X_1 - .4059106X_{12} + 1.365217X_7 + .1102030X_9 + .1084777X_4$$

14. ในการค้นหาตัวพยากรณ์ที่สำคัญสำหรับพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการ เป็นอิสระพบว่า เมื่อเพิ่ม อาชีพค้าขาย (X_5) และอาชีพรับราชการ (X_3) ที่ละตัวตามลำดับแล้วพบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณที่ได้มีค่าต่างไปจากสหสัมพันธ์พหุคูณเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์การอบรมเลี้ยงดู (X_{11}) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู (X_{12}) อาชีพอื่น ๆ (X_7) ฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง (X_9) และอาชีพรับจ้าง (X_4) ที่ละตัวตามลำดับแล้วไม่พบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณมีค่าเปลี่ยนไปจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าตัวพยากรณ์อาชีพค้าขาย (X_5) และอาชีพรับราชการ (X_3) ส่งผลต่อการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการการ เป็นอิสระได้ดีกว่าตัวพยากรณ์อื่น ๆ และได้สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\hat{Z}_5 = .22345Z_5 + .46934Z_3$$

ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y}_5 = 11.82468 + 1.759832X_5 + 1.396479X_3$$

15. บุคลิกภาพด้านความต้องการถูกไมตรีกับผู้อื่นกับตัวแปรต่าง ๆ ซึ่งได้แก่เพศ (X_2)

ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ (X_8) อาชีพเกษตรกรรม (X_6) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{13}) การอบรมเลี้ยงดู (X_{11}) ฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง (X_9) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู (X_{12}) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) อาชีพอื่น ๆ (X_7) อาชีพค้าขาย (X_5) มีความสัมพันธ์กันเป็นเส้นตรง และใช้สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\hat{Z}_6 = .37906 Z_2 + .79808 Z_8 + .68204 Z_6 + .03872 Z_{13} + .03172 Z_{11} \\ + .33870 Z_9 + .03454 Z_{12} + .3333 Z_1 + 2.15712 Z_7 + .39924 Z_5$$

และสมการในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$\hat{Y}_6 = 10.35102 + 1.00031 X_2 - .5311533 X_8 + 1.340766 X_6 + .6475220 X_{13} \\ - .5073851 X_{11} + .3537455 X_9 + .2687173 X_{12} - .2510782 X_1 \\ - 1.001006 X_7 - .9409472 X_5$$

16. ในการค้นหาตัวพยากรณ์ที่สำคัญสำหรับพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการถูกไมตรีกับผู้อื่นพบว่าเมื่อเพิ่ม เพศ (X_2) ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ (X_8) อาชีพเกษตรกรรม (X_6) ทีละตัวตามลำดับแล้วพบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณที่ได้มีค่าต่ำไปจากสหสัมพันธ์พหุคูณเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ แต่เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{13}) การอบรมเลี้ยงดู (X_{11}) ฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง (X_9) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู (X_{12}) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) อาชีพอื่น ๆ (X_7) อาชีพค้าขาย (X_5) ทีละตัวตามลำดับแล้วไม่พบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณมีค่าเปลี่ยนไปจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าตัวพยากรณ์ เพศ (X_2) ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ (X_8) อาชีพเกษตรกรรม (X_6) ส่งผลต่อการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการถูกไมตรีกับผู้อื่นได้ดีกว่าตัวพยากรณ์อื่น ๆ และใช้สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\hat{Z}_6 = .13527 Z_2 - .12048 Z_8 + .09756 Z_6$$

ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y}_6 = 11.93349 + 1.011976 X_2 - 1.27170 X_8 + 1.240014 X_6$$

17. บุคลิกภาพด้านความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่นกับตัวแปรด้านต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ การอบรมเลี้ยงดู (X_{11}) ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ (X_8) เพศ (X_2) อาชีพเกษตรกรกรรม (X_6) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{13}) อาชีพรับจ้าง (X_4) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู (X_{12}) ฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง (X_9) อาชีพค้าขาย (X_5) มีความสัมพันธ์กันเป็นเส้นตรงและได้สมการในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\hat{Z}_7 = .09890 Z_{11} - 0.7384 Z_8 + .12061 Z_2 + .12059 Z_6 + .08996 Z_{13} \\ + .10729 Z_4 - .08068 Z_1 + .03075 Z_{12} + .04200 Z_9 + .03211 Z_5$$

และสมการในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$\hat{Y}_7 = 11.74382 + .6120610 X_{11} - .7642718 X_8 + .9244260 X_2 \\ + 1.570500 X_6 + .6765138 X_{13} + .9100022 X_4 - .5401784 X_1 \\ + .2056788 X_{12} + .1845795 X_9 + .2562409 X_5$$

18 ในการค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีสำหรับพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่นพบว่าเมื่อเพิ่มการอบรมเลี้ยงดู (X_{11}) ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ (X_8) เพศ (X_2) ที่ละตัวตามลำดับ แล้วพบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณที่ได้มีค่าต่างไปจากสหสัมพันธ์พหุคูณเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์อาชีพเกษตรกรกรรม (X_6) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู (X_{12}) อาชีพรับจ้าง (X_4) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู (X_{12}) ฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง (X_9) อาชีพค้าขาย (X_5) ที่ละตัวตามลำดับแล้ว ไม่พบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณมีค่าเปลี่ยนไปจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าตัวพยากรณ์ การอบรมเลี้ยงดู (X_{11}) ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ (X_8) เพศ (X_2) ส่งผลต่อการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่นได้ดีกว่าตัวพยากรณ์อื่น ๆ และได้สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\hat{Z}_7 = .12177 Z_{11} - .11130 Z_8 + .10795 Z_2$$

และในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y}_7 = 14.17103 + .7535674 X_{11} - 1.152061 X_8 + .8274057 X_2$$

19. บุคลิกภาพทางด้านความต้องการขอความช่วยเหลือกับตัวแปรด้านต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ เพศ (X_2) อาชีพอื่น ๆ (X_7) อาชีพรับราชการ (X_3) การอบรมเลี้ยงดู (X_{11}) ฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง (X_9) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{13}) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู (X_{12}) ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ (X_8) อาชีพค้าขาย (X_5) และอาชีพเกษตรกรรม (X_6) มีความสัมพันธ์กันเป็นเส้นตรงและได้สมการในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\hat{Z}_8 = .23325 Z_2 + .07964 Z_7 + .04621 Z_3 - .05472 Z_{11} + .05834 Z_9 + .02703 Z_1 - .03356 Z_{13} + .02764 Z_{12} + .02864 Z_8 - .01543 Z_5 + .00675 Z_6$$

และสมการในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$\hat{Y}_8 = 13.61476 + 2.245824 X_2 + 4.427812 X_7 + .5053157 X_3 - .4254238 X_{11} + .3220712 X_9 + .2273098 X_1 - .3169920 X_{13} + .2322238 X_{12} + .3724033 X_8 - .1546863 X_5 + .1103890 X_6$$

20. ในการค้นหาตัวพยากรณ์ที่สำคัญสำหรับพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการขอความช่วยเหลือพบว่าเมื่อเพิ่ม เพศ (X_2) แล้วค่าสหสัมพันธ์พหุคูณที่ได้มีค่าต่ำไปจากสหสัมพันธ์พหุคูณเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์อาชีพอื่น ๆ (X_7) อาชีพรับราชการ (X_3) การอบรมเลี้ยงดู (X_{11}) ฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง (X_9) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{13}) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู (X_{12}) ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ (X_8) ที่ละตัวตามลำดับแล้วไม่พบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณมีค่าเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าตัวพยากรณ์ เพศ (X_2) ส่งผลต่อการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการขอความช่วยเหลือได้ดีกว่าตัวพยากรณ์อื่น ๆ และได้สมการในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\hat{Z}_8 = .23463 Z_2$$

ในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$\hat{Y}_8 = 12.93443 + 2.259122 X_2$$

21. บุคลิกภาพด้านความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่นกับตัวแปรด้านต่าง ๆ ซึ่งได้แก่

ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ (X_8) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) เพศ (X_2) การอบรมเลี้ยงดู (X_{11}) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{13}) ฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง (X_9) อาชีพรับราชการ (X_3) อาชีพค้าขาย (X_5) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู (X_{12}) มีความสัมพันธ์กันเป็นเส้นตรง และได้สมการในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\hat{Z}_9 = 1.16240 Z_8 + .13697 Z_1 - .12422 Z_2 + .08520 Z_{11} + .06413 Z_{13} \\ + .04717 Z_9 + .02268 Z_3 + .01380 Z_5 + .00869 Z_{12}$$

และสมการในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$\hat{Y}_9 = 6.630822 + 1.964927 X_8 + 1.071948 X_1 - 1.112938 X_2 - .6163009 X_{11} \\ + .5636894 X_{13} + .2822848 X_9 + .2307669 X_3 + .1287666 X_5 \\ + .6797580 X_{12}$$

22. ในการค้นหาตัวพยากรณ์ที่สำคัญสำหรับพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น พบว่าเมื่อเพิ่ม ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ (X_8) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) เพศ (X_2) การอบรมเลี้ยงดู (X_{11}) ที่ละตัวตามลำดับแล้ว ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณที่ได้มีค่าต่างไปจากสหสัมพันธ์พหุคูณเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 แต่เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{13}) ฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง (X_9) อาชีพรับราชการ (X_3) อาชีพค้าขาย (X_5) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู (X_{12}) ที่ละตัวตามลำดับแล้ว ไม่พบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณมีค่าเปลี่ยนไปจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแสดงว่าตัวพยากรณ์ ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ (X_8) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) เพศ (X_2) การอบรมเลี้ยงดู (X_{11}) การอบรมเลี้ยงดู (X_{11}) ส่งผลต่อการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่นได้ดีกว่าตัวพยากรณ์อื่น ๆ และได้สมการในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$Z_9 = .13281 Z_8 + .14200 Z_1 - .12503 Z_2 + .10390 Z_{11}$$

ในรูปคะแนนดิบ

$$Y_9 = 8.871085 + 1.606891 X_8 + 1.11332 X_1 - 1.120228 X_2 \\ + .7515754 X_{11}$$

23. บุคลิกภาพด้านความต้องการถ่มตนกับตัวแปรด้านต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ อาชีพค้าขาย (X_5) อาชีพรับราชการ (X_3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{13}) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู (X_{12}) เพศ (X_2) ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ (X_8) อาชีพอื่น ๆ (X_7) การอบรมเลี้ยงดู (X_{11}) อาชีพเกษตรกรรม (X_6) ฐานะทางเศรษฐกิจสูง (X_{10}) มีความสัมพันธ์กันเป็นเส้นตรง และได้สมการในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$Z_{10} = -.18067 Z_5 - .13644 Z_3 - .12401 Z_1 - .10072 Z_{13} + .12715 Z_{12} \\ + .07189 Z_2 - .07098 Z_8 - .05597 Z_7 - .06020 Z_{11} + .01686 Z_6 \\ + .01109 Z_{10}$$

และสมการในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$Y_{10} = 21.40451 - 1.614309 X_5 - 1.328877 X_3 - .9296743 X_1 - .10072 X_{13} \\ + .9522572 X_{12} + .6170107 X_2 - .8226024 X_8 - 2.773504 X_7 \\ - .4171819 X_{11} - .2458595 X_6 + .5522978 X_{10}$$

24. ในการค้นหาตัวพยากรณ์ที่สำคัญสำหรับพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการถ่มตน พบว่า เมื่อเพิ่มอาชีพค้าขาย (X_5) อาชีพรับราชการ (X_3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{13}) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู (X_{12}) ทีละตัวตามลำดับแล้ว ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณที่ได้มีค่าต่างไปจากสหสัมพันธ์พหุคูณเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 แต่เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์เพศ (X_2) ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ (X_8) อาชีพอื่น ๆ (X_7) การอบรมเลี้ยงดู (X_{11}) อาชีพเกษตรกรรม (X_6) และฐานะทางเศรษฐกิจ (X_{10}) ทีละตัวตามลำดับแล้ว

ไม่พบว่าค่าสหสัมพันธ์หาค่าเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าตัวพยากรณ์
อาชีพค้าขาย (X_5) อาชีพรับราชการ (X_3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง
นักเรียนกับเพื่อน (X_{13}) ส่งผลต่อการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการลดมคนได้ดีกว่าตัวพยากรณ์
อื่น ๆ และได้สมการในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\hat{Z}_{10} = -.18612 Z_5 - .13627 Z_3 - .11989 Z_1 - .13395 Z_{13} + .13241 Z_{12}$$

ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y}_{10} = 20.98809 - 1.663078 X_5 - 1.328306 X_3 - .8988282 X_1 \\ - .1127827 X_{13} + .9916601 X_{12}$$

25. บุคลิกภาพด้านความต้องการช่วยเหลือผู้อื่นกับตัวแปรด้านต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ เพศ (X_2)
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) อาชีพรับจ้าง (X_4) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{13})
ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ (X_8) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู (X_{12}) การอบรมเลี้ยงดู (X_{11})
อาชีพเกษตรกรรม (X_6) ฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง (X_9) มีความสัมพันธ์กันเป็นเส้นตรงและ
ได้สมการในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\hat{Z}_{11} = .15483 Z_2 - .16944 Z_1 + .08117 Z_4 + .07816 Z_{13} - .08065 Z_3 \\ - .03790 Z_8 + .06369 Z_{12} - .05275 Z_{11} - .03233 Z_6 + .01255 Z_9$$

และสมการในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$\hat{Y}_{11} = 16.29104 + 1.331496 X_2 - 1.272816 X_1 + .772389 X_4 + .6594506 X_{13} \\ - .7877616 X_3 - .4401308 X_8 + .4779896 X_{12} - .3662879 X_{11} \\ - .4724537 X_6 + .6189891 X_9$$

26. ในการค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีสำหรับพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น พบว่าเมื่อเพิ่ม เพศ (X_2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) อาชีพรับจ้าง (X_4) ที่ละตัว ความลำคืบแล้ว ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณที่ได้มีค่าต่างไปจากสหสัมพันธ์พหุคูณเดิม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และ .05 แต่เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{12}) การอบรมเลี้ยงดู (X_{11}) อาชีพเกษตรกรกรรม (X_6) ฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง (X_9) ที่ละตัวความลำคืบแล้ว ไม่พบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณมีค่าเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าตัวพยากรณ์ เพศ (X_2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) อาชีพรับจ้าง (X_4) ส่งผลต่อการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการช่วยเหลือผู้อื่นได้ดีกว่าตัวพยากรณ์อื่นๆ และได้สมการในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$Z_{11} = 1.364108 Z_2 - 1.222949 Z_1 + 1.186575 Z_4$$

ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y}_{11} = 18.59393 + 1.364108 X_2 - 1.222949 X_1 + 1.186575 X_4$$

27. บุคลิกภาพด้านความต้องการการเปลี่ยนแปลงกับตัวแปรด้านต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู (X_{12}) เพศ (X_2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{13}) ฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง (X_9) อาชีพรับจ้าง (X_4) อาชีพเกษตรกรกรรม (X_6) อาชีพค้าขาย (X_5) ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ (X_8) อาชีพอื่น ๆ (X_7) การอบรมเลี้ยงดู (X_{11}) มีความสัมพันธ์กันเป็นเส้นตรง และได้สมการในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\begin{aligned} \hat{Z}_{12} = & -.19873 Z_{12} + .17458 Z_2 - .12150 Z_1 + .11814 Z_{13} + .10610 Z_9 \\ & -.08910 Z_4 - .03577 Z_6 - .02258 Z_5 + .02059 Z_8 + .00916 Z_7 \\ & -.00785 Z_{11} \end{aligned}$$

และสมการในรูปคะแนนถังนี้

$$\begin{aligned}\hat{Y}_{12} = & 16.72849 - .1463310 X_{12} + 1.473123 X_2 - .8955028 X_1 \\ & + .9779765 X_{13} + .5133241 X_9 - .8319379 X_4 \\ & - .5127524 X_6 - .1983321 X_5 + .2345846 X_8 + .4472297 X_7 \\ & - .5348975 X_{11}\end{aligned}$$

28. ในการค้นหาตัวพยากรณ์ที่กล่าวถึงพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการการเปลี่ยนแปลง พบว่าเมื่อเพิ่มปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู (X_{12}) เพศ (X_2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{13}) ฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง (X_9) ที่ละตัวตามลำดับแล้ว ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณที่ได้มีค่าต่ำไปจากสหสัมพันธ์พหุคูณเดิม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 แต่เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์อาชีพรับจ้าง (X_4) อาชีพเกษตรกรรม (X_6) อาชีพค้าขาย (X_5) ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ (X_8) อาชีพอื่น ๆ (X_7) การอบรมเลี้ยงดู (X_{11}) ที่ละตัวตามลำดับแล้ว ไม่พบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณมีค่าเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าตัวพยากรณ์ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู (X_{12}) เพศ (X_2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{13}) ฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง (X_9) ส่งผลต่อการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการช่วยเหลือผู้อื่นได้ก็กว่าตัวพยากรณ์อื่น ๆ และใส่สมการในรูปคะแนนมาตรฐานถังนี้

$$\hat{Z}_{12} = -.20705 Z_{12} + .18189 Z_2 - .13283 Z_1 + .11932 Z_{13} + .09540 Z_9$$

ในรูปคะแนนดิบ

$$\begin{aligned}\hat{Y}_{12} = & 16.62659 - .1524566 X_{12} + 1.534764 X_2 - .9790431 X_1 \\ & + .9877156 X_{13} + .4615642 X_9\end{aligned}$$

29. บุคลิกภาพด้านความต้องการความอดทนกับตัวแปรด้านต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู (X_{12}) ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ (X_8) อาชีพรับจ้าง (X_4) อาชีพเกษตรกรกรรม (X_6) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{13}) การอบรมเลี้ยงดู (X_{11}) อาชีพค้าขาย (X_5) ฐานะทางเศรษฐกิจสูง (X_{10}) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) เพศ (X_2) ไม่มีความสัมพันธ์กันเป็นเส้นตรง

30. บุคลิกภาพด้านความต้องการคบเพื่อนต่างเพศกับตัวแปรด้านต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ เพศ (X_2) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{13}) อาชีพอื่น ๆ (X_7) อาชีพรับราชการ (X_3) อาชีพเกษตรกรกรรม (X_6) ฐานะทางเศรษฐกิจสูง (X_{10}) ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ (X_8) การอบรมเลี้ยงดู (X_{11}) อาชีพค้าขาย (X_5) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู (X_{12}) มีความสัมพันธ์กันเป็นเส้นตรงและได้สมการในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\begin{aligned}\hat{Z}_{13} = & -.49922 Z_2 - .16114 Z_{13} + .08351 Z_7 + .05799 Z_3 + .05468 Z_6 \\ & - .04411 Z_{10} + .02079 Z_8 + .01420 Z_{11} + .01468 Z_5 - .01221 Z_1 \\ & + .00745 Z_{12}\end{aligned}$$

และสมการในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$\begin{aligned}\hat{Y}_{13} = & 19.18179 - 6.759722 X_2 - .1904037 X_{13} + 6.529478 X_7 \\ & + .8918547 X_3 + 1.257995 X_6 - .3466017 X_{10} + .3801987 X_8 \\ & + .1552045 X_{11} + .2069733 X_5 - .1444097 X_1 + .9893126 X_{12}\end{aligned}$$

31. ในการค้นหาตัวพยากรณ์ที่สำคัญสำหรับพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการคบเพื่อนต่างเพศพบว่าเมื่อเพิ่ม เพศ (X_2) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{13}) ที่ละตัวตามลำดับแล้วค่าสหสัมพันธ์พหุคูณที่ได้มีค่าต่างไปจากสหสัมพันธ์พหุคูณเดิม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ อาชีพอื่น ๆ (X_7) อาชีพรับราชการ (X_3) อาชีพเกษตรกรกรรม (X_6)

ฐานะทางเศรษฐกิจสูง (X_{10}) ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ (X_8) การอบรมเลี้ยงดู (X_{11}) อาชีพค้าขาย (X_5) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู (X_{12}) ที่ละตัวตามลำดับแล้ว ไม่พบว่าค่าสหสัมพันธ์หาค่าเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าตัวพยากรณ์ เพศ (X_2) และปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{13}) ส่งผลต่อการพยากรณ์บุคลิกภาพด้านความต้องการคบเพื่อนต่างเพศได้ดีกว่าตัวพยากรณ์อื่น ๆ และได้สมการในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\hat{Z}_{13} = -0.50631 Z_2 - .15539 Z_{13}$$

ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y}_{13} = 20.04460 - 6.855765 X_2 - .1836151 X_{13}$$

32. บุคลิกภาพด้านความต้องการเชิงรุก (ก้าวร้าว) กับตัวแปรด้านต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู (X_{12}) อาชีพอื่น ๆ (X_7) ฐานะทางเศรษฐกิจสูง (X_{10}) เพศ (X_2) อาชีพเกษตรกรรม (X_6) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{13}) การอบรมเลี้ยงดู (X_{11}) ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ (X_8) อาชีพค้าขาย (X_5) ไม่มีความสัมพันธ์กันเป็นเส้นตรง

อภิปรายผล

1. การเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านความต้องการ ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือความต้องการความสัมฤทธิ์ผลความต้องการถูกไม่ตรีกับผู้อื่น ความต้องการขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น ความต้องการความอดทนและความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งเอาไว้ว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีบุคลิกภาพด้านความต้องการแตกต่างกัน

จากผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยแล้ว ผลปรากฏว่านักเรียนชายมีบุคลิกภาพด้านความต้องการที่แตกต่าง เช่นนี้แสดงว่านักเรียนชายมีความต้องการน้อยกว่านักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในด้านความต้องการความสัมฤทธิ์ผลความต้องการถูกไม่ตรีกับผู้อื่น ความต้องการขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น และความต้องการความอดทน ส่วนความต้องการเชิงนิมิตนักเรียนชายมีความต้องการมากกว่านักเรียนหญิง ได้แก่ความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ บุญสนอง ไกรเนตร (บุญสนอง ไกรเนตร 2515 : 11) ที่พบว่าเพศชายและเพศหญิงแตกต่างกันในด้านบุคลิกภาพด้านความต้องการ ซึ่งถึงแม้ว่าจะไม่แตกต่างกันหมดทั้ง 15 ด้าน แต่ยังมีบางด้านที่แตกต่างกัน

จากลักษณะความแตกต่างดังกล่าวข้างต้น ที่พบว่านักเรียนชายมีความต้องการน้อยกว่านักเรียนหญิงในด้านความต้องการความสัมฤทธิ์ผล อาจเป็นเพราะว่านักเรียนหญิงมีความกระตือรือร้น ความเอาใจใส่ มีความขยันหมั่นเพียรในการทำงานอย่างสม่ำเสมอและทางด้านการเรียนนักเรียนหญิงมีความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงกว่านักเรียนชาย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ คลาก (มณฑิร วุฒิคุณ 2516 : 18) อ้างอิงจาก Clark . 1965 : 34-37) ส่วนทางด้านความต้องการถูกไม่ตรีกับผู้อื่นและความต้องการขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นนั้น น่าจะเป็นเพราะว่าเพศชายถูกอบรมให้เป็นคนกล้าหาญ มีความมั่นใจในตนเอง เพราะต้องเป็นผู้นำ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของมิลเลอร์ (Miller . 1957 : 141 - 142) อีกทั้งต้องเข้มแข็ง อดทน เด็ดเดี่ยว เป็นตัวของตัวเอง ช่วยเหลือตนเองได้ ทั้งกฎหมายได้บัญญัติให้ผู้ชายเป็นหัวหน้าครอบครัว (ภทรวาทิ . 2507 : 317) แต่ลักษณะเพศหญิงมักจะเป็นไปในทางเก็บตัว

ชลาทอย ไม่เชื่อมั่นในตนเอง ลอนโยนและถูกรอบมให้รู้จักอ่อนน้อมกับบุคคลทั่วไป และไม่มีโอกาสคบเพื่อนได้อย่างเสรีมากนัก เพราะต้องปฏิบัติตามสภาพของหญิงไทย

สำหรับทางด้านความต้องการความอดทนนั้น เพศหญิง เป็นเพศที่มีความอดทนมากกว่าเพศชาย เพราะประเพณีไทยนั้นกำหนดให้หญิงต้องอยู่ในความดูแลควบคุมของบิดามารดาอย่างเคร่งครัด และได้รับการฝึกให้รู้จักอดกลั้น เก็บความรู้สึก อารมณ์ต่าง ๆ เอาไว้ ไม่กล้าแสดงออกจนเกินควรเกรงจะเป็นที่ครหาของสังคมได้ จึงต้องมีความต้องการความอดทนสูงกว่าเพศชาย อีกประการหนึ่งโดยทั่วไปเด็กผู้หญิงมักจะถูกฝึกให้รับนิโคชอบภายในครอบครัวมากกว่าเด็กผู้ชายและพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ไทยก็เช่นเดียวกัน คือแม่มีความไว้วางใจเด็กหญิงที่จะให้เลี้ยงน้องมากกว่าเด็กชาย โดยทั่วไปแล้วเด็กผู้หญิงมีความอดทนและละเอียดถี่ถ้วนกว่าเด็กผู้ชาย (ละม้ายมาศ ศรีหัตต์ และคณะ 2510 : 115)

และเมื่อพิจารณาในแง่ความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ ปรากฏว่านักเรียนชายมีความต้องการทางด้านนี้นักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ละออ พงษ์พานิช (ละออ พงษ์พานิช 2514 : 50) ที่ศึกษาระหว่างครูชายกับครูหญิง พบว่าครูชายมีความต้องการคบเพื่อนต่างเพศสูงกว่าครูหญิง ที่เป็นเช่นนี้จะเป็นเพราะว่า อิทธิพลของวัฒนธรรมประเพณีไทย บิดามารดามักจะสั่งสอนอบรมให้บุตรหญิงมีความสงบเสงี่ยม เรียบร้อย ไม่เปิดโอกาสให้คบเพื่อนต่างเพศอย่างอิสระ ถือว่าการแสดงออกในการต้องการคบเพื่อนต่างเพศเป็นสิ่งไม่เหมาะสม จะถูกตำหนิจากผู้ใหญ่ซึ่งมักถือคติว่า เป็นหญิงต้องรักษาวงศ์วงศ์ ส่วนผู้ชายมีโอกาสที่จะแสดงออกทางการคบเพื่อนต่างเพศได้อิสระมากกว่าเพศหญิง ไม่ถูกตำหนิจากผู้ใหญ่ ไม่ถือว่าเป็นเรื่องเสียหาย จากเหตุผลดังกล่าวจึงพอจะเข้าใจว่าเหตุใดนักศึกษาจึงมีความต้องการคบเพื่อนต่างเพศมากกว่านักศึกษาหญิง และจากผลที่ได้ครั้งนี้ยังสอดคล้องกับการวิจัยของ เอ็ดเวิร์ด (Edwards, 1959 : 141) ซึ่งได้ทำการศึกษากับนักศึกษาหญิง ชาย ในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกาจำนวน 1509 คน พบว่านักศึกษาชายมีความต้องการคบเพื่อนต่างเพศมากกว่านักศึกษาหญิง

2. การทดสอบความแตกต่างของการจัดอันดับความแตกต่างทางบุคลิกภาพด้านความต้องการระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ผลที่ได้ปรากฏว่าค่า $\chi^2 = 31.95$ ซึ่งแสดงว่าการให้ความสำคัญของอันดับแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อ 2 ที่ตั้งเอาไว้ว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงให้ความสำคัญของบุคลิกภาพด้านความต้องการแตกต่างกันเป็นเพราะว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มนี้อาศัยอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน เช่นสภาพความเป็นอยู่ทางบ้าน การอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกันและสถานศึกษาก็อยู่ในเขตที่ต่างกัน เพราะบางแห่งก็อยู่ในแหล่งชุมชน แต่บางแห่งก็ไกลจากชุมชนออกไป จึงทำให้มีลักษณะค่านิยมที่ไม่เหมือนกัน อันเป็นเหตุให้การจัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพแตกต่างกัน

3. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์กับตัวเกณฑ์มีค่าไม่สูงนักและมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางตัวมีค่าต่ำมากจนไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เหตุที่ค่าสหสัมพันธ์เหล่านี้ไม่มีค่าสูงมากนั้น ก็เนื่องจากว่าบุคลิกภาพด้านความต้องการมิได้เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบเหล่านั้นเท่านั้น หากแต่ยังมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบอื่น ๆ รวมอยู่ด้วย แต่อย่างไรก็ตามองค์ประกอบเหล่านี้คือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพศอาชีพ ของผู้ปกครองฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ก็จัดได้ว่าเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพด้านความต้องการ

4. ผลจากการวิจัยพบว่าตัวพยากรณ์ที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพด้านความต้องการความสัมฤทธิ์ผลคือเพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลจากการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่านักเรียนหญิงมีความต้องการด้านความสัมฤทธิ์ผลมากกว่านักเรียนชาย อาจเป็นเพราะว่าเพศหญิงมีความสนใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมน้อยกว่ามักจะมุ่งทำสิ่งที่อยู่เฉพาะหน้าเช่น การเรียน มีความขยันหมั่นเพียรอยู่เสมอ ซึ่งต่างกับเพศชายมีความสนใจนอกไปจากเรื่องเรียนมากกว่า และความขยันหมั่นเพียรน้อยกว่า ไม่ใส่ใจในเรื่องเล็กน้อย ๆ เช่นเพศหญิง จึงทำให้เพศชายสามารถอธิบายความแปรปรวนของความต้องการความสัมฤทธิ์ผลได้ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนี้เป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะต้องอาศัยความสามารถในด้านต่าง ๆ ความเอาใจใส่

ความขยันหมั่นเพียรในการเรียนจึงจะส่งผลทำให้ได้รับความสำเร็จ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นพื้นฐานขั้นต้น
ในด้านความต้องการความสัมพันธ์ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ คลาร์ก (มณเฑียร วุฒิชัย
2516 : 18 อ้างอิงมาจาก Clark.1965:34-37) และพาร์สลีย์ (Parsley. 1963 :
210 - 212)

5. ผลจากการวิจัยพบว่าตัวพยากรณ์ที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพด้านความต้องการยกย่องผู้อื่นคือ
ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู และปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ
เกทเซลท์ และแจ๊คสัน (ละเอียด บุญเกิด 2513 : 11 - 12 อ้างอิงมาจาก Getzelt and
Jackson. 1968 : 274) และสอดคล้องกับการศึกษาของ เฮิร์ด (Hurd. 1971 : 3793 -A)
ที่ได้ศึกษาพบว่า การยกย่องผู้อื่นหรือการยอมรับการกระทำของผู้อื่นนั้นขึ้นอยู่กับสัมพันธภาพระหว่างบุคคล
โดยเฉพาะอย่างยิ่งระหว่างนักเรียนกับครู ในสภาพสังคมไทยเราให้ความเคารพนับถือและยกย่องครู
ซึ่งเป็นผู้มีพระคุณต่อศิษย์มาตั้งแต่โบราณ ส่วนปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนนั้น จะเห็นได้โดย
ทั่วไปว่า การอยู่ร่วมกันนั้นคนไทยมักให้เกียรติแก่เพื่อนร่วมกลุ่ม ยอมรับความคิดเห็นในกลุ่มเพื่อน
ด้วยกัน มีความสามัคคีกัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นการนำไปสู่การยกย่องสมาชิกในกลุ่มของตน การยอมรับ
นับถือผู้อื่นมีความสามารถและยกย่องคนที่มีความประพฤติดีนั้นมักเกิดขึ้นเสมอในกลุ่มบุคคลซึ่งต้องพึ่งพาอาศัยกัน
นับเป็นส่วนหนึ่งที่ส่งผลต่อความต้องการด้านการยกย่องผู้อื่น

6. ผลการวิจัยพบว่าตัวพยากรณ์ที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพด้านความต้องการความเป็นระเบียบคือ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และการอบรมเลี้ยงดู ซึ่งผลการวิจัย
นี้สอดคล้องกับการศึกษาของ เก็นฮาร์ท และฮอยท์ (Gebhart and Hoyt. 1958 : 125 - 128)
และสอดคล้องกับการศึกษาของสุพัตรา สุภาพ (สุพัตรา สุภาพ 2516 : 108) ทางด้านผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพด้านความต้องการความเป็นระเบียบก็เพราะว่าในการเรียน
ให้ประสบผลสำเร็จด้วยดีนั้นจำเป็นต้องมีการวางแผนงานทางด้านการเรียนล่วงหน้า มีระบบระเบียบ
และกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการทำงาน สำหรับปฏิสัมพันธ์ระหว่าง
นักเรียนกับเพื่อนนั้น ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนบางครั้งก็ต้องอาศัยความเป็นระเบียบ อยู่ด้วยกันภายใต้
กฎเกณฑ์ของโรงเรียน มีการฝึกอบรมให้เป็นคนมีระเบียบวินัยและประพฤติตนเป็นพลเมืองดีของชาติ

ฉะนั้นจึงนับได้ว่าเป็นส่วนที่ส่งเสริมความต้องการทางด้านความเป็นระเบียบ ส่วนการอบรมเลี้ยงดูนั้น การเอาใจใส่ของพ่อแม่ การให้ความดูแล อบรมสั่งสอน ทำให้เด็กประพฤติอยู่ในระเบียบวินัย อยู่ในโอวาทของพ่อแม่ พ่อแม่ที่เข้มงวดกวดขัน จะคอยชักเตือนอบรมเด็กให้มีความประพฤติ สุภาพเรียบร้อย ซึ่งนับว่าส่งผลต่อบุคลิกภาพด้านความต้องการความเป็นระเบียบ

7. ผลการวิจัยพบว่าตัวพยากรณ์ที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพด้านความต้องการแสดงออกคือปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครูและปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน นับว่าตัวพยากรณ์ทั้ง 2 นี้ มีผลโดยตรงกับการแสดงออกซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ เลวิน ลิปปิต และไวท์ (ก๊อ สวัสดิพิพานิช 2519 : 35 อ้างอิงมาจาก Lewin, Lippert and White. 1969:122-127) และบุญยิ่ง เจริญยิ่ง (บุญยิ่ง เจริญยิ่ง 2508 : 39 - 40) จะเห็นได้ว่านักเรียนวัยรุ่นเป็นวัยที่ชอบแสดงออกในทุก ๆ ด้าน (สุชา จันทน์เอม 2513 : 247) นักเรียนมีเวลาอยู่ในโรงเรียน พบปะสนทนากับเพื่อนฝูง มีความสนิทสนมกันในห้องเรียนแล้ว เมื่อนักเรียนมีปัญหาเกิดขึ้นครูก็สามารถแก้ปัญหา และให้ความช่วยเหลือนักเรียนได้ดี จนนักเรียนเกิดความรู้สึกว่าครูเป็นที่พึ่งของตน เป็นที่ปรึกษาของตนได้ในยามจำเป็น เมื่อเป็นเช่นนี้ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครูจะเป็นไปในด้านดี มีบรรยากาศเป็นกันเอง มีความใกล้ชิด นักเรียนจึงสามารถแสดงออกกับครูได้ แลอยู่ในขอบเขต จึงนับได้ว่าจะส่งผลต่อบุคลิกภาพด้านความต้องการแสดงออก

8. ผลการวิจัยพบว่าตัวพยากรณ์ที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพด้านความต้องการ เป็นอิสระคืออาชีพค้าขายและอาชีพรับราชการ ซึ่งนับว่าน่าจะเป็นไปตามหลักความจริงที่ว่าอาชีพค้าขายนั้นขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพ ความต้องการและความสามารถ ตลอดจนความพอใจของตน ซึ่งเป็นอาชีพที่มีอิสระอาชีพหนึ่ง ส่วนอาชีพรับราชการนั้นขึ้นอยู่กับความพอใจของบุคคลในอาชีพและทัศนคติส่วนตัวของผู้ประกอบอาชีพเอง ซึ่งก็นับว่ามีผลต่อการเป็นอิสระอีกตัวแปรหนึ่งด้วย

9. ผลการวิจัยพบว่า ตัวพยากรณ์ที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพด้านความต้องการถูกไม่ตรงกับผู้อื่นคือ เพศและอาชีพเกษตรกรกรรม นับว่าเพศเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพด้านนี้มาก เพราะเพศหญิงจะแตกต่าง

กับเพศชายคือ มีอารมณ์อ่อนไหวง่าย มีความนุ่มนวลอ่อนหวาน มีธรรมชาติของหญิงด้วยการเอาอกเอาใจ แก่ผู้อื่นเสมอซึ่งหาได้ยากในเพศชาย แล้วยังไรก็ตามการอยู่รวมในสังคมต้องอาศัยการมีไมตรีต่อกัน ถ้อยทีต่อบุคคลอื่น ซึ่งนับได้ว่าเป็นการผูกไมตรีกันอยู่บในสังคมด้วย ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับการวิจัยของระจิต ตรีพุทธิรัตน์ (ระจิต ตรีพุทธิรัตน์ 2510 : 49) ส่วนทางค่านิยมเพศกรรมนั้น อาจเป็นเพราะว่าลักษณะ

ของอาชีพเป็นแบบเครือญาติพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีความเป็นกันเอง ช่วยเหลือเกื้อกูลกันในบรรดา ผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรม จึงทำให้อาชีพนี้เอื้อต่อการพัฒนาบุคลิกภาพด้านความต้องการผูกไมตรีกับผู้อื่น

10. ผลการวิจัยพบว่าตัวพยากรณ์ที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพด้านความต้องการ เข้าใจตนเองและผู้อื่น คือการอบรมเลี้ยงดู เพศ และฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ สำหรับการอบรมเลี้ยงดูและเพศ ซึ่งส่งผลต่อบุคลิกภาพด้านนี้นั้นสอดคล้องกับการวิจัยของ อีริกสัน (Erikson, 1963 : 149 - 151

citing Erikson, 1963:343-367) และเอ็ดเวิร์ด (Edwards, 1959 : 10) การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่มีส่วนในการทำให้เด็กเข้าใจตนเองและผู้อื่นโดยการอบรมสั่งสอน หากพ่อแม่มีความรู้ทางด้านจิตวิทยาดี เลี้ยงดูเด็กแบบประชาธิปไตยจะส่งเสริมให้เด็กรู้จักเหตุและผลในการกระทำสิ่งต่าง ๆ มีการไตร่ตรองและปฏิบัติตนไปในทางที่สังคมยอมรับ ทางด้านเพศ เพศหญิงมีอารมณ์อ่อนไหวได้ง่าย คิดเห็นในสิ่งเล็กน้อย เมื่อมีผิดพลาดก็นำมาคิดและพยายามแก้ไข จึงมักจะรู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเราเสมอ สำหรับเพศชายก็เช่นกันเป็นเพศที่มีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้จักให้อภัย จึงสามารถจะเข้าใจผู้อื่นได้ดีเช่นกัน ส่วนฐานะทางเศรษฐกิจต่ำนั้นสอดคล้องกับการศึกษาเรื่องบุคลิกภาพของ สุกวิทย์ สิกโยคะ (สุกวิทย์ สิกโยคะ 2514 : 63) และ ฮามาเช็ค และโมริ (Hamacheck, and

Mori, 1964 : 162) ที่พบว่าผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจค่อนข้างต่ำจะขาดความเชื่อมั่นในตนเอง เอาใจตนเองและเข้าใจตนเองยาก จึงนับว่าฐานะทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้อง เป็นอย่างมากกับบุคลิกภาพด้านความต้องการ เข้าใจตนเองและผู้อื่น

11. ผลการวิจัยพบว่า ตัวพยากรณ์ที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพด้านความต้องการขอความช่วยเหลือคือเพศ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของระจิต ตรีพุทธิรัตน์ (ระจิต ตรีพุทธิรัตน์ 2510 : 49) และอีเบอร์ลีน (Eberlein, 1970 : 112 - 114) จะเห็นได้ว่าเพศหญิงเป็นเพศที่อ่อนแอ มีอารมณ์อ่อนไหวได้ง่าย

มีความเชื่อมั่นในตนเองน้อยกว่าเพศชาย ซึ่งมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง เข้มแข็ง และอดทน

ไม่จำเป็นต้องขอความช่วยเหลือจากใครมากนัก แต่ทว่าเพศหญิงนั้นมีความต้องการขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นด้วยเหตุผลดังกล่าวแล้ว ฉะนั้นเพศจึงเป็นตัวแปรที่สำคัญในด้านการต้องการขอความช่วยเหลือ

12. ผลการวิจัยพบว่าตัวพยากรณ์ที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพด้านความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่นคือ ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเพศ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สิวีย์ สังกะ (สิวีย์ สังกะ 2514 : 63) ผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจค่อนข้างต่ำจะปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ยากก่อให้เกิดปัญหาทางสังคม ชอบการแสดงออกและข่มขู่บุคคลอื่นเป็นการทดแทน ประกอบกับมีความภาคภูมิใจน้อย มีเวลาเอาใจใส่ดูแลอบรมสั่งสอนไ้ม่มากนัก เพราะต้องหาเลี้ยงชีพด้วยฐานะค่อนข้างต่ำ จึงนับว่าฐานะทางเศรษฐกิจค่อนข้างต่ำมีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพด้านความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น สำหรับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคคลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมักจะหันมาคบเพื่อน เพราะขาดความสนใจในการเรียน มักชอบแสดงออกทางก้นต่าง ๆ เพื่อเรียกร้องความสนใจแทน จึงมีส่วนเกี่ยวข้องกับความต้องการทางด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เก็บฮาร์ท และฮอยท์ (Gebhart and Hoyt. 1958 : 125 - 128) ทางบ้านเพศ เพศชายจะมีความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่นมากกว่าเพศหญิง สอดคล้องกับการวิจัยของ ประเวทย์ จันทรรัตน์ (ประเวทย์ จันทรรัตน์ 2516 : 70 - 71) เพราะเพศชายมีความแข็งแรง อดทน มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง กล้าหาญ มีเหตุผล เป็นผู้นำของครอบครัวได้ จึงนับได้ว่าเพศส่งผลต่อบุคลิกภาพด้านความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น

13. ผลการวิจัยพบว่าตัวพยากรณ์ที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพด้านความต้องการถ่อมตน คืออาชีพค้าขาย อาชีพรับราชการ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน จะเห็นได้ว่าทั้งอาชีพค้าขายและอาชีพรับราชการ จำเป็นต้องอาศัยการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลต่าง ๆ โดยทั่วไป การถ่อมตนและยอมรับความคิดเห็นของบุคคลอื่นนับได้ว่ามีส่วนสัมพันธ์โดยตรงกับบุคลิกภาพด้านความต้องการถ่อมตน ซึ่งเป็นไปตามหลักความจริง สำหรับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เก็บฮาร์ท และฮอยท์ (Gebhart and Hoyt. 1958 : 125 - 128) ซึ่งได้ศึกษา นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจะมีความถ่อมตนมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

เพราะผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงส่วนมากมักจะได้รับการยอมรับในสังคมได้มากกว่าว่าเป็นผู้มีความสามารถสูง ส่วนผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจะมีความรู้สึกว่าตนเองน้อยกว่า ย่อมมักจะถ่อมตน ไม่กล้าทะเลาะเบาะแว้ง และมีความเชื่อมั่นในตนเองต่ำ ส่วนปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู และนักเรียนกับเพื่อนนั้น สอดคล้องกับการศึกษาของ นำทรัพย์ จันทรหอม (นำทรัพย์ จันทรหอม 2505 : 3) ซึ่งได้ศึกษาถึงพฤติกรรมที่ครูแสดงต่อนักเรียน และนักเรียนแสดงต่อเพื่อนจะเป็นการสร้างเสริมบุคลิกภาพด้านความต้องการถ่อมตนและเป็นที่ยอมรับในสังคม จะเห็นได้ว่าการสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ การถ่อมตนเป็นสิ่งที่จำเป็น หากแสดงออกมาเกินไปจนเกินขอบเขตจะก่อให้เกิดความไม่พอใจของสมาชิกในกลุ่ม ก่อให้เกิดปัญหาในการปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ ฉะนั้นความเป็นกันเอง ถ้อยทีถ้อยอาศัยกัน ในระหว่างเพื่อนในกลุ่มมักจะเกี่ยวข้องกับการถ่อมตนด้วย ส่วนปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครูนั้น นักเรียนจะให้ความเคารพยกย่องครูอยู่แล้ว ได้รับการอบรมสั่งสอนให้อยู่ในโอวาท ระเบียบวินัย นักเรียนจึงมักจะถ่อมตน อ่อนน้อมต่อครู ซึ่งเป็นไปตามหลักความจริงและสภาพของสังคมไทย

14. ผลการวิจัยพบว่าตัวพยากรณ์ที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพด้านความต้องการช่วยเหลือผู้อื่นคือ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและอาชีพรับจ้าง สำหรับเพศนั้นโดยธรรมชาติเพศชายเป็นเพศที่แข็งแกร่งอกทน มักจะช่วยเหลือตนเองและผู้อื่นได้เสมอ จึงได้รับการยกย่องให้เป็นผู้นำของครอบครัว ทางด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยทั่วไปผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมักจะเป็นผู้ที่เฉลียวฉลาด มีความสามารถมาก ได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น และเป็นที่พึ่งให้แกผู้อื่น ช่วยเหลือผู้อื่นได้มากกว่าผู้ที่มีความสามารถน้อย และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างต่ำ ส่วนผู้มีอาชีพรับจ้างนั้นมักเป็นบุคคลที่มีสภาพกายแข็งแรง อดทนต่อความเหนื่อยยาก และตามหลักความจริงผู้ที่มอาชีพรับจ้างนั้นมักจะช่วยเหลือผู้อื่นเป็นอย่างดี เพื่อเอากาลังกายแลกกับเงินเดือน หรือรายได้ที่ได้รับ ซึ่งนับว่าส่งผลต่อบุคลิกภาพด้านความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น

15. ผลการวิจัยพบว่าตัวพยากรณ์ที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพด้านความต้องการการเปลี่ยนแปลงคือ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง สำหรับเพศจะเห็นได้ว่าเพศหญิงชอบการเปลี่ยนแปลง มีอารมณ์อ่อนไหวง่าย

นิยมการแต่งกายที่ทันสมัย ชอบดัดแปลงแก้ไขสิ่งของให้แปลกใหม่และลงความแปลกตาเสมอ จึงมีส่วนเกี่ยวข้องกับความต้องการการเปลี่ยนแปลง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครูและนักเรียนกับเพื่อนนั้น ทั้งครูและเพื่อนเป็นแบบอย่างให้แก่เด็กนักเรียนเป็นอย่างมาก เพราะนักเรียนวัยนี้เป็นวัยรุ่นชอบการเปลี่ยนแปลง หากได้รับการยอมรับไม่ดีพอ เด็กมักจะประพฤติกดโกงง่ายเพราะได้รับแบบอย่างที่ไม่ดี (ละม้ายมาศ ศรีทศต์ และคณะ 2510 : 124) ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นจะส่งผลต่อบุคลิกภาพด้านความต้องการการเปลี่ยนแปลง เพราะผู้ที่มีความสัมพันธ์ทางการเรียนเป็นผู้ที่มีความสามารถจะดัดแปลง แก้ไข คิดค้นว่า อยู่เสมอ มีความกระตือรือร้น เปลี่ยนแปลงทางด้านการคิดและการกระทำให้แปลกใหม่อยู่เสมอ มีความกระตือรือร้น เปลี่ยนแปลงทางด้านการคิดและการกระทำให้แปลกใหม่อยู่เสมอ และผู้ที่มีฐานะปานกลาง มักจะมีเงินใช้จ่ายโดยไม่เดือดร้อน สามารถจะซื้อหาในสิ่งที่ตนต้องการได้ เช่น เสื้อผ้า เครื่องใช้ส่วนตัว เพราะเด็กวัยรุ่นต้องการความสวยงาม นิยมความแปลกใหม่และทันสมัย จึงนับได้ว่าตัวแปรดังกล่าวมาแล้ว ส่งผลโดยตรงต่อบุคลิกภาพด้านความต้องการการเปลี่ยนแปลง

16. ผลจากการวิจัยพบว่าตัวพยากรณ์ที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพด้านความต้องการคบเพื่อนต่างเพศคือ เพศ และปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เพศชายจะมีความต้องการคบเพื่อนต่างเพศมากกว่าเพศหญิง เพราะการอบรมเลี้ยงดูและวัฒนธรรมไทยไม่เปิดโอกาสให้เพศหญิงคบเพื่อนได้อย่างอิสระเสรี เช่น เพศชาย และสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนนั้นจะมีอิทธิพลมากในการคบเพื่อนต่างเพศ ความใกล้ชิดสนิทสนม ความเป็นกันเองกับเพื่อนมักจะถูกโน้มน้าวจิตใจและอารมณ์ให้คล้อยตามกลุ่มเพื่อนทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศกัน ฉะนั้น นับว่าเพศและปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนมีส่วนเกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพด้านความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ

ข้อเสนอแนะ

1. ควรจะได้มีการวิจัยทำนองนี้กับนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนภูมิภาคบ้าง เพื่อจะได้เป็นการเปรียบเทียบกัน และเท่าที่ผู้วิจัยได้นำมา ก็เป็นการสรุปตัวอย่างเอามาเพียงตัวอย่างโรงเรียนละ 1 ห้องเท่านั้น ซึ่งนับว่ายังน้อยมาก ควรจะได้ขยายออกไปให้กว้างขวางกว่าเดิม เพื่อจะได้ทำให้ผลการวิจัยนั้นตรงกับความเป็นจริงและได้ผลที่มากยิ่งขึ้น

2. ควรจะได้นำเครื่องมือนี้ไปทำกับผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ กัน จะได้เปรียบเทียบ
บุคลิกภาพให้เห็นได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

3. การวิจัยครั้งต่อไปควรจะได้นำตัวแปรอื่นเช่น สภาพความเป็นอยู่ อายุ ระดับการศึกษา
ฐานะทางสังคม และความถนัดในการเรียน เข้ามาร่วมศึกษาค้นคว้าเพื่อให้ได้ผลที่แตกต่างกัน

4. ผลการศึกษาครั้งนี้ควรจะได้ใช้เป็นแนวทาง เพื่อเป็นข้อสังเกตในการให้คำปรึกษาและให้
ความช่วยเหลือแก่นักเรียนต่อไป.

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ก้อ สวัสดิพานิช วัยรุ่นและการปรับปรุงบุคลิกภาพ โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช
2519, 191 หน้า
- _____ วิชาศุภศรุตตอน 3 จิตวิทยา โรงพิมพ์คุรุสภา 2513, 270 หน้า
- กันติมา บุญวานิช การสำรวจความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดเพชรบุรี
ที่มีต่อโรงเรียนอาชีวศึกษา วิทยานิพนธ์ ค.ม. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2509, 82 หน้า อักสำเนา
- จรรจา จินายน "การแนะแนวเด็กในครอบครัวที่มีปัญหาขัดแย้ง" บทความแนะแนวการศึกษา
และอาชีพ ฉบับที่ 6 2508, 39 หน้า
- ณัฐมา อาษาารัฐ การศึกษาค่านิยมที่สัมพันธ์กับการพัฒนาประเทศจากวรรณกรรมที่วัยรุ่นสนใจ
ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2514, 117 หน้า อักสำเนา
- ชาติ ไทยภักดิ์ หลักยุทธศาสตร์ในโรงเรียน โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์ 2513, 184 หน้า
- เชื้อชน ศรียากย์ และ นล นรากร รวบรวม สฤทธิสอนหญิง สำนักพิมพ์คลังวิทยา
2508, 264 หน้า
- เตือนจิตต์ จิตต์อารี การคบเพื่อนของนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520, 91 หน้า
อักสำเนา
- นำทรัพย์ จันทรหอม ความมุ่งหวังของนักเรียนต่อครูในเรื่องการลงโทษและการให้รางวัล
ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2505, 90 หน้า อักสำเนา
- บุญสนอง ไกรเนตร การเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านความต้องการ (Personality Needs)
ระหว่างผู้ศึกษาวิชาชีพครูและวิชาชีพพยาบาล ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2515, 148 หน้า อักสำเนา

บุญยัง เจริญยิ่ง ความสัมพันธ์ทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่ง ของโรงเรียน

บ้านพรานหมื่น จังหวัดอุดรธานี และโรงเรียนอุเม้ง จังหวัดเชียงใหม่

รายงานการวิจัย ฉบับที่ 8 สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก 2518, 51 หน้า

บุญกร เพชรวิวรรธน์ ทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาที่มีต่อครูในโรงเรียนภาคกลาง

ปริญญาโทพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519, 78 หน้า อุดສຳເນາ

ประคอง ประสิทธิ์พร ความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในด้านการเรียนการสอน

กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการปรับตัวของนักเรียน ปริญญาโทพนธ์ กศ.ม.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519, 56 หน้า อุดສຳເນາ

ประพันธ์ สุทธาวาส ความก้าวร้าวกับการอบรมเลี้ยงดู ปริญญาโทพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519, 56 หน้า อุดສຳເນາ

ประเวทย์ จันทรัตน์ การศึกษาเปรียบเทียบความต้องการทางบุคลิกภาพ 15 ด้าน ของนักเรียน

ฝึกหัดครูและนักเรียนเกษตรกรรมในจังหวัดอุดรธานี ปริญญาโทพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา

ประสานมิตร 2516, 90 หน้า อุดສຳເນາ

เปื้อง จันดา การเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แตกต่างกันในโรงเรียนมัธยมแบบประสม ภาคเหนือ ปริญญาโทพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519, 144 หน้า อุดສຳເນາ

ประสาธ บัณฑิตวงศ์ ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และการคิดแบบอเนกนัย เค้าโครงปริญญาโทพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา

ประสานมิตร 2515, 24 หน้า อุดສຳເນາ

ภัทรวดี (นามแฝง) "การหมิ่นและการสมรสที่ถูกต้องตามกฎหมาย" คู่มือกุลสตรี

สำนักพิมพ์อุดมศึกษา 2507, 317 หน้า

มัญชรี บุญนาค การศึกษาเปรียบเทียบสังคมประเพณีของนิคมการค้าและบุคลิกภาพของเด็ก

ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและต่างจังหวัด วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2514, 113 หน้า อุดສຳເນາ

มัททนา ปิยะมาดา การสำรวจคุณลักษณะของครูในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปริญญาโท กศ.ม.

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2511, 133 หน้า อัดสำเนา

มณเฑียร วุฒิกุล การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ปีการศึกษา 2514 ระหว่างโรงเรียนเทศบาล โรงเรียนราษฎร์ โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาและโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารนครหลวง ในเขตนครหลวง กรุงเทพมหานครกับเขตพื้นที่ระเทศภาค ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516, 60 หน้า อัดสำเนา

ยุพรัตน์ ฤๅสมิตติ การนิยามทางอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

วิทยานิพนธ์ ก.ม. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2510, 71 หน้า อัดสำเนา

ยุพิน นิสัยนัต การศึกษาเปรียบเทียบของกิจกรรมทางด้านการประกอบธุรกิจ การปรับตัวและกิจกรรมใน วิทยาลัยของนักศึกษา ป.กศ. ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2514 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นสูงและต่ำ ของวิทยาลัยครูในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 155 หน้า อัดสำเนา

ระจิต ศรีพุทธวิรัตน์ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา

พนมวัน กับการรับรู้ของนิสิตที่ติดต่ออาจารย์สอน วิทยานิพนธ์ ก.ม. แผนกจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2510, 90 หน้า อัดสำเนา

ละม้ายมาศ กรหัตถ์ และคณะ อิทธิพลของสังคมต่อการพัฒนาการของเด็กที่ตำบลนาป่า อำเภอมือง จังหวัดชลบุรี รายงานการวิจัย ฉบับที่ 9 ของสถาบันระหว่างชาติสำหรับการถนอมรักษาเด็ก โรงพิมพ์กุสุมา 2510, 189 หน้า

ละอัยศ มุญเกิด คุณลักษณะของครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปริญญาโท กศ.ม.

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2513, 60 หน้า อัดสำเนา

ละออง พงษ์พานิช การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกลักษณะที่ปรากฏในกลุ่มชนบางอาชีพ วิทยานิพนธ์ ก.ม. แผนกจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2511, 90 หน้า อัดสำเนา

- เลิศพร ภาระสกุล "การอบรมระเบียบสังคมของเยาวชนในประเทศไทย" เยาวชนไทย
หน้า 1 - 21 สถาบันวิจัยทางสังคมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2516, 140 หน้า
- x วนิตา พงษ์ไชย ทัศนคติของครูชายที่มีต่อการเป็นครู วิทยานิพนธ์ ก.ม. คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2510, 64 หน้า อักสำเนา
- x วารินทร์ ม่วงสุวรรณ ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูเด็กแบบให้ความรักและแบบควบคุม
ความเชื่อเพื่อและวินัยทางสังคม วิทยานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
2517, 189 หน้า อักสำเนา
- * วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา สำรวจคุณลักษณะของครูที่สังคมต้องการในด้านการสอน
2518, หน้า 77 - 78 ฉบับโรเนียว
- วินิจ เกตุชา การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่กับความคึกสวัจสร้างสรรค์
ความเป็นผู้นำ และความวิตกกังวลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุโขทัย
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 93 หน้า อักสำเนา
- x ธีรยุทธ วิเชียรโชติ "สังคมไมตรีสัมพันธ์กับการพัฒนาประเทศ" วารสารจิตวิทยา 2513,
หน้า 36 - 37
- x สมาคมคหเศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทย การวางแผนการเด็ก โรงพิมพ์วิบูลย์กิจ 2518, 318 หน้า
- เสนอ อินทรสุขศรี "บ้านคือคนดี" เอกสารการนิเทศการศึกษา ฉบับที่ 92 บทความประกอบ
หมวดการศึกษาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ หน้า 42 - 49 หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู
กระทรวงศึกษาธิการ 2511
- x สุชา จันทน์เอบ และสุรางค์ จันทน์เอม จิตวิทยาเด็ก สำนักพิมพ์ประสานมิตร ม.ป.ป.,
- 217 หน้า
- x สุลินี อินสว่าง การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพของเด็กวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง
กับเด็กวัยรุ่นในโรงเรียน วิทยานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
2516, 98 หน้า อักสำเนา
- สุวิทย์ สังโยคะ การศึกษามุคลิกภาพของนักเรียนฝึกหัดครูระดับ ป.กศ. ชั้นปีที่ 2 และ ป.กศ.สูง
ชั้นปีที่ 2 ณ วิทยาลัยครูในภาคการศึกษา 6 วิทยานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2514, 70 หน้า อักสำเนา

สมพงษ์ ทิรพัฒน์ ความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการอบรมเลี้ยงดู ความเชื่อมั่นในตนเองและ
ความรู้สึกรับนิชอบ ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 2517, 57 หน้า อัครสาเนา

สมพงษ์ มั่นระวัง การศึกษาแนวโน้มของการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีวศึกษานักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสโขทัย ปีการศึกษา 2512 ปริญญาโท กศ.ม.
 วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2513, 161 หน้า อัครสาเนา

สุภัทรา สุภาพ สังคมและวัฒนธรรมไทย ไทยวัฒนาพานิช 2506, 182 หน้า

อรุณ เขาวนาศรัย, พ.ท. "เยาวชนกับยาเสพติดในประเทศไทย" วารสารหมรรถนักรักวิทยาศาสตร์
 14 : 69 - 71 ธันวาคม 2514

อบอวด เกตุวรรณ การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพของบุคคลในอาชีพครูกับแพทย์ ปริญญาโท กศ.ม.
 วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516, 219 หน้า อัครสาเนา

อรทัย ชื่นมณีย์ จิตวิทยาเกี่ยวกับโรคจิต โรคประสาทและความผิดปกติทางเพศ กรุงเทพมหานคร
 2518, 204 หน้า

• Andry, B.J. "Adaptiveness and the Role of Parent in Academic Success"
The Personal and Guidance Journal. 35 : 518 - 522, 1960.

• Assum, Al. and levy, S.I. "A Comparative Study of the Academic Ability
 and Achievement of two Groups of College Student," Journal of
Educational Psychology, 38 : 307 - 311, 1947.

• Astin, Alexander W. The Educational and Vocational Development of College
Students. The American Council of Education, 1971. 141 p.

• Baldwin, Alfred L. "Socialization and Parent - Child Relationship,"
Child Development. Vol. 19 : 137 September 1948.

Blackburn, Salah Pauline Sturdivant. "Relationship of Selected to
 Occupational and Educations and Expectations of Female High School
 Seniors, "Dissertation Abstracts. 35(7) : 4152, January 1975.

- ^ Buss, A.H. The Psychology of Aggression. New York, John Willey & sons Inc., 1961. 307 pp.
- Collazo, Jenaro Collazo. "Occupational Plans of Puerto Rican Youth," Dissertation Abstracts. 28(4) : 1534 - 1535, October 1967.
- ^ Cronbach, Lee J. Educational Psychology. New York, Harcourt Brace & World Inc., 1963. 270 p.
- Davie, James S. and Hare, Paul A. "Button - Down Callar College," Human Organization. 14 : 13 - 20, Winter 1956.
- Desena, Paul A. "The Role of Consistency of Indentify Characteristics of three levels of Achievement," The Journal and Guidance Journal 43 : 145 - 149, 1964.
- ^ Dinkmeyer, Don C. Child Development : The Emerging Self, New Jersey, Prentice - Hall, 1965. 190 p.
- Dobbins, Loy Henderson. "Education and Oeeupational Aspirations and Expectation of High School Senior Boys in Five Louisiana Paisher," Dissertation Abstracts. 29(9) : 2958 - A, March, 1969.
- ^ Dollard, John Social Learning and Imitation. New Haven, Vale University Press, 1961. 341 p.
- Donovan, Waltey. "Personal Adjustment and Prediction of Academic Achievement," The Journal of Applied Psychology. 49 : 20 - 22, 1965.
- Eaddy, Vanik Siles. "The Influence of Selected Factors on the Vocational Choices of Vocational Agricultural Students in Laulsiana," Dissertation Abstracts. 29(9) : 2959 - 2959 -A, March, 1969.
- Eberlein, E. Larry. "The EPPS Need Structure of In - Service Elementary School Teacher," The Journal of Educational Research. 64 : 112 - 114, November, 1970.
- ^ Edwards, Allen L. Mannal, Edwards Personal Preference Schedule. The Psychological Corporation, New York, 1959. 300 p.
- Egbert, Robert L. and Bigelow, Gardon S. "Personality Factor and Independent Study," The Journal of Educational Research. September, 1968. P. 37 - 44.
- Flakerty, Rita M. and Reutzal, Eileen. "Personality Tracits of High and Low Achievers in College," The Journal of Educational Research. Vol. 58 May - June, 1965.

- Flander, N.A. Analyzing Teaching Behavior. Addison Wesley Publishing Co. Inc., 1970. 448 p.
- Francis, J. Crowley. "Children's Perceptions of Parental Authority and Love, School Achievement and Personality," Dissertation Abstracts. 29 : 3863 - A, 1969.
- Gebhart, Cary G. and Hoyt, Donald P. "Personality Needs of Under and Over Achieving Freshmen," The Journal of Applied Psychology. 44 : 125 - 128 April, 1958.
- Gill, L.J. "Some Nonintellectual Correlates of Academic Achievement among Mexican Secondary School Students," Journal of Educational Psychology. 53 : 144 - 149, 1962.
- Guilford, J.P. Fundamental Statistic in Psychology and Education. New York, Mc Graw - Hill Inc, 1965. 605 p.
- Hall, Calvin S. and Lindzey, Gardner. Theory of Personality. New York, John Willy and Son, Inc., 1965. 572 p.
- Hamacheck, Don E. and Mori, Takako. "Need Structure Personal adjust and Academic Self Concept of Beginning Education Students," The Journal of Educational Research. Vol. 58 December, 1964.
- Herlock, E.B. Child Development. 4th.ed., Mc Graw - Hill, New York, 1964. 776 p.
- Holland, John L. The Psychology of Vocational Choice. Blaisdell Publishing Company, 1966. 132 p.
- Hurd, Donald Eugene. "The Relationship of Effective Variables to College Achievement." Dissertation Abstracts International. Vol-31, No.11: 5793-A, May, 1971.
- Hurlock, Elizabeth B. Developmental Psychology. Mc Graw - Hill Book Company, Inc., New York 1968. 170 p.
- Johnson, Russel M. "A Comparison of Gifted Adolescents from High and Low Socioeconomic Backgrounds on School Achievement and Personality Traits," Dissertation Abstracts. 27 : 3326 April, 1967.
- Karch Robert R. and Estrabrook, E.C. 250 Teaching Techniques Milwaukee, Druce Publishing Company, 1956, 131 p.

- Krug, Robert E. "Over and Under Achievement and the Edwards Personal Preference Schedule," Journal of Applied Psychology. 43 : 133 - 136 April, 1959.
- Lyon, J.B. "A Study of Experimental, Motivational, and Personality Factors Related to Vocational Decision Versus Indecision," Dissertation Abstracts. 20(4) : 1269 October, 1959.
- Mathin, Arnald H. and Mendelsolin, Frances A. "The Relationship Between Personality and Achievement Variables in the Elementary school," Journal of Educational Research. Vol. 58, July - August, 1965.
- Merrill, R.M. "Comparison of Education on Students, Successful Sciences Teachers and Educational Administration of the Edward p.8," Journal of Educational Research. LIV, No.1 : 38 - 40; September, 1960.
- Mussen, Paul H. The Psychological Development of the Child. Anglewood Cliffs, 1963. 102 p.
- _____. Child Development and Personality. Tokyo, John Weatherhill, 1969. 795 p.
- Munnally, Jum C. Psychometric Theory. New York, Mc Graw - Hill Book Company, 1967. 640 p.
- Osborn, Alex. Applied Imagination. New York, Charles Scribner's Sons, 1963. 417 p.
- Prescott, Daniel Alfred. The child in the educative process. New York, Mc Graw - Hill, 1961. 138 p.
- Redke, Marian J. The Relation of Parential Authority to Children Behavior and Attitudes. University of Minnesota Press, 1964.
- Roemlich Herman. "The Need Structure of Public," The Journal of Educational Research. 61 : 24 - 26, September, 1967.
- Ryans, David C. Characteristics of Teacher. Washington D.C. American Council an Education, 1960. 416 p.
- Shoban, E.J. "The Assesment of Parental Attitude in Relation to Child Adjustment," Journal of Psychology. 19 : 148, 1950.
- Siegel, Alberta E. and Siegel Sidney. "Reference Groups, Membership Groups, and Attitude Change," Journal of Abnormal and Social Psychology. 55 : 360 - 364, November, 1957.

- Stiles, Lindley J. and Dorsey, Mattie F. Democratic Teaching in Secondary School. J.B. Lippincott Company, New York, 1950. 579 p.
- Symonds, P.M. "Personality of Teacher," The Journal of Educational Research. 40 : 253, May, 1947.
- Thompson, O.E. "Occupational Values of High School Students," Personal and Guidance Journal. Vol. XLIV, N. 8, 850 - 851, April, 1966.
- Watson, Charles G. "The California Psychological Inventory as a Predictor of Academic Achievement in Normal and Maladjusted College Males." The Journal of Educational Research. Vol. 61, September, 1967.
- Yee, Albert H. Social Interaction in Educational Settings. Perntice - Hall Inc., Engle Wood Cliff, 1971. 438 p.

ពាក្យដេញ

11. ก. ข้าพเจ้ายกย่องผู้อื่นยอมรับว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้มีชื่อเสียง หรือเป็นผู้ที่มีความรู้ที่เชื่อถือได้
ในงานบางอย่างหรือในวิชาชีพ หรือในสาขาวิชาเฉพาะ
ข. ข้าพเจ้าชอบรวบรวมรายละเอียดและวางแผนก่อนที่ข้าพเจ้าจะลงมือทำงานชิ้นใด
12. ก. ข้าพเจ้ายกย่องทราบว่า บุคคลสำคัญ ๆ ได้คิดไว้อย่างไร เกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ
ที่ข้าพเจ้าสนใจ
ข. ถ้าข้าพเจ้าจะต้องเกินทาง ข้าพเจ้าชอบวางแผนการทุกอย่างไว้ล่วงหน้า
13. ก. ข้าพเจ้าชอบทำงานที่ข้าพเจ้าได้เริ่มต้นไปแล้วให้เสร็จ
ข. ข้าพเจ้าชอบจัดสิ่งต่าง ๆ บนโต๊ะทำงาน หรือบริเวณที่ทำงานให้เป็นระเบียบเรียบร้อย
14. ก. ข้าพเจ้าชอบเล่าเรื่องการผจญภัย หรือเหตุการณ์แปลก ๆ ที่เกิดขึ้นกับข้าพเจ้าให้คนอื่นฟัง
ข. ข้าพเจ้าชอบให้มีการเตรียมอาหารและเวลานอนในการรับประทานอาหารไว้ล่วงหน้า
15. ก. ในการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด ข้าพเจ้าชอบตัดสินใจด้วยตนเอง
ข. ข้าพเจ้าชอบจัดสิ่งต่าง ๆ บนโต๊ะทำงาน หรือบริเวณที่ทำงานให้เป็นระเบียบเรียบร้อย
16. ก. ข้าพเจ้าชอบทำสิ่งต่าง ๆ ให้ดีกว่าที่คนอื่นจะทำได้
ข. ข้าพเจ้าชอบเล่าเรื่องสนุก ๆ และเรื่องตลกในงานชุมนุมสังสรรค์
17. ก. ข้าพเจ้าชอบปฏิบัติตามธรรมเนียมประเพณีและหลักเลื่องการกระทำในสิ่งที่คนอื่นที่ข้าพเจ้านับถือ
อาจเห็นว่าผิดประเพณีนิยม
ข. ข้าพเจ้าชอบคุยเกี่ยวกับความสำเร็จของข้าพเจ้า
18. ก. ข้าพเจ้าชอบวางแผนชีวิตให้ดี เพื่อชีวิตของข้าพเจ้าจะได้ดำเนินไปอย่างราบรื่น และ
ไม่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงมากนัก
ข. ข้าพเจ้าชอบเล่าเรื่องการผจญภัย หรือเหตุการณ์แปลก ๆ ที่เกิดขึ้นกับข้าพเจ้าให้คนอื่นฟัง
19. ก. ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือ หรือบทละคร ที่มีเรื่อง เพศ เป็นส่วนสำคัญ
ข. ข้าพเจ้าชอบเป็นจุดสนใจของกลุ่ม
20. ก. ข้าพเจ้าชอบวิจารณ์บุคคลซึ่งอยู่ในตำแหน่งที่มีอำนาจ
ข. ข้าพเจ้าชอบใช้ถ้อยคำที่คนอื่นมักจะไม่เข้าใจความหมาย

21. ก. ข้าพเจ้าชอบทำงานที่คนอื่นเห็นว่าต้องอาศัยความชำนาญ และความพยายามให้สำเร็จ
ข. ข้าพเจ้าชอบไปไหนมาไหนใดก็ตามที่ข้าพเจ้าต้องการ
22. ก. ข้าพเจ้าชอบยกย่องบุคคลที่ข้าพเจ้านิยม
ข. ข้าพเจ้ารู้สึกอยากเป็นอิสระที่จะทำอะไรอย่าง
23. ก. ข้าพเจ้าชอบเก็บจดหมาย ไปเสร็จ และเอกสารอื่น ๆ อย่างเรียบร้อยและจัดเรียง
อย่างมีระเบียบ
ข. ในการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด ข้าพเจ้าชอบตัดสินใจด้วยตนเอง
24. ก. ข้าพเจ้าชอบถามคำถามที่ข้าพเจ้ารู้ว่าไม่มีใครตอบได้
ข. ข้าพเจ้าชอบวิจารณ์บุคคลซึ่งอยู่ในตำแหน่งที่มีอำนาจ
25. ก. ข้าพเจ้าเคยโกรธมาก ถึงขนาดอยากจะขว้างหรือทำลายสิ่งของ
ข. ข้าพเจ้าชอบหลีกเลี่ยงการรับผิดชอบ และงานที่ต้องทำ
26. ก. ข้าพเจ้าอยากได้รับความสำเร็จในสิ่งที่ข้าพเจ้าทำ
ข. ข้าพเจ้าชอบมีเพื่อนใหม่ ๆ ให้มากขึ้น
27. ก. ข้าพเจ้าชอบทำตามคำแนะนำหรือคำสั่ง และตามที่ได้รับคาดหวังให้ทำ
ข. ข้าพเจ้าชอบมีความสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ อย่างแน่นแฟ้น
28. ก. เวลาที่ข้าพเจ้าทำงานเกี่ยวกับการเขียน ข้าพเจ้าชอบทำงานอย่างรักกุ่ม ประณีต และ
เป็นระเบียบ
ข. ข้าพเจ้าชอบมีเพื่อนมากที่สุดเท่าที่จะมากได้
29. ก. ข้าพเจ้าชอบเล่าเรื่องสนุก ๆ และเรื่องตลกในงานชุมนุมสังสรรค์
ข. ข้าพเจ้าชอบเขียนจดหมายถึงเพื่อน ๆ
30. ก. ข้าพเจ้าชอบไปไหนมาไหนใดก็ตามที่ข้าพเจ้าต้องการ
ข. ข้าพเจ้าชอบแบ่งปันสิ่งของกับเพื่อน ๆ

31. ก. ข้าพเจ้าชอบแก้ปัญหายาก ๆ ที่คนอื่นแก้ไม่ได้
ข. ข้าพเจ้าชอบตัดสินใจจากการดูเหตุผลที่เขาทำเช่นนั้น ไม่ใช่ดูจากสิ่งที่เขาทำลงไปจริง ๆ
32. ก. ข้าพเจ้ายอมรับให้บุคคลที่ข้าพเจ้ายินยอมเป็นผู้นำของข้าพเจ้า
ข. ข้าพเจ้าอยากจะทำความเข้าใจถึงความรู้สึกของเพื่อน ๆ ขณะที่เขากำลังเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ
33. ก. ข้าพเจ้าชอบให้มีการเตรียมอาหาร และเวลาที่แน่นอนในการรับประทานอาหารไว้วงหน้า
ข. ข้าพเจ้าชอบศึกษาและวิเคราะห์ความคิด ความรู้สึก และการกระทำของผู้อื่น
34. ก. ข้าพเจ้าชอบพูดถึงสิ่งที่คนอื่นเห็นว่าฉลาดหลักแหลม
ข. ข้าพเจ้ามักจะเอาใจเขามาใส่ใจเรา เพื่อที่จะได้รู้ว่าข้าพเจ้ารู้สึกอย่างไร ถ้าจะต้องตกอยู่ในสถานการณ์อย่างเดียวกับผู้อื่น
35. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกอยากเป็นอิสระที่จะทำทุกอย่างได้ตามที่ต้องการ
ข. ข้าพเจ้าชอบสังเกตว่าแต่ละคนจะรู้สึกอย่างไรในสถานการณ์หนึ่ง ๆ
36. ก. ข้าพเจ้าชอบทำงานที่คนอื่นเห็นว่าต้องอาศัยความชำนาญและความพยายามให้สำเร็จ
ข. ข้าพเจ้าอยากให้เพื่อนให้กำลังใจเวลาที่ข้าพเจ้าประสบความล้มเหลว
37. ก. ในการวางแผนการทำงาน ข้าพเจ้าชอบรับคำแนะนำจากบุคคลที่ข้าพเจ้าเชื่อถือในความคิดเห็นของเขา
ข. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อน ๆ ปฏิบัติต่อข้าพเจ้าอย่างมีน้ำใจ
38. ก. ข้าพเจ้าชอบวางแผนชีวิตให้ดี เพื่อชีวิตของข้าพเจ้าจะได้ดำเนินไปอย่างราบรื่น และไม่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงมากนัก
ข. ข้าพเจ้าอยากให้เพื่อน ๆ รู้สึกเห็นใจข้าพเจ้าเวลาที่ข้าพเจ้าเจ็บป่วย
39. ก. ข้าพเจ้าชอบเป็นจุดสนใจของกลุ่ม
ข. ข้าพเจ้าอยากให้เพื่อน ๆ แสดงความเห็นใจและห่วงใย กับข้าพเจ้าเมื่อเวลาที่ข้าพเจ้ามีความทุกข์หรือได้รับความสะเทือนใจ
40. ก. ข้าพเจ้าชอบหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่ผู้อื่นจะให้ข้าพเจ้าปฏิบัติตามประเพณีนิยม
ข. ข้าพเจ้าอยากให้เพื่อน ๆ แสดงความเห็นใจและห่วงใย กับข้าพเจ้าเมื่อเวลาที่ข้าพเจ้ามีความทุกข์หรือได้รับความสะเทือนใจ

41. ก. ข้าพเจ้ายากเขียนบทละครหรือนวนิยายที่ยิ่งใหญ่สักเรื่องหนึ่ง
ข. เวลาที่อยู่ในกลุ่ม ข้าพเจ้ายากได้รับการแต่งตั้งหรือได้รับเลือกให้เป็นประธาน
42. ก. เวลาอยู่ในกลุ่มข้าพเจ้าชอบให้ผู้อื่นเป็นผู้นำในการตัดสินใจว่ากลุ่มควรจะทำอะไร
ข. ทุกครั้งที่ข้าพเจ้ามีโอกาส ข้าพเจ้าชอบให้คำแนะนำและให้ผู้อื่นปฏิบัติตามคำแนะนำของข้าพเจ้า
43. ก. ข้าพเจ้าชอบเก็บจดหมาย ใบเสร็จ และเอกสารอื่น ๆ อย่างเรียบร้อยและจัดเรียงอย่างมีระเบียบ
ข. ข้าพเจ้ายากเป็นผู้นำคนหนึ่งของสมาคมหรือกลุ่มที่ข้าพเจ้าเป็นสมาชิกอยู่
44. ก. ข้าพเจ้าชอบถามคำถามที่ข้าพเจ้ารู้ว่าไม่มีใครตอบได้
ข. ข้าพเจ้าชอบบอกคนอื่นว่า เขาควรจะทำงานของเขาอย่างไร
45. ก. ข้าพเจ้าชอบหลีกเลี่ยงการรับผิดชอบและงานที่ต้องทำ
ข. ข้าพเจ้ายากได้รับการเรียกร้องให้ไกล่เกลี่ยข้อขัดแย้งขัดแย้งของผู้อื่น
46. ก. ข้าพเจ้ายากให้ผู้อื่นยอมรับว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้มีชื่อเสียง หรือเป็นผู้ที่มีความรู้ที่เชื่อถือได้ในงานบางอย่าง หรือในวิชาชีพ หรือในสาขาวิชาเฉพาะ
ข. ข้าพเจ้ารู้สึกไม่สบายใจทุกครั้งที่รู้ว่าตนเองทำผิด
47. ก. ข้าพเจ้าชอบอ่านชีวประวัติบุคคลสำคัญ
ข. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกว่าการสารภาพผิด เมื่อทำสิ่งที่เห็นว่าผิด
48. ก. ข้าพเจ้าชอบวางแผนและรวบรวมรายละเอียดเกี่ยวกับงานที่ข้าพเจ้าต้องทำ
ข. เมื่อมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้น ข้าพเจ้ารู้สึกว่าข้าพเจ้าควรเป็นผู้ได้รับการตำหนิมากกว่าคนอื่น
49. ก. ข้าพเจ้าชอบใช้ถ้อยคำซึ่งคนอื่นมักจะไม่ใช่ใจความหมาย
ข. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองคือนักพูดคนอื่นเกือบทุกคน
50. ก. ข้าพเจ้าชอบวิจารณ์บุคคลซึ่งอยู่ในตำแหน่งที่มีอำนาจ
ข. ข้าพเจ้ารู้สึกประหลาดใจเมื่ออยู่ต่อหน้าคนที่ข้าพเจ้าเห็นว่าเหนือกว่าข้าพเจ้า

51. ก. เวลาข้าพเจ้าทำอะไร ข้าพเจ้าชอบทำให้ดีที่สุด
ข. ข้าพเจ้าชอบช่วยเหลือคนที่ด้อยกว่าข้าพเจ้า
52. ก. ข้าพเจ้าอยากทราบว่าบุคคลสำคัญ ๆ ได้คิดไว้อย่างไร เกี่ยวกับปัญหาที่ข้าพเจ้าสนใจ
ข. ข้าพเจ้าชอบเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อน ๆ
53. ก. ข้าพเจ้าชอบวางแผนการก่อนจะลงมือทำอะไรที่ยาก ๆ
ข. ข้าพเจ้าชอบช่วยเหลือเพื่อนเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ
54. ก. ข้าพเจ้าชอบเล่าเรื่องการผจญภัย หรือเหตุการณ์แปลก ๆ ที่เกิดขึ้นกับข้าพเจ้าให้คนอื่นฟัง
ข. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อนไว้วางใจข้าพเจ้าและเล่าความเกือกร้อนให้ฟัง
55. ก. ข้าพเจ้าชอบพูดเรื่องต่าง ๆ ตามที่ข้าพเจ้าคิด
ข. ข้าพเจ้าชอบให้อภัยเพื่อนที่บางครั้งทำให้ข้าพเจ้าไม่สบายใจ
56. ก. ข้าพเจ้าชอบทำสิ่งต่าง ๆ ให้ดีกว่าคนอื่น
ข. ข้าพเจ้าชอบรับประทานอาหารตามรสนิยมใหม่ ๆ แปลก ๆ
57. ก. ข้าพเจ้าชอบปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีและหลักเลื่องสิ่งซึ่งคนที่ข้าพเจ้านับถืออาจจะเห็นว่าผิดประเพณีนิยม
ข. ข้าพเจ้านิยมแฟชั่นใหม่ ๆ
58. ก. ข้าพเจ้าชอบรวบรวมรายละเอียดและวางแผนการก่อนที่จะลงมือทำงานชิ้นใด
ข. ข้าพเจ้าชอบท่องเที่ยว
59. ก. เวลาอยู่ในที่ชุมนุม ข้าพเจ้าชอบให้ผู้อื่นสังเกตและกล่าวถึงรูปร่างหน้าตาและการแสดงออกของข้าพเจ้า
ข. ข้าพเจ้าชอบย้ายที่อยู่ไปตามที่ต่าง ๆ และอยู่ในที่แปลก ๆ
60. ก. ในการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด ข้าพเจ้าชอบตัดสินใจด้วยตัวเอง
ข. ข้าพเจ้าชอบทำสิ่งที่แปลก ๆ ใหม่ ๆ

61. ก. ข้าพเจ้ายากกล่าวให้เต็มปากว่า ข้าพเจ้าทำงานที่ยากลำบากสำเร็จไปแล้วด้วยดี
ข. เมื่อข้าพเจ้าลงมือทำงานใด ข้าพเจ้าจะทำอย่างเต็มที่
62. ก. ข้าพเจ้าชอบบอกผู้มีตำแหน่งสูงกว่าว่า เขาทำงานต่าง ๆ ได้ดี ถ้าข้าพเจ้าเห็นว่าเขาทำได้ก็อย่างนั้นจริง ๆ
ข. ข้าพเจ้าชอบทำงานให้เสร็จเป็นอย่าง ๆ ก่อนที่จะลงมือทำงานอื่นต่อไป
63. ก. ข้าพเจ้าชอบวางแผนการล่วงหน้าก่อนเดินทาง
ข. เมื่อมีปัญหาหรือข้อยุ่งยาก ข้าพเจ้าพยายามแก้ปัญหาจนกว่าจะเสร็จ
64. ก. บางครั้งข้าพเจ้าทำอะไรลงไป เพียงเพื่อที่จะดูว่าจะเกิดผลอย่างไรขึ้นกับคนอื่นเท่านั้น
ข. ข้าพเจ้ายังชอบทำงาน หรือคิดแก้ปัญหาต่อไป แม้ดูเหมือนว่าจะไม่ได้อะไรจากงานนั้นก็ตาม
65. ก. ข้าพเจ้าชอบทำสิ่งที่คนอื่นเห็นว่าเป็นการไม่ทำตามประเพณีนิยม
ข. ข้าพเจ้าชอบทำงานนาน ๆ โดยไม่ถูกรบกวน
66. ก. ข้าพเจ้ายากประสบความสำเร็จในงานบางอย่างที่มีความสำคัญ
ข. ข้าพเจ้ายากถูกเนื้อต้องตัวเพื่อนต่างเพศที่ถูกใจ
67. ก. ข้าพเจ้าชอบยกย่องบุคคลที่ข้าพเจ้านิยม
ข. ข้าพเจ้ายากให้เพื่อนต่างเพศเห็นว่ารูปร่างหน้าตาข้าพเจ้าชวนมอง
68. ก. ข้าพเจ้าชอบจัดสิ่งของต่าง ๆ บนโต๊ะทำงาน หรือบริเวณที่ทำงานให้เป็นระเบียบเรียบร้อย
ข. ข้าพเจ้ายากรักกับเพื่อนต่างเพศบางคน
69. ก. ข้าพเจ้าชอบคุยเกี่ยวกับความสำเร็จของข้าพเจ้า
ข. ข้าพเจ้าชอบฟังหรือพูดคุย เรื่องข่าวซึ่งมีเรื่องเพศเป็นส่วนสำคัญ
70. ก. ข้าพเจ้าทำอะไรตามใจชอบ โดยไม่คำนึงว่าผู้อื่นจะคิดอย่างไร
ข. ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือหรือบทละครที่มีเรื่องเพศเป็นส่วนสำคัญ
71. ก. ข้าพเจ้ายากเขียนบทละคร หรือนวนิยายที่ยิ่งใหญ่สักเรื่องหนึ่ง
ข. ข้าพเจ้าชอบโจมตีความคิดเห็นของคนอื่นที่ไม่ตรงกับของข้าพเจ้า

72. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกอยากวิพากษ์วิจารณ์คนบางคนอย่างเปิดเผยให้เห็นสมควร
 ข. เมื่ออยู่ในกลุ่ม ข้าพเจ้าชอบให้ผู้อื่นเป็นผู้นำ ในการตัดสินใจว่ากลุ่มควรจะทำอย่างไร
73. ก. ข้าพเจ้าชอบวางแผนชีวิตให้ดี เพื่อชีวิตของข้าพเจ้าจะได้ดำเนินไปอย่างราบรื่น
 และไม่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงมากนัก
 ข. ข้าพเจ้าเคยโกรธมากถึงขนาดอยากจะขว้างหรือทำลายสิ่งของ
74. ก. ข้าพเจ้าชอบถามคำถามที่ข้าพเจ้ารู้ว่าไม่มีคำตอบได้
 ข. ข้าพเจ้าชอบบอกคนอื่นว่าข้าพเจ้าคิดเกี่ยวกับตัวเขาอย่างไร
75. ก. ข้าพเจ้าชอบหลีกเลี่ยงการรับผิดชอบและงานที่ต้องทำ
 ข. ข้าพเจ้ารู้สึกอยากหัวเราะเยาะคนที่ข้าพเจ้าเห็นว่าทำอะไรโง่ ๆ
76. ก. ข้าพเจ้าชอบซื้อของขวัญให้เพื่อน ๆ
 ข. เวลาข้าพเจ้าทำอะไร ข้าพเจ้าชอบทำอะไรให้ดีที่สุด
77. ก. ข้าพเจ้าชอบสังเกตว่า แต่ละคนจะรู้สึกอย่างไรในสถานการณ์หนึ่ง ๆ
 ข. ข้าพเจ้าอยากจะทำให้ได้เร็วกว่า ข้าพเจ้าได้ทำงานที่ยากลำบากสำเร็จไปแล้วด้วยดี
78. ก. ข้าพเจ้าอยากให้เพื่อน ๆ ให้กำลังใจเวลาที่ข้าพเจ้าประสบความล้มเหลว
 ข. ข้าพเจ้าชอบได้รับความสำเร็จในสิ่งที่ข้าพเจ้าทำ
79. ก. ข้าพเจ้าอยากเป็นผู้นำคนหนึ่งของสมาคมหรือกลุ่มที่ข้าพเจ้าเป็นสมาชิก
 ข. ข้าพเจ้าชอบหาสิ่งต่าง ๆ ให้ดีกว่าที่คนอื่นจะทำได้
80. ก. เมื่อมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้น ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองควรได้รับการตำหนิมากกว่าคนอื่น
 ข. ข้าพเจ้าชอบแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่คนอื่นแก้ไขไม่ได้
81. ก. ข้าพเจ้าชอบทำอะไรให้เพื่อน ๆ
 ข. ในการวางแผนการทำงาน ข้าพเจ้าชอบรับคำแนะนำจากบุคคลที่ข้าพเจ้าเชื่อถือความคิดของเขา

82. ก. ข้าพเจ้านักจะเอาใจเขามาใส่ใจเรา เพื่อจะไดรรู้ว่าข้าพเจ้าจะรู้สึกอย่างไร
ถ้าต้องตกอยู่ในสถานการณ์เช่นเดียวกันนั้น
ข. ข้าพเจ้าชอบบอกผู้ที่มีตำแหน่งสูงกว่าว่า เขาทำงานต่าง ๆ ได้ก็ถ้าข้าพเจ้าเห็นว่า
เขาทำได้ก็อย่างนั้นจริง ๆ
83. ก. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อน ๆ แสดงความเห็นใจเวลาที่ข้าพเจ้ามีปัญหา
ข. ข้าพเจ้าชอบให้บุคคลที่ข้าพเจ้านิยมเป็นผู้นำของข้าพเจ้า
84. ก. เวลาที่อยู่ในคณะกรรมการ ข้าพเจ้าอยากได้รับการแต่งตั้ง หรือได้รับเลือกเป็นประธาน
ข. เมื่ออยู่ในกลุ่มข้าพเจ้าชอบให้ผู้อื่นเป็นผู้นำในการตัดสินใจว่ากลุ่มควรจะทำอะไร
85. ก. ถ้าข้าพเจ้าทำผิด ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณเองควรได้รับการลงโทษ
ข. ข้าพเจ้าชอบปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณี และหลีกเลี่ยงสิ่งซึ่งคนที่ข้าพเจ้านับถือ
อาจจะเห็นว่าผิดประเพณีนิยม
86. ก. ข้าพเจ้าชอบแบ่งปันสิ่งของกับเพื่อน ๆ
ข. ข้าพเจ้าชอบวางแผนการ ก่อนที่จะทำอะไรยาก ๆ
87. ก. ข้าพเจ้าอยากจะทำความเข้าใจถึงความรู้สึกของเพื่อน ขณะที่เขากำลังเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ
ข. ถ้าข้าพเจ้าจะต้องเกินทาง ข้าพเจ้าชอบที่จะวางแผนการไว้ล่วงหน้า
88. ก. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อน ๆ ปฏิบัติต่อข้าพเจ้าอย่างมีน้ำใจ
ข. ข้าพเจ้าชอบรวบรวมรายละเอียด และวางแผนการก่อนที่จะลงมือทำงานชิ้นใด
89. ก. ข้าพเจ้าชอบให้คนอื่นเห็นว่าข้าพเจ้าเป็นผู้นำ
ข. ข้าพเจ้าชอบเก็บจดหมาย ใบเสร็จ และเอกสารอื่น ๆ อย่างเรียบร้อยและจัดเรียง
ให้เป็นระเบียบ
90. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าความเจ็บปวด และความทุกข์ที่ได้รับมา เป็นผลดีแก่ข้าพเจ้ามากกว่าผลเสีย
ข. ข้าพเจ้าชอบวางแผนชีวิตให้ดี เพื่อชีวิตของข้าพเจ้าจะได้ดำเนินไปอย่างราบรื่น และ
ไม่ต้องมีการมีการเปลี่ยนแปลงมากนัก

91. ก. ข้าพเจ้าชอบมีความสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ อย่างแน่นแฟ้น
 ข. ข้าพเจ้าชอบพูดถึงสิ่งที่คนอื่นเห็นว่าลบล้างหลักแหลม
92. ก. ข้าพเจ้าชอบคิดเกี่ยวกับบุคลิกภาพของเพื่อน ๆ และพยายามหาเหตุผลว่าอะไรทำให้เขาเป็นเช่นนั้น
 ข. บางครั้งข้าพเจ้าทำอะไรลงไป เพียงเพื่อจะดูว่าจะเกิดผลอย่างไรขึ้นกับคนอื่นเท่านั้น
93. ก. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อน ๆ วนเวียนเวลาที่ข้าพเจ้าได้รับอันตรายหรือเจ็บป่วย
 ข. ข้าพเจ้าชอบคุยเกี่ยวกับความสำเร็จของข้าพเจ้า
94. ก. ข้าพเจ้าชอบเป็นจุดสนใจของกลุ่ม
 ข. ข้าพเจ้าชอบบอกคนอื่นว่า เขาควรจะทำงานของเขาเหล่านั้นอย่างไร
95. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกประหม่าเมื่ออยู่ต่อหน้าคนที่ข้าพเจ้าเห็นว่าเหนือกว่าข้าพเจ้า
 ข. ข้าพเจ้าชอบไขว่คว้า ซึ่งคนอื่นมักจะไม่วุ่นใจความหมาย
96. ก. ข้าพเจ้าชอบทำงานร่วมกับเพื่อน ๆ มากกว่าทำงานตามลำพัง
 ข. ข้าพเจ้าชอบพูดถึงเรื่องต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าคิด
97. ก. ข้าพเจ้าชอบศึกษาและวิเคราะห์ความคิด ความรู้สึก และการกระทำของผู้อื่น
 ข. ข้าพเจ้าชอบทำสิ่งที่คนอื่นเห็นว่าเป็นการไม่ทำตามประเพณีนิยม
98. ก. ข้าพเจ้าอยากให้เป็นเพื่อน ๆ รู้สึกเสียใจกับข้าพเจ้าด้วยเวลาที่ข้าพเจ้าเจ็บป่วย
 ข. ข้าพเจ้าชอบหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่ผู้อื่นจะให้ข้าพเจ้าปฏิบัติตามประเพณีนิยม
99. ก. ทุกครั้งที่ข้าพเจ้ามีโอกาสด ข้าพเจ้าชอบให้คำแนะนำ และให้ผู้อื่นปฏิบัติตามคำแนะนำของข้าพเจ้า
 ข. ข้าพเจ้าชอบทำอะไรตามใจชอบ โดยไม่คำนึงว่าผู้อื่นจะคิดอย่างไร
100. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองคือนักเรียนคนอื่นเกือบทุกด้าน
 ข. ข้าพเจ้าชอบหลีกเลี่ยงการรับผิดชอบ และงานที่ต้องทำ

101. ก. ข้าพเจ้าชอบได้รับความสำเร็จในสิ่งที่ข้าพเจ้าทำ
ข. ข้าพเจ้าชอบมีเพื่อนใหม่ ๆ ให้มากขึ้น
102. ก. ข้าพเจ้าชอบวิเคราะห์ความรู้สึกและสาเหตุการกระทำของตนเอง
ข. ข้าพเจ้าชอบมีเพื่อนใหม่มากที่สุดเท่าที่จะมากได้
103. ก. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อน ๆ ช่วยเหลือ เวลาที่ข้าพเจ้าเดือดร้อน
ข. ข้าพเจ้าชอบทำอะไร ๆ ให้เพื่อน
104. ก. ข้าพเจ้าชอบโต้แย้ง เวลาที่ผู้อื่นโจมตีความคิดเห็นของข้าพเจ้า
ข. ข้าพเจ้าชอบเขียนจดหมายถึงเพื่อน ๆ
105. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกไม่สบายใจทุกครั้งที่รู้ว่าทำผิด
ข. ข้าพเจ้าชอบมีความสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ อย่างแน่นแฟ้น
106. ก. ข้าพเจ้าชอบแบ่งปันสิ่งของกับเพื่อน ๆ
ข. ข้าพเจ้าชอบวิเคราะห์ความรู้สึกและสาเหตุของการกระทำของตนเอง
107. ก. ข้าพเจ้าชอบให้บุคคลที่ข้าพเจ้ายินยอมเป็นผู้นำของข้าพเจ้า
ข. ข้าพเจ้าอยากจะทำความเข้าใจถึงความรู้สึกของเพื่อน ๆ ขณะที่เขากำลังเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ
108. ก. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อน ๆ ช่วยทำอะไรเล็ก ๆ น้อย ๆ ให้ข้าพเจ้าด้วยความเต็มใจ
ข. ข้าพเจ้าตัดสินใจอื่นจากการกุเหตุผลที่เขาคิดเช่นนั้น ไม่ใช่จากสิ่งที่เขาทำลงไปจริง ๆ
109. ก. เวลาที่อยู่ในกลุ่ม ข้าพเจ้าชอบเป็นผู้ตัดสินว่าเราควรจะทำอะไรต่อไปดี
ข. ข้าพเจ้าชอบคาดคะเนว่าเพื่อน ๆ จะทำอย่างไรในสถานการณ์หนึ่ง ๆ
110. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกว่า การยอมแพ้และการหลีกเลี่ยงการต่อสู้จะทำให้ข้าพเจ้าสบายใจกว่า
การพยายามเอาชนะ
ข. ข้าพเจ้าชอบวิเคราะห์ความคิด ความรู้สึก และการกระทำของผู้อื่น

111. ก. ข้าพเจ้าชอบมีเพื่อนใหม่ ๆ ใหม่มากขึ้น
 ข. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อน ๆ ช่วยเหลือเวลาที่ข้าพเจ้าเดือดร้อน
112. ก. ข้าพเจ้าคัดค้านผู้อื่นจากการดูเหตุผลที่เขาทำเช่นนั้น ไม่ใช่ดูจากสิ่งที่เขาทำลงไปจริง ๆ
 ข. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อน ๆ แสดงความรักต่อข้าพเจ้ามาก ๆ
113. ก. ข้าพเจ้าอยากวางแผนชีวิตให้ดี เพื่อชีวิตของข้าพเจ้าจะได้ดำเนินไปอย่างราบรื่นและไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลงมากนัก
 ข. ข้าพเจ้าอยากให้เพื่อน ๆ รู้สึกเสียใจกับข้าพเจ้าด้วยเวลาที่ข้าพเจ้าเจ็บป่วย
114. ก. ข้าพเจ้าอยากได้รับการเรียกร้องให้ไกล่เกลี่ยข้อขัดแย้งของผู้อื่น
 ข. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อน ๆ ช่วยทำอะไรเล็ก ๆ น้อย ๆ ให้ข้าพเจ้าด้วยความสะดวกเต็มใจ
115. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการสรรภาพผิด เมื่อทำสิ่งที่เห็นว่าผิด
 ข. ข้าพเจ้าอยากให้เพื่อน ๆ แสดงความเห็นใจและให้กำลังใจเวลาที่ข้าพเจ้ามีความทุกข์
116. ก. ข้าพเจ้าชอบทำงานกับเพื่อน ๆ มากกว่าทำงานตามลำพัง
 ข. ข้าพเจ้าชอบโต้แย้งเวลาที่ผู้อื่นโจมตีความคิดของข้าพเจ้า
117. ก. ข้าพเจ้าชอบคิดเกี่ยวกับบุคลิกภาพของเพื่อน ๆ และพยายามหาเหตุผลว่าอะไรทำให้เขาเป็นเช่นนั้น
 ข. ข้าพเจ้าอยากมีความสามารถที่จะชักจูงและมีอิทธิพลพอที่จะให้คนอื่นทำตามที่ข้าพเจ้าอยากจะทำให้เขาทำ
118. ก. ข้าพเจ้าอยากให้เพื่อน ๆ แสดงความเห็นใจและให้กำลังใจเวลาที่ข้าพเจ้ามีความทุกข์
 ข. เวลาอยู่ในกลุ่ม ข้าพเจ้าชอบเป็นผู้คัดค้านว่าพวกเราควรจะทำอะไรกันต่อไปดี
119. ก. ข้าพเจ้าชอบถามคำถามที่ข้าพเจ้ารู้ว่าไม่มีใครตอบได้
 ข. ข้าพเจ้าชอบบอกคนอื่นว่า เขาควรจะทำงานของเขาเหล่านั้นอย่างไร
120. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกประหม่าเมื่ออยู่ต่อหน้าคนที่ข้าพเจ้าเห็นว่าเหนือกว่าข้าพเจ้า
 ข. ทุกครั้งที่ข้าพเจ้ามีโอกาสด ข้าพเจ้าชอบให้คำแนะนำ และให้ผู้อื่นปฏิบัติตามคำแนะนำของข้าพเจ้า

121. ก. ข้าพเจ้าชอบรวมกลุ่มที่สมาชิกทุกคนต่างมีความรู้สึกอบอุ่นและมีไมตรีต่อกัน
ข. ข้าพเจ้ารู้สึกไม่สบายใจทุกครั้งที่มีผู้ทักทาย
122. ก. ข้าพเจ้าชอบวิเคราะห์ความรู้สึกและสาเหตุของการกระทำของผู้อื่น
ข. ข้าพเจ้ารู้สึกเศร้าใจที่ตนเองไม่สามารถจะจัดการกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้
123. ก. ข้าพเจ้าอยากให้เพื่อน ๆ รู้สึกเสียใจกับข้าพเจ้าด้วย เวลาที่ข้าพเจ้าเจ็บป่วย
ข. ข้าพเจ้ารู้สึกว่า การยอมแพ้และหลีกเลี่ยงการต่อสู้จะทำให้ข้าพเจ้าสบายใจกว่า
การพยายามเอาชนะ
124. ก. ข้าพเจ้าอยากมีความสามารถที่จะชักจูง และมีอิทธิพลพอที่จะให้ผู้อื่นทำตามสิ่งที่ข้าพเจ้าอยากให้ทำ
ข. ข้าพเจ้ารู้สึกเศร้าใจที่ตนเองไม่สามารถจัดการกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้
125. ก. ข้าพเจ้าชอบวิจารณ์บุคคลที่อยู่ในตำแหน่งที่มีอำนาจ
ข. ข้าพเจ้ารู้สึกประหม่าเมื่ออยู่ต่อหน้าคนที่ข้าพเจ้าเห็นว่าเหนือกว่าข้าพเจ้า
126. ก. ข้าพเจ้าชอบเข้าร่วมกลุ่มที่สมาชิกทุกคนต่างมีความรู้สึกอบอุ่นและมีไมตรีต่อกัน
ข. ข้าพเจ้าชอบช่วยเหลือเพื่อนเวลาที่เขาเดือดร้อน
127. ก. ข้าพเจ้าชอบวิเคราะห์ความรู้สึกและสาเหตุของการกระทำของตนเอง
ข. ข้าพเจ้าชอบแสดงความเห็นอกเห็นใจ เวลาที่เพื่อน ๆ ได้รับอันตรายหรือเจ็บป่วย
128. ก. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อน ๆ ช่วยเหลือเวลาที่ข้าพเจ้าเดือดร้อน
ข. ข้าพเจ้าชอบปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความมีเมตตากรุณา และความเห็นอกเห็นใจ
129. ก. ข้าพเจ้าอยากเป็นผู้นำคนหนึ่งของสมาคมหรือกลุ่มที่ข้าพเจ้าเป็นสมาชิก
ข. ข้าพเจ้าชอบแสดงความเห็นอกเห็นใจ เวลาที่เพื่อนได้รับอันตรายหรือเจ็บป่วย
130. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าความเจ็บปวด และความทุกข์ที่ได้รับมา เป็นผลดีแก่ข้าพเจ้ามากกว่าผลเสีย
ข. ข้าพเจ้าชอบแสดงความรักต่อเพื่อนมาก ๆ
131. ก. ข้าพเจ้าชอบทำงานกับเพื่อน ๆ มากกว่าทำงานตามลำพัง
ข. ข้าพเจ้าชอบทดลองสิ่งใหม่ ๆ

132. ก. ข้าพเจ้าชอบคิดเกี่ยวกับบุคลิกภาพของเพื่อน ๆ และพยายามหาเหตุผลว่าอะไรทำให้เขาเป็นเช่นนั้น
 ข. ข้าพเจ้าชอบทำงานแปลก ๆ ใหม่ ๆ มากกว่าที่จะทำงานเก่าซ้ำเรื่อยไป
133. ก. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อน ๆ แสดงความเห็นใจและเข้าใจเวลาที่ข้าพเจ้ามีปัญหา
 ข. ข้าพเจ้าชอบรู้จักคนหน้าใหม่ ๆ
134. ก. ข้าพเจ้าชอบโต้แย้ง เวลาที่คนอื่นโจมตีความคิดของข้าพเจ้า
 ข. ข้าพเจ้าชอบมีประสบการณ์แปลก ๆ ใหม่ ๆ และเปลี่ยนกิจกรรมเป็นบางครั้ง
135. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการยอมแพ้และหลีกเลี่ยงการต่อสู้ จะทำให้ข้าพเจ้าสบายใจกว่า
 การพยายามที่จะเอาชนะ
 ข. เมื่อข้าพเจ้าได้รับมอบหมายให้ทำงานบางอย่าง ข้าพเจ้าชอบเริ่มต้นทำเรื่อยไป จนกว่าจะเสร็จ
137. ก. ข้าพเจ้าชอบวิเคราะห์ความรู้สึกและสาเหตุการกระทำของผู้อื่น
 ข. ข้าพเจ้าชอบหลีกเลี่ยงการถูกรบกวนเวลาทำงาน
138. ก. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อน ๆ ช่วยทำอะไรเล็ก ๆ น้อย ๆ ให้ข้าพเจ้าด้วยความเต็มใจ
 ข. ข้าพเจ้าชอบทำงานอยู่จนดึก เพื่อให้งานเสร็จ
139. ก. ข้าพเจ้าชอบให้คนอื่นเห็นว่าข้าพเจ้าเป็นผู้นำ
 ข. ข้าพเจ้าชอบทำงานครั้งละนาน ๆ โดยไม่ถูกรบกวน
140. ก. ถ้าข้าพเจ้าทำผิด ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองควรได้รับการลงโทษ
 ข. ข้าพเจ้ายังชอบทำงานหรือคิดแก้ปัญหาต่อไป แม้ดูเหมือนว่าจะไม่ได้อะไรจากงานนั้นก็ตาม
141. ก. ข้าพเจ้าชอบข้อสัจย์ต่อเพื่อน ๆ
 ข. ข้าพเจ้าชอบออกไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศที่ถูกต้อง

142. ก. ข้าพเจ้าชอบคาดคะเนว่าเพื่อน ๆ จะปฏิบัติอย่างไรในสถานการณ์หนึ่ง ๆ
 ข. ข้าพเจ้าชอบรวมพหุคฤยุ ดกเถียงเกี่ยวกับเรื่องเพศและกิจกรรมทางเพศ
143. ก. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อน ๆ แสดงความรักต่อข้าพเจ้ามาก ๆ
 ข. ข้าพเจ้าชอบเกิดความรู้สึกตื่นเต้น เร้าใจ ในเรื่องเพศ
144. ก. เวลาอยู่ในกลุ่ม ข้าพเจ้าชอบเป็นผู้ตัดสินใจว่าเราควรจะทำอะไรต่อไป
 ข. ข้าพเจ้าชอบรวมทำงานทางสังคมกับคนต่างเพศ
145. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกเศร้าใจที่ข้าพเจ้าไม่สามารถจัดการกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้
 ข. ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือหรือบทละครที่มีเรื่องเพศ เป็นส่วนสำคัญ
146. ก. ข้าพเจ้าชอบเขียนจดหมายถึงเพื่อน ๆ
 ข. ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีข่าวเกี่ยวกับเรื่องฆาตกรรมและเรื่องรุนแรงอื่น ๆ
147. ก. ข้าพเจ้าชอบคาดคะเนว่า เพื่อน ๆ จะปฏิบัติอย่างไรในสถานการณ์หนึ่ง
 ข. ข้าพเจ้าชอบไขว่คว้าความคิดเห็นของคนอื่นที่ไม่ตรงกับของข้าพเจ้า
148. ก. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อนช่วยเวลาที่ข้าพเจ้าได้รับอันตรายหรือเจ็บป่วย
 ข. ข้าพเจ้ารู้สึกอยากทำคนอื่น เมื่อมีอะไรผิดพลาดเกิดขึ้นกับข้าพเจ้า
149. ก. ข้าพเจ้าชอบบอกคนอื่นว่า เขาควรจะทำงานของเขาเหล่านั้นอย่างไร
 ข. ข้าพเจ้ารู้สึกอยากแกล้งคนที่สับสนประมาทข้าพเจ้า
150. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองคอยกว่าผู้อื่นเกือบทุกด้าน
 ข. ข้าพเจ้ารู้สึกอยากจะทำว่าคนที่มีความคิดเห็นขัดแย้งกับข้าพเจ้าให้เสียใจ
151. ก. ข้าพเจ้าชอบช่วยเหลือเพื่อนเวลาเขาเดือดร้อน
 ข. เวลาข้าพเจ้าทำอะไร ข้าพเจ้าชอบทำให้ดีที่สุด
152. ก. ข้าพเจ้าชอบทอง เทียว
 ข. ข้าพเจ้าชอบทำงานที่คนอื่นเห็นว่าต้องอาศัยความชำนาญและความพยายามให้สำเร็จ

153. ก. เมื่อข้าพเจ้าลงมือทำงานใด ข้าพเจ้าจะทำอย่างเต็มที่
ข. ข้าพเจ้าอยากประสบความสำเร็จในงานบางอย่างที่มีความสำคัญ
154. ก. ข้าพเจ้าชอบออกไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศที่ถูกต้อง
ข. ข้าพเจ้าชอบได้รับความสำเร็จในสิ่งที่ข้าพเจ้าทำ
155. ก. ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีข่าวเกี่ยวกับเรื่องฆาตกรรมและเรื่องรุนแรงอื่น ๆ
ข. ข้าพเจ้าอยากเขียนบทละคร หรือนวนิยายที่ยิ่งใหญ่สักเรื่องหนึ่ง
156. ก. ข้าพเจ้าชอบทำสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ให้เพื่อน
ข. ในการวางแผนการทำงาน ข้าพเจ้าชอบรับคำแนะนำจากบุคคลที่ข้าพเจ้าเชื่อถือ
ความคิดของเขา
157. ก. ข้าพเจ้าชอบมีประสบการณ์แปลก ๆ ใหม่ ๆ และเปลี่ยนกิจกรรมเป็นบางครั้ง
ข. ข้าพเจ้าชอบบอกผู้ที่มีตำแหน่งสูงกว่า ว่าเขาทำงานต่าง ๆ ใดก็ได้ ถ้าข้าพเจ้าเห็นว่า
เขาทำได้ก็อย่างนั้นจริง ๆ
158. ก. ข้าพเจ้าชอบทำงานอยู่จนดึกเพื่อให้งานเสร็จ
ข. ข้าพเจ้าชอบยกย่องบุคคลที่ข้าพเจ้านิยม
159. ก. ข้าพเจ้าชอบเกิดความรู้สึกตื่นเต้น เร้าใจ ในเรื่องเพศ
ข. ข้าพเจ้าชอบให้บุคคลที่ข้าพเจ้านิยมเป็นผู้นำของข้าพเจ้า
160. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกอยากแกล้งแค้นคนที่สับสนประมาทข้าพเจ้า
ข. เวลาอยู่ในกลุ่ม ข้าพเจ้าชอบให้ผู้อื่นเป็นผู้นำในการตัดสินใจว่ากลุ่มควรจะทำอะไรดี
161. ก. ข้าพเจ้าชอบเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อน ๆ
ข. ข้าพเจ้าชอบวางแผนการก่อนจะลงมือทำอะไรที่ยาก ๆ
162. ก. ข้าพเจ้าชอบรู้จักคนหน้าใหม่ ๆ
ข. เวลาที่ข้าพเจ้าทำงานเกี่ยวกับการเขียน ข้าพเจ้าชอบทำงานอย่างรักกุ่ม ประณีต
และเป็นระเบียบ

163. ก. ข้าพเจ้าชอบทำงานที่ข้าพเจ้าได้เริ่มต้นไปแล้วให้เสร็จ
ข. ข้าพเจ้าชอบจกสิ่งต่าง ๆ บนโต๊ะทำงานหรือบริเวณที่ทำงานให้เป็นระเบียบเรียบร้อย
164. ก. ข้าพเจ้าอยากให้เป็นกันเอง เพศ เห็นว่ารูปร่างหน้าตาของข้าพเจ้าชวนมอง
ข. ข้าพเจ้าชอบวางแผนและรวบรวมรายละเอียดเกี่ยวกับงานที่ข้าพเจ้าต้องทำ
165. ก. ข้าพเจ้าชอบบอกคนอื่นว่า ข้าพเจ้าคิดเกี่ยวกับตัวเขาอย่างไร
ข. ข้าพเจ้าชอบให้มีการเตรียมอาหารและเวลาที่แน่นอนในการรับประทานอาหารไว้วางหน้า
166. ก. ข้าพเจ้าชอบแสดงความรักต่อเพื่อนมาก ๆ
ข. ข้าพเจ้าชอบพูดสิ่งที่คนอื่นเห็นว่าฉลาดหลักแหลม
167. ก. ข้าพเจ้าชอบทำงานแปลก ๆ ใหม่ ๆ มากกว่าที่จะทำงานเก่าซ้ำเรื่อยไป
ข. บางครั้งข้าพเจ้าทำอะไรลงไป เพียงเพื่อจะดูว่าจะเกิดผลอย่างไรขึ้นกับคนอื่น
168. ก. ข้าพเจ้าชอบทำงานหรือคิดแก้ปัญหาต่อไป แม้ดูเหมือนว่าจะไม่ได้อะไรจากงานนั้นก็ตาม
ข. เวลาอยู่ในที่ชุมชน ข้าพเจ้าชอบให้คนอื่นวิจารณ์ท่าทาง รูปร่างหน้าตา และการแสดงออกของข้าพเจ้า
169. ก. ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือ หรือบทละครที่มีเรื่อง เพศ เป็นส่วนสำคัญ
ข. ข้าพเจ้าชอบเป็นจุดสนใจของกลุ่ม
170. ก. ข้าพเจ้าอยากตำหนิผู้อื่นเมื่อมีอะไรผิดพลาดเกิดขึ้นกับข้าพเจ้า
ข. ข้าพเจ้าชอบถามคำถามที่ข้าพเจ้ารู้ว่าไม่มีใครตอบได้
171. ก. ข้าพเจ้าชอบแสดงความเห็นใจเวลาที่เพื่อน ๆ ได้รับความทุกข์หรือเจ็บป่วย
ข. ข้าพเจ้าชอบพูดเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ตามที่ข้าพเจ้าคิด
172. ก. ข้าพเจ้าชอบรับประทานอาหารตามร้านใหม่ ๆ แปลก ๆ
ข. ข้าพเจ้าชอบทำสิ่งที่คนอื่นเห็นว่าเป็นการไม่ทำตามประเพณีนิยม
173. ก. ข้าพเจ้าชอบทำงานให้เสร็จเป็นอย่าง ๆ ก่อนที่จะทำงานอื่นต่อไป
ข. ข้าพเจ้าอยากรู้สึกเป็นอิสระที่จะทำทุกอย่างได้ตามที่ต้องการ

174. ก. ข้าพเจ้าชอบพูดคุยถกเถียงเกี่ยวกับเรื่องเพศและกิจกรรมทางเพศ
 ข. ข้าพเจ้าชอบทำอะไรตามใจชอบ โดยไม่คำนึงว่าผู้อื่นจะคิดอย่างไร
175. ก. ข้าพเจ้าเคยโกรธมากถึงขนาดอยากจะฆ่าหรือทำลายสิ่งของ
 ข. ข้าพเจ้าชอบหลีกเลี่ยงการรับผิดชอบและงานที่ต้องทำ
176. ก. ข้าพเจ้าชอบช่วยเหลือเพื่อน ๆ เวลาเขาเดือดร้อน
 ข. ข้าพเจ้าชอบซื้อของขวัญเพื่อน ๆ
177. ก. ข้าพเจ้าชอบทำอะไรแปลก ๆ ใหม่ ๆ
 ข. ข้าพเจ้าชอบมีเพื่อนใหม่ ๆ มากขึ้น
178. ก. เมื่อข้าพเจ้าได้รับมอบหมายให้ทำงานบางอย่าง ข้าพเจ้าชอบเริ่มต้นทำทันที
 และทำเรื่อยไปจนกว่าจะเสร็จ
 ข. ข้าพเจ้าชอบเข้าร่วมกลุ่มที่สมาชิกทุกคนต่างมีความรู้สึกร่วมกัน และมีมิตรต่อกัน
179. ก. ข้าพเจ้าชอบออกไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศที่ข้าพเจ้าถูกใจ
 ข. ข้าพเจ้าชอบมีเพื่อนใหม่มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
180. ก. ข้าพเจ้าชอบโจมตีความคิดเห็นของคนอื่นที่ไม่ตรงกับของข้าพเจ้า
 ข. ข้าพเจ้าชอบเขียนจดหมายถึงเพื่อน ๆ
181. ก. ข้าพเจ้าชอบเชื้อเพื่อนเพื่อแฉต่อเพื่อน ๆ
 ข. ข้าพเจ้าชอบสังเกตว่าแต่ละคนจะรู้สึกอย่างไร เมื่ออยู่ในสถานการณ์หนึ่ง ๆ
182. ก. ข้าพเจ้าชอบรับประทานอาหารตามรสนิยมใหม่ ๆ แปลก ๆ
 ข. ข้าพเจ้าชอบเอาใจเขามาใส่ใจเรา เพื่อจะได้รู้ว่าข้าพเจ้าจะรู้สึกอย่างไร ถ้าต้องตกอยู่ในสถานการณ์เช่นเดียวกันนั้น
183. ก. ข้าพเจ้าชอบทำงานอยู่จนึก เพื่อให้งานเสร็จ
 ข. ข้าพเจ้าอยากจะทำความเข้าใจถึงความรู้สึกของเพื่อน ๆ ขณะที่เขากำลังเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ

184. ก. ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกตื่นเต้น เร้าใจ ในเรื่องเพศ
 ข. ข้าพเจ้าชอบศึกษา และวิเคราะห์ความคิด ความรู้สึก และการกระทำของผู้อื่น
185. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกอยากหัวเราะเยาะคนที่ข้าพเจ้าเห็นว่าทำอะไรโง่ ๆ
 ข. ข้าพเจ้าชอบคบค้าคบหาเพื่อน ๆ จะปฏิบัติอย่างไรในสภาพการณ์หนึ่ง ๆ
186. ก. ข้าพเจ้าชอบให้อภัยเพื่อนที่บางครั้งทำให้ข้าพเจ้าไม่สบายใจ
 ข. ข้าพเจ้าอยากให้เป็นเพื่อน ๆ ให้กำลังใจ เวลาที่ข้าพเจ้าประสบความล้มเหลว
187. ก. ข้าพเจ้าชอบทดลองสิ่งใหม่ ๆ
 ข. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อน ๆ แสดงความเห็นใจและเข้าใจเวลาที่ข้าพเจ้ามีปัญหา
188. ก. เบื่อกับปัญหาหรือข้อยุ่งยากข้าพเจ้าพยายามแก้จนกว่าจะเสร็จ
 ข. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อน ๆ ปฏิบัติต่อข้าพเจ้าอย่างมีน้ำใจ
189. ก. ข้าพเจ้าอยากให้เป็นเพื่อนต่างเพศ เห็นว่ารูปร่างหน้าตาของข้าพเจ้าชวนมอง
 ข. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อน ๆ แสดงความรักต่อข้าพเจ้ามาก ๆ
190. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกอยากวิพากษ์วิจารณ์คนบางคนอย่างเปิดเผยถ้าเห็นสมควร
 ข. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อนช่วยเวลาเวลาที่ข้าพเจ้าได้รับอันตรายหรือเจ็บป่วย
191. ก. ข้าพเจ้าชอบแสดงความรักต่อเพื่อนมาก ๆ
 ข. ข้าพเจ้าชอบให้คนอื่นเห็นว่าข้าพเจ้าเป็นผู้นำ
192. ก. ข้าพเจ้าชอบทำงานแปลก ๆ ใหม่ ๆ มากกว่าที่จะทำงานเก่าซ้ำเรื่อยไป
 ข. เวลาที่อยู่ในคณะกรรมการ ข้าพเจ้าอยากได้รับการแต่งตั้ง หรือได้รับเลือกเป็นประธาน
193. ก. ข้าพเจ้าชอบทำงานที่ข้าพเจ้าเริ่มต้นทำไปแล้วให้เสร็จ
 ข. ข้าพเจ้าอยากมีความสามารถที่จะชักจูง และมีอิทธิพลให้คนอื่นทำตามสิ่งที่ข้าพเจ้าอยากให้ทำ
194. ก. ข้าพเจ้าชอบพูดคุยถกเถียง เกี่ยวกับเรื่องเพศและกิจกรรมทางเพศ
 ข. ข้าพเจ้าอยากได้รับการเรียกร้องให้ไกล่เกลี่ยข้อถกเถียงขัดแย้งของผู้อื่น
195. ก. ข้าพเจ้าเคยโกรธมากถึงขนาดอยากขว้างหรือทำลายสิ่งของ
 ข. ข้าพเจ้าชอบบอกคนอื่นว่า เขาควรจะทำงานของเขาอย่างนั้นอย่างไร

196. ก. ข้าพเจ้าชอบแสดงความรักต่อเพื่อนมาก ๆ
ข. เมื่อข้อผิดพลาดเกิดขึ้นกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าอยากตำหนิผู้อื่น
197. ก. ข้าพเจ้าชอบย้ายที่อยู่ไปตามที่ต่าง ๆ และอยู่ในที่แปลก ๆ
ข. ข้าพเจ้าทำผิด ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองควรได้รับการลงโทษ
198. ก. ข้าพเจ้ายังชอบทำงานหรือคิดแก้ปัญหาต่อไป แม้ดูเหมือนว่าจะไม่ได้อะไรจากงานนั้นก็ตาม
ข. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าความเจ็บปวดและความทุกข์ที่ได้รับมาเป็นผลดีแก่ข้าพเจ้ามากกว่าผลเสีย
199. ก. ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือหรือบทละครที่มีเรื่องเพศเป็นส่วนสำคัญ
ข. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกว่าควรสำราญผิดเมื่อทำสิ่งที่เห็นว่าผิด
200. ก. ข้าพเจ้าอยากตำหนิผู้อื่น เมื่อมีอะไรผิดพลาดเกิดขึ้นกับข้าพเจ้า
ข. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองคอยกว่าคนอื่นเกือบทุกด้าน
201. ก. เวลาข้าพเจ้าทำอะไร ข้าพเจ้าชอบทำให้ดีที่สุด
ข. ข้าพเจ้าชอบช่วยเหลือคนที่คอยกว่าข้าพเจ้า
202. ก. ข้าพเจ้าชอบทำอะไรใหม่ ๆ แปลก ๆ
ข. ข้าพเจ้าชอบปฏิบัติต่อคนอื่นด้วยความมีเมตตากรุณาและความเห็นอกเห็นใจ
203. ก. เมื่อข้าพเจ้าได้รับมอบหมายให้ทำงาน ข้าพเจ้าชอบเริ่มต้นทำทันที และทำไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะเสร็จ
ข. ข้าพเจ้าชอบช่วยเหลือคนที่คอยกว่าข้าพเจ้า
204. ก. ข้าพเจ้าชอบทำกิจกรรมทางสังคมร่วมกับบุคคลต่างเพศ
ข. ข้าพเจ้าชอบให้อภัยเพื่อนที่บางครั้งทำให้ข้าพเจ้าไม่สบายใจ
205. ก. ข้าพเจ้าชอบโจมตีความผิด เห็นของผู้อื่นที่ไม่ตรงกับของข้าพเจ้า
ข. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อนไว้วางใจข้าพเจ้าและเล่าความเดือดร้อนให้ฟัง
206. ก. ข้าพเจ้าชอบปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความมีเมตตากรุณาและความเห็นอกเห็นใจ
ข. ข้าพเจ้าชอบท่องเที่ยว

207. ก. ข้าพเจ้าชอบปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมและหลักเลี้ยวซึ่งคนที่ข้าพเจ้านับถืออาจจะเห็นว่าผิดประเพณีนิยม
ข. ข้าพเจ้านิยมแฟชั่นใหม่ ๆ
208. ก. เมื่อข้าพเจ้าลงมือทำงานใด ข้าพเจ้าจะทำอย่างเต็มที่
ข. ข้าพเจ้าชอบประสบการณ์ใหม่ ๆ แปลก ๆ และเปลี่ยนกิจกรรมเป็นบางครั้ง
209. ก. ข้าพเจ้าชอบอยู่ใกล้ชิดกับเพื่อนต่างเพศที่ข้าพเจ้าสนใจเป็นพิเศษ
ข. ข้าพเจ้าชอบทดลองสิ่งใหม่ ๆ
210. ก. เมื่อข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยกับใคร ข้าพเจ้าอยากจะว่าเขาเสียหาย
ข. ข้าพเจ้านิยมแฟชั่นใหม่ ๆ
211. ก. ข้าพเจ้าชอบช่วยเหลือคนที่คอยกว่าข้าพเจ้า
ข. ข้าพเจ้าชอบทำงานที่ข้าพเจ้าได้เริ่มต้นไปแล้วให้เสร็จ
212. ก. ข้าพเจ้าชอบย้ายที่อยู่ไปตามที่ต่าง ๆ และอยู่ในที่แปลก ๆ
ข. ข้าพเจ้าชอบทำงานครั้งละนาน ๆ โดยไม่ถูกรบกวน
213. ก. ถ้าข้าพเจ้าจะต้องเดินทาง ข้าพเจ้าชอบวางแผนการทุกอย่างไว้ล่วงหน้า
ข. เมื่อมีปัญหาหรือข้อยุ่งยาก ข้าพเจ้าพยายามแก้จนกว่าจะเสร็จ
214. ก. ข้าพเจ้าอยากรักกับเพื่อนต่างเพศบางคน
ข. ข้าพเจ้าชอบทำงานให้เสร็จเป็นอย่าง ๆ ก่อนที่จะลงมือทำงานอื่นต่อไป
215. ก. ข้าพเจ้าชอบบอกคนอื่นว่า ข้าพเจ้าคิดเกี่ยวกับตัวเขาอย่างไร
ข. ข้าพเจ้าไม่ชอบให้มีสิ่งใดรบกวนขณะที่ทำงาน
216. ก. ข้าพเจ้าชอบทำสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ให้เพื่อน
ข. ข้าพเจ้าชอบทำกิจกรรมทางสังคมร่วมกับคนต่างเพศ
217. ก. ข้าพเจ้าชอบรู้จักคนหน้าใหม่ ๆ
ข. ข้าพเจ้าอยากถูกเนื้อต้องตัวเพื่อนต่างเพศที่ถูกต้อง

218. ก. เมื่อมีปัญหาหรือข้อยุ่งยาก ข้าพเจ้าจะพยายามแก้จนกว่าจะเสร็จ
 ข. ข้าพเจ้าอยากรักกับเพื่อนต่าง เพศบางคน
219. ก. ข้าพเจ้าทอขวัญเกี่ยวกับความสำเร็จของข้าพเจ้า
 ข. ข้าพเจ้าชอบฟังหรือพูดเรื่องซาซัน ซึ่งมีเรื่องเพศเป็นสำคัญ
220. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกอยากหัวเราะเยาะคนที่ข้าพเจ้าเห็นว่าทำอะไรโง่ ๆ
 ข. ข้าพเจ้าชอบฟังหรือพูดเรื่องซาซัน ที่มีเรื่องเพศเป็นสำคัญ
221. ก. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อนไว้วางใจข้าพเจ้า และเล่าความเดือดร้อนให้ฟัง
 ข. ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีข่าวเกี่ยวกับเรื่องฆาตกรรมและเรื่องรุนแรงอื่น ๆ
222. ก. ข้าพเจ้านิยมแฟชั่นใหม่ ๆ
 ข. ข้าพเจ้ารู้สึกอยากจะวิพากษ์วิจารณ์คนบางคนอย่างเปิดเผยถ้าเห็นสมควร
223. ก. ข้าพเจ้าไม่ชอบให้มีสิ่งใดมารบกวนขณะที่ทำงาน
 ข. เมื่อข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยกับใคร ข้าพเจ้าอยากจะทำให้เขาเสียหาย
224. ก. ข้าพเจ้าชอบฟัง หรือพูดเรื่องซาซันซึ่งมีเรื่องเพศเป็นส่วนสำคัญ
 ข. ข้าพเจ้ารู้สึกอยากแกล้งแค้นคนที่สับประมาทข้าพเจ้า
225. ก. ข้าพเจ้าชอบหลีกเลี่ยงการรับผิดชอบและงานที่จะต้องทำ
 ข. ข้าพเจ้าอยากหัวเราะเยาะคนที่ข้าพเจ้าเห็นว่าทำอะไรโง่ ๆ

คำชี้แจงในการตอบแบบสำรวจ

1. แบบสำรวจมีทั้งหมด 30 ข้อ ถามเกี่ยวกับความรู้สึกของท่านที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู และปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
2. วิธีตอบแบบสำรวจ ให้ท่านระลึกถึงเหตุการณ์ที่ล่วงเลยมาแล้วว่า พ่อแม่ได้ปฏิบัติต่อท่านในลักษณะใด แล้วกาเครื่องหมาย (/) ลงในช่องนั้น เพียงข้อละ 1 ช่องเท่านั้น ตามลักษณะความเป็นจริงของท่านลงในกระดาษคำตอบ ดังตัวอย่าง

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	/			
	/			
		/		

- (0) พ่อแม่จะตักเตือนเมื่อท่านทำผิด
- (00) ครูให้กำลังใจในขณะที่ท่านทำงาน
- (000) ท่านขัดแย้งกับเพื่อน ๆ น้อยที่สุด

3. ถ้าวัดใจ ไม่ทราบว่าจะกาเครื่องหมายลงในช่องใดก็ ขอเสนอให้เลือกตอบตามความคิดครั้งแรกที่ท่านรู้สึกและใกล้เคียงความเป็นจริง

กรุณาทำให้ครบทุกข้อ อย่าเว้นข้อใดเป็นอันขาดเพราะจะทำให้แบบสำรวจที่ท่านทำนั้นใช้ไม่ได้เลย

"ขอขอบคุณในความร่วมมือของท่าน"

แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู

1. พ่อแม่จะรักเตือนเมื่อท่านทำผิด
2. พ่อแม่จะอธิบายให้ทราบ เมื่อไม่ให้ในสิ่งที่ท่านต้องการ
3. พ่อแม่แสดงความรักและทำให้ท่านรู้สึกอบอุ่น
4. พ่อแม่ชมเชยและให้กำลังใจในขณะที่ท่านทำงาน
5. พ่อแม่อนุญาตให้ท่านออกไปเที่ยวนอกบ้านตามสมควร
6. พ่อแม่รับฟังความคิดเห็นของท่าน
7. พ่อแม่ให้โอกาสคบเพื่อนต่างเพศพอสมควร
8. พ่อแม่ให้อภัยและให้โอกาสแก้ตัว เมื่อท่านทำผิดพลาด
9. พ่อแม่ยินดีให้ความคิดเห็นเมื่อท่านต้องการขอคำปรึกษา
10. พ่อแม่ให้อิสระในการเลือกศึกษาคือตามความถนัดของท่าน

แบบสอบถามปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู

1. ครูให้กำลังใจในขณะที่นักเรียนทำงาน
2. ครูเป็นที่ปรึกษาเมื่อนักเรียนต้องการ
3. ครูให้โอกาสนักเรียนมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน
4. ครูจะชักชวนนักเรียนและตัดสินอย่างยุติธรรมเมื่อเกิดการทะเลาะวิวาทระหว่างนักเรียนในชั้น
5. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามสิ่งที่นักเรียนไม่เข้าใจได้ในขณะที่กำลังสอน
6. ครูแสดงความเมตตารักใคร่ต่อนักเรียนเป็นอย่างดี
7. ครูสนับสนุนให้นักเรียนใช้ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่
8. ครูให้อภัยและไม่พยายามทำนักเรียน
9. ครูให้ความร่วมมือกับนักเรียนในการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน
10. ครูอนุญาตให้นักเรียนหยุดเรียนในชั่วโมงของตนได้ เมื่อนักเรียนมีเหตุผลเพียงพอ

แบบสอบถามปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

1. ท่านรู้สึกสนุกสนานกับเพื่อน ๆ ในงานต่าง ๆ
2. ท่านช่วยเหลือสิ่งของและแนะนำวิธีแก้ปัญหาให้แก่เพื่อน
3. ท่านขอคำแนะนำจากเพื่อนเมื่อมีปัญหาคิดแก้เองไม่ได้
4. ท่านไม่รู้สึกลำบากใจในการพูดคุยกับกลุ่มเพื่อนในเรื่องต่าง ๆ
5. เพื่อน ๆ แสดงความรู้สึกเป็นกันเองกับท่าน
6. ท่านยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงาน
7. ท่านชอบที่จะเลือกอยู่กับกลุ่มเพื่อนมากกว่าอยู่คนเดียวตามลำพัง
8. ท่านคบหาสมาคมกับเพื่อน ๆ ได้ทุกคนโดยไม่คำนึงถึงฐานะ
9. ท่านจะแสดงความคิดเห็นในกลุ่มเพื่อน ๆ เมื่อมีโอกาสอันควร
10. เพื่อน ๆ ชมเชยและให้กำลังใจในขณะที่ท่านทำงาน

"ขอให้ท่านโชคดี"

แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องตามที่ท่านต้องการและเติมช่องว่างให้สมบูรณ์ตามความเป็นจริง

1. นักเรียนโรงเรียน
2. ระดับคะแนน (เกรด) ของการสอบเทอมต้นในชั้น ม.ศ.5
ปีการศึกษา 2521
3. เพศ ☐ หญิง
☐ ชาย
4. อาชีพของหัวหน้าครอบครัว
 - ☐ รับราชการ
 - ☐ รับจ้าง
 - ☐ ค้าขาย
 - ☐ เกษตรกรรม
 - ☐ อาชีพอื่น ๆ (โปรดระบุ)
5. รายได้ประจำเดือนของบิดา มารดา (รวมกัน)
 - ☐ มากกว่า 5,000 บาท ต่อเดือน
 - ☐ ตั้งแต่ 1,000 – 5,000 บาท ต่อเดือน
 - ☐ ต่ำกว่า 1,000 บาท ต่อเดือน

1	6	11	16	21	26	31	36	41	46	51	56	61	66	71	N ach R C S
2	7	12	17	22	27	32	37	42	47	52	57	62	67	72	def - - -
3	8	13	18	23	28	33	38	43	48	53	58	63	68	73	ord - - -
4	9	14	19	24	29	34	39	44	49	54	59	64	69	74	exh - - -
5	10	15	20	25	30	35	40	45	50	55	60	65	70	75	aut - - -

76	81	86	91	96	101	106	111	116	121	126	131	136	141	146	aff - - -
77	82	87	92	97	102	107	112	117	122	127	132	137	142	147	int - - -
78	83	88	93	98	103	108	113	118	123	128	133	138	143	148	suc - - -
79	84	89	94	99	104	109	114	119	124	129	134	139	144	149	dom - - -

80	85	90	95	100	105	110	115	120	125	130	135	140	145	150	Aba - - -
151	156	161	166	171	176	181	186	191	196	201	206	211	216	221	nut - - -
152	157	162	167	172	177	182	187	192	197	202	207	212	217	222	chg - - -
153	158	163	168	173	178	183	188	193	198	203	208	213	218	223	and - - -
154	159	164	169	174	179	184	189	194	199	204	209	214	219	224	het - - -
155	160	165	170	175	180	185	190	195	200	205	210	215	220	225	egg - - -

กระดาษคำตอบแบบสำรวจ

การอบรมเลี้ยงดู

ข้อ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.					
2.					
3.					
4.					
5.					
6.					
7.					
8.					
9.					
10.					

กระดาษคำตอบแบบสำรวจ
ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ข้อ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.					
2.					
3.					
4.					
5.					
6.					
7.					
8.					
9.					
10.					